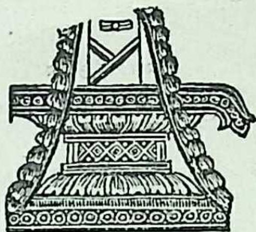
தேவாரப் பதிகங்கள்


உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றத்தேவாரப்பதிகம் - கக.

திருமுதுகுன்றவெண்பா.

பிக்ஷாடனநவமணிமாலை.

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்.

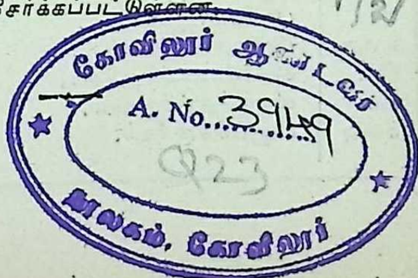
பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை.

பெரியநாயகியம்மைபதிகம்.

இவை பாராயணத்திற்கு உபயோகமாக

இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1/2



உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்கவகராதி.

——:0:——

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

* திருமுதுகுன்றத்

தேவாரப்பதிகங்கள்.

பண் - நட்டபாடை (முதல் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

த்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைந்தவ்விடமுண்ட
தாத்தார்தருமணிநீண்முடிச்சுடர்வண்ணனிடமாங்
காத்தார்மலர்குளிர்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
த்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே. (௧)

ழையார்வடவியவீதனிற்றவமேபுரிசைவ
ழையாரிடைமடவாளொடுமினிதாவுறைவிடமா
ழவானிடைமுழவவ்வெழில்வளைவாளுகிரெரிகண்
மழவாளரிகுமிறும்முயர்முதுகுன்றடைவோமே. (௨)

லயாததொர்பரிசில்வருபசுபாசவேதனையொண்
ளையாயினதவிரவ்வருடலைவன்னதுசார்பாங்
ாயார்தருகதிராயிரமுடையவ்வவனோடு
ளமாமதிதவழும்முயர்முதுகுன்றடைவோமே. (௩)

---

* திருமுதுகுன்றம் என்பது விருத்தாசலம்.

சுரர்மாதவர்தொகுகின்னரரவரோதொலைவில்லா
நரரானபன்முனிவர்தொழவிருந்தானிடநலமா
ரரசார்வரவணிபொற்கலனவைகொண்டுபன்னூறு
முரசார்வருமணமொய்ம்புடைமுதுகுன்றடைவோமே.

அறையார்கழலந்தன்றனையயின்மூவிலையழகார்
கறையார்நெடுவேலின்மிசையேற்றானிடங்கருதின்
மறையாயினபலசொல்லியொண்மலர்சாந்தவைகொண்டு
முறையான்மிகுமுனிவர்தொழுமுதுகுன்றடைவோமே.

ஏவார்சிலையெயினன்னுருவாகியெழில்விசயற்
கோவாதவின்னருள்செய்தவெம்மொருவற்கிடமுலகிற்
சாவாதவர்பிறவாதவர்தவமேமிகவுடையார்
மூவாதபன்முனிவர்தொழுமுதுகுன்றடைவோமே.

தழல்சேர்தருதிருமேனியர்சசிசேர்சடைமுடியர்
மழமால்விடைமிகவேறியமறையோனுறைகோயில்
விழவோடொலிமிகுமங்கையர்தருமாடகசாலை
முழவோடிசைநடமுன்செயுமுதுகுன்றடைவோமே.

செதுவாய்மைகள்கருதிவ்வரையெடுத்ததிறலரக்கன்
கதுவாய்கள்பத்தலறியிடக்கண்டானுறைகோயின்
மதுவாயசெங்காந்தண்மலர்நிறையக்குறைவில்லா
முதுவேய்கண்முத்துதிரும்பொழின்முதுகுன்றடைவோமே.

இயலாடியபிரமன்னரியிருவர்க்கறிவரிய
செயலாடியதீயாருருவாகியெழுசெல்வன்
புயலாடுவண்பொழில்சூழ்புனற்படப்பைத்தடத்தருகே
முயலோடவெண்கயல்பாய்தருமுதுகுன்றடைவோமே.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி. (முதல் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றுமலர்தூவி
யின்றுமுதுகுன்றை
நன்றுமேத்துவீர்க்
கென்றுமின்பமே. (௧)

அத்தன்முதுகுன்றைப்
பத்தியாகிநீர்
நித்தமேத்துவீர்க்
குய்த்தல்செல்வமே. (௨)

ஐயன்முதுகுன்றைப்
பொய்கள்கெடநின்று
கைகள்கூப்புவீர்
வையமுமதாமே. (௩)

ஈசன்முதுகுன்றை
நேசமாகிநீர்
வாசமலர்தூவப்
பாசவினைபோமே. (௪)

மணியார்முதுகுன்றைப்
பணிவாரவர்கண்டீர்
பிணியாயினகெட்டுத்
தணிவாருலகிலே. (௫)

மொய்யார்முதுகுன்றி
லையாவெனவல்லார்
பொய்யாரிரவோர்க்குச்
செய்யாளணியாளே. (௬)

விடையான்முதுகுன்றை
யிடையாதேத்துவார்
படையாயினசூழ
வுடையாருலகமே. (௭)

பத்துத்தலையானைக்
கத்தவிரலூன்று
மத்தன்முதுகுன்றை
மொய்த்துப்பணிமினே. (௮)

இருவரறியாத
வொருவன்முதுகுன்றை
யுருகிநினைவார்கள்
பெருகிநிகழ்வோரே. (௯)

தேரரமணருஞ்
சேரும்வகையில்லா
னேரின்முதுகுன்றை
நீர்நின்றுள்குமே. (௧௦)

நின்றுமுதுகுன்றை
நன்றசம்பந்த
னென்றமுறைவல்லா
ரொன்றுமுயர்வோரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி. (முதல் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்த்தாறுசுவையுமேழிசையுமெண்குணங்களும்விரும்புநால்வே
தத்தாலுமறிவொண்ணுநடைதெளியபளிங்கேபோலரிவைபாக
மொத்தாறுசமயங்கட்கொருதலைவன்கருதுமூருலவுதெண்ணீர்
முத்தாறுவெதிருதிருமித்திலம்வாரிக்கொழிக்குமுதுகுன்றமே. (க)

வேரிமிகுகுழலியொடுவேடுவனாய்வெங்கானில்விசயன்மேவு
போரின்மிகுபொறையளந்துபாசுபதம்புரிந்தளித்தபுராணர்கோயில்
காரின்மலிகடிபொழில்கள்கனிகள்பலமலருதிர்த்துக்கயமுயங்கி
மூரிவளங்கிளர்தென்றறிருமுன்றிற்புகுந்துலவுமுதுகுன்றமே. (உ)

தக்கனதுபெருவேள்விச்சந்திரனிந்திரனெச்சனருக்கனங்கி
மிக்கவிதாதாவினொடும்விதிவழியேதண்டித்தவிமலர்கோயில் [சோலை
கொக்கினியகொழும்வருக்கை கதலிகமுகுயர்தெங்கின் குவைகொள்
முக்கனியின்சாறொழுகிச்சேறுலராநீள்வயல்சூழ்முதுகுன்றமே. (ங)

வெம்மைமிகுபுரவாணர்மிகைசெய்யவிறலழிந்துவிண்ணுளோர்கள்
செம்மலரோனிந்திரன்மால்சென்றிரப்பத்தேவர்களேதேரதாக
மைம்மருவுமேருவிலுமாசுணநாணரியெரிகால்வாளியாக
மும்மதிலுநொடியளவிற்பொடிசெய்தமுதல்வனிடமுதுகுன்றமே. ()

இழைமேவுகலையல்குலேந்திழையாளொருபாலாயொருபாலெள்கா
துழைமேவுமுரியுடுத்தவொருவனிருப்பிடமென்பரும்பரோங்கு
கழைமேவுமடமந்திமழைகண்டுமகவினொடுபுகவொண்கல்லின்
முழைமேவுமாலானையிரைதேரும்வளர்சாரன்முதுகுன்றமே. (௫)

நகையார்வெண்டலைமாலைமுடிக்கணிந்தநாதனிடநன்முத்தாறு
வகையாரும்வரைப்பண்டங்கொண்டிரண்டு கரையருகுமறியமோதித்
தகையாரும்வரம்பிடறிச்சாலிகழுநீர்குவளைசாயப்பாய்ந்து
முகையார்செந்தாமரைகண்முகமலரவயறழுவுமுதுகுன்றமே. (௬)

அறங்கிளருநால்வேதமாலின்கீழிருந்தருளியமரர்வேண்ட, நிறங்கிளர்செந்தாமரையோன்சிரமைந்தினொன்றறுத்தநிமலன்கோயி,றிறங்கொண்மணித்தரளங்கள்வரத்திரண்டங்கெழிற்குறவர்சிறுமிமார்சண், முறங்களினாற்கொழித்துமணி செலவிலக்கிமுத்துலைப்பெய்முதுகுன்றமே. (௭)

கதியொளியநெடுமுடிபத்துடைய கடலிலங்கையர்கோன்கண்ணும்வாயும், பிதிரொளியகனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலைமலையைநிலைபெயர்த்தஞான்று, மதிலளகைக்கிறைமுரலமலரடியொன்றூன்றிமறைபாடவாங்கே, முதிரொளியசுடர்நெடுவொண்முன்னீந்தான்வாய்ந்தபதிமுதுகுன்றமே. (௮)

பூவார்பொற்றவிசின்மிசை யிருந்தவனும்பூந்துழாய்புனைந்தமாலு, மோவாதுகழுகேனமாயுயர்ந்தாழ்ந்துறநாடியுண்மைகாணாத், தேவாருந்திருவுருவன்சேருமலைசெழுநிலத்தைமூடவந்த, மூவாதமுழங்கொலிநீர்கீழ்தாழமேலுயர்ந்தமுதுகுன்றமே. (௯)

மேனியிற்சீவரத்தாரும்விரிதருதட்டுடையாரும்விரவலாகா, ஊனிகளாயுள்ளார்சொற்கொள்ளாதுமுள்ளுணர்ந்தங்குய்ம்மின்றொண்டீர், ஞானிகளாயுள்ளார்கணான்மறையைமுழுதுணர்ந்தைம்புலன்கள்செற்று, மோனிகளாய்முனிச்செல்வர்தனித்திருந்துதவம்புரியுமுதுகுன்றமே. (௧0)

முழங்கொலிநீர்முத்தாறுவலஞ்செய்யுமுதுகுன்றத்திறையை மூவாப் ,பழங்கிழமைப்பன்னிருபேர்படைத்துடையகழுமலமேபதியாக்கொண்டு,தழங்கெரிமூன்றோம்புதொழிற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சமைத்தபாடல், வழங்குமிசைகூடும்வகைபாடுமவர்நீடுலகமாள்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - காந்தாரம். (உ-ம் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாசிறியோம்பிழையைப்பொறுப்பாய்பெரியோனே
யாவாவென்றங்கடியார்தங்கட்கருள்செய்வா
யோவாவுவரிகொள்ளவுயர்ந்தாயென்றேத்தி
மூவாமுனிவர்வணங்குங்கோயின்முதுகுன்றே. (௧)

எந்தையிவனென்றிரவிமுதலாவிறைஞ்சுவார்
சிந்தையுள்ளேகோயிலாகத்திகழ்வானை
மந்தியேறியினமாய்மலர்கள்பலகொண்டு
முந்தித்தொழுதுவணங்குங்கோயின்முதுகுன்றே. (உ)

நீடுமலரும்புனலுங்கொண்டுநிரந்தரந்
தேடுமடியார்சிந்தையுள்ளேதிகழ்வானைப்
பாடுங்குயிலினயலேகிள்ளைபயின்றேத்த
மூடுஞ்சோலைமுகிறோய்கோயின்முதுகுன்றே. (௩)

தெரிந்தவடியார்சிவனேயென்றுதிசைதோறுங்
குருந்தமலருங்குரவினலருங்கொண்டேந்தி
யிருந்துநின்றுமிரவும்பகலுமேத்துஞ்சீர்
முரிந்துமேகந்தவழுஞ்சோலைமுதுகுன்றே. (௪)

வைத்தநிதியேமணியேயென்றுவருந்தித்தஞ்
சித்தநைந்துசிவனேயென்பார்சிந்தையார்
கொத்தார்சந்துங்குரவும்வாரிக்கொணர்ந்துந்து
முத்தாறுடையமுதல்வர்கோயின்முதுகுன்றே. (டு)

வம்பார்கொன்றைவன்னிமத்தமலர்தூவி
நம்பாவென்னநல்கும்பெருமானுறைகோயில்
கொம்பார்குரவுகொகுடிமுல்லைகுவிந்தெங்கு
மொய்ம்பார்சோலைவண்டுபாடுமுதுகுன்றே. (சு,எ)

வாசங்கமழும்பொழில்சூழிலங்கைவாழ்வேந்தை
நாசஞ்செய்தநங்கள்பெருமானமர்கோயில்
பூசைசெய்தவடியார்நின்றுபுகழ்ந்தேத்த
மூசிவண்டுபாடுஞ்சோலைமுதுகுன்றே. (அ)

அல்லிமலர்மேலயனுமரவினணையானுஞ்
சொல்லிப்பரவித்தொடரவொண்ணாச்சோதியூர்
கொல்லைவேடர்கூடிநின்றுகும்பிட
முல்லையயலேமுறுவல்செய்யுமுதுகுன்றே. (கூ)

கருகுமுடலார்கஞ்சியுண்டுகடுவேதின்
றுருகுசிந்தையில்லார்க்கயலானுறைகோயி
றிருகல்வேய்கள்சிறிதேவளையச்சிறுமந்தி
முருகின்பணைமேலிருந்துநடஞ்செய்முதுகுன்றே. (க0)

அறையார்கடல்சூழந்தண்காழிச்சம்பந்தன்
முறையான்முனிவர்வணங்குங்கோயின்முதுகுன்றைக்
குறையாப்பனுவல்கூடிப்பாடவல்லார்கள்
பிறையார்சடையெம்பெருமான்கழல்கள்பிரியாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.



திருமுதுகுன்றத்தேவாரம்.

பண்-கொல்லி. (ங-ம் திருமுறை.)



திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்ணமாமலர்கொடுவானவர்வழிபட
வண்ணலாராயிழையாளொடுமேமர்விடம்
விண்ணின்மாமழைபொழிந்திழியவெள்ளருவிசேர்
திண்ணிலார்புறவணிதிருமுதுகுன்றமே. (க)

வெறியுலாங்கொன்றையந்தாரினன்மேதகு
பொறியுலாமரவசைத்தாடியோர்புண்ணியன்
மறியுலாங்கையினன்மங்கையோடமர்விடஞ்
செறியுளார்புறவணிதிருமுதுகுன்றமே. (உ)

ஏறினர்விடைமிசையிமையவர்தொழவுமை
கூறனர்கொல்புலித்தோலினர்மேனிமே
னீறனர்நிறைபுனற்சடையனர்நிகழ்விடந்
தேறலார்பொழிலணிதிருமுதுகுன்றமே. (ங)

உரையினருருறுபொருளாயினனுமையொடும்
விரையினர்கொன்றைசேர்சடையினன்மேவிட
முரையினரொலியெனவோங்குமுத்தாறுமெய்த்
திரையினறெறிபுனற்றிருமுதுகுன்றமே. (ச)

கடியவாயினகுரற்களிற்றினைப்பிளிறவோ
ரிடியவெங்குரலினேடாளிசென்றிடுநெறி
வடியவாய்மழுவினன்மங்கையோடமர்விடஞ்
செடியதார்புறவணிதிருமுதுகுன்றமே. (ரு)

கானமார்கரியினீருரிவையர்பெரியதோர்
வானமார்மதியினேடரவர்தாமருவிட
மூனமாயினபிணியவைகெடுத்துமையொடுந்
தேனமார்பொழிலணி திருமுதுகுன்றமே. (சு)

மஞ்சர்தாமலர்சொடுவானவர்வணங்கிட
வெஞ்சொலார்வேடரோடாடவர்விரும்பவே
யஞ்சொலாளுமையொடுமமர்விடமணிசலைச்
செஞ்சொலார்பயிறருந்திருமுதுகுன்றமே. (எ)

காரினாரமர்தருங்கயிலைநன்மலையினை
யேரினார்முடியிராவணனெடுத்தானிற
வாரினார்முலையொடுமன்னினார்மருவிடஞ்
சீரினார்திகழ்தருந்திருமுதுகுன்றமே. (அ)

ஆடினார்கானகத்தருமறையின்பொருள்
பாடினார்பலபுகழ்ப்பரமனாரிணையடி
யேடினார்மலர்மிசையயனுமாலிருவருந்
தேடினாரறிவொணார்திருமுதுகுன்றமே. (கூ)

மாசுமெய்தூசுகொண்டுழல்சமண்சாக்கியர்
பேசுமெய்யுளவலபேணுவீர்காணுமின்
வாசமார்தருபொழில்வண்டினமிசைசெயத்
தேசமார்புகழ்மிகுதிருமுதுகுன்றமே. (க0)

திண்ணினார்புறவணிதிருமுதுகுன்றனை
நண்ணினான்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொ
லெண்ணினானீரைந்துமாலையுமியலுமாப்
பண்ணினாற்பாடுவோர்க்கில்லையாம்பாவமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுக்கால்.

——:0:——

பண்-சாதாரி. (ங-ம் திருமுறை.)



திருச்சிற்றம்பலம்.

முரசதிர்ந்தெழுதருமுதுகுன்றமேவிய
பரசமர்படையுடையீரே
பரசமர்படையுடையீருமைப்பரவுவா
ரரசர்களுலகிலாவாரே. (க)

மொய்குழலாளொடுமுதுகுன்றமேவிய
பையரவம்மசைத்தீரே
பையரவம்மசைத்தீருமைப்பாடுவார்
நைவிலர்நாடொறுநலமே. (உ)

முழவமர்பொழிலணிமுதுகுன்றமேவிய
மழவிடையதுவுடையீரே
மழவிடையதுவுடையீருமைவாழ்த்துவார்
பழியொடுபகையிலர்தாமே. (ங)

முருகமர்பொழிலணிமுதுகுன்றமேவிய
வுருவமர்சடைமுடியீரே
யுருவமர்சடைமுடியீருமையோதுவார்
திருவொடுதேசினர்தாமே. (ச,ரு,சு,எ)

முத்திதருமுயர்முதுகுன்றமேவிய
பத்துமுடியடர்த்தீரே
பத்துமுடியடர்த்தீருமைப்பாடுவார்
சித்தநல்லவ்வடியாரே. (அ)

முயன்றவரருள்பெறுமுதுகுன்றமேவியன்
றியன்றவரறிவரியீரோ
யியன்றவரறிவரியீருமையேத்துவார்
பயன்றலைநிற்பவர்தாமே. (கூ)

மொட்டலர்பொழிலணிமுதுகுன்றமேவிய
கட்டமண்டேரைக்காய்ந்தீரே
கட்டமண்டேரைக்காய்ந்தீருமைக்கருதுவார்
சிட்டர்கள்சீர்பெறுவாரே. (க0)

மூடியசோலைசூழ்முதுகுன்றத்தீசனை
நாடியஞானசம்பந்த
னாடியஞானசம்பந்தனசெந்தமிழ்
பாடியவவர்பழியிலரே. (கக)

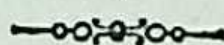
திருச்சிற்றம்பலம்.



திருநாவுக்கரசுநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருத்தாண்டகம். (சுு-ம் திருமுறை.)



திருச்சிற்றம்பலம்.

கருமணியைக்கனகத்தின்குன்றொப்பானைக்
கருதுவார்க்காற்றவெளியான்றன்னைக்
குருமணியைக்கோளரவமாட்டுவானைக்
கொல்வேங்கையதளானைக்கோவணவன்றன்னை
யருமணியையடைந்தவர்கட்கமுதொப்பானை
யானஞ்சுமாடியைநானபயம்புக்க
திருமணியைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (க)

காரொளியகண்டத்தெங்கடவுடன்னைக்
காபாலிகட்டங்கமேந்தினானைப்
பாரொளியைவிண்ணொளியைப்பாதாளத்தானைப்
பான்மதியஞ்சூடியோர்பண்பன்றன்னைப்
பேரொளியைப்பெண்பாகம்வைத்தான்றன்னைப்
பேணுவார்தம்வினையைப்பேணிவாங்குஞ்
சீரொளியைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (உ)

எத்திசையும்வானவர்கடொழநின்றானை
யேறூர்ந்தபெம்மானையெம்மானென்று
பத்தனாய்ப்பணிந்தடியேன்றன்னைப்பன்னாட்
பாமாலைபாடப்பயில்வித்தானை
முத்தினையென்மணியைமாணிக்கத்தை
முளைத்தெழுந்தசெம்பவளக்கொழுந்தொப்பானைச்
சித்தனையென்றிருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (ங)

ஊன்கருவினுண்ணின்றசோதியானை
யுத்தமனைப்பத்தர்மனங்குடிகொண்டானைக்
கான்றிரிந்துகாண்டீபமேந்தினானைக்
கார்மேகமிடற்றானைக்கனலைக்காற்றைத்
தான்றெரிந்தங்கடியேனையாளாக்கொண்டு
தன்னுடையதிருவடியென்றலைமேல்வைத்த
தீன்கரும்பைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (சு)

தக்கனதுபெருவேள்விதகர்த்தானாகித்
தாமரையானானமுகனுந்தானேயாகி
மிக்கதொருதீவளிநீராகாசமாய்
மேலுலகுக்கப்பாலாயிப்பாலானை

பக்கிளெடுமுத்திளையுமணிந்துதொண்டர்க்
கங்கங்கேயருசமயமாகிநின்ற
திக்கிளையென்றிருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (ரு)

புகழொளியைப்புரமெரித்தபுனிதன்றன்னைப்
பொன்பொதிந்தமேனியனைப்புராணன்றன்னை
விழவொலியும்விண்ணொலியுமானான்றன்னை
வெண்காடுமேவியவிகிர்தன்றன்னைக்
கழலொலிபுங்கைவளையுமார்ப்பவார்ப்பக்
கடைதோறுமிடுபிச்சைக்கென்றுசெல்லுந்
திகழொளியைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (சு)

போர்த்தானையின்னுரிதோல்பொங்கப்பொங்கப்
புலியதளேயுடையாசத்திரிவான்றன்னைக்
காத்தானையைம்புலனும்புரங்கண்மூன்றுங்
காலனையுங்குமைகழலாற்காய்ந்தான்றன்னை
மாத்தாடிப்பத்தராய்வணங்குந்தொண்டர்
வல்வினைவேரறும்வண்ணமருந்துமாகித்
தீர்த்தானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (எ)

துறவாதேயாக்கைதுறந்தான்றன்னைச்
சோதிமுழுமுதலாய்நின்றான்றன்னைப்
பிறவாதேயெவ்வுயிர்க்குந்தானேயாகிப்
பெண்ணினொடாணுருவாய்நின்றான்றன்னை
மறவாதேதன்றிறமேவாழ்த்துந்தொண்டர்
மனத்தகத்தேயனவரதமன்னிநின்ற

திறலானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (அ)

பொற்றானைப்புலானூறுகபாலமேந்திப்
புவலோகமெல்லாமுழிதந்தானை
முற்றாதவெண்டிங்கட்கண்ணியானை
முழுமுதலாய்மூவுலகுமுடிவொன்றில்லாக்
கற்றானைக்காளத்திமலையான்றன்னைக்
கருதாதார்புரமூன்றுமெரியவம்பாற்
செற்றானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (கூ)

இகழ்ந்தானையிருபதுதோளெரியவூன்றி
யெழுநரம்பினிசைபாடவினிதுகேட்டுப்
புகழ்ந்தானைப்பூந்துருத்திமேயான்றன்னைப்
புண்ணியனைவிண்ணவர்கணிதியந்தன்னை
மகிழ்ந்தானைமலைமகளோர்பாகம்வைத்து
வளர்மதியஞ்சடைவைத்துமாலோர்பாகந்
திகழ்ந்தானைத்திருமுதுகுன்றுடையான்றன்னைத்
தீவினையேனறியாதேதிகைத்தவாறே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

——:0:——

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்.



பண்-நட்டராகம். (எ-ம். திருமுறை.)



திருச்சிற்றம்பலம்.

* பொன்செய்தமேனியினீர்புலித்தோலையரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தமூவெயிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்தநுண்ணிடையாள்பரவையிவடன்முகப்பே
யென்செய்தவாறடிகேளடியேனிட்டளங்கெடவே. (க)

உம்பரும்வானவருமுடனேநிற்கவேயெனக்குச்
செம்பொனைத்தந்தருளித்திகழும்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
வம்பமருங்குழலாள்பரவையிவள்வாடுகின்ற
ளெம்பெருமானருளீரடியேனிட்டளங்கெடவே. (உ)

பத்தாபத்தர்களுக்கருள்செய்யும்பரம்பரனே
முத்தாமுக்கணனேமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
மைத்தாருந்தடங்கண்பரவையிவள்வாடாமே
யத்தாதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (ந)

மங்கையொர்கூறமர்ந்தீர்மறைநான்கும்விரித்துகந்தீர்
திங்கள்சடைக்கணிந்தீர்திகழும்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
கொங்கைநல்லாள்பரவைகுணங்கொண்டிருந்தாண்முகப்பே
யங்கணனேயருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (ச)

மையாரும்மிடற்ருய்மருவார்புரமூன்றெரித்த
செய்யார்மேனியனேதிகழும்முதுகுன்றமர்ந்தாய்
பையாரும்மரவேரல்குலாளிவள்வாடுகின்ற
ளையாதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (ரு)

நெடியானான்முகனுமிரவியொடுமிந்திரனு
முடியால்வந்திறைஞ்சமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
படியாரும்மியலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
யடிகேடந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (சு)

கொந்தணவும்பொழில்சூழ்குளிர்மாமதின்மாளிகைமேல்
வந்தணவும்மதிசேர்சடைமாமுதுகுன்றுடையாய்
பந்தணவும்விரலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
யந்தணனேயருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (௭)

பரசாருங்கரவாபதினெண்கணமுஞ்சூழ
முரசார்வந்ததிரமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
விரைசேருங்குழலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
யரசேதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே. (௮)

ஏத்தாதிருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
மூத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவடன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே. (௯)

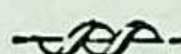
பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமரர்வணங்குமுதுகுன்றர்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயனாவலாரூரன்சொன்ன
விறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாரூரில் பரவையாரோடு கூடியிருக்கும் நாளில், ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி, எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தாநதியில் புகவிட்டு வந்தேன். இப்போது இத்தலத்தின் திருக்கோயிலுக்கு மேற்றிசையிலுள்ள குளத்திலே அதை எடுத்துக்கொண்டு வருவோம் வா என்று சொல்லி, பரவையாருடன் கோயிலை வலம்வந்து மேற்றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளத்தை அடைந்து, அதன் வடகீழ்க்கரையில் பரவையாரை யிருத்தி, சுவாமியை வணங்கி, குளத்தில் இறங்கித் தடவினார். அப்பொழுது, சிவபிரான், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைக்கொண்டு திருப்-

பதிகம் பாடுவிக்கவேண்டும் என்னும் திருவிளையாட்டினாலே, பொன்னை அக்குளத்திலே வருவியாதொழிந்தருள, பரவையார் ஆற்றிலே இட்டுக் குளத்திலே தேடுகிறீரா என்றார். அதுகேட்ட நாயனார் பரவையார்நகையாதபடி பொன்னைத்தாரும்என்று இத்திருமுதுகுன்றர்மேல் "பொன்செய்த மேனியினீர்" என்னும் திருப்பதிகம்பாடி, சிவபிரானுடைய திருவருளினாலே வந்தெழுந்த பொற்றிரளை எடுத்து, கரையிலேற்றி, அந்தப் பொன்னையும், முன் கொண்டுவந்த மச்சத்தையும் உரைப்பித்து, அது மச்சத்திலும் உரை தாழ்ந்தது கண்டு, பின்னும் கடவுளைப்பாட, கடவுளானவர் உரை தாழாது அருள் செய்தனர்.



பண் - கொல்லிக்கௌவாணம். (எ-ம். திருமுறை.)

---:o:---

திருச்சிற்றம்பலம்.

நஞ்சியிடையின்றுநாளையென்றும்மைநச்சுவார்
துஞ்சியிட்டாற்பின்னைச்செய்வதென்னடிகேள்சொலீர்
பஞ்சியிடப்புட்டில்கீறுமோபணியீரருண்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்க்குஞ்சீர்முதுகுன்றரே. (க)

ஏரிக்கனகக்கமலமலரன்னசேவடி
யூரித்தனையுந்திரிந்தக்காலவைநோங்கொலோ
வாரிக்கட்சென்றுவளைக்கப்பட்டுவருந்திப்போய்
மூரிக்களிறுமுழக்கறுமுதுகுன்றரே. (உ)

தொண்டர்கள்பாடவிண்ணோர்களேத்தவுழிதர்வீர்
பண்டகந்தோறும்பலிக்குச்செல்வதுபான்மையே
கண்டகர்வாளிகள்வில்லிகள்புறங்காக்குஞ்சீர்
மொண்டகைவேள்விமுழக்கறுமுதுகுன்றரே. (ங)

இளைப்பறியீரிம்மையேத்துவார்க்கம்மைசெய்வதென்
விளைப்பறியாதவெங்காலனையுயிர்வீட்டினீ
ரளைப்பிரியாவரவல்குலாளொடுகங்கைசேர்
முளைப்பிறைச்சென்னிச்சடைமுடிமுதுகுன்றரே. (ச)

ஆடியசைந்தடியாருநீருமகந்தொறும்
பாடிப்படைத்தபொருளெலாமுமையாளுக்கோ
மாடமதிலணிகோபுரமணிமண்டப
மூடிமுகிறவழ்சோலைசூழ்முதுகுன்றரே. (ரு)

இழைவளர் நுண்ணிடைமங்கையோடிடுகோட்டிடைக்
குழைவளர்காதுகண்மோதநின்றுகுனிப்பதோ
மழைவளருநெடுங்கோட்டிடைமதயானைகண்
முழைவளராளிமுழக்கமுமுதுகுன்றரே. (சு)

சென்றிலிடைச்செடிநாய்குரைக்கச்செடிச்சிகண்
மன்றிலிடைப்பலிதேரப்போவதுவாழ்க்கையே
குன்றிலிடைக்களிறாளிகொள்ளக்குறத்திகண்
முன்றிலிடைப்பிடிகன்றிடும்முதுகுன்றரே. (எ)

அந்திதிரிந்தடியாருநீருமகந்தொறுஞ்
சந்திகடோறும்பலிக்குச்செல்வதுதக்கதே
மந்திகடுவனுக்குண்பழநாடிமலைப்புற
முந்தியடிதொழநின்றசீர்முதுகுன்றரே. (அ)

செட்டிநின்காதலியூர்கடோறுமறஞ்செய
வட்டமின்சில்பலிக்கென்றகங்கடைநிற்பதே
பட்டிவெள்ளேறுகந்தேறுவீர்பரிசென்கொலோ
முட்டியடிதொழநின்றசீர்முதுகுன்றரே. (கூ)

எத்திசையுந்திரிந்தேற்றக்காற்பிறரென்சொலார்
பத்தியினலிடுவாரிடைப்பலிகொண்மினோ
வெத்திசையுந்திரையேறமோதிக்கரைகண்மேன்
முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுகுன்றரே. (௧0)

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுகுன்றரைப்
பித்தனொப்பானடித்தொண்டனூரன்பிதற்றிவை
தத்துவஞானிகளாகினூர்தமொற்றிலா
ரெத்தவத்தோர்களுமேத்துவார்க்கிடரில்லையே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.



* நம்பியென்ற திருப்பதிகம்.



பண் - தக்கேசி. (எ-ம். திருமுறை.)



திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யைமுற்றப்பொடிப்பூசியொர்நம்பி
வேதநான்கும்விரித்தோதியொர்நம்பி
கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியொர்நம்பி
கண்ணுமூன்றுடையாயொருநம்பி
செய்யநம்பிசிறுச்செஞ்சடைநம்பி
திரிபுரந்தீயெழச்செற்றதொர்வில்லா
லெய்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (௧)

* "நம்பீ" என்றும் பாடம்.

திங்கணம்பிமுடிமேலடியார்பாற்
சிறந்தநம்பிபிறந்தவுயிர்க்கெல்லா
மங்கணம்பியருண்மால்விசும்பாளு
மமரர்நம்பிகுமரன்முதற்றேவர்
தங்கணம்பிதவத்துக்கொருநம்பி
தாதையென்றுனசரண்பணிந்தேத்து
மெங்கணம்பியென்னையாளுடைநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (உ)

வருந்தவன்றும்மதயானையுரித்த
வழக்குநம்பிமுழக்குங்கடனஞ்ச
மருந்துநம்பியமரர்க்கமுதீந்த
வருளெனம்பிபொருளால்வருநட்டம்
புரிந்தநம்பிபுரிநூலுடைநம்பி
பொழுதும்விண்ணும்முழுதுப்பலவாகி
யிருந்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (௩)

ஊறுநம்பியமுதாவுயிர்க்கெல்லா
முரியநம்பிதெரியம்மறையங்கங்
கூறுநம்பிமுனிவர்க்கருங்கூற்றைக்
குமைத்தநம்பிகுமையாப்புலனைந்துஞ்
சீறுநம்பிதிருவெள்ளடைநம்பி
செங்கண்வெள்ளைச்செழுங்கோட்டெருதென்று
மேறுநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (௪)

குற்றநம்பிகுறுகாரெயின்மூன்றைக்
குலைத்தநம்பிசிலையாவரைகையிற்
பற்றுநம்பிபரமானந்தவெள்ளம்
பணிக்குநம்பியெனப்பாடுதலல்லான்

மற்றுநம்பியுனக்கென்செயவல்லேன்
மதியிலேன்படுவெந்துயரெல்லா
மெற்றுநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (ரு)

அரித்தநம்பியடிகைதொழுவார்நோ
யாண்டநம்பிமுன்னையீண்டுலகங்க
டெரித்தநம்பியொருசேவுடைநம்பி
சில்பலிக்கென்றகந்தோறுமெய்வேடந்
தரித்தநம்பிசமயங்களினம்பி
தக்கன்றன்வேள்விபுக்கன்றிமையோரை
யிரித்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (சு)

பின்னைநம்பும்புயத்தானெடுமாலும்
பிரமனுமென்றிவர்நாடியுங்காணா
வுன்னைநம்பியொருவர்க்கெய்தலாமே
யுலகுநம்பியுரைசெய்யுமதல்லான்
முன்னைநம்பிபின்னும்வார்சடைநம்பி
முழுதிவையித்தனையுந்தொகுத்தாண்ட
தென்னைநம்பியெம்பிரானையநம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (எ)

சொல்லைநம்பிபொருளாய்நின்றநம்பி
தோற்றமீறும்முதலாகியநம்பி
வல்லைநம்பியடியார்க்கருள்செய்ய
வருந்திநம்பியுனக்காட்செயகில்லா
ரல்லனம்பிபடுகின்றதென்னடி
யணங்கொருபாகம்வைத்தெண்கணம்போற்ற
வில்லநம்பியிடுபிச்சைகொணம்பி
யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (அ)

காண்டுநம்பிகழற்சேவடியென்றுங்
        கலந்துனேக்காதலித்தாட்செய்கிற்பாரை
யாண்டுநம்பியவர்முன்கதிசேர
        வருளுநம்பிகுருமாப்பிறைபாம்பைத்
தீண்டுநம்பிசென்னியிற்கன்னிதங்கத்
        திருத்துநம்பிபொய்ச்சமண்பொருளாகி
யீண்டுநம்பியிமையோர்தொழுநம்பி
        யெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. (கூ)

கரக்குநம்பிகசியாதவர்தம்மைக்
        கசிந்தவர்க்கிம்மையோடம்மையிலின்பம்
பெருக்குநம்பிபெருகக்கருத்தா. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றத் திருப்பதிகம் - கக.

——:o:——

சுவாமி திருநாமம் - பழமலைநாதர்.

தேவிதிருநாமம் - பெரியநாயகியம்மை.



கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரத்தில் தெய்வீகமுற்று விளங்கிய

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிவக்ஷேத்திரக்கோவைத்

திருவெண்பா.

—:0:—

திருமுதுகுன்றம்.



முத்தா நதித்துறையின் மூழ்கி யரகரவென்
றித்தா ரணிதழைக்க வேத்தியே - யத்தா
பழமலைவா ணவென்று பாடிப் பவத்தை
யெழுமலைவார் பேறே யினிது. (க)

முத்தா நதித்துறையின் மூழ்குவார் நேயமுடன்
சத்தாய மாமறைநூல் சாற்றுவார் - மெய்த்தாமஞ்
சாத்துவார் விர்த்தகிரித் தாணுவையே தோத்திரஞ்செய்
தேத்துவார் பேறென்சொல் கேம். (உ)

நீற்றை யணிந்து நினைந்துருகி நெஞ்சமே
போற்று செழுந்திருவின் பூமானுஞ் - சாற்றுங்
கலைக்கிழத்தி கோனுங் கருதரிய கோல
மலைக்கிழத்தி கோமான் வரும். (ங)

வணங்குந் தவத்தோர் மலரடியென் சென்னி
யிணங்குந் தவம்பெறுவ தெந்நாள் - பிணங்கு
முரகா பரண வொளியா மொருவா
வுரகாப் பரண வுனை. (ச)

சத்தமுத லைந்தின் றளையறுத்தாட் கொண்டேயுண்
மெத்துபொருட் டானகி மேவுவாய் - சுத்தமழு
மானேர் கரத்தேந்து மன்னு கியநீயே
நானப் பழமலைவா ணா. (ரு)

மன்னருணை யோநமச்சி வாயகுரு ராயனது
பொன்னடியி லென்னைப் பொருத்துவாய் - துன்னுமலர்ப்
பாதா மலைக்கிழத்தி பாகா பரமசிவ
நாதா பழமலைவா ணா. (சு)

வாரேறுங் கொங்கை மலையரையன் பாவையொடு
தேரோறுங் காட்சி தெரிசித்தேன் - காரோறும்
பாவங்க ளெல்லாம் பறிகொடுத்தேன் பத்தரது
நாவன் பழமலைவா ணன். (எ)

மாதர்கிளை மக்களொனு மாயா மயக்கமறப்
பாதமல ரொன்றலைமேற் பாலித்தா - னீதிபுனை
செம்பொன் றியாகன் றிருமணிமுத் தாறுடைய
நம்பன் பழமலைவா ணன். (அ)

விருப்பாய் முதுகுன்றின் மெய்ப்புதுமை கேளீர்
நெருப்பா மலையொன்று நிற்கும்-பொருப்பிலொரு
பச்சைக் கொடியும் படரு மதனருகே
யுச்சிக்கே யாறுமோ டும். (கூ)

குருநமசிவாயதேவசுவாமிகள் திருவண்ணாமலையிலே அருணாசலே சுரர்அநுக்கிரகம்பெற்றுவிளங்கிய தமதாசிரியராகிய குகைநமசிவாய தேவசுவாமிகள் அருளியபடி சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்து துதித்து வருங்கால் இவ்விருத்தாசலத்தை யடைந்து, இரதோற்சவதரிசனம்

கிடைக்கப்பெற்று பெருமானைத்தரிசித்து, ஆராமையால் அவ்வற்புதக் காட்சியையும் பெருமான்பாலிக்கும் திருவருட்பெருக்கையும் அடியவர்புரியும் தொண்டின்மேன்மையையும் இங்ஙனம் வியந்து புகழ்ந்து, பின்பு, ஒவ்வொருதலங்களிலும் அம்பிகையைத்துதித்து அத்தேவியாராலளிக்கப்படும் திருவமுதையுட்கொள்வது நியமமாதலால் அந்தப்படியே இத்தலத்திலும் பெரியநாயகியம்மையாரைத் தரிசித்து,

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவனா ரிடக்கிழத்தி - நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
யலைக்கிழத்தி சோறுகொண்டு வா.

என்றுதுதித்தனர். அப்பொழுது பெரியநாயகியம்மையார் பால்ய வடிவமாகத் தரிசனந்தந்தளித்து "ஏனப்பா என்னைப்பலவாற்றாலும் கிழத்தியென்றுபாடினாய்" என்றுகேட்டருள; சுவாமிகள் மிகக்களி கூர்ந்து,

முத்தநதி சூழு முதுகுன் றுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - யத்த
னிடத்தாளே முற்றா விளமுலைமே லார
வடத்தாளே சோறுகொண்டு வா.

என்று மீட்டுந்துதித்து, அத்தேவியாரளித்ததிருவமுதை அடியவர்களுடன் நுகர்ந்து, வசித்திருந்தனர். அதுமுதல் அத்தலத்திலே பெரியநாயகியம்மையார் விருத்தாம்பிகை வாலாம்பிகையென்னும் இரண்டுதிருவுருவாய்த் திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளி விளங்குகின்றனர். இதனை ஷை சுவாமிகள் சரித்திரக்கோவையுட்காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.



சிவமயம்.

திருமுதுகுன்றம் பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன நவமணிமாலை.



நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதற்கு நற்பலிகொண்
டங்குற்று மென்றுகில் போக்கினள் வெற்றரை யாகியந்தோ
விங்குற் றனையென வெம்பெரு மானிவ் விருநிலத்திற்
றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. (க)

குன்று முதுகுன் றுடையா னிலாதவெண் கோவணத்தான்
றன்று மனைக்கை விரன்மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து
நன்றாக வித்தனை பிச்சையுண் டோசொன் னறுநுதலா
யென்று னிரண்டத் தனையுள கோடியென் றிட்டனளே. (உ)

இப்பாத் திரந்தலை கீழாப் பிடித்தனை யென்னைமுனந்
தப்பாப் பலிகொண் டறிந்திலை யோவெனத் தாழ்குழலாள்
செப்பார் பணைமுலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தியிட்டா
யெப்பாத் திரத்திலு மிட்டறி யாய்கொன்முன் னென்றனரோ. (ங)

வேட்டன மாதுகை மாழ்த்திட மாமுது வெற்பர்பலி
யோட்டினை நீதொட லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம்
வீட்டினில் யானென வேயவர் தாமிது வேண்டுவைகொல்
யாட்டினின் பாலென மூலமு மாமென்ப தென்றனரோ. (ச)

மாண்ட வெலும்பணி கோலமொ டேபலி வாங்கிடுதற்
றீண்டு வருமுது குன்றுடை யீருமை யான்மிடற்றி
னீண்ட வுகிருறத் தாதணை வேனென்று நீர்தலையைத்
தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சிரிக்கின்றதே. (ரு)

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்தை வனைந்ததுநீ
தானோ வெனச்சக் கரந்தான் சுழற்றத் தகுங்குயத்தி
யானோர் குயவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையியம்ப
நானோ வொருசிற் றிடைச்சியென் றுளங் நறுநுதலே. (௬)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன் றர் பாத்திரத்தி
லங்கையி லைய மொடுவெண்டு வீழநல் கையவென
வெங்கையில் வந்த தெமதாக வேவழக் கென்றுசெட்டி
மங்கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிலிட வைத்தனரே. (௭)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன் றர் நேடியுங்க
ளூருக்குட் பிச்சையென் றுற்றோமுண் டாயி னுமைமினென
வாருக்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொருவர்
யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொளு மென்றனரே. (௮)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையென் றேமுது குன் றர்வரச்
சழங்கு முலைமுதி யாளேன் பலியெனத் தம்மனையில்
வழங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வளர்முலையாள்
விழுங்கு மனம்பகற் போதுகொள் வாயென்று வேண்டினளே. (௯)

சிறப்புப்பாயிரம்.

பிச்சா டனநவ ரத்தின மாலையைப் பீடுபெறத்
தைச்சான் றுறைமங் கலமுறை சீவ தயாபரனும்
பொய்ச்சார் பதனை யொழிக்குஞ் செழும்புலி யூர்ப்புனித
னற்சார்பு சார்ந்த சிவப்பிர காச நவமணியே.

பிக்ஷாடனநவமணிமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.



முழுமணி மிடற்றன் கனன்மழு வீரன் முக்கணன் டகைநின தெழில்கூர், முகம்புலர் தலைக்கண் டெல்வளைத் தடியின் முனைப்பி றைக் கோடுகொண் டுழுது, விழுமணி யரவ நுழைசடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப, விழைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலினன் மென்கொடி யெனநினை யுணர்ந்தேன், செழுமணி நீல மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றினின் றூர்ந்து, திரைபொரு கடற்பேர்ப் பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யெனப்படுஞ் செங் கேழ், செழுமணி யுமிழ்ந்து பேரிருந்து கிடக்குமெய்ம் முடக்கு மா சுணமாய்க், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரிய நா யகியே. (௧)

விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி வெற்புவேண் டுறுதுதன் மருகன், மேலெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்தல் வெறுத்திடா திளமைநா டாது, பழமலை தனக்குச் சாதியொப் பெனவே பார்த்து னைக் கொடுத்ததுன் றந்தைப், பனிமலை யென்றே தன்மனை யாட்டி பயந்திடப் பெருமக ளென்றே, கழைவளை முன்ன ரூன்றுபு நடந் து கடிதுபள் ளங்களின் வீழ்ந்து, கழைகளின் மெல்ல வேறிவெண் ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந்துருத் திரைந்து, கிழவுரு விருத்த நதி யெனப் பட்டுக் கீர்த்திமூ வுலகினும் போர்ப்பக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௨)

காமமென் கின்ற கதுவுவெந் தீயுங் கடுஞ்சின மெனப்படு புலி யுங், களிப்பெனுஞ் சிறகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறையடிக் கரி

நல்யானையுமே, தாமிகு மெனது மனமெனும் வனத்திற் றனிவரல் வெருவினை யாயிற், றழலினின் ருடிப் புலிகரி புரிபோர் தடுத்த வாண் டுணையொடும் வருவா, யீமவெள் ளெலும்பங் கிடப்படு மெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்மா நதியா, யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டு மெய் வெளுப்ப வினைதபு கங்கையை யிகழ்ந்து, கீழ்மை சொல்கின்ற தொன்றுமின் ருயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மென்னக்,கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே.

சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ், சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்ந்தேன் சுரந்த நின் றிருமுலைச் செழும்பால், வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளைமுன் னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த, வள்ளலென் றிடப்பேர் பெற்றரன் மொழிபோன் மையறீர் செய்யுள்செய் தமையா, லெட்டிநற் றிகிரி பறித்தெறிந் துரற்கா லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை,யெறிந்துசங் கதிர்த்துக் கொடுமர முறித்திட் டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோடிக், கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக் கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து, கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௪)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா முறுகுழி மேடுகெணிரவி, யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கினுற் பூசி யுயர்தரு மனமெனப்படுமோர், பள்ளிமென் றவிசி விருத்திநின் பதியைப் பழுதில்யானெனப்படு நெல்லைப்,பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப்பாகஞ்செய் தென்றருந் திடுவாய், துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் சூழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித், துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண் மேற்படப்போய்த் தோய்ந்துநின் ருடிளங் கயற்கட், கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சிர்க் கண்ணனு டுதல்போற், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௫)

நாடினு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயும், நம்பனு நீயு மல்லிற்றும் மூர்க்கே நவின்றவம் முறையுளீர் நீவிர், பாடியா ரணஞ்சொ லீண்மொய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்தப், பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற் பகர்ந்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலா,லோடியோர் காக மேறபு கவிழ்த்த வொருசிறு கரகநீர் தானு, மொருவனோர் செவியால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு பாகர் கட்டோன்றிக், கேடிலா நந்த வுருவமா மெனையொக் கின்றன வோவென வதிர்த்துக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௬)

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறுத்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்புந், தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெருவித் தான்வள ராமதி யமும்வாழ், மின்னவிர் சடையான் றனைநினை யன்றி மேவுவானவனை நெஞ் சுன்னல், விரிகதிர் விழுங்கு மணியினை விடுத்து வெறும்மணி கொள்ளுமா றன்றே, மன்னவர் மனிதர் சந்திரன்பரிதி மகபதி மலரயன் மறலி, வானவர் வசுக்கள் சித்தர்கிம் புருடர் மாதவர் விஞ்சைய ரசுரர், கின்னர ருரகர் மூழ்குபே ரரவங் கேட்டொரு முராரிபாய் சுருட்டக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௭)

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்சடங் கியற்றப் பாவியேன் மனத்தினும் வலிய, பன்மணி குயின்ற சொம்பொனம் மியினின் பதமலர் வைத்தக லாம விடத்தினி லுனைவைத் தருளுதன் முன்னே வியற்பகை மனைவியை யிரந்தா, னிளம்பிறை சூடு மிறையவன் பின்ன ரெங்ஙனம் போயிரந் திடுவான், கொடுத்தெனி விடுபொன் புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை யன்று, கொடுத்தது நானே கொடுத்தன னென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்லாங், கிடைத்திட வொருகண் டருமெனக் கிதுசெய் கின்றதற் புதங்கொலோ வென்னக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (அ)

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தாயும் பயந்ததன் னருமருந் தன்ன, பாலனைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும் பாதக மொன் றுளங் கொண்டு, தொண்டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழுநின் சுதனழப் பொருதுநின் முலைப்பால், சுரந்தமு தூட்டு மன்னைநீ யா வாய் தொழுதுபோய்ப் பிரித்திலை யென்னோ, வண்டர்தங் கங்கை யன்னமுங் கதன்க ளூடல தன்னைவந் தடையா, வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுறப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யிகழ்ந்து, கெண் டையொண் வாளை யுடனெழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கமுகின்மேற் றவழக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௯)

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிவைம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட், புலிதொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலிபனி மலையின மானைப், பரிவுறத் தொழுது மருவிய வதனாற் பயமறச் சாதிக டனது, பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே, சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த் துடி யிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத், துணைவிமுற் கங்கை பெயர்சொ லக்கூசுஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான்,கிரிமகட் கடுத்த கறை மிடற் றிறைவன் கிளக்குமேற் புகழெனத் தோன்றிக், கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (௰)

பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம்

முற்றிற்று.



திருமுதுகுன்றம்

பெரியநாயகியம்மை

கட்டளைக்கலித்துறை.

——:0:——

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு
மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக்
குறைவற்ற நெற்கொண் டலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமரன்
பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௧)

பத்தர்க்கு நெஞ்ச மலர்மீ திருத்திப் பயந்துகொடுஞ்
சித்தர்க் ககலுநின் பாதாம் புயமொரு செஞ்சிலைமேல்
வைத்தற்கு மெண்ணி மதியுடை யேனென்பன் வார்சடையான்
பித்தர்க்குத் தங்குண நூலினுஞ் செம்மை பெரியம்மையே. (௨)

இழைபொறுத் தாற்பொறை தானென்ப ரானல் லிசைப்புலவர்
மழைபொறுத் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும் வழக்கதுண்டே
யுழைபொறுத் தார்நல் லியற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு
பிழைபொறுத் தாய்நன்று காண்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே.

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிளமென் கயலெனவே
பொய்யன்று கங்கையை நீரென்று சாதிப்பர் போர்விடையார்
மெய்யென்று நீகொண் டிரோலற லாயினென் மென்கையிடைப்
பெய்யென்று பின்னை யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே.(௪)

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாம்புகள் சுற்றும் புதுமதியி
னன்வாங்கு கோடு கிழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கன்
முன்வாங்கு மெந்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடிவணங்கிற்
பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௫)

கடிநறு மென்றரு மீதிருப் பானெனக் கங்கையென்பாண்
முடிநடு வேறி யிருந்தனள் வேணின் முதிர்விலத
னடியடை வானெனச் சங்கரன் பாங்க ரமர்ந்தனை நீ
பிடிநடை யேகுயி லேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௬)

நின்போ விலரரு ளாளரொன் றேசொல நின்கொழுந
னென்போ னொருவன் மகன்பூங் கழுத்தினை யீர்வலென்றே
யன்போர் சிறிது மிலனாகப் போக வதற்கிசைந்து
பின்போய் விடாதுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (எ)

செச்சை மலர்புரை வானொடு மேனி திறந்துகொண்டு
கச்சை யரவொன் றசைத்துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப்
பச்சை மயிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கும்
பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை சொல்லெம் பெரியம்மையே.

சோதிப் பதியன்றி வேறொரு தெய்வந் தொழுதற்கில்லை
யோதிற் பிறரொன வச்ச முறும லுயிர்களெல்லாம்
நீதிப் புதல்வர்க ளாயின வாதலி னீகொள்கற்புப்
பேதிப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௯)

நின்னேய நாயக னென்றிருப் பாய்நினை நீத்தகன்று
தன்னேரில் பூவணத் தேயன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலாஞ்
சொன்னே னலேனினி நின்னொ டொளிப்பதென் சொல்லுவன்யான்
பின்னே தெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப் பெரியம்மையே.(௧0)

நற்றவத் துன்னைப் பெறுமலைக் கென்னமுன் னல்கியுனைப்
பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான்
சற்றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே
பெற்றவர்க் கென்ன முலைவிலை குன்றைப் பெரியம்மையே. (௧௧)

சுற்று ரறிகுவர் மக்கடம் பேறெனக் கட்டுரைத்த
சொற்று னொருபெண் ணொழித்ததென் பாரொடு தொல்லுலகி
னற்றுண் மகற்பெறு கென்றுசி சொல்பவர் நாணவுனைப்
பெற்றுன் மலையரை யன்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௧௨)

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்துழைக் கன்றொடுமோ
ரரிய முடியம் புலியோடு மேவிளை யாடுகின்றாய்
தெரிய வரிய பதினா லுலகுமென் சிற்றிலென்பாய்
பெரியவ ளென்ப துனக்கேது குன்றைப் பெரியம்மையே. (௧௩)

தண்ணா ரிதழி புனைவான் விழியிணை தம்மனைகள்
பண்ணா வழிக்குமென் றேநின் றிருமுக பங்கயத்திற்
கண்ணா யினளுனக் கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும்
பெண்ணா ரமுதனை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கச)

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்கென் றுன்னைவந்து
மெள்ளத் தொழவுந் திருமுலைப் பான்மெல் விரனுதியாற்
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத் தெறித்திலையுன்
பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கும் பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மையே. ()

ஆறாத் துயர்கொண் டடியேன் சலிப்ப வதுசெவியி
லேறாம லேயிருந் தாலென்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு
கூறாகி யண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப்
பேறாகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கரு)

நனைமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோன் றருமிரு நாழிநெல்லால்
வினைமாட்சி கொண்டுயி ரெல்லா மளித்தருண் மேன்மையினான்
மனைமாட்சி யெய்து முனக்கே பெருங்கற்பு மாட்சியன்றிப்
பினைமாட்சி யார்க்குண் டலகீன்ற குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஎ)

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய நின்பதிமேற்
கொடிய வநங்கன் சிலைபோ யெடுத்துமுன் கொண்டெதிர்ந்த
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போசொல் லுனதுநடப்
பிடியு ளடங்கிய தென்னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. (கஅ)

பண்டகு வீணை யொடுபாட வந்தவப் பாமடந்தை
கண்டழு மாறு மதிநிரை போலக் கவின்கனியும்
வெண்டலை மாலை கிடந்தொளிர் தோளிக்கு வீங்குமுலைப்
பெண்டகை மாமணி நீகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (கக)

பெரியநாயகியம்மைகலித்துறை

முற்றிற்று.

உ

திருமுதுகுன்றம்

குமாரதேவசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

பெரியநாயகியம்மைபதிகம்.



எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விரிவுறுமுருவநாமமதகற்றின் விடயங்கள்விளங்குருவிதனான் [னாற்
மருவுறுபொறிபோம்பொறியறக்கரண மாய்ந்துறுங்காரணமாய்தலி
புருடன்முன்னேழுஞ்சுத்தமோரைந்தும் போமிதாற்சச்சிதாநந்தங்
கிரியையற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சிற்சுகந்தோன்றும்
வளப்படுமிதனாலுலகுகண்ணாடி வருநிழலாநிழன்மறிந்தால் [தாள்
விளக்குறுஞானவெளியதாமிதனின் விளையுமின்பெனவெனக்கிசைத்
இளக்குறுதவத்தோர்தரிந்துறைவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே.(உ)

பழுதையென்றுணரிற்றன்முனர்த்தோன்றும் பாம்புமப்பழுதை
யாமதுபோன், முழுதுணரறிவாந்தன்னையேகாணின் முரணுறுசரா
சரமெவையு, மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளெழுபவந்
துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்தநதிசெறிவிருத்த கிரியமர்
பெரியநாயகியே. (ங)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரனுந் துகளுறுசீவனுஞ்சகமு
மருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திடுபந்தம்வீடிலவா[ள்
மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று முளபந்தம்வீடுமுண்டென்று
கிரிதவப்பயனாய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (ச)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னாமுப்பொருளு
மோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதைவிடுத்தோர் பொருளை
நாடுதன்முனரிடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ் சொரூபமிந்நிலையிற்
பேசுமுப்பொருள்களுமிலவாங், கிறியறவறிதியென்றனள்விருத்த கிரி
யமர்பெரியநாயகியே. (ரு)

அரவிலைபழுதையுணர்ந்தவர்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளி னையுணர்ந்தோர்க், கொருவுருதிருத்தலெனையெனிற்கான லுறுசலமி லையெனவுணர்ந்தும்,மருவலினனுவிகாரமேதென்னின் மலிகனவினி லுறுமென்ருள், இருதுசெய்மறையோர்பரவியவிருத்த கிரியமர்பெரி யநாயகியே. (சு)

தடத்தின்மற்றதனிற்றங்குபல்கடத்திற் சாயையுஞ்சாயையில்ல துமாய்த், திடத்தொடும்விளங்கும்விசும்புபோலீசன் சீவனிங்கிருவர் சாட்சிகளா,மிடத்துறும்பினையிற்ரேன்றுறுஞ்சிவமிங் கிருவர்சாட்சி களுமொன்றென்ருள்,கிடைத்தநன்னிதியாயெனக்குறும்விருத்த கிரி யமர்பெரியநாயகியே. (எ)

ஆருயிர்தானுமவன்மனந்தைச தகங்கரத்துதித்ததுவாகும்
பேருயிர்சாட்சியானவன்மனமோ பின்னையாமாதலாலவற்குக்
கூருறுமுலகமயக்கமாமிவற்குக் குறித்ததன்லீலையாமென்ருள்
கீரனையளித்தோற்குவந்ததாய்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (அ)

ஓதுருநாமமகற்றிடிற்ரேன்று முள்ளசற்சிற்சுகமிதுவே
தீதறுசிவசாட்சியிங்கிதனைத் தெரிந்திடுஞ்சீவனுமிதுவா
யேதமொன்றில்லாப்பிரமமாமென்றெனிருளறவருள்புரிந்தளித்தாள்
கேதமிறவத்தோர்சூழ்தரும்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (கூ)

எஞ்சுறுமுளத்தோடென்னையாரொன்றேயிரங்கியேதிரிந்துழல்வேனை
மஞ்சுறழ்கரத்துக்கன்னனைக்குந்தி மகனெனவுணர்த்துதல்கடுப்ப
வஞ்சலென்றழைத்துநீயதுவாகு மையமின்றென்னவேயளித்தாள்
கிஞ்சுகவாயாலுஞ்சிடவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (க௦)

பெரியநாயகியம்மைபதிகம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானக்கூத்தசிவப்பிரகாசதேசிகர்

வ ர லா று.

திருக்கைலாசமலையிலே திருவருள்வடிவாகிய கல்லாலமர நிழலிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்ட பரமசிவன்பால் சிவாகமங்களையெல்லாம் கேட்டுத்தெளிந்த திருநந்திதேவர், அப்பெருமானை நமஸ்கரித்துநின்று, "காமிகமுதலிய சைவாகமங்களின் ஞானபாதப்பொருளின் முரணறுத்து அவற்றின் உண்மைப் பொருளை உணர்த்தியருளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவ்விறைவர், "ரௌரவாகமத்திலே பாசவிமோசனபடலத்தில் சிவஞானபோதமெனப்பெயர்பெற்றுள்ள பன்னிரண்டு சூத்திரங்களில் அவ்வுண்மைப்பொருள் உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது, அப்பொருளுணரின் ஆகமப்பொருண்முற்றும் இனிதுவிளங்கும்" என்றுணர்த்தி, அச்சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தருளினர். அதுகேட்ட நந்தியெம்பெருமான் ஐயமகல மெய்ப்பொருள்தெளிந்து, அதனைத் தம் மாணாக்கர் பலருள்ளும் சிறந்த சத்தியஞானதரிசனிகளுக்கு உபதேசிக்க; அவர் தம்மாணாக்கருட்சிறந்த பரஞ்சோதிமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தனர்.

அந்நாளிலே நடுநாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடத்தில் பரம்பரைச் சைவவேளாள குலத்திலவதரித்துச் சிவபத்தி அடியவர் பத்திகளினும் கல்விசெல்வங்களினும் சிறந்துள்ள அச்சுதர்களப்பாளரென்பவர், திருத்துறையூரிலே ஆதிசைவமரபிலவதரித்தவரும் சகலாகமபண்டிதருமாகிய தமதாசிரியர்கற்பித்த நெறியினின்று அரியவிரதாதிகளை

நெடுங்காலம் அநுட்டித்தும், புத்திரப்பேறு இன்மையால் வருந்தி, அவ்வாசிரியர்பால் விண்ணப்பித்து, அவரருளியபடியே தமிழ்வேத மாகிய தேவாரத்திருமுறையில் கயிறுசாத்தியவழி, திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளருளிய "கண்காட்டுநுதலானும்" என்னுந் திருவெண்கா ட்டுத் திருப்பதிகத்திலே,

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவெ லாம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே.

என்னுந்திருப்பாடல் உதய மாகலும், அதில் "வெண்காட்டுமு க்குளநீர் தோய்வினையார், பிள்ளையினோ டுள்ளநினைவாயினவெலாம் பெறுவர், ஒன்றும் ஐயுறவேண்டா,, என்னும் பொருளமைதியை நோக்கிப் பெரிதும்வியந்து, ஆசிரியரைப்பணிந்து விடைபெற்று, மனைவியாரோடு திருவெண்காட்டையடைந்து, ஆலயத்திலே சோம சூரியாக்கினியென்னும் முச்சுடர்களின் திருநாமம்பெற்ற முக்குளதீ ர்த்தத்திலே, நாடோறும் விதிப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, சுவேதாரணி யேச்சுரரையும் பிரமவித்தியாநாயகியாரையும் வழிபட்டுவந்தார்.

ஒருதினம் அவர்சொப்பனத்திலே சிவபெருமான் தோன்றி, "உன க்கு இப்பிறப்பிலே புத்திரப்பேறு அரிதாயினும், சர்வாபீஷ்டமுந் தரத்தக்கதாய் நமக்கு மிகவும் பிரீதியுடையதாயுள்ள தேவாரத்தைப் பரமப்பிரமாணமாகக்கொண்டு நீ ஒழுகுகின்றமையால், அத்தேவார த்தைப்பாடிச் சைவஸ்தாபனஞ்செய்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யென்றே கொள்ளும்படி அத்தேவாரங்களின் மெய்ப்பொருளையுட் கொண்டசைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை வெளிப்படுத்திச் சைவஸ்தாப னஞ்செய்யத்தக்கவனாக நமதுகிருபையால் உன்னிடத்தில் ஒருபுத்தி ரன் உதிப்பன்.,, என்றுகட்டளையிட்டு மறைந்தருள; உடனே அச் சுதர்களப்பாளர், விழித்தெழுந்து பெருமகிழ்வெய்தி மனைவியாருக்

கறிவித்து,பேரன்புடன் முன்போலவே நியமப்படி வழிபட்டுவந்தார். அந்நாளிலே, அவரது மனைவியாரது அருமைத்திருவயிற்றிலே கருப்பமாகி,ஒருசற்புத்திரரவதரித்து,உரியபருவத்திலே, தந்தையாரால் சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் திருநாமம் தரிக்கப்பெற்று, திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே, தம்முடைய நன்மாமனார்வீட்டில் வளர்ச்சியுற்று, இரண்டுபிராயத்திற்றானே மெய்யுணர்வின்முதிர்ச்சியுடையராய்ச் சிறந்திருந்தார்.

இருக்குங்கால், பரஞ்சோதிமுனிவர் திருக்கைலைமலையினின்று நீங்கித் திருவெண்ணெய்நல்லூரையடைந்து, அவருக்குச் சிவஞானபோதத்தையளித்து, "இதனை யாவரும் உணர்ந்துய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துப் பொழிப்பும் உரைக்க" என்று அதன்பொருளை விளங்க வுணர்த்தியருளி, அம்மெய்யுணர்வுடைய அவர்க்கு மெய்கண்டதேவரெனத் திருநாமமும் சாத்தியகல; அவர் அத்திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுயம்புமூர்த்தியாகிய பொல்லாப்பிள்ளையார் சந்நிதியில் சிவஞானபோதத்தைச் சிந்தித்துத்தெளிந்து, நிட்டைகூடிச், சிவாநுபவமுடையராய், அவ்வடமொழிச்சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் * வார்த்திகப்பொழிப்பாக மொழிபெயர்த்தருளிச்செய்து, தம்முடையமாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்ளே சிறந்தவரும் திருத்துறையூரிலே அவதரித்த ஆதிசைவரும் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயருடையவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினர். அவர்அம்முதனூற்கு வழிநூலாகச் சிவஞானசித்தியாரும் இருபாவிருபதுமாகிய இருசாத்திரங்களை அருளிச்செய்து, அவற்றையும் சிவஞானபோதத்தையும் திருப்பெண்ணாகடத்திலே, பிராமணகுலத்திலே அவதரித்த மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருள; அவர் சிதம்பரத்தைச்சார்

---

* வார்த்திகமெனினும் பொழிப்பெனினும் காண்டிகையெனினும் ஒக்கும்.

ந்த திருக்களாஞ்சேரியில் சிருங்காரவனத்தில் பிரமபுரீசர்சந்நிதியில் வீற்றிருந்துகொண்டு, தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினர்.

உமாபதிசிவாசாரியார் சிதம்பரத்தைச்சார்ந்த கொற்றவன்குடியிலிருந்துகொண்டு, வடமொழியிலே பௌஷ்கராகமத்துக்கு வியாக்கியானத்தையும் தமிழிலே புடைநூலாகியசிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா வெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சு விடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், † சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் எட்டு சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களையும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்நாயனர் புராணம், சிவக்ஷேத்திரசிவநாமக்கலிவெண்பா, திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிகக்கோவை முதலியவற்றையும் செய்தருளினர்.

அன்றியும், முத்தி வேண்டி நெடுங்காலம் வழிபட்டுவந்த பெற்றான் சாம்பான்பொருட்டுத் திருவருள்சுரந்து சபாநாயகர்விடுத்தருளிய,

அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டு-படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை.

என்னுந்திருமுகத்தைப்பெற்று, ஆனந்தபரவசராய் மகிழ்ந்து சத்தியோநிருவாண தீக்ஷைபுரிந்து, உடனே அச்சாம்பான் தேகவியோகமெய்தி முத்தியையடைய அநுக்கிரகித்து, அதுகாரணமாக அவன்மனைவியும் அரசன்முதலாயினோரும் கொண்ட ஐயமொழியும்படி தம்முடைய ஆன்மார்த்தசிவபெருமான் ஆடியருளிய தீர்த்தத்தினால் வளர்ந்து பரிபக்குவம் அடைந்துள்ள முள்ளிச்செடிக்கு முத்தி

† சங்கற்பநிராகரணம் செய்தருளியகாலம் சாலிவாகன சகாப்தம். (கஉஙரு.)

கொடுத்தனர். அதன்றியும், சிதம்பர மான்மியத்தின்படி அருளிச் செய்யப்பட்ட கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பேடகத்துள் இருந்தபொழுது, சபாநாயகர் தில்லைவாழந்தணர்கள் சொப்பனத்திலேதோன்றி "நாம் கொற்றவன்குடி உமாபதியுடைய பேடகத்துள் இருக்கின்ரேம்,, என்றருளலும், அதனைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் தமக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடனே கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகர்சந்நிதியில் அரங்கேற்றி, அருணமச்சிவாய தேசிகர்முதலிய மாணுக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினுர் *

அருணமச்சிவாயதேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே சித்தமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு உபதேசித்தருள; அவர் திருமூவலூரிலே பரம்பரைச்சைவ வேளாளர் குலத்திலே அவதரித்துப் பிரமசரியநிலையிலே துறவறத்தினராய்ச் சத்திநிபாதத்துத்தமராய் எழுந்தருளியிருந்த நமசிவாயமூர்த்திகளுக்கு உபதேசித்தருளினுர். அவர், கும்பகோணத்திலே வேளாண் செட்டிகள் மரபிலவதரித்து எழுவயதிற்ருனே கலைஞானங்களில் வல்லவராய்த் தலயாத்திரைசெய்துகொண்டு திருவாவடுதுறைக்குவந்தசிவப்பிரகாசதேசிகருக்குத் தீக்ஷைசெய்து அவரது அநுபவமுதிர்ச்சியை நோக்கி ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு, "இக்குருபரம்பரையை விள

---

* திருவியலூர் ஆளவந்ததேவநாயனுரருளிய திருவுந்தியாரும், திருக்கடவூரிலவதரித்துச் சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருந்த அவர்மாணுக்கராகிய உய்யவந்ததேவநாயனுரருளிய திருக்களிற்றுப்படியாரும், மெய்கண்டதேவரருளிய சிவஞானபோதமும், அருணந்திசிவாசாரியரருளிய சிவஞானசித்தியார் இருபாவிருபதும், மெய்கண்டதேவர் மாணுக்கருள்ளே திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தாரருளிய உண்மைவிளக்கமும், உமாபதிசிவாசாரியாரருளிய சிவப்பிரகாசம்முதல் சங்கற்பநிராகரணம் இறுதியாகிய எட்டும், ஆகப்பதினுன்கு சாத்திரங்களும் மெய்கண்டசாத்திரமென வழங்கப்படுகின்றன,

க்கிவருவாயாக,, என்று கட்டளையிட்டு ஆன்மார்த்தபூசைமுதலியவற்றைத் தாம் ஒப்புவித்துவிட்டு, தியானநிலையில் வீற்றிருந்தனர். சிவப்பிரகாசதேசிகர் தெய்வீகசித்தியுடையவராய், சிதம்பரத்தை யடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசிக்குங்கால், கரத்திலே ஒரு சிவலிங்கமிருக்கக்கண்டு, திருவருளைவியந்து, அச்சிவலிங்கப்பெருமானை வழிபடுதலோடு சபாநாயகரையும் தினமும் தரிசித்துக்கொண்டு உமாபதிசிவாசாரியர் திருமடத்தில் சிலநாள்வசித்து, திருவாவடுதுறையை யடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, திருக்கரஞ்சிவக்கத் தாளமொற்றிக்கொண்டு தேவாரமோதுங்கால், கையிலே ஓர்திருத்தாளமிருக்கக்கண்டு திருவருளைப்புகழ்ந்து மடத்துக்செழுந்தருளினர்.

அந்நாளிலே இராயவேலூரில் அரசுபுரிந்திருந்த விருபாக்ஷிராயர்கட்டளையால் நடுநாட்டையாண்டிருந்த ஓர் வடுகன் ,ஒரு நாள் சிதம்பரத்திற் சென்று, அங்கே சபாநாயகருக்குநடக்கும் விபவங்களை நோக்கிப் பொறாமைகொண்டு, நடேசப்பெருமான் சந்நிதியிலிருந்த துஜஸ்தம்பத்தைப் பிடுங்கித் தில்லைக்கோவிந்தராஜப்பெருமாள் சந்நிதியிலே நட்டு, நடேசப்பெருமானுக்குரிய வருமானங்களையெல்லாம் பெருமாளுக்கு ஏற்படுத்தி, திருவாராதனம் திருவிழாமுதலியவை சிறக்கப்புரிவித்து, சபாநாயகருக்கு நித்தியபூசையையும் நிறுத்திவிட்டனன். அவன் அதிகாரியாக இருத்தலால் தீக்ஷிதர்களும் அந்நாட்டிலுள்ளவர்களும் பலவாறு நியாயங்களையுரைத்தும், அவன் செவிகொடாமையால் வருந்தி, சிவப்பிரகாசசுவாமிகளிடம் விண்ணப்பிக்க; சுவாமிகள் சபாநாயகருக்கு நித்தியபூசையும் நடவாமையாற் கவலையுற்று, அதனை ஆசிரியர்சந்நிதியில் விண்ணப்பித்து, அவரருளியவாறே சிதம்பரத்தையடைந்து, அவ்வைணவனுக்கு வேண்டியமட்டும் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்தனர். அதற்கு அவனுடன்படாமையால் தீக்ஷிதர்முதலியவர்கட்கும் வைணவர்களுக்கும் பெரும்போர்நேரிட; அதனால் சிலர்க்குச் சேதம் நேர்ந்தமையை

நோக்கி, இராயவேலூருக்குச்சென்று இராயர்பாலறிவித்து இவ்வை ணவனை உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கினாலல்லது இக்கலகந்தீரா தென சுவாமிகளே செல்லத்துணிந்தனர்.

அன்றிரவிலே சபாநாயகர்கட்டளையிட்டருளியபடி விடிந்த வுடன் தீக்ஷிதர்முதலியவர்கள் ஆலயத்தினின்றுங்கொண்டுவந்து உப சரித்த சிவிகைமுதலியவற்றை அங்கீகரிப்பதற்கு உடன்பாடில்லை யேனும் சிவாக்கினையை மறுத்தற்கு அஞ்சியும் அவர்பிரார்த்தனைக்கு உடன்பட்டும் அங்கீகரித்து விருதுகளுடன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, வேலூரையடைந்தனர். அங்கே, எதிர்கொண்டுவணங்கிய அன்பர்முதலியோரால் அந்நகரத்திலுள்ள இலிங்கணபத்தனென்னும் மந்திரியார் வீரசைவ சமயாசாரியராகிய சித்தராமதேவசுவாமிகள் ஆதீனத்துச் சிஷ்யராய் சிவலிங்கதாரண முடையராயிருத்தலின் இலிங்காங்கசம்பந்தமுடையவர்களையே வழி படுவதையுணர்ந்து,சிவத்தோடுசம்பந்தமாதலேசைவமெனச் சிவாக மங்கூறலின் இடைவிடாதிருக்கும்படி அப்பெருமானை அணிந்து செல்வதே தகுதியென ஆலோசிக்குங்கால்,சபாநாயகர் "அங்ஙனமே செய்க,, என அசரீரிமொழியால் அருளலும், சிவலிங்கப்பெருமானைச் சிறுபேடகத்து எழுந்தருளுவித்துத்தரித்துக் கொண்டு, ஜங்கமர்களு க்கும் அவ்வாறே தரிப்பித்து, வீரசைவாசாரியராய் விருதுகளுடன் மந்திரியாரது அரண்மனையை அடைந்தனர்.

அம்மந்திரியார் எதிர்கொண்டு வணங்கி உபசரித்து, சுவாமிகள் உத்தேசித்துச்சென்ற காரியத்தைவினவி,உடனே மிக்கசிவத்துரோகி யாகிய அவ்வடுகனை சிரச்சேதஞ்செய்வித்து, சபாநாயகருக்கு யாவும் முன்னினும் சிறக்க நடக்கும்படி ஏற்படுத்திக், கும்பாபிஷேகமும் நடாத்துவித்து, விபூதிப்பிரசாதங்கொண்டுவரும்படி; செய்வித்தற் குத் தக்கவர்களைவிடுக்க; அவர்கள்சென்று அங்ஙனமே நடத்துவித் தலும், தீக்ஷிதர்களால்கொண்டுவரப்பட்ட விபூதிப்பிரசாதத்தைத்,

சுவாமிகளேற்று, தாமணிந்துகொண்டு மந்திரியாருக்குங்கொடுப் பித்து, மேற்படி சித்தராமதேவனாவரவழைத்து வீரசைவகிரியாசா ரத்தைப் பெற்று, எல்லாருடனும் சமத்துவமாக இருந்து இலிங்க நிவேதனஞ் செய்தபின்பு, அம்மந்திரியாருக்குச் சன்மார்க்கங்களைப் போதித்துக் கொண்டு வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது, அரசர் சுவாமி கள் மகிமையைக் கேள்வியுற்றுவந்து தரிசித்து, "சுவாமீ, இத்தே சத்தில் சிலநாளாய் மழையின்றிப் பயிர்களும் பலவுயிர்களும் மிக வாட்டமுற்று வருந்துகின்றன. கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் இங் கெழுந்தருளியும் எங்கள்மனக்கவலை தீரவில்லையே,, என்று விண் ணப்பஞ்செய்துகொண்டனர்.

சுவாமிகள் திருவுளமிரங்கிச் சிவபூசைமுதலியநியமம் முடித்துக் கொண்டு, வீணையைத்தாங்கிநின்று, அடியவர்கள் திருத்தாளமொற்ற, மேகராகக்குறிஞ்சியென்னும்பண்ணினால் தேவாரமோதிக்கொண்டு, நிருத்தஞ்செய்தருளியமாத்திரத்தே, பெரிதும் மழைபொழிய; அது கண்ட அரசர் இவ்வளவிற்போதுமென்று பிரார்த்தித்தலும், அங் ஙனமேசெய்தருளி, அவர்பிரார்த்தனைப்படியே திருவண்ணாமலையை யடைந்து, அவரால் எழுகிராமம் சர்வமான்யமாகச் சிலாசாசனம் வரைந்து விடுத்து அவராற் கட்டுவிக்கப்பட்டதிருமடத்தில் எழுந்த ருளிவீற்றிருந்துகொண்டு,சிவாத்துவிதவெண்பா கணபாஷிதரத்தின மாலை முக்காண்டம் சதகத்திரயம் அநுபவசடஸ்தலம் மந்திரகோப் பியம் தீக்ஷாபோதை, மிசிரார்ப்பணம், நூற்றெருதலம், சர்வாசார சடஸ்தலம் திருவாலந்துறைச்சிந்து கப்பறை முக்கியம் தீக்ஷாவிதி, வெண்பாமுக்காண்டம் என்னும் பிரபந்தங்களைச்செய்தருளி, வீர சிங்காதனகர்த்தாய் அன்பர்களுக்கு அநுக்கிரகித்துக்கொண்டெழுந் தருளியிருந்தனர்.

சிலநாள்கழிந்தபின் சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்யத் திருவுளங்கொ ண்டு, திருக்கூட்டத்தோடு திருக்கழுக்குன்றத்தை யடைந்து, திருக்க

மூச்குன்றமாலே, திருவிருத்தங்களால் துதித்து, அங்குள்ள சில அந்தணர்கள் கூறியசங்கைக்கு உத்தரம் அருளி, அவரால் உபசரிக்கப்பெற்று, திருக்காளத்தியை யடைந்து, பொன்முகரியிற் சிவபூசை முடித்து, ஆலயத்திற் செழூர்தருளுங்கால் வடதேசத்திருந்து வந்தவராய் எதிரிட்டுவாதித்த மந்துவாசாரியாரைவென்று, அடிமைகொண்டு, சிவலிங்கதாரணம் புரிந்து, தாளிதங்காளத்திமூர்த்தி யெனத் தீக்ஷாநாமம் தரித்துத் திருக்கூட்டத்தொருவராக்கிக்கொண்டு, கலியாணபுரிக்கெழுந்தருளி, அங்குள்ள அன்பர்களுக்கு இலிங்க நிஷ்டாநுபவத்தைஅநுக்கிரகித்து, உடும்பை சுப்பிரமணியமென்னும் தலத்துக்குச் சமீபத்தில் திவ்வியதடாகத்தோடுகூடிய ஒரு உத்தியானவனத்தைக்கண்டு அவ்விடத்தே மூன்றுதினம் ஆகாராதிகளொழிந்து விதேககைவல்லிய நிஷ்டாநுபூதியி லிருந்தனர். அப்பொழுது, சிவபெருமான் சொப்பனஞ்சாதித்தபடியே அந்நகரிலுள்ளார்வந்து நிஷ்டைதெளியுமாறியற்றித் திருவமுதுகொண்டருளும்படி பிரார்த்திக்க; திருக்கூட்டத்தோடு திருவமுது கொண்டருளிச் சிலநாள் வசித்திருந்தனர்.

பின்பு திருச்செங்கோட்டையடையுங்கால், அங்கே கேதாரிஜயரென்னும் ஓர் பிராமணருடைய மாணுக்கர்களிற் சிலர் "இப்பிராமணவீதியில் நீர் சிவிகையேறிச்செல்லுதல் கூடாது, உம்மிடத்துத் தெய்வீகம் உளதென்பீரேல் சந்நிதியிலுள்ள கல்லிடபம் இக்கடலையை அருந்தச் செய்யும், அங்ஙனம் செய்வீரேல் யாங்களெல்லாம் அடிமையாவோம்" என்றுரைக்க; தாம் சந்நிதியை அடைந்து, அவர் கொண்டுவந்தகடலையை இடபதேவர்முன்வைப்பித்து,

வில்லார் மணிச்சபையின் வித்தகா கூடலின்முன்
கல்லானைக் கிக்கருத்திக் காட்டியவுன்—வல்லாண்மை
கட்டுரையே யாகிலிந்தக் கல்லே றெழீஇக்கடலை
யிட்டவிவர் முன்றினச்செய் யே.

எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளித் தமது திருக்கரத்தால் திருவெண்ணீ றெடுத்திட்டனர். இடுதலும், அவ்விடபம் ஆரவாரித்தெழுந்து, அக் கடலைமுழுமையும் புசித்துநிற்க; அதுகண்டு அச்சமுற்றோடி முறை யிட்ட அந்தணர்களால் அதைக்கேள்வியுற்ற கேதாரிஜயர் வந்து வணங்கிப் பிரார்த்தித்தபடிச் சிவிகைமீ தெழுந்தருளிச்சென்று, அர்த்தநாரீசுரனைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அக்கேதாரிஜயர் திருமடத்திலிறங்கி, அவர்களுக்குச் சிவலிங்கதாரணதீக்ஷைமுத லியவை செய்து, அடிமைகொண்டு, திருவண்ணமலையை அடைந்து, குமாரசாமிதேசிகர் முதலியோர்க்குத் தாரணதீக்ஷை புரிந்து வீற்றி ருந்தார்.

இருக்குநாளில், துறையூரில் அரசு செய்திருந்த இலிங்கதுரை யென்பவர் தந்தமையனுக்கும் தமக்கும் நேரிட்டமனவருத்தத்தினல் காசியாத்திரையின்பொருட்டுப் புறப்பட்டு, சேனைகளோடு திருவண் ணமலையை அடைந்து, சுவாமிகளின்மகிமையைக் கேள்வியுற்று வந்துவணங்கிநிற்றலும், சுவாமிகள் "உமதுமனோபீஷ்டம் நிறை வேறுக" என்று ஆசீர்வதித்து விபூதியளித்தனுப்ப; அவர்விடை பெற்று இடையிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக் காசியை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, சின்னாள்வசித்து மீண்டு, சுவாமி களையடைந்து பணிந்து, தங்கியிருந்தனர். அப்பொழுது, அவர்தமை யனார் தேகவியோகம் எய்தினமையால் அரசுக்கு ஒருவரும் இன்மை நோக்கிவருந்தி, மந்திரி முதலியோர் தமக்கு இளவரசாகிய இலிங்க துரை சுவாமிகள்சந்நிதியில் வந்திருப்பதையறிந்துசென்று, நிகழ்ந் ததை அறிவிக்க; தமையன் இறந்தமையைக்குறித்துக் கவலையுற்று ஒருவாறுதேறி, "இது நிகழ்ந்தது சுவாமிகள் சந்நிதிப்பெருமை" என்று துணிந்துபணிந்து, தம்மை அடிமைகொண்டருளும்படிபிரார் த்திக்க; அங்ஙனமே கொண்டருளி, உடன் எழுந்தருளுங்கால், பெண்ணைநதி பெருகிவருதலைக்கண்டு, விபூதியால் அப்பெருக்கைத்

தனிவித்துத் துறையூரை அடைந்தனர். உடன்வந்த இலிங்கதுரை யென்பவர் தமதரண்மனைக்கெதிரில் ஒரு திருமடம் சிறக்க அமைத்துப், பூசைநைவேத்தியத்தின்பொருட்டுச் சர்வமானியமாகச் சில கிராமங்களைச் சாசனமெழுதிக் கொடுத்ததுமன்றித் தினமும் நைவேத்தியத்திற்கு வேண்டும் உபகரணங்களும் பத்துப்பொன்னும் அனுப்பிவர; சுவாமிகள் அன்பர்களுக்குத் தீக்ஷைமுதலியவை புரிந்து அருள்பாலித்திருந்தனர்.

ஒருநாள் குருதரிசனஞ் செய்ய வேண்டுமென்னும் ஆவலதிகரித்துப் பிரயாணமுற்று, இடையே திரிசிரபுரத்தி லுள்ளவர் பலரும் எதிர்கொண்டுபசரித்துவணங்க நகர்வலமாகச் செல்லுங்கால், அகாலமாயினமையால் தீவர்த்திகளுக்கு எண்ணெய்கிட்டாமையின் யாவரும் மனவருத்தமுறுதலைநோக்கி, தமது திருக்கூட்டத்திலுள்ள ஒருதம்பிரானைக்கொண்டு காவிரிநீரொடுப்பித்து, அதனை எண்ணெயாகவிடுத்து தீவர்த்திகளை எரிக்கும்படிச்செய்து, சகலவிபவத்தோடும் சாரமாமுனிவராச்சிரமத்திற் சென்றிறங்கி, மாதர் பூதேசுரரைத்தெரிசித்துத் தங்கினர். மறுதினம், திருச்சோற்றுத்துறை என்னுந்தலத்துக்குச் சமீபமாகச்செல்லுங்கால், ஒரு ஆலவிருக்ஷ நிழலிலிருந்த ஒரு குஷ்டரோகி கண்டுவணங்கிக் கைகூப்பிநின்றுவருந்துவதை நோக்கியிரங்கித் தமது உச்சிட்டத்தை உமிழ்தலும், அவன், இதுதான் நமது தீராப்பிணிக்கும் பவப்பிணிக்கும்பரமௌஷதமென்று உட்கொண்ட அளவில் திவ்யதேகம்பெற, அவனைத் திருக்கூட்டத்து ஒருவனாக்கினர். அப்பால், அந்நாட்டையாளும் சோழவமிசத்தரசன் பிரமகத்திதோஷத்தால் குணபேதமுற்று ஊர்தோறும்திரிபவன் எதிர்ப்பட்டுச் சுவாமிகள் சிவிகையைப் பற்றி மறிக்க; அவன் நிலைமையைவினவித் திருவுளமிரங்கி, விபூதியை அவன்மீதுதெறித்து பிரமகத்திதோஷமுதலியவற்றை நிவர்த்தித்து, அவன்பணிந்துபிரார்த்திக்க அவனை அரசுக்கு உரியனாக்கியருளினர்.

பின்பு திருக்கலயநல்லூருக்கு எழுந்தருளும் பொழுது, அச்சிவ ஸ்தலத்து அருச்சகராகிய ஆதிசைவப்பிராமணருடையபுதல்வனை அரவுதீண்ட இறந்தமையால் தகனஞ்செய்தற்குக் கொண்டு போதல் கண்டு, உரியவனை நோக்கி, “உமக்கு உதவியற்ற இப்புதல்வனை எமக்கு ஈக” என்னலும், அவர் அப்புதல்வர் உயிர்பெற்றெழுதலில் அவாவுடையராய் மாதவர்மகிமை எங்ஙனமிருக்குமோஎன்று உடன் பட; சுவாமிகள் விபூதியை மந்திரித்துத்தெறித்து, “ஞானக்கூத்தா வருக” என்றழைத்து, உடனே உயிர்பெற்றெழுந்த அப்புதல்வனை மார்பூடணைத்து முத்தமிட்டுச், சிவிகைமீதுவைத்துக்கொண்டு, திரு வாவடுதுறையை எய்தி, ஞானசாரியராகிய நமசிவாயமூர்த்திகளை அன்புமேலீட்டாற் பலமுறைபணிந்து நின்றனர். அவ்வாசிரியர் சுவா மிகள்பால் நிகழ்ந்துள்ள தெய்வீகங்களையுணர்ந்து வியந்து, ஆதீனத் தைச்சார்ந்த சகல அதிகாரங்களையும் ஒப்புவித்துவிட்டுச், தாம் சின் னாள் நிஷ்டை கூடியிருந்து, ஒருநாள் விதேகமுத்தியையடைந்தருள; சுவாமிகள் அருகிருந்துசெய்யவேண்டிய கிரியைமுற்றும் முடித்துத், தரிசனார்த்தமாக அக்குருமூர்த்தத் திருவுருவமைப்பித்து அவ்விடத் திற் பிரதிஷ்டைசெய்து, கும்பாபிஷேகம் மகாகுருபூசை மஹேசுர பூசைமுதலியவும் நடாத்தி, மாணாக்கர்க்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து கொண்டு வீற்றிருக்குங்கால் திருவாவடுதுறையிலே திருவவதாரஞ் செய்து தீவிரதரபக்குவராய்த் திருக்கூட்டத்தமர்ந்திருந்தஒருவருக்கு ஆசாரியாபிஷேகம்புரிந்து, மறைஞானதேசிகரென்னும் தீக்ஷாநாமஞ் சூட்டி, ஆன்மார்த்த பூசையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்து, இச் சைவபரம்பரை தழைத்தோங்க அடியவர்கட்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டு இவ்வாதீனத்தைப் பரிபாலித்துவரக்கடவீர்” என்று ஆசிர் வதித்திருத்திவிட்டு, அதிகாரவுடையவரைத் தமக்கு ஆன்மார்த்த மாகக்கொண்டு திருவண்ணாமலைக் கெழுந்தருளி, அங்கே இதற்கு முன் பேரையூரிலே வீரசைவாசாரியபரம்பரையி லவதரித்துச் சகல சாஸ்திரங்களினும்வல்லராய்ச் சிவாநுபவசாதனையிற் பயின்றகொ

ண்டு அவ்வனுபவம்விளங்க வுணர்த்தவல்ல நல்லாசிரியனாயே நாடியுள்ள சாந்தலிங்கசுவாமிகள் எய்திப்பணிய அவர்முதலிய நன்மாணுக்கருக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்து, அவர் தூளிதங்காளத்திதேசிகர் பால் அகலாதுபழகிச்சிவாநுபூதியெய்தும்படி அநுக்கிரகித்துவீற்றிருந்தார்.

அப்பொழுது, மறைஞானதேசிகர் பரிபூரணமானசெய்தியறிந்து, திருவாவடுதுறைக்கெழுந்தருளி, அம்பலவாணதேசிகருக்கு அபிஷேகஞ்செய்துநிறுத்திவிட்டுத், திருவண்ணாமலைக்கெழுந்தருளப் பிரயாணமுற்றுவருகையில், தமக்குவிதேகமுத்தியெய்துங்காலம் அணித்தாதலையறிந்து, திருப்பட்டீச்சரம் வள்ளலார்கோயில் முழையூர் திருச்சத்திமுற்றம் திருக்குடந்தையென்னும் இப்பஞ்சஸ்தல மத்தியிலுள்ள நவலிங்கதீர்த்தக்கரையிலே இறங்கியருளித், திருவாவடுதுறையினின்றும் அம்பலவாணதேசிகரை அழைப்பித்துப் பணிந்துநின்ற அவரை நோக்கி, "சிவசங்கற்பத்தால் நமதாதீனம் சைவாதீனம் வீரசைவாதீனம் என்று இரண்டாயினமையால் இவ்விரண்டும் உலகில் சிறந்திருத்தல்வேண்டுமென்றோ? சைவாதீனத்திற்குஉம்மைநியமித்ததுபோல வீரசைவாதீனத்துக்கு ஞானக்கூத்தரை நியமிக்கின்றோம்" என்று அங்கேமண்டபமுதலிய அமைத்து, வீராகமவிதிப்படி அவருக்குத்தீக்ஷையும்ஆசாரியாபிஷேகமும் புரிந்து "திருவண்ணாமலையிலுள்ள வீரசைவாதீனத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்துவரக்கடவை" என்று ஆசீர்வதித்து, திருவாவடுதுறைக்காகத் திவ்யதேசங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மடங்களில் அறுபத்துநான்குமடங்களையும் அவற்றின் வருமானங்களையும் ஞானக்கூத்ததேசிகருக்குச் சுவாதீனஞ் செய்துகொடுத்துவிட்டு, அந்நவலிங்கதீர்த்தக்கரையிலேயே சிவபூசை மகேசுரபூசைமுதலியவைகளை நடாத்திக்கொண்டு ஐந்துதினம்வசித்து, ஆறாவதுதினம் நியமமுடிந்தவுடன் சிரசிற்குவித்த அஞ்சலியஸ்தராய் மேற்கூறிய பஞ்சாக்ஷரசொரூபமாகிய ஐந்துதலங்களையுந் தரிசித்துநிற்கையில், யாவரும் ஆச்சரியமும் அச்சமும் அடையப் பூமிவெடிக்க; அதிற்றோன்றிய ஒளிப்பிழம்பில் திருமேனிகரைய இஷ்டலிங்கபரசிவத்திற்கலந்தனர்.

அதைக்கண்ட அம்பலவாணதேசிகரும் ஞானக்கூத்ததேசிகரும் திருக்கூட்டத்தவரும் பிறரும்வியந்து, ஆனந்தபரவசராய்த் துதித்திறைஞ்சச்,சோழமகாராஜாவும் அதைக்கேள்வியுற்றடைந்து,தேசிகமூர்த்திகளைத்தரிசித்து, ஆங்குநிகழ்ந்த தெய்வீகம் அனைத்தும் நன்குணர்ந்து, விம்மிதத்தனாய்த் தன்னுடையதமையனான விஜயசோழமகாராஜாவின் குமாரனுக்குநேர்ந்த பிரமகத்திதோஷத்தையும் குணபேதத்தையும் முன்னிவர்த்தித்த அக்குருமூர்த்திக்குச் சிறக்க ஆலயம் அமைத்து, அதிற் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்வித்து, ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகளால் கும்பாபிஷேகம் இயற்றுவித்து, நித்திய நைமித்தியங்கள் குறைவறநடக்கும்படி சிலகிராமங்களைச் சர்வமானியமாகச் சிலாசாசனத்தோடு விடுத்துவணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றனன். அப்பால் அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள் சின்னாள்வசித்துக் குருதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருவாவடுதுறைக்கெழுந்தருள; ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாசசுவாமிகளும் குருபணிகளியற்றுதற்குத் தக்கதம்பிரான்களைநியமித்துவிட்டுத் துறையூர்க்குச்சென்று சிலதினம் அமர்ந்திருந்து, திருவண்ணாமலைக்கெழுந்தருளி, அன்பர்களுக்குச் சிவலிங்கதாரணதீக்ஷையும் தீவிரதரசத்திநிபாதர்களுக்கு ஞானோபதேசமும்பாலித்திருந்துகொண்டு,விருத்தாசலபுராணம் * திருவிடைமருதூர்ப்புராணமுதலிய அரியநூல்களைச்செய்தருளி, அக்காலத்து அதிதீவிரதரபக்குவராயிருந்த ஒருவர்க்கு ஆசாரியாபிஷேகம்புரிந்து, ஆதீனத்திற்கு உரியராக்கி, தாம் சிவன்பாக்கமென்னும் நகரிலே மாசிமகநக்ஷத்திரத்திலே சிவலிங்கைக்கியமாய்ச் சமாதியாயினார்.

வரலாறுமுற்றிற்று.

---

* திருவிடைமருதூர்க்கு இவ்வாசிரியரருளிய புராணமேயன்றி சிவக்கொழுந்துதேசிகரியற்றிய புராணமும் ஒன்றுண்டு.

அறிவிப்பு.

—:0:—

இத்தகையதெய்வீகம்பெற்ற இவ்வாசிரியர் சொன்னயம் பொருணயமுதலியவைசிறக்க அருளிய இவ்விருத்தாசலபுராணம் பாரிப்பாக்கம் முனியப்பமுதலியாரியற்றிய புதியவுரை எனப்படும் ஒருரையுடன்அச்சிடப்பட்டு வழங்குகின்றது. அவ்வுரையை ஆராய்ந்துபார்க்கின் பழமையாக ஏட்டுப்பிரதிகளில்வழங்கும் உரையில் சிலஇடத்துப் பெரிதும் பிழைபட்டுப் பாடலுக்கிணங்காமல் பொருணய மின்றிக்கிடக்கும் சிலவாக்கியங்களைச் சிறிதுநயம்படத்திருத்தியும், அவற்றில் அவ்வுரைநயம் வெளிப்படாதுள்ள சில இடத்துப் பிறிதுபொருள்கொண்டு அதற்கிணங்கப் பாடல்களைத்திருத்தியும், அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகப்புலப்பட்டமையால், அவ்வழுக்களைப் பலபிரதிரூபங்களைக் கொண்டு ஒருவாறுகளைந்து, பாடல்களைச் சுத்தப்படுத்தி, அதற்கியைய உரைகளைத் திருத்திப் புதுக்கிச் செவ்விதாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இதுபற்றி விசேடித்து எழுதவேண்டுவதில்லை. முன் அச்சிடப்பட்டுள்ள பிரதியோடு இதனையும் ஒப்பிட்டுநோக்கின் உண்மை விளங்கும்.

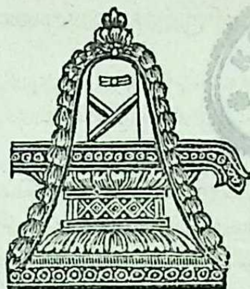
ஞானக்கூத்ததேசிகர் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை

ஆசாரியர்கள்	பரிபூரணஸ்தலம்	மாதம்	திருநக்ஷத்திரம்.
மெய்கண்டதேவர்	திருவெண்ணெய்[நல்லூர்	ஐப்பசி	சுவாதி.
அருணந்திசிவாசாரிய[ர்	திருத்துறையூர்	புரட்டாசி	பூரம்.
மறைஞானசம்பந்தசி[வாசாரியர்	திருக்களாஞ்சேரி	ஆவணி	உத்தரம்.
உமாபதிசிவாசாரியர்	கொற்றவன்குடி	சித்திரை	அஸ்தம்.
அருணமச்சிவாயதே[சிகர்	ஷை	மார்கழி	திருவாதிரை.
சிவப்பிரகாசசித்தர்	பொதிகை	ஆடி	அச்சுவினி.
நமச்சிவாயதேசிகர்	திருவாவடுதுறை	தை	அச்சுவினி.
சிவப்பிரகாசதேசிகர்	பட்டீச்சுரத்துக்க[டுத்தவடதளி	ஆனி	பரணி.
ஞானக்கூத்ததேசிகர்	சிவன்பாக்கம்	மாசி	மகம்.


உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருத்தாசலபுராணம்.

பாயிரம்.

ஆழத்துப்பிள்ளையார்

காப்பு.

திருவுங் கல்வியுஞ் சீருந் தழைக்கவுங்
கருணை பூக்கவுந் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவ மாய்நம துள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்.

(இதன்பொருள்.) திருவும்-சகல செல்வமும், கல்வியும்-வித்தையும், சீரும்-சிறப்பும், தழைக்கவும்-தழைத்தோங்கவும், கருணை பூக்கவும்-ஜீவகாருண்ய முண்டாகவும், தீமையை காய்க்கவும் - தீமைகளை வாட்டவும், பருவமாய்-பக்குவமாகி, நமது உள்ளம் பழுக்கவும்-நம

முடைய மனம் பழுக்கவும், பெருகும் ஆழத்து பிள்ளையை - (எக்கடவுளினும்) மேம்பட்ட ஆழத்துப்பிள்ளையாரை, பேணுவாம்- வணங்குவாம். (என்றவாறு)

இம்மையில் பொருளல்லவரையும் பொருளாகச்செய்வது பொருளே யாகலின் அவ்வுயர்வுதோன்றமுற்படுத்து 'திருவும்' என்றும், அஃதெய்தினும் கல்வியில்லையேல் ஆன்மலாபம் அடையாமைதோன்றக் 'கல்வியும்' என்றும், இவற்றால் சகலசிறப்புகளும் தழைப்பது தோன்றச் 'சீரும்' என்றும், இவையெல்லாமெய்தினும் சிவகருணையும் தீமைகளைவாட்டலும் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம்வாய்க்க உள்ளத்தே ஞானமுதிர்தலும் எய்தாவழிப் பயனில்லையென்பது தோன்றக் 'கருணைபூக்கவும் தீமையைக்காய்க்கவும் பருவமாய்நமதுள்ளம்பழுக்கவும்' என்றும்கூறினர். கூறவே விக்கினங்களையகற்றி எவற்றையும் பாலிக்கவல்லவர் விநாயகக்கடவுளே என்பதுகருத்து.

காய்த்தல்=காயச்செய்தல். இது தழைத்தல்முதலிய
உருவகம்பற்றி வந்தது.

விருத்தாசலேசுரர்.
வேறு.

திருமாலுநான்முகனுந் தேவர்கோவுந்
தேவர்களுமியாவர்களுஞ் சிந்தையாலு
மருவாபமறையாலு மளவையாலு
மளப்பரிதாயகண்டிதமாய் நின்றமூர்த்தி
ஞ. யுருவாயகிரிவடிவா யனந்தகோடி
யொளியுடையகொடுமுடிக ளாகிநின்ற
பெருவாழ்வைத்திருமுதுகுன் றுடையான்றன்னைப்
பெருங்கருணையாளனையாம் வணங்குவாற்றாம்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் தேவேந்திரனும் தேவர்களும் மற்றையர்களும் மனத்தினுலும், அரூபமாகிச் சத்த வடிவமாய் விளக்குகின்ற வேதங்களினுலும், ஆகமமுதலிய பிரமாணங்களினுலும், அளவிடுதற்கரிதாகி, அகண்டாகாரசொரூபமாகி நிலைபெற்ற நிஷ்களப்பொருளாகிய பரமசிவமும், சகளமாகிய மலை வடிவமாகி அனந்தகோடி சூரியப்பிரகாசம் பொருந்திய கொடுமுடிகளோடுநின்ற ஸ்தூலரூபியும், அப்பழமலையில் திருவுருக்கொண்டு விளங்குகின்றவருமாகிய மிக்க கிருபா சொரூபியாகும் விருத்தாசலேஸ்வரரை நமஸ்கரிப்பாம். (எ-று.) (க)

பெரியநாயகி யம்மை.

வேறு.

பச்சைமலைபவளமலை தனிற்றோற்றம்போலப்
பரிவுடைபதிருவடிவு மம்மலைமேலுற்ற
மெச்சுமதித்திருமுகமும் பொய்ச்சதிருவிடையும்
விழிமூன்றுங்கரநான்கும் பெரியநாயகியார்
கச்சிருந்தமுலைத்தடமு மமுதவாக்குங்
கருங்குழலும்வெண்ணகையுஞ் செய்யவாயு
நச்சுமடியவர்பிறவி யறுக்குந்தாளு
நைந்துருகிப்புந்தியினிற் சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) பச்சைமலையானது பவளமலையின்கண் கப்புவிட்டெழுந்ததையொப்ப, அன்புருவமாய் விளங்குகின்ற பெரியநாயகியம்மையாருடைய திருமேனியையும், அம்மலையின்மேற்றோன்றிய மெச்சுகின்ற பூரணசந்திரனையொத்த திருமுகத்தையும், இல்லையென்று சொல்லத்தக்க அழகிய இடையையும், திரிநேத்திரங்களையும், நான்கு கைகளையும், கச்சையணிந்த ஸ்தனபாரங்களையும், அமிர்தமயமாகிய வாக்கையும், கரியநிறமான அளகபாரத்தையும், வெண்மை

பொருந்திய தந்தபங்தியையும், சிவந்த வாயையும், விரும்புகின்ற அடியார்களுடையபிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளுகின்றதிருவடிகளையும் அன்பினால் மனங்கரைந்துருகிச் சித்தத்திற்சிந்திப்பாம். (எ-று.)

விநாயகக் கடவுள்.

வேறு.

ஒருமலைபாற்புரமலையு மொருமைந்தன்றிருமைந்த
னிருமலையுந்தும்மலையு மெதிர்மலையும்வினைமலையும்
பொருமலையும்விம்மலையும் பொம்மலையும்புடைத்தருளிக்
கருமலையும்பெருமலையிற் கைம்மலையைக்கைதொழுவாம்.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற மகாமேருவாகியவில்லினால் திரிபுரசங்காரஞ் செய்த வலிமைபொருந்திய பரமசிவனுடைய அழகிய மூத்தகுமாரரும், அடியார்களுடைய இருமலையும், தும்மலையும், எதிர்த்துப் பொருதுகின்ற வினையாகியமலையையும், பொருமலையும், விம்மலையும், சரீரப்புடைப்பையும் போக்கியருளிப் பிறவியையும் ஒழித்தருளுகின்ற விருத்தகிரியின்கண்ணெழுந்தருளிய யானைமுகத்தையுடையவருமாகிய விநாயகமூர்த்தியை இரண்டுகைகளாலும் வணங்குவாம். (எ-று.) (௩)

இருமல், தும்மல், பொருமல், விம்மல், பொம்மலென்பன சரீரத்தைப்பற்றிய நோய்களின் கூறுபாடு.

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

திருக்குமரம்போல்வாருந் திருப்பாதங்கண்டாரை
யுருக்குமரன்றிருக்குமர னுற்றாரைச்செற்றாரை
முருக்குமரன்சூரனுக்கு முழுவயிரனம்முளத்தைத்
த ருக்குமரம்பைக்கனிபோற் றந்தானைச்சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) முருடுள்ள மரம்போன்ற மனத்தையும் யுடையவரும் திருவடிதரிசனஞ்செய்வாரேல், அவர்களுள்ளத்தையும் உருக்குகின்ற பரமசிவனுடைய செல்வக்குமாரரும், தம்முடைய அடியார்களுக்குப் பகைவரானவரைச் சங்கரிக்கின்ற அரம்போல்பவரும், சூரபத்மனுக்கு மிக்கவிரோதியானவரும், நம்முடைய இருதயத்தைக் களிக்கும்படியான வாழைப்பழம்போலக் கனிவித்தவருமாகிய சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சிந்தித்து வணங்குவாம். (எ-று.) (௪)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்.

மருளோடப்புத்தரெலா மருண்டோடவருகரிடத்
தருளோடவாறோட வாற்றெதிரேயேடோட
வெருளோடப்பாண்டியனார் வினையோடச்செய்தடியா
ரிருளோடவருளோட மேற்றினான்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) மயக்கத்தோடு அந்தப்புத்தர்களெல்லாம் பயந்தோடவும், அருகரிடத்தில் அருளில்லாமல் வையைநதி பெருகியோடவும், அந்தநதிப்பெருக்கிலே தாம்விட்டருளியதிருப்பாசுரத்திருப்பதிகவேடு எதிரேறிச்செல்லவும், அதைக்கண்ட நெடுமாறரென்னும் பாண்டியராஜாவினுடைய வினைகள் அச்சத்தோடு அகலவும்செய்து, அடியார்களுடைய அஞ்ஞானநீங்க மெய்ஞ்ஞானமாகிய மரக்கலத்தில் அவர்களை ஏற்றுவித்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வணங்கப்படுவன. (எ-று.)

புத்தரையும் அருகரையும் வாதில்வென்று ஆற்றில் பதிகமெதிரேறச்செய்ததுமன்றி, காவிரிப்பெருக்கில் ஓடத்தின்வழி அடியவரைத் திருப்பதிகத்தால் கரையேற்றுவித்துத் திருக்கொள்ளம்பூதூர்ப் பெருமானைத் தரிசிப்பித்தருளினாராகலின், இங்ஙனம் துதித்தார். அருளைப்பெறுதற்கு ஏதுவாதலின் ஓடத்தை அருளாக உபசரித்தார். (௫)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்முதலிய மூவர்கள்.

மருங்குகடற்கன்மிதப்பில் வந்தார்தம்பதம்போற்றி
பொருங்கரிமேற்கயிலையினிற் போனார்தம்பதம்போற்றி
நெருங்குநரிபரியாக்கி நிறுத்தினர்தம்பதம்போற்றி [றி.
யிரும்பொருள்கேட்டரன்பக்கத் திருந்தார்தம்பதம்போற்

(இ-ள்.) அருகர்கள் கடலின்கண் தம்மைக்கட்டியிட்ட கல்லே தெப்பமாக அதன்மீது கரையையடைந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வணங்கப்படுவன. பொருதுகின்ற வெள்ளை யானையின்மேலேறித் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகள்வணங்கப்படுவன. நெருங்கியநரிகளைக் குதிரைகளாக்கிப் பாண்டியராஜனுக்கு முன்னிறுத்தின பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கிப் பெருமைதங்கிய ஞானார்த்தத்தைக் கேட்டு அப்பரமசிவனைவிட்டு நீங்காது அவரது அணுக்கத்தொண்டராயமர்ந்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுடைய திருவடிகள் வணங்கப்படுவன. (எ-று.) (சு)

வாழ்த்து.

வானவர்களானினங்கண் மறையவர்கண்மறைவேள்வி
யானசிவசமயவே தாகமங்கடழைத்தோங்க
ஞானமுளநரபதியு நற்குடியுந்தழைத்தோங்க
தானதன்மந்தழைத்தோங்க தரணியெலாமழைதூங்க.

(இ-ள்.) தேவர்களும் பசுக்களும், பிராமணர்களும், வேதங்களின் வழியாகச் செய்கின்ற பலயாகங்களும், உரிய சிவசமய சம்பந்தமான வேதாகமங்களும் தழைத்தோங்குக; விவேகமுடையவரசனும், நல்லகுடிகளும்தழைத்தோங்குக; தானதருமங்களுந் தழைத்

தோங்குக ; பூமியெல்லாம் குறைவில்லையாக மழைபெய்துவருக. (எ-று.) (எ)

தெய்விகமாமுதுகுன்றர் திருமேனிதனைத்தீண்டுஞ்
சைவமறையோர்குலமுந் தானிகருந்தழைத்தோங்க
மெய்விரவுஞ்சிவனடியார் மேன்மேலுந்தழைத்தோங்க
பொய்விரவாமுனிவர்களும் புண்ணியருந்தழைத்தோங்க.

(இ-ள்.) தெய்வீகமாக முளைத்தெழுந்த விருத்தாசலேஸ்வரருடைய திருமேனியைப்பரிசித்துப் பூசிக்கின்ற ஆதிசைவப் பிராமணர்களுடைய மரபும், ஸ்தானிகரும்தழைத்தோங்குக ; மெய்த்தொண்டராகிய சிவனடியார்கள் மேன்மேலுந் தழைத்தோங்குக ; பொய்ம்மை யில்லாத முனிவர்களும் புண்ணியர்களும் தழைத்தோங்குக. (எ-று.) (அ)

தீர்த்தவிசேடம், கிரிவிசேடம்.

வேயுதிருமுத்தாறு விரவியணைமுத்தாறு
போயுதகம்படியாரே புலையரகம்படியாரே
மாயமலமுதுகுன்றர் வயற்கமலமுதுகுன்றர்
தூயவரைப்பணியாரே சூழ்ந்தவரைப்பணியாரே.

(இ-ள்.) மூங்கிலில் உதிருகின்ற முத்துக்கள் இருகரையிலுங் கலந்துவருகின்ற திருமணிமுத்தநதியையடைந்து அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யாதவர்களே சண்டாளர்கள் ; மனவொடுக்கமும் அடையார்கள் ; அன்றியும் வஞ்சிக்குந்தொழிலையுடைய ஆணவமலமானது குன்றுதலையும் பெறுர்கள் ; தாமரைகள்செறிந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திருமுதுகுன்றத்தையுடைய பெருமானது பரிசுத்தமாகிய எல்லையினது அண்மையுடையவர்களே அரையிற்சுற்றப்பட்ட அரவக்கச்சை யுடையராவர்கள். (எ-று.)

வஞ்சித்தலாவது ஆன்மாக்கள் சிவத்தையடையாதபடி அவற்றி னறிவை மறைத்துநிற்றல். உதுவென்பது சுட்டுப்பொருளது அர வக்கச்சை யுடையராதல் சிவசாரூபம்பெறுதல். (கூ)

தலவிசேடம்.

பழமலையிலிருந்தவரே பலிப்புண்டாமிருந்தவரே
யழகுபணிவருந்தினரே யருணிறையவருந்தினரே
குழகனடிக்கண்டாரே கூற்றனடிக்கண்டாரே
யெழிலையுறவளைந்தவரே யின்பமுறவளைந்தவரே.

(இ-ள்.) விருத்தாசலத்திற் குடியிருந்தவர்களே சகலமும் சித்தி யாகும், பெருமைபெற்ற தவத்தையுடையவர்கள்; விருத்தாசலேஸ் வரருடைய திருப்பணியினல் சரீரம் வருந்தினவர்களே திருவரு ளமிர்தத்தைப் பூரணமாகப்புசித்தவர்கள்; அங்கே பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தரிசனஞ் செய்தவர்களே யமதண்டனைக் கணுகாதவர் கள்; அழகைப்பொருந்த அவரை வணங்கினவர்களே இன்பத்தின் கண்ணே உறவுபூண்டவராவர்கள். (எ-று.) (கo)

திருமுன்னேமெய்வன்னி சிரகிரியார்மெய்வன்னி
யிருவன்னிதருங்குவளை யிறைகாதிலிலங்குவளை
பெருமலையாள்கற்பகமே பெருவன்னிகற்பகமே
வருவதுவுமார்ச்சனமே மருவியறமார்ச்சனமே.

(இ-ள்.) பழமலைநாதருடைய சந்நிதானத்தின் முன்னிருப்பது உண்மையாகிய வன்னிவிருட்சம்; அவருடையதிருமேனி அக்கினி சொரூபம்; அப்பெருமைபொருந்திய வன்னிவிருட்சத்திற் புஷ்பிப் பது குவளைமலர்; அவருடைய திருச்செவிகளிற் பிரகாசிப்பது சங் கக்குழைகள்; கற்புநிலையே பெரியநாயகியார்; கற்பகவிருக்ஷமே

பெரியவன்னிவிருக்ஷம்; (அந்தலத்தில் வசிப்பவர்க்கு) வரும்பிர யோசனமும் சிவார்ச்சனையையே மேற்கொண்டு அறத்தை யீட்டு தலே. (எ-று.)

இருவன்னி தருங்குவளையென்பது அது பல விம்மிதங்களையுடைய தென்பதுதோன்றநின்றது. முந்தியஆர்ச்சனம் விருந்தோம்பலுமாம்.

தோற்றுவித்தநான்முகனுர் துஞ்சியநாட்கடலேழும்
வீற்றென்றுய்க்கீழ்தாழ மேலுயர்ந்துநின்றபதி
நாற்றிசையெண்ணம்பிக்கு நம்பிக்கைக்கனகமளித்
தாற்றிலிட்டுத்திருவாரூர்க் குளத்தளிக்குமரியபதி.

(இ-ள்.) விருத்தாசலமானது சகலத்தையுஞ்சிருஷ்டித்த பிரம தேவரும்அழிந்துபோகின்ற பிரளயகாலத்தில் சப்தசமுத்திரங்களும் ஒன்றாகிக் கீழ்ப்பட மேற்பட்டுயர்ந்து நின்றஸ்தலமாம்; அன்றியும், நான்குதிசைகளிலுள்ளவர்களும் பரவப்பெற்ற புகழையுடைய சுந் தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க மாற் றுயர்ந்த சுவர்ணத்தைக் கொடுத்துத் திருமணிமுத்தாநதியி விடுவித் துத் திருவாரூர்க் கமலாலயதடாகத் தீர்த்தத்தில் பரவைநாச்சியாருக் காகக்கொடுத்தருளிய அருமையாகியஸ்தலமாகும். (எ-று.) (௧௨)

அவையடக்கம்.

கிளிகளும்புன்பூவைகளுங் கிளக்குமொழிகேட்டார்க
டெளிவுவரத்தவறினசொற் றெருட்டுவரோமருட்டுவரோ
வொளியுடையபேரறிவா லுயர்ந்தபெரியோரெல்லா
மெளியதமிழ்ப்புன்கவியை யெள்ளுவரோகொள்ளுவரோ.

(இ-ள்.) கிளிப்பிள்ளைகளும், புல்லிய நாகணவாய்ப் பட்சிகளும் பேசுகின்ற சொற்களைக் கேட்டபேர்கள், தவறுகின்ற சொற்களைத்

தெளிவுவரும்படி தெளிவிப்பார்களா அன்றி அவைகளை மயங்கச் செய்வார்களா? (மயங்கச்செய்யார்கள் அதுபோலப்) பிரகாசத்தை யுடைய மெய்ஞ்ஞானத்தினலுயர்ந்த பெரியோர்களனைவருஞ் சிற்றறி வையுடைய எனது கவிதையை இகழ்ச்சிசெய்வார்களா கொள்ளு வார்களா? (கொள்ளுவார்கள்.) (எ-று.) (கரு)

ஆக்கியோன்பெயர்.

அருளாலேதிருமுடிக ளனந்தமாய்நின்றபிரான்
திருவாயாலுமைகேட்கச் செப்பியவிப்புராணத்தை
பொருவாயாலுரைக்கின்றே னுபர்ஞானக்கூத்தனவன்
திருநாமமடியேன்றன் சிரமீதுதரித்தமையால்.

(இ-ள்.) திருவருளினல் அளவிறந்ததிருமுடிகளாகி நின்றருளிய பரமசிவன் தமதுதிருவாக்கினல் உமையவள்கேட்க உணர்த்தி யரு ளிய இந்தவிருத்தாசலபுராணத்தை உயர்ந்தஞானக்கூத்தனகிய அப் பரமசிவனது திருநாமத்தை அடியேனுடைய சிரசின்மேற் றரித் திருக்கின்றதன்மையினல் எனது ஒருவாக்கினற் சொல்லத்துணிந் தேன். (எ-று.) (கச)

புராணவிசேடம்.

தவமேதுஞ்செயவேண்டாந் தருமங்கள்செயவேண்டாம்
புவனேசன்விருத்தகிரி புராணத்தைப்புலப்பாட்டாற்
கவலாதேகற்றோருங் கேட்டோருங்கதியடைவர்
சிவனணைசிவனணை சிவனணைசத்தியமே.

(இ-ள்.) எந்தத்தவங்களுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை; எந்தத்தரு மங்களுஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை; சகலபுவனகர்த்தாவாகிய பரம சிவனுடைய விருத்தாசலபுராணத்தை உறுதிப்பாட்டினல் கவலைப்

படாமல் கற்றுணர்ந்தவர்களுங் கேட்டவர்களுஞ் சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். முக்காலும் சிவாக்கினைப்படிக்கு ஈதுண்மையாம். (கரு)

புராணவரலாறு.

கயிலாயத்திருந்தருளிக் கண்ணுதலோனுமைக்கருள
மயிலூர்திகேட்டருளி வியாசர்க்குமகிழ்ந்துரைப்பச்
செயலாருஞ்சுமந்தமுனி தெய்வவன்மர்க்குரைசெய்யப்
பயிலாலேசூதர்சொலும் பதினெட்டுப்புராணத்தில்.

(இ-ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் கயிலாசபர்வதத்திலெழுந்தருளியிருந்து உமையவளுக்கருளிச்செய்ய, அதைக்கேட்டிருந்த மயில்வாகனக்கடவுளான சுப்பிரமணியர் சந்தோஷமாக வேதவியாசருக்குச்சொல்ல, அவர் சுமந்தமுனிவருக்குச் சொல்ல, அவர் தெய்வவன்மருக்குச்சொல்ல, இங்ஙனம் நன்குபழகுதலால் சூதமுனிவர் நைமிசாரண்ணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட பதினெண்புராணங்களில். (எ-று.) (கசு)

'உரைசெய்ய' வென்பது அடுத்தசெய்யுளில் 'பொருந்து' மென்பதனோடு முடிந்தது.

இரும்பிரமகைவர்த்த மெனும்பத்தாம்புராணத்திற்
பொருந்துசிவன்விருத்தகிரி புராணத்தைத்தமிழ்செய்வே
னரும்பரனூநாதசன்மா வனவர்த்திக்குரைத்தபடி [னும்.
திருந்துமைகேளெனச்சொன்னாற்சிறுநாயேன்றுணிவென்

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய பிரமகைவர்த்தமென்னும் பத்தாவது புராணத்திற்சொல்லப்பட்ட பரமசிவனுடையவிருத்தாசலபுராணத்தைத் தமிழினாற் சொல்லத்துணிந்தேன். பூர்வத்தில் நாதசன்மாவானவர் அனவர்த்திக்குச் சொன்ன பிரகாரம் திருத்த மாகிய மனத்தையுடைய உமையவளே கேளென்று பரமசிவனும் அருளிச்

செய்வாராஞல் சிற்றறிவையுடைய அடியேன் சொல்லப்புகுந்த துணிவு எதுபோலாகும். (எ-று.) (கஎ)

சருக்கவகை.

விருத்தகிரிதலந்தீர்த்தம் விதர்க்கணனேவிடபசித்து
நிருத்தமகத்தியன்கலிங்க னீங்குகலிசுவேதமுனி
திருத்தன்பர்சிவபூசை திருவடையாளங்கீர்த்தி
சருக்கங்கோவரைபிருடி சசிவன்னர்பதினெட்டாம்.

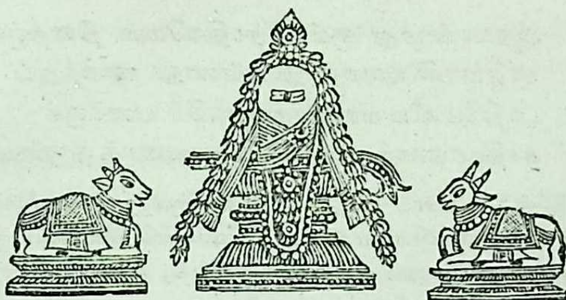
(இ-ள்.) கிரிச்சருக்கம், ஸ்தலச்சருக்கம், தீர்த்தச்சருக்கம், விதர்க்கணச்சருக்கம், விபசித்துச்சருக்கம், நிருத்தச்சருக்கம், அகத்தியச்சருக்கம், கலிங்கச்சருக்கம், கலியகல்சருக்கம், சுவேதச்சருக்கம், யாவரையும் திருத்தவல்ல அன்பர்பூசைச்சருக்கம், சிவபூஜாவிதிச்சருக்கம், விபூதிச்சருக்கம், உருத்திராக்கச்சருக்கம், சிவகீர்த்திச்சருக்கம், கோபருவதச்சருக்கம், பிருடிச்சருக்கம், சசிவன்னச்சருக்கம் என்கின்ற பதினெட்டுச் சருக்கங்களாகும் இத்தலபுராணம். (எ-று.)

சருக்கமென்பதை அங்கங்கும் கூட்டிக்கொள்க. (கஅ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஅ.

திருச்சிற்றம்பலம்.



உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

கிரிச்சருக்கம்.

வேறு.

திலகவாணுதற் றேவிகேள்சிரகிரிப் பெருமை
யிலகுமாலய னிந்திரனியாவரு மறியார்
குலவுவாலையென் றுனக்கியாங்கூறிேனோ மில்லை
யுலகிலாரறி வாரெனவும்பர்கோ னுரைத்தான்.

(இ-ள்.) சிந்தூரப்பொட்டையணிந்த ஒளிபொருந்திய நெற்றியை யுடைய உமையவளே! நீ கேட்பாயாக, விருத்தாசலத்தின் மகத்துவத்தை விஷ்ணு, பிர்மா, தேவேந்திரன்முதலியயாவர்களுமறியார்கள்; வாலைப்பருவத்தையுடையவளென்று இதுவரையில் உனக்கும் நாம் சொல்லவில்லை ; அப்படியானால் உலகத்திலுள்ளவர்களில் எவர்களறிவார்களென்று தேவதேவனாகிய பரமசிவன்அருளிச்செய்தார்.(எ-று.)

ஆதலான்முது குன்றநிற்கதிகமென் றிறைஞ்சி
யாதிநாயகி யுரைத்தலுமண்ணலு நகைத்துப்
பாதிமேனிய ளாதலாற்பழங்கிரி யுனக்குச்
சாதியாதலாற் சாற்றலாமெனவுரைத் தருள்வான்.

(இ-ள்.) ஆதலால் விருத்தகிரி தேவரீருக்கு மிக உரிமையதாகுமென்றுசகலகாரணியாகிய உமையவள்வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது, பரமசிவனும் புன்னகைகொண்டு, நீ நமக்குப் பாதிசரீரத்தையுடையவளாகையினாலும், பழமலையானது உனக்குக்குலமாகையினாலும், சொல்லத்தகுமென்று அருளிச்செய்கின்றார். (எ-று.) (உ)

புண்ணியம்பொதி சரக்கறைபொற்கிரி முதலா
மெண்ணிலாவரைக் கிறைவனியாவரு மிறந்து
முண்ணிலாவிய நித்தியமுகாந்தநாட் கடல்போற்
றிண்ணமாமறை முழக்கறாத்திருமுது குன்றம்.

(இ-ள்.) பிரளயகால சமுத்திரம்போல உண்மையாகிய வேதமுழக்கம் நீங்காத அழகிய விருத்தகிரியானது, புண்ணியங்களாகிய சரக்குகளைச் சேமித்துவைக்கும் தானமாகவும் பொன்மலைமுதலிய எண்ணிறந்த மலைகளுக்கெல்லாம் கடவுளாகவும்; யாவர்களும் இறந்தகாலத்திலும் தம்மிடத்தே விளங்கப்பெற்ற நித்தியத்துவமுடையதாகவும்விளங்கும் (எ-று.) (ங)

பூவில்வண்டினம் போற்சுளையீக்கணம் போல
மூவர்தேவர்கள் முனிவர்கள்யோகிகள் சித்தர்
மேவுமெய்ப்பதி யாமெனவதுவென வேறே
தேவியுன்னிலும் விருப்பாந்திருமுது குன்றம்.

(இ-ள்.) உமையவளே! அழகிய நமது விருத்தகிரியானது புஷ்பத்தில் மொய்க்கின்ற வண்டுகள்போலவும், பலாச்சுளையில்மொய்க்

கின்ற ஈக்கூட்டங்கள்போலவும், மும்மூர்த்திகளும், தேவர்களும், முனீஸ்வரர்களும், யோகீஸ்வரர்களும், சித்தகணங்களும், நிறைந்துவசிக்கின்ற உண்மையானஸ்தலமாகும்; நாமென்றும் அதுவென்றும் பேதமோ! நமக்கு உன்னிடத்திலிருக்கும் விருப்பத்தைப் பார்க்கிலும் அதனிடத்தில் அதிகவிருப்பமாகும். (எ-று.) (ச)

இச்சையாற்கொளும் வடிவினம்மிருதயத் தான
மச்சமில்லது நந்தமைப்போலுவ தனுதி
நிச்சயஞ்சிவ லிங்கநம்மிருவர்க்கு நிகழ்ச்சி
மெச்சுநான்மறை யுச்சிநம்வியன்முது குன்றம்.

(இ-ள்.) மேன்மைபெற்ற நமது விருத்தகிரியானது, நாம் இச்சையினாற்கொள்ளப்பட்ட வடிவத்திற்கு இருதயஸ்தானமாகவும், ஒரு சலனமுமில்லாததாகவும், நம்மை ஒத்திருப்பதாகவும், அனுதியாயுள்ளதாகவும், நிலைபேறுடையதாகவும், சிவலிங்கசொரூபமாகவும், நம்மிருவருக்கும் விளக்கமுடையதானமாகவும், மெச்சுகின்ற நான்கு வேதங்களின் முடிவாகவும் விளங்கும். (எ-று.) (ரு)

நினைக்கில்வேதனை நீக்கிடுநினைத்தவர்க் கின்ப
மனைத்தையுந்தரு மனந்தமாயிரமுடி யுடைத்து
வினைக்கண்டண்டமுங் கடந்ததுமேவிலர்ச் சிக்கிற்
சினத்ததீவினை களைவதுதிருமுது குன்றம்.

(இ-ள்.) அழகிய விருத்தகிரியானது, நினைத்தபொழுதே எல்லா வேதனைகளையும் நீக்கும், இடைவிடாமல் நினைந்தவர்களுக்குச் சகலவின்பங்களையுங் கொடுக்கும், அனந்தமாயிரங் கொடுமுடிகளையுடையது, இருவினைப்பயனையும் அனுபவித்தற்குரிய சகல வண்டங்களையும் கடந்தது, அதனிடத்திலே பொருந்தினுலும்

அருச்சனைசெய்தாலும் குரூரமாகியதீவினைகளை யொழித்தருளுவதாகும். (எ-று.) (சு)

புறந்தனிற்றவம் புரிந்தவர்தம்மிலிக் கிரியிற்
பிறந்தமூடரே பெரியரிச்சராசர மெல்லா
மிறந்தமாதவஞ் செய்தபினித்தலத் துதிக்குஞ்
சிறந்தபேதையுந் தேவனுந்திருமுது குன்றம்.

(இ-ள்.) புறத்திலுள்ள ஸ்தலங்களிலிருந்து தவத்தைச்செய்தவர்களினும் இந்த விருத்தகிரியிற்பிறந்துள்ள மூடர்களே பெரியோர்கள்; இப்பூமியிலுள்ள சராசரவுயிர்களெல்லாம் அளவற்ற தவத்தைச்செய்தபின்பு, இத்தலத்திற்பிறக்கும்; இதில் வசிக்கின்ற மிகுந்த அறிவீனனுந் தேவனேயாவான். (எ-று.) (எ)

அஞ்சுகாவதங் குரோசநம்மருவரை வெற்புத்
தஞ்சவெல்லையிற் றங்கினரியாவருந் தேவர்
விஞ்சுகோபுரக் காட்சியரெவரினு மிக்கோர்
மஞ்சுசூழ்வரை சூழ்ந்தவர்மாலயற் கொப்பார்.

(இ-ள்.) நமது அரிய விருத்தகிரியினெல்லை ஐந்து காததூரமாகும்; அதற்குட்பட்ட எல்லையிற் குடியிருப்பவர்களெல்லாருந் தேவர்கள்; மிகவுயர்ந்த கோபுரதரிசனங்கிடைக்கத்தக்க இடங்களிலிருந்தவர்கள் எவர்களிலும் அதிகமானவர்கள்; மேகந்தவழுகின்ற மலையைச்சூழக் குடியிருப்பவர்கள் பிர்ம்ம விஷ்ணுக்களுக்கொப்பானவர்களாவார்கள். (எ-று.) (அ)

நாலுமூன்றிரண் டொன்றதாநாலுக தன்ம
மேலுமிவ்வரைக் கீண்டுகபேதமு மில்லை
சீலநோய்பசி தீவினைகிரகநோ யில்லை
சாலுமின்மையுந் தானவர்வாதையு மில்லை.

(இ-ள்.) கிரேதாவில் முழுமையும் தருமமும், திரேதாவில் முக்கூறுதருமம் ஒருகூறுபாவமும், துவாபரத்தில் இருகூறுதருமம் இருகூறு பாவமும், கலியில் ஒருகூறுதருமம் முக்கூறுபாவமும் நடக்குமென்பது நூற்றுணிபாயினும் இந்தவிருத்தகிரியில் எப்பொழுதும் நாற்கூறும் தருமமேநடந்தலால் இதிலே அந்தயுகபேதங்களில்லை; இதில் வசிப்பவர்கட்குத் திரிகுணபேதமும், வியாதிகளும், பசியும், தீவினையும், நவக்கிரகபீடையும் நிறைந்ததரித்திரமும், இராக்ஷதவாதையுமில்லை. (எ-று.) (கூ)

சீதரன்றெழூந் திருமுதுகுன்றொரு தருவாய்
வேதமாகம மிருகமும்பறவையு மாகிக்
காதன்மானுடர் கண்ணிணிற்றோன்றிடு மவைதா
மோதுநம்புக ழின்னதென்றியாவரு முணரார்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தி வணங்குகின்ற அழகிய விருத்தகிரியே ஒப்பற்ற விருட்சமாகவும், வேதாகமங்கள் மிருகபக்ஷிகளாகவும், பேதித்துக் காமியபுத்தியையுடைய மனிதர்களின் கட்புலனுக்குத்தோன்றும்; அங்ஙனந்தோன்றுவது சொல்லுகின்ற நமதுவல்லபமாதலால் அதனை இவ்வகைத்தென்று எவர்களுமறியமாட்டார்கள். (எ-று.) ()

மன்றிலாடுவோம் வளர்முதுகுன்றினி லிருப்போ
மென்றுகண்டவன் யாவனேயாயினுந் தேவ
னன்றவன்கையி லகப்படுஞ்சித்திக ளனைத்து
நன்றுசத்தியஞ் சத்தியஞ்சத்திய நவிலின்.

(இ-ள்.) சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்வோம் வளருகின்ற விருத்தாசலத்தில் இருப்போமென்று நமதுசொரூபத்தைத் தரிசித்தவன் எவ்வகைப் பட்டவனானாலும் அவனேதேவனாவான்; அப்பொழுதே சகலசித்திகளும் அவனுக்கு நன்முய்க்கைவசமாகும்; கூறுங்கால்

இது முக்காலுஞ் சத்தியமென்று பரமசிவன்றிருவாய்மலர்ந்தருளி ஞர். (எ-று.) (கக)

பூருவந்தனி னான்முகன்புனலையும் படைத்து
வீரவிந்துவை விட்டனன்முட்டையாய் மிதப்ப
மூரிமுட்டையைத் தகர்த்தனன்முக்குணந் தோன்றச்
சோர்விலாதவைம் பூதமுந்தோன்றின குணத்தில்.

(இ-ள்.) பிரமதேவர் முற்காலத்தில் ஜலத்தைச் சிருஷ்டித்து, அதில் தனதுவீரியமாகிய விந்துவைவிட்டார்; அவ்விந்துவானது முட்டையாகமிதந்தது ; அந்த வலியமுட்டையை யுடைத்தபொழுது அதில் சத்துவகுணம், இரசோகுணம், தமோகுணமென்னும் மூன்று குணங்களுண்டாக அக்குணங்களில் கெடாத பஞ்சபூதங்களு முண்டாயின. (எ-று.) (கஉ)

காதிரண்டினிற் குறும்பியிற்கண்ணர்பா லிரண்டு
பேதமாகிய மதுவுங்கைடவனுமே பிறந்து
சீதரன்றனைப் பொருதனர்சீதரன் றேற்று
யாதுசெய்குவோ மெங்ஙனம்வெல்லுவோ மென்று.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய இரண்டுகாதிலுமுள்ள குறும்பியினிடத்தில் இரண்டுபேதமாகிய மதுகைடவர்களென்னும் பெயரையுடைய இராக்ஷதர்கள்பிறந்து (உலகத்திலுள்ளவர்களை இம்சை செய்து) விஷ்ணுமூர்த்தியினிடத்தில்வந்தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தார்கள் ; அப்பொழுது அவர் அபஜயமடைந்து நாம் என்ன செய்வோம் இவர்களை எவ்விதத்திற் செயிப்போமென்று ஆலோசித்து. (எ-று.)()

தேற்றமாய்வரங் கேண்மினென்றுரைத்தனன் றிருமால்
தோற்றநீவர மென்கொலோதருகுவை சொல்லா

பேற்றமாகிய வெங்களைக்கேள்வர மென்றூர்
மாற்றமென்கையான் மாயுமினென்றனன் மாயன்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தி அங்ஙனம் ஆலோசித்துத் தெளிந்து அவ்விருவர்களையும்பார்த்து உங்களுக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேளுங்களென்று சொன்னூர்; அந்தவார்த்தையை அவ்விருவர்களுங் கேட்டு ஆ-ஆ-தோற்றுப்போனநீ என்னவரங்கொடுப்பாய் (அந்த வல்லபத்தைச் சற்றேதெரியச்) சொல்லென்றுசொல்லிப் பின்பு ஜெயம்பெற்ற எங்களை வரங்கேளும் தருகிரூமென்றுசொன்னூர்கள்; அப்பொழுது அவர் என்கையில் நீங்களிறக்கும்படியானவரத்தைக் கொடுங்களென்றுகேட்டார்; அங்ஙனமேகொடுத்தார்கள். ()

மாயன்கையினுன் மதுவுங்கைடவனுமே மடிந்தார்
தோயமீதினின் மேதையைத்தூர்த்தனர் புவிக்கு
மேயநாமமு மேதினியாபது விரிஞ்ச
னேயமேதினி யிறுகிடச்சிவன்பத நினைந்தான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய கையினுல் மதுகைடவர்களிருவரும் இறந்தார்கள்; அவ்விருவர்களின் மாமிசத்தையும் பிரமதேவராற் சிருட்டிக்கப்பட்டுள்ள சலத்திற் செறித்தார்கள்; அங்ஙனமவர்களுடைய மேதையைச் செறித்தபடியால் இந்தப் பூமிக்கு மேதினியென்று பெயராயிற்று; அந்தச்சலமும் மாமிசமும் ஒன்றுய்க் கலந்து இறுகும்படியாகப் பரமசிவனுடையதிருவடிகளைத் தியானஞ்செய்தார் பிரமதேவர். (எ-று.) (கரு)

பங்கயன்புவி யிறுகிடப்பரமனை நினைக்கத்
தங்குபாதல மனைத்தினுக்கப்புறந் தாளா
யங்கணண்டமீ தளவிலாக்கொடுமுடி யாகி
யெங்கணும்முது குன்றமாய்நின்றன னெங்கோன்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் பிரமதேவர் பூமியிறுகும்படி பரமசிவனைத் தியானித்தபொழுது, எமது பிதாவாகிய அக்கடவுள் நிலைபெற்ற பாதாளங்களுக் கப்புறத்திற்றிருவடிகளும் அழகியஇடமகன்ற மேலண்டங்களுக் கப்புறத்தில் அளவில்லாத கொடுமுடிகளுமாகி எங்கும் வியாபகமாகிய விருத்தகிரிவடிவமாய்ப் பிரகாசித்தருளினார். (எ-று.)

மிடியன்வாயிலிற் பொன்மழைமீக்கொள லொக்கத்
துடியவூற்றினிற் பிரளயந்தோன்றிய தொக்கக்
கடிகமழ்ந்தசெங் கமலனாரெண்ணமுங் கடந்து
படியுமண்டரண் டங்களும்பழமலை பரம்ப.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் பிரகாசித்தருளியகிரியானது தரித்திரனுடைய வாசலில் சுவர்ணமாரி பொழிதற்குச் சமானமாகவும் சிறியவூற்றுக் குழியிற் சலப்பிரவாகமுண்டானதற்குச் சமானமாகவும் பரிமளம்வீசுகின்ற செந்தாமரையில்வசிக்கும் பிரமதேவருடைய கருத்தையும் அதிக்கிரமித்துப் பூலோகத்திலும் தேவர்களுடைய அண்டங்களிலும் பரவிநிற்க. (எ-று.)

(கஎ)

மத்தில்வெண்ணெய்போல் வரையுழிமேதையுஞ் சிவணி
யொத்தபூதரம் புவிக்குரஞ்செய்தலா லுகந்து
சித்தநான்முகன் சிவன்செயலென்பதை மறந்து
பத்தியின்மையாற் பற்பலபூதரம் படைத்தான்.

(இ-ள்.) மத்தினிடத்தில் வெண்ணெய்யானது கூடியிருப்பது போல விருத்தகிரியினிடத்தில் மாமிசமெல்லாந்திரண்டு ஒன்றாகி நின்றன; அப்பழமலையானது, பூமிக்குப் பலஞ்செய்து நிற்றலால் பிரமதேவர் மனமகிழ்ந்து இது சிவன்செயலென்றெண்ணுவதை மறந்து பத்தியில்லாமையால் மனச்செருக்கடைந்து பலபல்மலைகளைச் சிருட்டித்தார். (எ-று.)

(கஅ)

படைத்தபூதர மெங்கணும்பரம்புவா னேவக்
கிடைத்ததில்லையோ ரிடமுமக் கிரியரசன்றி
மிடைத்தபூதர மீண்டுவந்தயனுடன் விளம்ப
வுடைத்தவெஞ்சினத் துடனகங்காரமேற் கொண்டான்.

(இ-ள்.) சிருஷ்டித்தமலைகளை எந்தவிடத்திலும் பரவும்படிக் கனுப்பலும், அவைகள்போய் எவ்விடத்திலும் மலைக்கரசாகிய அப் பழமலையையன்றித் தமக்கிருப்பிடமாக ஓரிடமுங் கிடைக்காமையால் திரும்பிவந்து அந்தநெருங்கியமலைகள் பிரமதேவருக்குச் சொல்ல; அதைக்கேட்ட பிரமதேவர் மிகுந்த குரூரமான கோபத்தோடு அகங் கரித்து நின்றார். (எ-று.) மிடைத்த-வலித்தல்விகாரம். (கக)

சீற்றந்தன்னுட னகந்தைசென்றடைந்திடி னெருப்புங்
காற்றுங்கூடுத னிகரதுகடிமனை சுட்டுச்
சாற்றும்பக்கமுஞ் சுடுமிதுதன்னுயிர் சுட்டுத்
தோற்றுந்தன்குலஞ் சுட்டடுத்தவரையுஞ் சுடுமால்.

(இ-ள்.) ஒருவனிடத்திற் கோபமும் யானென்னு மகங்காரமும் ஒருமித்துக்கூடின் நெருப்புங்காற்றும் ஒருமிக்கக்கூடுவதை ஒக்கும்; ஆனால் அந்தநெருப்பானது தன்வீட்டையுமெரித்துச்சொல்லுகின்ற நாற்புறத்திலுமுள்ள வீடுகளையுமெரிக்கும்; இந்தக்கோபாக்கினியோ வெனில் தன்பிராணனையுமழித்துத் தோன்றுகின்ற தன்னுடையவமி சத்தையுமழித்துத் தன்னையனுசரித்தவர்களையும் அழிக்கும்: (ஆகை யால் அந்தநெருப்பினும் இதுகொடிது.) (எ-று.) (உ0)

அன்னமேலய னமரர்களாயிரம் வருட
முன்னிநாடின னடிமுடிபொன்றையு முணரா

னென்னமாயமீ தார்செய்தவித்தையோ வென்றான்
பின்னரேபரப் பிரமமாஞ்சிவமெனப் பேணி.

(இ-ள்.) அப்படி கோபங்கொண்ட அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவர் ஆயிரந்தேவவருஷபரியந்தம் மனத்தில் நினைந்துநினைந்துதேடி அடிமுடியொன்றையுங் கண்டறியாதவராகி இது வென்ன மாயையோ இது யாவராற்செய்யப்பட்ட வித்தையோவென்று வருத்தமடைந்தவராய்ப் பின்பு பரப்பிரமமாகிய சிவன்செயலென்று மனத்திற்குறித்து. (எ-று.) (உக)

அஞ்செழுத்துமே யருமறையாகம புராண
மஞ்செழுத்துமே மந்திரமரன்றனக் குருவ
மஞ்செழுத்துமே யகண்டபூரணமென வறிந்தா
னஞ்செழுத்தையு மந்தமாதியினுறத் துதித்தான்.

(இ-ள்.) பஞ்சாட்சரமுமே அரிதாகிய வேதாகமபுராணங்களாகும்; பஞ்சாட்சரமுமே நினைப்பவனைக்காத்தலின் மந்திரமெனப் பெயர்பெற்று வாச்சியப்பொருளாகிய பரமசிவனுக்கு உருவமாகும்; பஞ்சாட்சரமுமே எவற்றினும் கலந்துநிறைந்துள்ள பொருளாகும்; என்றுதுணிந்தவராய் அப்பஞ்சாக்ஷரங்களுள்ளே இறுதியிலுள்ள மூன்று அக்ஷரங்களும் ஆதியிலே பொருந்தச்செய்து அச்சூக்கும பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்தார். (எ-று.)

மந்-நினைப்பவன். திர-காப்பது; எனக்கொள்க. அஞ்செழுத்தே எவற்றிற்கும் மூலமாதல் "அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ணலருமறையு, மஞ்செழுத்தே யாதிபுரா ணம்மனைத்து - மஞ்செழுத்தே, யானந்தத் தாண்டவமு மாறாறுக் கப்பாலா,மோனந் தவாமுத்தியும்." என்னும் உண்மைவிளக்கத்தானும், சூக்குமபஞ்சாக்கர வியல்பு

"எளியவாது செய்வா ரெங்க ளீசனை, யொளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்த், தெளியவோதிச் சிவாயநமவெனுங், குளிகை யிட்ட பொன்னுக்குவன்கூட்டையே." என்னும் திருமந்திரத்தானும்அறிக.

துதித்தகாலையிற் சூரியர்கோடியோ ரிடத்தி
லுதித்ததென்னநம் முருத்திரனுமையுடன் விடைமேற்
கதித்தபேரொளி யாகிமுற்றேன்றலாற் கண்ட
விதித்தன்மெய்நடுக் குற்றிடவீழ்ந்தெழுந் துரைப்பான்.

(இ-ள்.) அங்ஙனந் துதித்தபொழுது கோடி சூரியர்கள் ஓரிடத்தில் உதயஞ்செய்ததுபோல நமது பரமசிவன் உமையவளோடும் இடபவாகனத்தின்மேல் மிகுந்த சுயம்பிரகாசமாகிக் கண்முன்னே தரிசனங்கொடுத்து நின்றபடியால் அதைக் கண்ட பிரமதேவர் தன் சரீரம் நடுக்கங்கொள்ளப் பூமியில்விழுந்து பணிந்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று துதிப்பாராயினர். (எ-று.) (உங)

பாயநால்வகைப் பாலுளபசுக்களைப் படைத்து
மேயபாசமோ ரைந்தினுல்விழைவுறத் தளைத்துத்
தூயபூமியுஞ் சுவர்க்கமுநரகமு மேய்த்துச்
சாயங்காலையிற் கட்டியபசுபதி சரணம்.

(இ-ள்.) அண்டசம் சுவேதசம் உற்பிச்சம் சராயுசமெனப்பரவிய நால்வகைப் பகுப்பினையுடைய ஆன்மாக்களைச்சிருட்டித்து, அநாதியேதொடர்ந்த ஆணவம் கன்மம் மாயை மாயேயம் திரோதையென்னும் ஐவகைப்பாசங்களால் இச்சைபொருந்தப்பந்தித்துப் பரிசுத்தமாகிய பூமி சுவர்க்கம் நரகமென்னும் மூவிடங்களினுள்ள வினைப்போகங்களை நுகர்வித்து முடிவில் திருவடியிற்பிணித்தருளும் பசுபதியாகியபரமசிவனே (யான் உமது) அடைக்கலம். (எ-று.)

(உச)

சாயங்காலை-அந்திப்பொழுது.

என்றிறைஞ்சியெண் கரத்தினுல்வாய்களேப் புதைத்துச்
சென்றுநான்முகன் சிலமலேபடைத்தன னடியே
னின்றதங்கனே நின்வரைநிறைந்ததென் றுரைத்தான்
குன்றமன்றுநம் வடிவெனவுரைத்தனன் கோமான்.

(இ-ள்.) என்று தோத்திரஞ்செய்து தனது எட்டுக்கைகளாலும் நான்குவாய்களேயும்பொத்திக்கொண்டு பிரமதேவர்சமீபித்து சுவாமி! அடியேன் சிலமலேகளேச் சிருட்டித்தேன்; இருப்பிட மில்லாமையால் அவைகள் அவ்விடத்திற்றுனே நின்றன ; உமது திருவருளினுலுண் டான விருத்தகிரியே பூரணமாக நிறைந்திருக்கிறது, என்று விண் ணப்பஞ் செய்தார் ; அதைக்கேட்டபரமசிவன் தோற்றியவியாபக ரூபம் மலேயன்று ; நமது சொரூபமாகுமென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினுர். (எ-று.) (உரு)

புன்மையேன்செய்த பொருப்புகணிற்கவே றிடங்க
ளின்மையென்செய்கே னென்றனனிரும்புன லிறுக
நன்மைசெய்தன நாஞ்செய்தநன்றினைக் கொன்றுய்
கன்மிபாயினே யெனச்சிவன்றிருவுளங் கனன்று.

(இ-ள்.) அற்பவறிவையுடைய அடியேன் சிருஷ்டித்த மலேக ளிருப்பதற்கு வேறேயிடங்களில்லே ஆதலால் நானென்செய்யக் கட வேனென்றுபிரமதேவர் விண்ணப்பஞ்செய்தார். அப்பொழுது பரம சிவன் முன்பு சலமிறுகும்படி நன்மையைச்செய்தோம் நாமுனக்குச் செய்த நன்றியைமறந்து நம்மைநினேயாமற் கர்மியாகினு யென்று கட்டளேயிட்டுத் திருவுளத்திற்கோபங்கொண்டு. (எ-று.) (உசு)

ஒருகணத்தினிற் கோடிநான்முகரையுண் டாக்கி
யொருகணத்தினின் மாற்றுவோமும்மள வன்றே
வருகணத்தினின் மான்முதலுலகெலாம் படைப்போம்
வருகணத்தினின் மாற்றுவோமடிந்தவ ரனேகர்.

(இ-ள்.) ஒரு கணநேரத்தில் கோடிபிரமர்களைச் சிருஷ்டித்து மறுகணத்தில் மாற்றுவோம்; இங்ஙனம்புரிதல் பிரமர்களாகிய நம்மளவேயல்ல; அடுத்தகணத்தில் விஷ்ணுமுதலிய சகலவுலகங்களையும் சிருட்டிப்போம்; அதற்கடுத்தகணத்தில் அவற்றையுமாற்றுவோம்: இவ்வாறு இறந்தவர் அளவில்லாதவர்கள். (உஎ)

எனவே, பிரமவிஷ்ணுவாதிதேவர்களைப்படைத்து அவர்க்குரிய பதவியளித்தவழி அவர்தமக்குரியநெறியில் தவறுவரேல் அவரைத் தண்டித்து நிலைநிறுத்தும் தம்முடைய ஈறிலா வாற்றல்விளங்க அவர்க்கு இசைத்தருளியபடி.

அவமதித்தனை யாகினுமுன்னையு மழிப்போஞ்
சிவமொழித்தொரு தெய்வமின்றென்னநீ கண்டாற்
புவனமாளுவை யல்லதுபோகுவை யென்றார்
கவனவேதனு மியாளிமுன்னானைபோற் கலங்கி.

(இ-ள்.) நீ நம்மை அவமதித்தாயானால் நாம் உன்னையுமழித்துவிடுவோம்; நீ சிவத்தைத்தவிர வேறு ஒரு தெய்வமில்லையென்று காண்பாயாகில் சகலலோகநாயகனா யிருப்பாய்; அவ்வாறுகாணாயேல் அழிந்துபோவாயென்று பரமசிவன்திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அது கேட்டுச்சிந்தனைகொண்டிருந்தபிரமதேவரும் யாளியினெதிர்ப்பட்ட யானையைப்போல் கலக்கமடைந்து. (எ-று.) (உஅ)

நச்சுமாமர மாயினுந்தன்கையா னயந்து
வைச்சமாமரம் வைத்தவர்சொல்வரோ மன்னா
பொச்சனேன்பிழை பொறுத்தருள்செய்கெனப் புகன்றான்
பிச்சனஞ்சலென் றருள்செய்துபிதாமகற் குரைப்பான்.

(இ-ள்.) எட்டி மரமானாலும் அன்பாகத் தங்கள்கையினால் வைத்தமரத்தை வைத்தவர்களழிப்பார்களோ அதுபோல எனதுகர்த்தாவாகியநீர் தவறுதலையுடைய அடியேன் செய்த குற்றங்களைப்

பொறுத்துக்காத்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தார். அதுகேட்டுப் பரமசிவனும் பிரமதேவருக்குப் பயப்படாதேயென்று அபயாஸ்தங் கொடுத்து அருளுகின்ருர். (எ-று.) (உகூ)

அறுதிநம்முரு முதுகிரியென்றறி கையினுற்
சிறுவனுதலான் மான்மகனுதலாற் சிருட்டி
பெறுதலாலுனைப் பிழையெலாம்பொறுத்தனம் பிரம
வுறுதியாகநா முரைத்திடுமுண்மையைக் கேட்டி.

(இ-ள்.) ஓ பிரமனே! முடிவாகிய நம்முடையவடிவம் விருத்தகிரியென்று நீ நிச்சயமாகத் தெரிந்தபடியினுலும் சிறியவனுதலாலும் விஷ்ணுவினுடைய குமாரனுதலாலும் சிருட்டித்தொழிலைப் பெற்றிருப்பதனுலும் உன்னுடைய பிழைகளெல்லாம் க்ஷமித்தருளினேம், இப்போது நாம் சொல்லுகின்ற உண்மைவசனத்தை உறுதியாகக் கேட்பாய். (எ-று.) (௩0)

எந்தநாளினு மீறிலாக்கொடுமுடி யனைத்தி
னைந்திலிங்கமோர் காலமுமாறிலா வைந்தின்
முந்திலிங்கநம் முதுகிரிநாவலந் தீவி
னந்துநாற்றிசைத் தீவிலுமற்றைய நந்தும்.

(இ-ள்.) எந்தக்காலத்திலும் அழிவில்லாத எல்லாக்கொடுமுடிகளிலும் பஞ்சலிங்கங்கள் ஒருகாலமுமாருமலிருக்கும்; அந்த பஞ்சலிங்கங்களில் நமதுவிருத்தகிரி பிரதமலிங்கமாக நாவலந்தீவிற்பிரகாசிக்கும்; இதைச்சூழ்ந்த நாற்றிசைகளினுமுள்ள நான்குதீவுகளினும் மற்றை நான்குலிங்கங்களும் பிரகாசிக்கும். (எ-று.) (௩க)

துற்றவானவர் தொழுமுடிமானுடர்க் கெளிதாய்
நிற்றலாகுவ நிலத்தினிற்கேற்பது வாக

மற்றெம்மால்வரை மறைந்துநின்கண்ணினுக் கருவாய்ப்
பெற்றுநிற்கநின் படைப்பிடம்பெறுகவென் றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) நெருங்கியதேவர்கள் வணங்கும்படி ஓங்கியசிகரங்கள் மனிதர்கள் வணங்குதற் கெளியனவாய்ப் பூமிக்கு ஒத்தனவாய் நிற்கக்கடவன; மற்றும் எமதுவிருத்தகிரி மறைந்து உன்னுடைய கட்புலனுக்கு அருவமாக விளங்கக்கடவது; உன்னாற்சிருட்டிக்கப்பட்ட மலைகளுக்கு இடமுண்டாகக்கடவதென்று பரமசிவன் அருளினார். (எ-று.) (௩௨)

பண்டுநம்மையும் படைப்பையுமறந்துநீ படைத்து
மீண்டுசெய்தலால் வெற்பினுக்கிடமறச் செய்தோந்
திண்டிறற்கடம் படமெலாஞ்செய்தவற் காட்டுங்
கண்டயாவையு நஞ்செயலென்றுநீ காண்பாய்.

(இ-ள்.) ஓ பிரமனே! முன்னம் நம்மையும் நமதுசிருட்டியையும் மறந்துவிட்டு நீ சிருட்டித்து அகங்கரித்தபடியால் உன்னுடையமலைகளுக்கு இடங்கிடையாதபடி செய்வித்தோம்; வலிமைபொருந்திய மிருத்துவினலுண்டானகடமும் தந்துவினலுண்டானபடமும் அவற்றிற்குக் காரணமாயிருந்து செய்தகுயவனையும் காருகனையும் பற்றி நிற்கும் அதுபோலத் தோன்றுகின்ற சகலமும் நம்முடைய செயலென்று நீ காண்பாயாக. (எ-று.) (௩௩)

இந்திரன்முதற் கடவுளரியாவரு நீயுந்
தந்தையுஞ்சுடர் தம்முடன்சகலயோ னிகளு
மைந்துபூதமு மப்புறத்துள்ளன வனைத்து
நந்தமேவலா னடக்குமென்றறிந்துகொள் பிரம.

(இ-ள். ஓ பிரமனே! தேவேந்திரன்முதலான சகலதேவர்களும் நீயும் உன்பிதாவாகிய விஷ்ணுவும் சூரியசந்திரர்களும் சகல உயிர்

களும் பஞ்சபூதங்களும் மற்றுமுள்ளனவுமாகிய எல்லாப்பொருள்களும்நம்முடைய ஏவலினால் இயங்குவனவென்றறிவாயாக. (எ-று.)

நினைத்துமேதினிக் குறுதியாநின்கிரி நிறுத்திக்
கனத்தவேலைகள் காடுகணாடுதிக் கயங்க
ளனைத்துநாகமே தீவுகளமரர்தம் பதங்க
ளனைத்துமாக்கநந் தியானமேயெளிதிலுண் டாக்கும்.

(இ-ள்.) உன்னாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட மலைகளையெல்லாம் பூமிக் குறுதியாகத் தக்கபடி ஆலோசித்துநிறுத்தி விசாலமாகிய சப்த சமுத்திரங்கள் காடுகள் நாடுகள் அட்டகஜங்கள் அட்டநாகங்கள் சப்த தீவுகள் தேவர்களுடையபதங்கள் இவைகளையெல்லாஞ் சிருட்டிக்க நமது தியானமே உனக்கு எளிதிலுண்டாக்கும். (எ-று.) (கரு)

வேண்டுநல்வரங் கேளெனவிரிஞ்சனுங் கேட்பா
னாண்டநாயக வன்னையுநீயுமிப் படியே
யீண்டுநின்றரு ளன்பருக்கெளியையாய் நல்கும்
பூண்டகீர்த்தியும் புராணமும்பொலிவரு ளென்றான்.

(இ-ள்.) இப்பொழுது உனக்குவேண்டிய நன்மை பொருந்திய வரங்களைக் கேட்பாயாகவென்று பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பிரமதேவர் விண்ணப்பஞ்செய்வார்; என்னை அடிமைகொண்ட கடவுளே! என்மாதாவாகிய பெரியநாயகியாரும் தேவரீரும் இந்தத்திருவுருவமாகவே இந்தத்தலத்தில் சதாகாலமும் வீற்றிருந் தருளவேண்டும்; அன்றியும், இங்கே அடியவர்க்கெளியராகி அநுக்கிரகிக்கும் நிலைபெற்ற கீர்த்தியும் இத்தலபுராணமும் விளக்கமாக அருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். (எ-று.) (கசா)

இத்தகைத்தநீ கேட்டவையாவையுந் தந்தோம்
பத்தராகிநம் முதுகிரிபணிந்தவர் யார்க்கு

மத்தமெண்குண மட்டமாசித்திக ளியோகம்
வித்தைமுத்திக ணித்தியம்வேண்டின வளிப்போம்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையவாகிய நீ கேட்டவரங்களையெல்லாம் கொடுத்தோம்; அல்லாமலும் அடியார்களாகி நமது விருத்தகிரியைவணங்கினவர்கள் யாவருக்கும் பொருள்கள் நமது அஷ்டகுணங்கள் அஷ்டமாசித்திகள் அஷ்டாங்கயோகங்கள் பரம் அபரமென்னும் இருவகைஞானங்கள் பதமுத்தி பரமுத்தி என்னும் இருவகைமோக்ஷங்கள் நித்தியதத்துவமுதலான வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்துப் புரப்போம். (எ-று.)

அஷ்டகுணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல் தூயவுடம்பினனாதல் இயற்கையுணர்வினனாதல் முற்றுமுணர்தல் இயல்பாகவேபாசங்களினீங்குதல் பேரருளுடைமை முடிவிலாற்றலுடைமை வரம்பிலின்பமுடைமை யென்பன. அஷ்டசித்திகளாவன :—அணிமா மகிமா கரிமா லகிமா பிராப்தி பிராகாமியம் ஈசத்துவம் வசித்துவமென்பன. அஷ்டயோகங்ளாவன:—இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதியென்பன. (௩௪எ)

பக்கவின்னவர் மன்னவர்பன்னவர் பதங்க
டிக்குநாயகந் தெய்வநாயகங்களுந் தருவோ
மக்கண்மண்ணைகண் மற்றவையால்வரு நோய்க
டொக்கமுன்வினை பின்வினைவல்வினை தொலைப்போம்.

(இ-ள்.) உரியதேவபதமும் பூமியில்வாழ்கின்றஅரசர்பதமும்முனிவர் பதமும் அஷ்டதிக்குகட்குத் தலைவராதலும் தேவர்கட்குத்தலைவராதலுமாகிய பதங்களும் கொடுத்தருள்வோம் ; அல்லாமலும், மனிதர்களாலும் பசாசங்களாலும், மிருகபக்ஷி முதலானவைகளாலும், வருகின்றவியாதிகளும், முற்சனனங்களி லீட்டப்பட்டுக் கட்டுப்பட்

டிருக்குஞ்சஞ்சிதமும் ஆகாமியமும் வலியபிராரத்தமுமாகிய மூவகை வினைகளும் ஒழித்துக் காத்தருள்வோம். (எ-று.) பக்கம் - சகுதி. ()

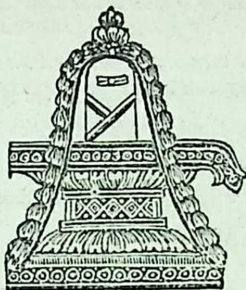
தீதிலாதநம் முதுகிரிசேர்ந்தவர்க் கின்ப
மேதுதானிலை யென்றிறைமறைந்தன னிறைஞ்சி
போதிமற்றதை யோதிமன்றன்பதி யுறைந்தான்
சோதிதன்வரம் பலித்தலாற்படைக்கவுந் தொடுத்தான்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத நமது விருத்தகிரியை யடைந்தவர்களுக்குச் சகலவின்பங்களுமுண்டு அவர்களுக்குக் கிட்டாதது ஒன்றுமில்லையென்று கட்டளையிட்டுப் பரமசிவன் மறைந்தருளினார்; அதுகண்டு அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவர் பரமசிவனெழுந்தருளிய திசையைக்குறித்து வணங்கிக்கொண்டு, தனது சத்தியலோகத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்து, அவ்விருத்தகிரிநாதர் பெருமையையே அனைவர்க்கும் உபதேசித்துக்கொண்டு, அக்கடவுளருளியவரம் சித்தித்தலால் சிருஷ்டிக்கவுந்தொடங்கினார். (எ-று.) (௩௯)

கிரிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௫அ.

———


உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

தலச்சருக்கம்.

வேறு.

முத்தார்முறுவ லனவர்த்தியைகேள் முதுகுன்றின்மக த் துவமுக்கணனார், வித்தார்விதிபார்க் குரைசெய்தகதை வி ழைவார் நுழைவார் மொழிவார்நினைவார், செத்தாரெனினுஞ் செத்தாரலவே சிவனாகுவரென் றுரைசெய்துபினுஞ், சத்தா கியவித் தலமாக்கதையைச் சதுர்மாமறைநா தசன்மாமொழி வான்.

(இ-ள்.) முத்தைப்போற்பிரகாசிக்கின்ற பல்வரிசையையுடைய அனவர்த்தியையே! விருத்தாசலத்தின்மகத்துவத்தை நீகேட்பாயாக: மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் சிருஷ்டிக்குக் காரணகர்த்தாவா கிய பிரமதேவருக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த இந்தச் சரித்திரத்தைக்

கேட்டுச் சந்தோஷித்தவரும் உறுதியாகக்கேட்டவரும் மற்றையர்க் குச் சொன்னவரும் திரிகாலங்களிலுஞ் சிந்திக்கின்றவரும் இறந்தா ராயினும் இறந்தவர்களல்லர்: சிவசொரூபமாவார்களென்று சொல்லி மறுபடியும், அழிவில்லாத இத்தலத்தினது பெருமைபொருந்திய சரித்திரத்தை நான்கு சதுர்வேதங்களையுமுணர்ந்த நாதசன்மாவான வர் சொல்லுகின்றார். (எ-று.) (க)

பாதிக்கணமொரு கணமொருநாழிகை பரவொருசாம மொருநாள்பக்க, மாதத்துடனொரு வருடம்மொருமூ வரு டம்முதுகிரி யகலாதுறைவா, ரேதப்பிறவிக் கடலிற்றிளையா ரிதுவேபதியா யுறைவாரிறுவார், சாதப்படுவா ரவரேசிவனார் தாமூவகையுறில் யாமேமொழிவோம்.

(இ-ள்.) அரைக்கணம் ஒருகணம் ஒருநாழிகை பரவுகின்ற ஒரு சாமம் ஒருநாள் ஒருபட்சம் ஒருமாதம் ஒருவருஷம் மூன்றுவருஷம் விருத்தாசலத்தை விட்டுநீங்காமலிருப்பவர்கள் துன்பமாகிய பவக்கட லில் அழுந்தமாட்டார்கள்; இந்தஸ்தலமே இடமாகவசிப்பவர்களும் இதன்பெருமை கேள்வியுற்றுவந்து இறப்பவர்களும் பிறப்பவர் களுமே சிவசொரூபமாவாரானால் வசித்தல் இறத்தல் பிறத்தலென் னும் மூவகையும் ஒருவர்க்கு வாய்க்குமாயின் அவர்பேறு எம்மால் அளவிட்டுச் சொல்ல முடியுமோ. (எ-று.) சாதம்-பிறப்பு. (உ)

நன்றிகள்கொன்றவர் பொன்களவெய்தினர் நறவமருந் தினர் மறையவர்சுரபிகள், கொன்றவர்குருதா ரம்பரதாரங் கூடினர்முத்தா நதியினின்மூழ்கா, வென்றிபதிருமுது குன் றுரைமேவா வீதிவிழாவணி காணுவென்ணீ, ரென்றிபபா யலின் மேவாவருட மொருமூன்றுறைவா ரிறைபாகுவரே.

(இ-ள்.) ஒருவர்செய்தநன்றியை மறந்தவர்கள், பொன்னைத் திருடினவர்கள், மதுபானஞ்செய்தவர்கள், பிராமணரையும்பசுக்களை யுங்கொன்றவர்கள், ஆசிரியருடைய மனைவியையும் அன்னியனுடைய மனைவியையுங் கூடினவர்கள் ஆகிய இவர்கள் திருமணி முத்தநதியில் ஸ்நானஞ்செய்துபழமலைநாதரைத்தரிசித்து வீதிகளில்அப்பெருமான் கொண்டருளும் மஹோற்சவ திருக்கோலத்தைக்கண்டு வணங்கி விபூதிபரப்பிய படுக்கையிற்சயனித்து இங்ஙனமே மூன்றுவருடபரி யந்தம் இந்தஸ்தலத்தில் வசிப்பார்களேயாயின் சிவசொரூபமாவார் கள். (எ-று.) (௫)

தத்தகிருச்சரம் பத்திஞெடுஞ்சந் தானம தொன்பதுஞ்
சாந்தபனத்தி,னத்தொகையேழொடு சாந்திரவயன மஃதொரு
நான்குமெங் காயினுமாற்றிற்,சுத்தனுமாய்க்கதி யெய்துவனீங்
கத் தொகைகளிலொன்றையு முயல்கிலனேனு,மூத்தனுமாகு
வன் முற்செயலுடனே முப்பிரதக்கண நித்தலுமுயல்வான்.

(இ-ள்.) தத்தகிருச்சரம் பத்தும், சந்தான விரதம் ஒன்பதும், சாந்தபனவிரதம் எழும், சாந்திராயணம் நான்கும் எத்தலத்திருந் தேனுமியற்றின் அவன் முற்கூறிய எவ்வகைப்பாதகங்களையுடையனு யினும் அவற்றினீங்கிச்சுத்தனுமாகி மோக்ஷத்தையுமடைவன்; இத்த லத்திலே அவற்றில் ஒன்றையும் முயலாதவனேயானாலும் முற்செய் யுளிற் கூறியபடி திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தல் முதலிய நியமங்களோடு பழமலைநாதரைத்தினமும் மூன்றுபிரதக்ஷணஞ்செய் துவருவானாயின் அவன் அப்பாதகங்களி னீங்குதலுமன்றிப் பாசங் களில் நீங்கினவனுமாவான். (எ-று.)

தத்தகிருச்சரமாவது மூன்றுதினம் மிகச்சுடும் வெந்நீரும் மூன்று தினம் சுடும்பாலும் மூன்றுதினம் சுடும்நெய்யும்உண்டு மூன்றுதினம்

எவ்வகையுணவுமின்றி இருப்பது. சந்தானமாவது ஓர்வகைவிரதம். சாந்தபனமாவது ஒருதினம் தயிர்முதலிய வுணவுகள் சிறிதுபுசித்து மறுதினம் உணவின்றியனுட்டிக்குமொருவிரதம். சாந்திராயணமாவது பூர்வபக்கப் பிரதமைமுதல் பதினைந்துநாளும் ஒவ்வொரு சிறங்கை சலம் ஏற்றிப்புசித்து அபரபக்கத்துப் பிரதமைமுதல் நாடோறும் ஒவ்வொரு சிறங்கைசலம் குறைத்துப்புசிப்பது. இவ்வாறே அன்னங் கொள்வதும் உண்டு. (௪)

நாய்நரிமுதலா மிருகந்தாவர நரர்சுரரூர்வன நீரூர்வனவே, யீமுதலாகிய பறவையிறந்தா லிருமுதுகுன்றர்தம் மடியினில் வைத்துத், தாயவள்போலுப தேசமுநல்குவர் தாயுமைதட வித் துகிலால்வீசுவள், போபதில்வலிதிற் சீவனிழப்பார் புண் ணியராகார் நண்ணுவர்சூலம்.

(இ-ள்.) விருத்தாசலத்தில் நாய்நரிமுதலான மிருகங்கள் மரங் கள் மனிதர்கள் தேவர்கள் நிலத்திலூர்வன ஜலத்திலூர்வன ஈ முத லிய பக்ஷிகள் பிராரத்தவினைமுடிந்து இறந்தால் அவைகளைப் பெரு மைதங்கியபழமலைநாதர் தமதுமடிமேல் வைத்துக்கொண்டு தாயைப் போலன்புகூர்ந்து வலச்செவியில் உபதேசஞ்செய்தருளுவார்; மாதா வாகிய பெரியநாயகியம்மையாரும் தனதுகையினுற்றடவி முன்றானை யால்வீசிப் பிறவிக்களையைமாற்றுவார்; இத்தலம் இவ்வாறான மகி மையுடையதென்று துணிந்து அந்தஸ்தலத்திற்போய் வலிதிற் பிரா ணனை விட்டவர்கள் புண்ணியர்களாகமாட்டார்கள்; வைரவக்கடவு ளுடைய சூலத்தினுல் குத்துண்டுகிடப்பார்கள். (எ-று.) (௫)

பாலர்கள்செய்பிழை பழையவிருத்தன் பாரானதுநேர் பழமலைநாதனும், வாலைகிழத்தியு நித்தலுமாயிரம் வன்பிழை தளைவர்க ளாயினுமனதா,லேலவரும்பிழை செய்தாலோரணு

வேருளமேருவி னளவாமறையோர், மூலதபோதனர் பாவ
முயன்றுன் மூடருமாகுவர் நீடுவர்சூலம்.

(இ-ள்.) சிறுவர்கள்செய்தகுற்றத்தைப் புராதனவிருத்தனானவன் மனத்திற்குறியாமற் பொறுத்துக்கொள்வன் அதுபோன்று பழமலைநாதரும் வாலையாகிய பெரியநாயகியம்மையாரும் இந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன் தினந்தோறும் மனமறியாமல் ஆயிரம் கொடியபாவங்களைச்செய்தாலும் பொறுத்து இரக்ஷிப்பார்கள்; ஆனாலும் மனமறிந்து ஓரணுமாத்திரம் அரிய குற்றஞ்செய்தாலும் அது மேருவாகவளரும்; அல்லாமலும், பிராமணர்கள் தலைமைபெற்றதவசிகள் ஒருபாதகத்தைச்செய்தால் அவர்கள் மூடராகப்பிறந்து தேகாந்தத்தில் வயிரவருடைய சூலத்திற்குத்துண்டு கிடப்பார்கள். (எ-று.) (சு)

கோடையிலாரணி யத்தியல்வாரைக் குளிர்புனலல்லது
களைதணியாதான், மூடியபாதக மன்னியதேச முற்றிடின்மு
துகிரி யல்லதுதணியா, நீடியவிதனிற் றேடியபாதக நீலப்பயி
ரவர் சூலத்தல்லது,வீடிலநரகினு மிகுநோய்சூலம் விடுநாணர
கெனு மரணுகுவரே.

(இ-ள்.) கோடைக்காலத்தில் வனத்திற்றிரிகின்றவர்களுடைய சோகமானது குளிர்ந்த ஜலத்தினாலல்லாமல் மற்றென்றினாலுந் தணியமாட்டாது அதுபோல வேறுதலங்களிற்செய்த மகாபாதகங்கள் விருத்தாசலத்தில் நீங்கவேண்டுமேயல்லாமல் மற்றொருஸ்தலத்தில் நீங்கமாட்டாது; பெருமைமிகுந்த இந்தஸ்தலத்திற்செய்த பாதகங்கள் கருமைநிறம்பொருந்தியவயிரவருடைய சூலத்தினாலல்லாமல் மற்றென்றினாலும் நீங்கமாட்டாது; நரகவருத்தத்திலும் அதிகவருத்தத்தைச் செய்கின்ற அந்தச்சூலம் விடுதலையாகுங்காலத்தில் நரகக்குழியாகிய காவலிற்கிடந்து உழல்வார்கள். (எ-று.) (எ)

சற்குருவாலுப தேசம்பெற்றுச் சம்புவின்மந்திர மஞ்சு பதத்தையு, மற்றையிலேந்நூற் றையாயிரமே யறையினுமக்கர லக்கங்கூறினு, முற்றியபாதக மற்றிறையாகுவர் மொய்ம்புறு மனைவியு மம்பிகைவடிவாம், பற்பலகாலமு மெய்துவர்வேதம் பகரினுமுற்படி யப்படிபலனே.

(இ-ள்.) விருத்தாசலத்தில் பரமாசாரியரால் பரமசிவனுடைய மந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு தினந் தோறும் ஐயாயிரத் தைந் நூறு தரம் ஜெபஞ்செய்தாலும் அக்ஷர லக்ஷ ஜெபஞ்செய்தாலும் முதிர்ந்துள்ளபாதகங்கள் நீங்கிச் சிவசொரூபமாவார்கள் ; அவர்கள்தோளைச்சேருகின்ற மனையவளும் சத்தி சொரூபமாவாள் ; எக்காலமும் அந்தசொரூபத்தையே பெற்றிருப் பார்கள் ; அல்லாமலும் முற்கூறியபடி சற்குருவா லுபதேசம்பெற்று வேதாத்தியயனஞ்செய்தாலும் அப்பதவியையடைவார்கள். (எ-று.)

சத்துருநாசந் தருமுதுகுன்றிற் றங்கிவணங்கித் தவமுயல் வார்களை, வித்தகமாதவர் புத்தேள்பணிகுவர் வெருவுவருமை யுஞ் சிறுதாய்பெறுதா, யத்தையர்மைத்துனி யொக்கவுதித்த வ ரப்படிமருவுவ ளாதலினம்பா, தித்தலம்விட்டுக் காசியிலேகினு மில்லைதவப்பலன் முத்தியுமிலையே.

(இ-ள்.) சத்துருவாகிய மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்கின்ற பழமலையிற்பொருந்திப் பழமலைநாதரை வணங்கித் தவஞ்செய்பவர்களை ஞானசொரூபராகிய பெரியோர்களும் தேவர்களும் தெண்டனிட்டுப் பயந்து நிற்பார்கள்; உமையவளுஞ் சிறியதாயார் பெற்றதாயார் அத்தையார் மைத்துனி சகோதரிகளைப்போல வந்து மருவி யிருப்பாள்; ஆகையால் வசித்தற்குரிமைபெற்ற இத்தலத்தில் நம்பிக்கை யில்லாமல் இதைவிடுத்துக் காசித்தலத்திற்குச் சென்றாலும் தபோபலமுமில்லை ; மோக்ஷமுமில்லை, (எ-று.) (௬)

கூனர்களூமர்கள் செவிடர்கண்முடவோர் குருடர்கள் பற்பல பிணியினரங்கத், தூனர்கள்முத்தா நதியினின்மூழ்கி யுமையுடனிறைவனை வந்தித்தழகார், மேனியரானவ ரளவி லர்நதிகளின் வெண்மணல்புவிமண ருரகைமழையிற், ருன மர்தாரையை யளவிடின்முதுகிரி தன்னில்வரம்பெற் ருரை யளக்கும்.

(இ-ள்.) கூனர்கள் ஊமர்கள் செவிடர்கள் முடவர்கள் குருடர் கள் பலவியாதிகளையுடையவர்கள் அவயவக்குறைவு வுள்ளவர்களா யிருந்து திருமணிமுத்தநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து பெரியநாயகியாரை யும் பழமலைநாதரையும்வழிபட்டுநின்று திவ்யசரீரத்தைப்பெற்றவர்க ளளவில்லாதவர்கள்; ஆறுகளிலுள்ள வெள்ளிய மணல்களையும் பூமி யிலுள்ளமணல்களையும் ஆகாயத்திலுள்ளநக்ஷத்திரங்களையும் மழைத் தாரைகளையும் இவ்வளவென் றளவிட்டுச்சொன்னால் அவன் விருத் தாசலத்தில் வந்து வரம்பெற்றவர்களையும் அளவிட்டுச்சொல்ல வல் லவனாவான். (எ-று.) (௧0)

அத்திரிவசிட்டன்மெய் வித்தகபோதா யனன்சமதக்கினி கும்பன்காசிபன், வைத்தசதக்கினனு ரோமசன்கண்ணுவன் வர்ச்சனுமிச்சைவ ரம்பலபெற்றார், சத்தருருத்திரர் நற்கிரகம் பிர சாபதிமாறிசைப் பாலர்வசுக்கன், மெத்துசுடர்த்திரு வா ணிபுலோமசை மெய்த்தவமுற்றனர் தற்பதமுற்றார்.

(இ-ள்.) அத்திரிமுனிவர், வசிஷ்டமுனிவர், மெய்ஞ்ஞானசொரூப ராகிய போதாயனமுனிவர், ஜமதக்கினிமுனிவர், கும்பமுனிவர், காசிப முனிவர், சூரியசதக்கினமுனிவர், உரோமசமுனிவர், கண்ணுவமுனி வர், வர்ச்சமுனிவர்முதலிய முனிவர்களும் இந்தஸ்தலத்திற் றவஞ்

செய்து அவரவர்கள்விரும்பிய பலவரங்களையும் பெற்றார்கள் ; அல்லாமலும், பலசத்திகளையுடையராகிய உருத்திரர், நவக்கிரகம், பிரமதேவர், விஷ்ணுமூர்த்தி, அஷ்டதிக்குப்பாலகர்கள், அஷ்டவசுக்கள், மிக்கஅழகையுடையஇலக்குமி, சரஸ்வதி, இந்திராணி இவர்களெல்லாரும் இந்தஸ்தலத்தில் உண்மையான தவத்தைச்செய்து தங்கள் தங்கட்குரிய பதவிகளைப்பெற்றார்கள். (எ-று.) (கக)

தானந்தருமந் தவமேயாகந் தத்துவமறியார் முத்திமை விழையி, லீனங்களையுந் திருமுதுகுன்றே யிடமாயுறைவா ரடைவார்கதியின், ஞானந்தவமுள ஞானிகள்சிலநா ணண்ணினுமடைவர்க ளெண்ணினபதமே, யானந்தம்பெறு முன்னர் விமானத் தமருலகெங்கணு முலவுவரவரே.

(இ-ள்.) தானம், தருமம், தவம், யாகம், தத்துவம் என்கின்ற இவைகளிலொன்றுந் தெரியாதவர்களானாலும் மோக்ஷமடையவிருப்பங்கொண்டவர் சகலபாவங்களையும்பரிகரிக்கின்ற அழகிய விருத்தாசலமே ஸ்தானமாக வசித்திருப்பார்களாகில் மோக்ஷத்தையடைவார்கள் ; ஞானமுந் தவமும்நிறைந்த ஞானிகள் சிறிதுகாலம் வசித்திருந்தாலும் அவர்கள்விரும்பிய நித்தியானந்தபதத்தைப் பெறுவார்கள் ; அன்றியும், அதனையடைதற்கு முன்னம் தெய்வவிமானத்திலேறித் தெய்வலோகமுழுதுஞ் சஞ்சரிப்பவராவார்கள். (எ-று.) (கஉ)

ஓரொருகான்முது குன்றையுரைத்தவ ருயர்மதில்சிகராதிகள்புரிவித்தவர், பேர்செவியுற்றவர் போதகர்தீவினை பிரகாசத்திருள் போலவகன்றிடு, மூரிதுதன்னிலி ருந்துவிமானத் துயர்பதமேறினர் தங்களைவழியிற், சூரியர்பாலர் சுவர்க்கரெதிர்ந்தே தொழுதரனர்ச்சனை போன்முபல்வாரே.

(இ-ள்.) ஒருதரம் வாக்கினால் விருத்தகிரியென்று துதிசெய்தவர்களும் உயர்ந்தமதில் கோபுர முதலானவைகளைக் கட்டுவித்தவர்களும், அத்தலத்திற்குரியதிருநாமங்களைக் கேட்டவர்களும், அவற்றைப் போதித்தவர்களுமாகிய இவர்களுடையபாவங்கள் சூரியனைக்கண்ட இருணீங்குவதுபோல நீங்கிப்போம்; அல்லாமலும், இந்தஸ்தலத்திலிருந்து மரித்து விமானத்திலேறி உயர்ந்த சிவபதவிக்குச் செல்பவர்களை வழியிற்கண்ட பன்னிரண்டுசூரியர்களும், அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களும், தேவர்களும்எதிர்கொண்டுவணங்கிப் பரமசிவனை அருச்சனை செய்வதுபோல அருச்சித்து வழிபடுவார்கள். (எ-று.) (கங)

மூன்றுலகத்துக் கடவுளர்தம்மினு முதுகிரிநாதர்க்கிணையிலைபதுபோ, லேன்றவிருத்த கிரிக்கொருதலமு மிணையிலையின்றலவெக்காலத்து, மூன்றியவன்னியி னோரிலைநிறையுமுண்டியையாவர்க் குதவினுமவரே, தோன்றுவர்சிவபுரி சிவனுக்கேறுவ துடியளவீபவர் சிவனுருகுவரே.

(இ-ள்.) திரிலோகங்களிலுள்ள தெய்வங்களிலும் பழமலைநாதருக்குச்சமானமானதெய்வமில்லை; அதுபோல, இப்போது மாத்திரமல்ல எப்போதினும் உயர்ந்தவிருத்தாசலத்திற்குச் சமானமான ஒரு ஸ்தலமுமில்லை; இந்தஸ்தலத்தில் திரமான வன்னிமரத்தின் ஓரிலையிலடங்கின வுண்டியை எவர்களுக்குக்கொடுத்தாலும் கொடுத்தவர்கள் சிவலோகத்தில் விளங்குவார்கள்; அல்லாமலும், பரமசிவனுக்கேற்ற திரவியங்களை ஒருபலமாயினுங் கொடுத்தவர்கள் சிவசொரூபமாவார்கள். (எ-று.) (கச)

வன்னியின் ஓரிலைநிறையும் உண்டியென்பதும் துடியளவென்பதும் "தினைத்துணை நன்றிசெயினும்" என்பதுபோலச் சிறிதாயினும் அத்தலத்தில் உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்னும் பொருள்படுகின்றது.

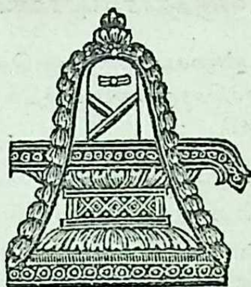
திருமுதுகுன்றின் மடமுமியற்றிச் சிவனடியாருக் குதவு வராயிற், கருதருமெல்லையி லோர்பொழுதிற்கோர் கற்பஞ்சிவ லோ கத்தினில்வாழ்வார்,தெருவுகளுஞ்செய் தந்தணர்கட்குச் செழுமனைகட்டிப் புவியுமளித்தால், வருபலன்முற்படி யப்ப டியாகு மணிமுத்தாநதி வண்மையுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) அழகியவிருத்தாசலத்தில் மடாலயங்கட்டிச் சிவனடி யார்கள் வசிக்கும்படி கொடுப்பார்களேயானால் அவர்கள் வசிக்கின்ற காலவளவையில் ஒவ்வொருபொழுதிற்கு ஒவ்வொரு கற்பகாலபரியந் தம் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள் ; தெருக்களும் வகுத்து பிராமணர் களுக்கு வளம்பொருந்திய வீடுகட்டியளித்துப் பூமியுங்கொடுத்தால் கொடுத்தவர்கள் முற்கூறிய பலனெதுவோ அதனையடைவார்கள் ; இப்பால் திருமணிமுத்த நதியினுடைய வளப்பத்தைச் சொல்லு வாம். (எ-று.) (கரு)

மணிமுத்தநதியென்பது மணிமுத்தாநதியென வழங்குகின்றது.

தலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-எங.


உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

வேறு.

குருமாமணிபோல்விளங்குமுது குன்றர்கோயிற்குணபாலிற்
திருமால்பிரமன்முனிவர்குழாஞ் சித்தர்யோகர்முன்னுளி
லருமாதவத்தின்மிகமுடுகி யாறுதாரவழிதிறந்து
பெருமானுண்மைதியானிக்கப் பேரானந்தம்பெருகியதால்.

(இ-ள்.) நிறம்பொருந்திய மாணிக்கம்போலவிளங்குகின்ற பழமலைநாதருடைய சந்நிதிக்குக் கீழ்ப்புறத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தி, பிரமதேவர், முனிவர்கூட்டங்கள், சித்தர்கள், யோகிகள் இவர்களனைவரும் கூடியிருந்து,முற்காலத்தில் அரிதாகிய மகாதவத்தில் மிகவும் அதிகரித்து மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினையென்னும் ஆறுதாரங்களின் வழிகளைத்திறந்து,

பரமசிவனுடைய உண்மையான ஞானசொரூபத்தைத் தியானஞ் செய்தபோது, அந்தச்சொரூபதியானத்தில், பிரமானந்தப் பெருக் குண்டாயிற்று. (எ-று.) (க)

பேரானந்தப்பெருங்கடலைப் பெருமான்கரத்தானதியாக்கிச்
சீரார்முத்தாநதியென்று திகழ்ந்தநாமஞ்சிவனருள
வேரார்சத்தித்திருவுருவா யிறைவற்கிதமாயெல்லார்க்கு
நீராய்விளங்கித்தீவினைக்கு நெருப்பாய்நமக்குக்குளிராமால்

(இ-ள்.) பிரமானந்தமாகிய பெரியசமுத்திரத்தைப் பரமசிவன் தம்முடைய திருக்கரத்தாலமைத்து நதியாகச்செய்து சிறப்புள்ள திருமணிமுத்த நதியென்று பிரகாசம் பொருந்திய திருப்பெயரும் கொடுத்தருள; அந்நதியானது அழகுபெற்ற சிற்சத்தியினது சொரூபமாகிப் பரமசிவனுக்கு இனிமையுடையதாகி மற்றெல் லாருக்கும் ஜலரூபமாகத்தோன்றிப் பாதகங்களுக்கு நெருப்பாகி நம் போல்வார்க்கு அதிசீதளமாகி விளங்கும். (எ-று.) (உ)

மணிமுத்தாற்றிற்காற்றணைந்த மனிதர்பறவைமிருகங்க
டணிவில்கிருமிகீடங்க டருப்புற்கொடிகள்சராசரங்க
ளணிபதேவருலகாளு மாற்றிற்படிந்தோர்தமக்கன்பு [ல்.
துணிவுந்தவமும்பேரறிவுந் தொண்டுந்தொழும்புமுளவாமா

(இ-ள்.) திருமணிமுத்தநதியிற் படிந்துவருகின்ற காற்றால் தீண் டப்பெற்ற மனிதர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள், அளவிறந்த புழுக் கள், வண்டுகள், மரங்கள், புல்லுகள், கொடிகள்முதலிய சராசர வுயிர்களனைத்தும் அழகிய தேவருலகத்தில் அரசுசெய்யும்; அந்த நதியினிடத்திற்சென்று ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்கு அன்பும், தெளி வும், தவமும், பரஞானமும், சிவபெருமானுக்குரிய அடிமைத்திற மும்,அவரேவல்வழிநிற்கும்அடிமைகளும் உண்டாகும். (எ-று.) (ங)

அருளும்பொருளுங்கைகூடு மவலமகலுங்கவலையறு
மிருளுமடியுமிடியும்போ மீறில்செல்வந்தழைத்தோங்குந்
தெருளுந்திருவுங்குடிகொள்ளுஞ் சித்திமுத்தியுண்டாகு
மருளும்பேயுநோயும்போ மணிமுத்தாற்றின்மூழ்கினர்க்கே.

(இ-ள்.) திருமணிமுத்தநதியினில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குச் சிவகடாட்சமும் சிவஞானச்செல்வமும் கைப்பலனுகிவரும்; சகல வருத்தமுநீங்கும்; சஞ்சலமொழிந்துபோம்; அஞ்ஞானமும் சோம்பலும் தரித்திரமும்விட்டுப்போம்; அளவில்லாத ஐசுவரியங்கள் மேன்மேலும்அதிகரிக்கும்; தெளிவும் இலக்குமிவாசமும் எப்போதும் நீங்காமலிருக்கும்; அஷ்டசித்தியும்மோட்சமும் உண்டாகும்; மயக்கமும் பசாசும் வியாதியும் ஒழிந்துவிடும். (எ-று.) (ச)

சூதருரைத்தாரெங்கிருந்துஞ் சுத்தவிருத்தகிரிக்கோங்
காதலிருக்குமுத்தநதி கடவுள்கரத்தாலமைத்துளதாற்
சீதநதியின்மூழ்குங்காற் செல்வமுண்டாமகவுண்டா
மீதும்பிணிபோம்புவியிழந்தோர்மீண்டுபுவியாள்வாரென்றே.

(இ-ள்.) சூதமுனிவரானவர் நாமெங்கிருந்தாலும் நமதுஅபேக்ஷை பரிசுத்தமுள்ள விருத்தாசலத்தினிடத்தில் நீங்காதிருக்கும்; அப்படிப்பட்ட விருத்தாசலத்தின் கண்ணுள்ள திருமணிமுத்தநதியானது பரமசிவன் தமது திருக்கரங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது; ஆதலால் குளிர்ச்சிபொருந்திய அந்நதியில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்களுக்குச் செல்வமுண்டாகும்; சந்தானமுண்டாகும்; மேலிடுகின்ற வியாதிகணீங்கும், பூமியையிழந்தவர்கள் மறுபடியும் பூமியைப்பெற்று அரசாக்ஷி செய்வார்கள் என்று அருளிச்செய்திருக்கின்றார். (எ-று.)

ஒருக்கான்முத்தாநதிமூழ்கி லோராயிரங்கோதானபல [வர்
னருக்காதுண்டாமவர்பிறரை நினைக்கிலவர்போய்க்கதிசேர்

தருக்காய்மூழ்கியோரிரவு தரிக்கிற்சிவலோகஞ்சார்வர் [டோ.
செருக்காற்பன்னுண்மூழ்கிடுவார் சேருங்கதிக்கோரளவுண்

(இ-ள்.) திருமணிமுத்தநதியில் ஒருதரம் ஸ்நானம் பண்ணினுல் அவர்களுக்கு ஆயிரங்கோதானஞ் செய்தபலன் குறையாமலுண்டாகும்; அவர்கள் முழுகும்போது தங்களுக் கிஷ்டமானவர்களை நினைத்தால் அவர்களும் மோட்சத்தையடைவார்கள்; மனங்களித்துஸ்நானஞ்செய்து அந்தத்தலத்தில் ஓரிரவுதங்கியிருந்தால் அவர்கள் சிவலோகத்தைப் பெறுவார்களானுல் சந்தோஷமாகப்பலகாலமும் ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்தில் வசிக்கின்றவர்கள் பெறுகின்ற பேறுக்கு ஓரளவுண்டோ இல்லை. (எ-று.) (௬)

முத்தாநதியைத்தரிசிக்க முயன்றுநிற்கப்பரிசிக்கப்
பத்தால்வசிக்கநீராடப் பானுமுன்னரிருட்போலக் [மால்
கொத்தார்பாவக்குழுக்களெலாங் குறைந்துகுறைந்துபற்றறு
வித்தாய்மூழ்கிச்சிவபூசை விளைப்பார்பெருமையளப்பாரார்.

(இ-ள்.) திருமணிமுத்தநதியைத் தரிசனஞ்செய்தாலும், தீர்த்தப்பிரவாகத்தைப் பார்ப்போம் அல்லது ஸ்நானஞ் செய்வோம் வாருங்களென்று ஒருவருடன்சொல்லி முயன்றுநின்றுலும், கையினுற்றீண்டிப் புரோக்ஷித்துக்கொண்டாலும், பத்தியினுல் அந்த நதிதீரத்தில் வாசஞ்செய்தாலும், ஸ்நானஞ்செய்தாலும், அதற்குமுன் அவர்கள்செய்த கொத்தாய்நிறைந்த பாவத்திரளெல்லாம் சூரியனைக் கண்ட இருள்கெடுவதுபோல் குறைந்து குறைந்து வேரோடுங்கெட்டுப்போகும்; (தரிசித்தலாதியவற்றுல் இவ்வளவு பிரயோசனம் விளையுமாயின் அந்நதியை எவற்றிற்கும்) மூலமெனக்கொண்டு, அதில் ஸ்நானம்பண்ணிச் சிவபூசை செய்பவர்களுடைய பெருமையை இவ்வளவென்று மட்டிட்டுச்சொல்லவல்லவர் யாவர்? ஒருவராலும் முடியாது. (எ-று) (௭)

கதிரின்மதியங்கலந்திடுநாள் கதிர்ப்பூரணையாடிப்பிறப்பு
மதிசேர்தைமாதப்பிறப்பு மற்றைமாதப்பிறப்புகளில்
விதியாமுடுக்கள்விதிபாதம் விறல்வைகாசிப்பூரணையி
லதிகமாசிமாதத்தி லந்தமகத்திலிந்நாளில்.

(இ-ள்.) சூரியனோடுசெந்திரன்கலக்கின்ற அமாவாசை பிரகாசம் பொருந்திய பௌர்ணிமை ஆடிமாதப்பிறப்பாகியதக்ஷிணாயனம் யாவராலும்மதிக்கப்படுதலையுடைய தைமாதப்பிறப்பாகிய உத்தராயணம் சங்கிராந்திமுதலிய மற்றைமாதப்பிறப்புகள் விசேஷமாக விதிக்கப்பட்ட திருவாதிரைமுதலிய நக்ஷத்திரங்கள் மகாவியதிபாதம் பெருமைபொருந்திய வைசாகபௌர்ணிமை சிறப்புப்பொருந்திய மாசிமாதம் மாசிமகம் ஆகிய இப்படிப்பட்ட புண்ணியகாலங்களில். (எ-று)

முயன்றுமணிமுத்தாநதியின் மூழ்கித்தானமேதேனு
மியன்றதளித்துச்சிவன்பாத மிறைஞ்சிமூன்றுவலம்வந்து
பயின்றுபூசைசெய்வார்தம் பலத்தைநூறுவருடத்தில்
வியந்துமுடியாதவரிருந்து விளங்குந்தேசஞ்சிவலோகம்.

(இ-ள்.) திருமணிமுத்தநதியில் முயற்சித்து ஸ்நானஞ்செய்து ஏதாகிலுமியன்றமாத்திரம்தானங்கொடுத்துப் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கி அவரது ஆலயத்தை மூன்றுபிரதக்ஷணஞ்செய்து அவரை விதிப்படிபூசைசெய்பவர்களுடையபலனை நூறுவருஷபரியந்தம் சொன்னாலும் சொல்லிமுடியாது; அப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் வசிக்கின்ற ஸ்தலமே சிவலோகமாகும். (எ-று.) (கூ)

கங்கையமுனைபிரயாகை கலைகாவிரிசந்திரபாகை
தங்குகோதாவரிநருமதை தையேசரயுகோமதியே
நங்கண்டகிமந்தாகினியே நவிலஞ்சனைமந்தகைசோணை
பொங்குரேவைசிந்துசங்கம் பொலியுங்கயைகௌசிகைகுமரி.

(இ-ள்.) கங்கை, யமுனை, பிரயாகை, சரஸ்வதி, காவிரி, சந்திரபாகை, கோதாவரி, நருமதை, சரயு, கோமதி, நமதுகண்டகி, மந்தாகினி, புகழ்பெற்ற அஞ்சனை, மந்தகை, சோணை, பெருகுகின்றரேவை, சிந்து, சங்கம், விளங்குங் கயை, கௌசிகை, கன்னியாகுமரி என்றுசொல்லப்பட்ட பலநதிதீர்த்தங்களிலும். (எ-று.) (௧0)

பூமிசுவர்க்கம்பாதலத்திற் புகலுமற்றைத்தீர்த்தங்கள்
காமர்நதியுங்கருங்கடலுங் கலத்தன்முதலாந்தீர்த்தங்க
டாமங்கேபோய்மூழ்குபலன் றன்னிற்கோடிபலனதிகம்
வாமமணிமுத்தாநதியை வணங்கியொருநாண்மூழ்கினர்க்கே.

(இ-ள்.) பூமி சுவர்க்கம் பாதாளமென்றுசொல்லப்பட்ட மூவுலகிலும் உள்ளனவாகக்கூறும் மற்றைத்தீர்த்தங்களிலும், அழகியநதியும் கரியகடலும் சங்கமமாகுகின்ற தீர்த்தமுதலியவைகளிலும், தாமடைந்து அவற்றில் மூழ்குகின்ற பலனைப்பார்க்கிலும் அழகுபொருந்திய திருமணிமுத்தநதியைப்பணிந்து அதில்ஒருநாள் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுக்குக் கோடிபங்கு அதிகமானபலனுண்டாகும். (எ-று,) ()

எடுத்தமுத்தாநதிக்கரையில் யாகம்பண்ணிற்சதாசிவனு
மடுத்தமாசிமகந்தன்னி லந்தநீரைக்குடத்தெடுத்து
நடக்கிலடிக்கோர்பரிமேத நல்லயாகபலனுண்டாங் [மே.
தொடுத்ததலங்களெங்கிருந்துந் துதிக்கினினைக்கிற்பிறப்பறு

(இ-ள்.) உயர்த்திக்கூறிய திருமணிமுத்தாநதிக்கரையிலிருந்து யாகஞ்செய்தால் அவர்கள் சதாசிவ சொரூபமாவார்கள்; மாசிமாதத்தில்வருகின்ற மகநக்ஷத்திரத்தில் அந்தநதியிற்சென்று ஸ்நானஞ்செய்து சுவாமிக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்கு அந்தஜலத்தைக் கும்பத்திலேந்திக்கொண்டு நடந்தால் அடிஒன்றுக்கு நன்மைபொருந்திய அசு

வமேதயாகபலன் உண்டாகும்; அல்லாமலும் எந்தத்தலங்களில் வசித்திருந்தபோதினும், அத்தீர்த்தத்தை வாக்கினுல்தோத்திரஞ்செய்தாலும் மனத்தினுல்நினைத்தாலும் பிறவிநீங்கும். (எ-று.) (கஉ)

கும்பமுனிவனருள்பெற்றுக்குலவுஞ்சுவேதமுனியென்பா
ணம்புபருவமாசிமக ஞாயிறட்டமியாதிரைநாட்
டம்பமுத்தாநதிமூழ்கித் தம்பிரானுக்காட்டியநீர்
விம்பதலத்திற்சுவேதநதி வெள்ளாறெனப்பேர்பெற்றதுவே.

(இ-ள்.) அகத்திய முனிவரிடத்தில் உபதேசம்பெற்று விளங்கும்சுவேதமுனிவர் எவரும் விரும்பத்தக்க பருவம் மாசிமகம் ஆதித்தவாரம் அஷ்டமிதிதி திருவாதிரைநக்ஷத்திரம் இப்படிப்பட்டதினங்களில் நிலைபெற்ற திருமணிமுத்தாநதியில்ஸ்நானஞ்செய்து, பின்பு பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்த திருமஞ்சனமானது வட்டமாகிய இப்பூமியிற்பெருகி அதுதேவபாஷையில்சுவேதநதியென்றும் தமிழ்ப்பாஷையில் வெள்ளாறுஎன்றும் பெயர்பெற்றது. (எ-று.) (கங)

அத்தன்முதுகுன்றமர்ந்தபிரா னரியதலத்தில்வந்தெய்தி,முத்
தன்கும்பமுனிவன்றன் முன்னேநின்றுகயரோகன்,சொத்தை
பெயிற்றன்குறைந்தகைசயன்குட்ட நோயன்முடையுடம்பன்,
மத்தமுயலகன்னடுத்தோன் வருந்தியறுவர்மொழிகின்றார்.

(இ-ள்.) எமதுபிதாவாகிய பழமலைநாதருடைய அரிதாகிய விருத்தாசலத்தில்வந்துமோக்ஷாதிபராகிய அகத்தியமுனிவரதுமுன்னே நின்று கயரோகத்தையுடையவன் சொத்தைப்பற்களையுடையவன் குறைந்த கைகளையுடையவன் குஷ்டவியாதியையுடையவன் நாற்றம்பொருந்திய சரீரத்தையுடையவன் உன்மத்தமாகிய முயலகனென்னும் வலியையுடையவன் ஆகிய இவர்கள் அறுவரும் வருத்தத்தையுடைந்து அவரைப்பார்த்துவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றார்கள். (எ-று.)

பிணியானின்றுதவிக்கின்றோம் பெரியகும்பக்குறுமுனியே
பணியாவடியோமுன்னென்ன பாவஞ்செய்தோமெனப்பகர்ந்
நணியாப்பாவமுன்செய்து நரகினெடுங்காலங்கிடந்தீ [தார்
ரணியானரகசேடங்க ளயில்வான்வந்திரெனவுரைத்து.

(இ-ள்.) பெரிதாகிய கலசத்தினிடமாகவந்த அகத்தியமுனிவரே! நாங்களறுவரும் வியாதியினால் இப்பொழுது தாபமடைந்திருக்கின்றோம் அடியேங்கள் முற்செனனத்தில் என்னபாதகஞ் செய்தோமென்று வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்; (அப்பொழுது அகத்தியமுனிவர்கிருபாகடாக்ஷம்வைத்துநீங்கள்) முற்செனனத்தில் நீண்டபாதகங்களைச்செய்துஅதனால் நரகத்தில் நெடுங்காலமிருந்து வருந்தினீர்கள்; இப்போது அந்தநரகசேடங்களை வரிசையாக அனுபவிக்கும்படி பிறவியெடுத்தீர்களென்றுசொல்லி. (எ-று.)

பணியாப் பகர்ந்தாரெனக்கூட்டுக; நணியாப்பாவம்,—அண்மையாகாப்பாவம்; எனவே நீண்டபாவம் என்பது பெற்றும். அணி-வரிசை. (கரு)

மருவுங்கயநோய்மறையோனை வதைத்துக்குருதேவியைத்
தீண்டி, வெருவுங்குட்டமுடைபிறனில் விழைவாற்கோளாற்
சொத்தைப்பற், பருகுசுரையாற்குறைந்தகரம் பயிலுமுயல
கன்பொன்னைத், திருடியுமக்குவந்ததெனத் தீரும்வழிபுமுனி
யுரைப்பான்.

(இ-ள்.) பிராமணனைக்கொன்றபடியால் துன்பம்பொருந்தியகயரோகமும் குருபத்தினியைத்தீண்டினபடியால் யாவருமஞ்சுகின்ற குஷ்டவியாதியும் பரதாரத்தையிச்சித்தபடியால் நாற்றம்பொருந்திய சரீரமும் கோட்சொன்னபடியால் சொத்தைப்பற்களும் மதுபானஞ் செய்தபடியால் அழுகியவிரலையுடைய கைகளும் பொன்னைக்களவு

செய்தபடியால் முயலகனென்னும்வியாதியும் உங்களுக்குவந்ததென்றுசொல்லி அந்த வியாதிகள்நிவர்த்தியாகுமார்க்கமும் சொல்லுகிறார் அகத்தியமுனிவர். (எ-று.) (கசு)

மாசிமாதநாள்முப்பான் மணிமுத்தாறுதனின்மூழ்கி
யீசன்முதுகுன்றெம்மானை யிறைஞ்சிற்பிணிகளிறுமென்று
ரூசினவருமுத்தாற்றி லையாறளவுநீராடிப்
பாசமறுக்குஞ்சிவன்பாதம் பணிந்துமுனியைப்பணிந்தார்கள்

(இ-ள்.) நீங்களறுவரும்போய்த் திருமணிமுத்தநதியில் மாசிமாதம் முப்பதுநாளும் ஸ்நானம்பண்ணிப் பரமசிவனாகிய எமதுபழமலைநாயகரை வணங்கினால் உங்கள்வியாதிகள் நீங்குமென்று கட்டளையிட்டார்; அதைக்கேட்ட குற்றமுடையஅவ்வறுவர்களும்போய்த் திருமணிமுத்தநதியில் மாசிமாதம் முப்பதுநாள்வரைக்கும் ஸ்நானம்பண்ணி பாசவிமோசனஞ்செய்கின்ற பழமலைநாதருடைய திருவடிகளை வணங்கிப் பின்பு அகத்தியமுனிவரிடத்திற்குவந்து வணங்கினார்கள். (எ-று) (கஎ)

மேகமகன்றவிளங்கதிர்போன் மெய்பெற்றவரைமுனிநோக்கி
மோகநோய்முன்வந்ததுவு முத்தாநதியாற்போனதுவு
நாகமிருந்தாரீயந்ததுவு நாட்டிற்காட்டிப்போமென்று
ரூகம்விளங்கிநின்றவரு மவனிமுழுதுங்காட்டினரால்.

(இ-ள்.) மேகத்தில் மறைபட்டிருந்து அதினின்றுநீங்கிய இளஞ்சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற சரீரம்பெற்ற அவ்வறுவர்களையும் அகத்தியமுனிவர்பார்த்து நீங்கள் முற்செனனத்திற்செய்த பாதகங்களா லடைந்திருந்த வியாதிகளும் திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானம் பண்ணியதால் அந்தவியாதிக ளெல்லாம் நிவர்த்தியானதும் பழமலைநாதர் உங்களுக்குக் கிருபைசெய்ததும் நாட்டிலுள்ளவர்களெல்லாம்

அறிந்துய்யும்படிகாண்பித்துச் சொல்லிச்செல்லுங்களென்று அகத்தியமுனிவர் சொல்லியருளினர்; முனிவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சரீரவியாதிகணீங்கி ஒளியைப்பெற்ற அந்தஅறுவர்களும் தேசங்களிலெல்லாம் அறிவித்துக்கொண்டுபோனார்கள். (எ-று.)(கஅ)

பயனுல்விளங்குஞ்சிலோச்சயமாம்பகர்பட்டணத்திலொரு
வணிக,னயமார்ஞ்சுகேசனவன்றனக்குநல்லமைந்தரறுவருளர்,
வியனுங்கல்விகேள்வியினுல் விற்கக்கொள்ளநிறுத்துரைக்க,
வபமாயுள்ளாரோழைக்கும் வலியோர்தமக்குநிறைகோலார்.

(இ-ள்.) சர்வநிதியினுலும்விளங்குகின்றசிலோச்சயமென்றுசொல்லப்பட்ட பட்டணத்தில் நீதியையுடைய சுகேசனென்னும் ஒருசெட்டியிருந்தான்; அவனுக்கு நன்மைமிகுந்த ஆறுபிள்ளைகளிருந்தார்கள்; அவர்கள் பெருமைபொருந்திய கல்விகேள்விகளினுல் பொன்முதலியவற்றைவிற்கவும் கொள்ளவும் நிறுக்கவும் உரைக்கவும் வல்லபத்தையுடையவர்கள்; எளியவர்க்கும் வலியவர்களுக்கும் துலாக்கோலையொத்திருப்பார்கள். (எ-று.) (கசு)

ஆறுபேருநீதியினு லருத்தந்தேடியளகேசன், வீறுஞ்செ
வ்வம்போற்பொலிந்து மேவுநாளின்முதுகுன்றிற், பேறுபெற்
ரூர்தமைக்கேட்டுப் பெருமான்றலத்தில்வந்தெய்தித், தேறு
மணிமுத்தாநதியிற் றீர்த்தமாடிநீறணிந்து.

(இ-ள்.) அந்தவர்த்தகர்களாறுபேரும், நீதிமார்க்கத்தினுல் பொருள்சம்பாதித்துக் குபேரனது மகத்தான சம்பத்தைப்போற் பொலிவடைந்து வாழுகின்றகாலத்தில், பழமலையிற்சென்றுபேறுபெற்றவர்களைக் கேள்விப்பட்டுப்பரமசிவனுடையஸ்தலமாகிய அவ்விருத்தாசலத்திற்குவந்து தெளிவுபொருந்தியநீரையுடைய திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியையணிந்துகொண்டு. (எ-று.) (உ௦)

வணிகர்நியமமுடித்தேறி மணியும்பொன்னும்வகைத்து கிலும், பணியுமனையும்விளைநிலமும் பசுவுமறையோர்தமக்கு தவி,யணியவுறவாமுதுகுன்றி லருமைப்பெருமான்பதம்பணிந்து, நணியமுத்தாநதிக்கணாயி னல்லமரத்தின்கிழிருந்தார்.

(இ-ள்.) செட்டிப்பிள்ளைகள் ஆறுபேரும் தங்களுடைய நித்தியநியமங்களைமுடித்துக்கொண்டு கரைமேல்வந்து, பிராமணர்களுக்குச் சுவர்ணமும் வகைவகையாகிய வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் வீடுகளும் விளைநிலங்களும் பசுக்களுந்தானங்கொடுத்து,நெருங்கிய உறவாகிவிளங்குகின்ற பழமலையின்கண் ணெழுந்தருளிய அருமையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைவணங்கித் திரும்பவந்து, அந்தத் திருமணிமுத்தாநதிக்கரையிற்பொருந்திய நன்மையுள்ள விருக்ஷத்தினிழலிலிருந்தார்கள். (எ-று.) (உக)

அந்நேரத்திலொருபிறவிக் குருடனனேகதூரத்தான், முன்னேயொருவன்கோல்காட்ட வந்தான்முத்தாநதிக்கரை யின் மன்னேருடையாள்கோயிலுக்கு வடபாலாம் புண்ணியமடுவிற், கொன்னேமூழ்கக்கண்டெரிந்து குவளைமலர்போல்விளங்கினதால்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது ஒருபிறவிக்குருடன் வெகுதூரத்திலிருந்து முன்னே ஒருவன் கோல்பிடித்து வழிகாட்டிவர வந்தான்; அவன், முத்தாநதிதீரத்தில் நிலைபெற்று அழகுபொருந்திய பெரியநாயகியாருடையசந்நிதிக்கு வடபுறத்திலுள்ளபுண்ணியமடுவிலே, இதில் ஸ்நானஞ்செய்வதினால் இன்னபயன்பெறலாமென்று கருதாமல் முழுகினவுடனே, அவனுடையகண்கள் நன்றாகத்தெரிந்து குவளைமலரைப் போலப் பிரகாசித்ததினால், (எ-று.) (உஉ)

சிரித்துநின்று கூத்தாடித் திசைகளெட்டும் பார்த்தவனே, விரித்தகரமாய் வணிகரெலாம் வினவிப்புதுமை யென்னென்றுர், தரித்தவிழிபெற்றவன்சொல்வான் ருகத்துடனேபான்மூழ்கப், பருத்தவொருவரொருசத்தம் பகர்ந்தார்செவியிலஃதறியேன்.

(இ-ள்.) அவன் நகைத்துநின்று சந்தோஷத்தினுல் கூத்தாடி எட்டுத்திசைகளையும் பார்த்தான்; பார்த்தபுண்ணியபுருஷனை மரத்தினிழலிலிருந்த செட்டிப்பிள்ளைகளறுவரும் கையைவிரித்துக்கொண்டு என்ன ஆச்சரியம்நடந்ததென்று கேட்டார்கள்; பிறவிக்குருடாயிருந்து கண்களைப்பெற்ற அவன்சொல்லுகின்றுன்;நான் இந்தமடுவினில் அதிகதாகத்துடன் முழுகினபொழுது விஸ்வரூபத்தையுடைய ஒருமகாபுருஷர்வந்து என்காதினிடத்தில் ஒருசத்தத்தைச்சொன்ஞர் அதை இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ளாதவனுகி. (எ-று.) (உந)

ஆகாவென்றுநானலற வவர்தாம்பிடித்துவளைத்தென்னைப், போகாதேயென்றிருவிழியிற் பொருந்துமருந்துதனையிட்டார், சேகார்குருட்டுவிழிதெரிந்து சிந்தைதானுந்தெளிதலினு, லேகாதீரென்றவரழகையானும்பார்த்தேனென்சொல்கேன்.

(இ-ள்.) ஆ-ஆ-வென்று நானலறினபொழுது போய்விடாதேயென்றுசொல்லி அந்தமகாபுருஷர் என்னைப்பிடித்துக் கழுத்தைவளைத்து எனது இரண்டுகண்களிலும் தகுதிபெற்ற மருந்தைத் தடவிஞர்; அப்பொழுது தழும்பேறிய குருட்டுத்தன்மைநீங்கிக் கண்கள்தெரிந்து மனமும் தெளிந்தபடியினுல் நானும் அந்த மகாபுருஷரைப் போய்விடாதீரென்றுசொல்லி அவருடைய அழகைப்பார்த்தேன்; ஒப்பு என்னசொல்லக்கடவேன். (எ-று.) (உச)

உண்டாற்பசிதானீங்குமென லுலகநீதியவரழகைக், கண்டாலுடனேபசிநீங்குங் கமலமுகமுங்கண்மூன்றும், விண்

டானிறைந்தபொற்சடையும் வெள்ளைமதியுங்கருமிடறும், வண்டார்குழலியிடப்பாலு மானுமழுவுமாய்நின்ருர்.

(இ-ள்.) புசித்தாற் பசிநீங்குமென்றுசொல்லுவது உலகநியாயம் அப்படியிருக்க, அந்த மகாபுருஷருடைய அழகைப் பார்த்தவுடனே பசிநீங்கிப்போம்; தாமரையொத்தமுகமும் மூன்றுகண்களும் ஆகாச நிறைந்த பொற்பிரகாசம்பொருந்திய சடைகளும் வெண்மை தங்கிய மூன்ரும்பிறையும் நீலகண்டமும் வண்டுகள்மொய்க்கும் பரிமள மிக்க அளகத்தையுடைய தேவிவசிக்கின்ற இடப்பாகமும் மானும் மழுவும் விளங்கும்படியாகத் தோன்றிநின்ருர். (எ-று.) (உரு)

மின்விட்டிலங்குந்திருவுருவீர் விளங்குநகையீர்விழியிரண்டு, மென்மட்டளித்தீரிருவீரு மீடேறுங்கோளெனச்சொன்னே, னுன்மட்டல்லவிந்நதி பொருங்கேநெருங்குமலமறுகும், பொன்மட்டளிக்கும்புவியளிக்கும் புத்தேளரசும்புரிந்தளிக்கும்.

(இ-ள்.) மின்னலைப்போல் ஒளிவிட்டு மிகவிளங்கும் திருமேனியையுடையவரே! பிரகாசிக்கின்றபுன்முறுவலையுடையவரே! நீங்களிருவரும் அடியேனளவில் இரண்டுகண்களையுங் கொடுத்தீர்கள் ஆகையால் நீங்கள் எப்போதும் வாழக்கடவீர்களென்று சொன்னேன்; அதற்கவர்க ளிருவரும் உனக்குமாத்திரமல்ல இந்தநதியானது தன்னிடத்தில்வந்து ஸ்நானம் பண்ணினபேர்களுக்கு நெருங்கிய மும்மலங்களையும் வேரோடுநீக்கும்; வேண்டியமட்டும் பொன்னைக் கொடுக்கும்; பூமியைக்கொடுக்கும்; தேவேந்திரபதத்தையும் விருப்போடுகொடுக்கும். (எ-று.) (உசு)

செட்டிமக்களிருக்கின்ருர் செப்பிப்போவென்றுரைசெய்தார், நிட்டையுடையீர்நீரும்போ மென்ருனேசமுடன்வணி

கர், கிட்டிமூழ்கியெழுந்திருப்பக் கிழவன்கிழவியாய்த்தோன்றி, யிட்டவரங்கள்கொடுத்தளித்தா ரெந்தையெந்தாயிருவர்களும்.

(இ-ள்.) ஆகையால்நீ அந்தமரத்தினிழலில் செட்டிப்பிள்ளைகளிருக்கின்றார்கள்அவர்களுக்கு இதனைச்சொல்லிப்போவென்று அருளினார்; ஆதலால் உறுதியையுடையவர்களே! நீங்களும்போய் ஸ்நானம் பண்ணுங்களென்று சொன்னான்; அதைக்கேட்ட செட்டிப்பிள்ளைகள் ஆசையுடனே புண்ணியமடுவிற்போய் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்தபொழுது எமதுபிதாவாகிய பழமலைநாதரும் மாதாவாகியபெரியநாயகியாரும் பிராமணக்கிழவனும் கிழவியுமாக வெழுந்தருளி அவர்கள்விரும்பிய வரங்களைக்கொடுத்து இரக்ஷித்தருளினார். (எ-று.) (உஎ)

வாலவணிகர்மனங்களித்து மறையின்கிழவன்மறைக்கிழவி, கோலங்கண்டுபணிந்தேத்திக் கும்பிட்டெழுந்துகூத்தாடிக், காலகாலன்கோயிலிற்போய்க் களித்துப்பணிந்துவிடைகொண்டா, ரேவுமுத்தாநதிப்புதுமை யின்றேவென்றுமுளதாமால்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது இளமைப் பருவத்தையுடைய செட்டிப்பிள்ளைகள் மனமகிழ்வுகொண்டு பிராமணக்கிழவனும் பிராமணக்கிழவியுமாகிய அவ்விருவர்களுடைய திருவுருவைக்கண்டு வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து இரண்டுகைகளையும் தலைமேல்வைத்துக் கும்பிட்டுநின்று ஆனந்தக்கூத்தாடி மார்க்கண்டேயருக்காக நமனையுதைத்தருளிய பழமலைநாதரது சந்நிதானத்திற்குப்போய் ஆனந்தித்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்நகரத்திற்குப்போனார்கள்; ஆனபடியினால் வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தற்கிசைந்த திருமணிமுத்தாநதியின் இத்தகையமகத்துவம் இப்பொழுது மாத்திரமோ எப்பொழுதும் உண்டாயிருக்கும். (எ-று.) (உஅ)

வேறு.

நித்தியானந்த கூபமென்றென்று நிகழும் வன்னித்தரு மேல்பாற், பத்தியிற்பிரமன்வகுத்ததிற்பரனைப் பலதினம்பூசனையாற்றிச், சித்தியுமுலகைச்சிருட்டிக்குமியல்புஞ் செவ்விதிற்பெற்றுவந்தனனாற், சத்தியினுருவா மப்புனல்கொள்வோர் தகுமுத்திபெறுகுவர்மாதோ.

(இ-ள்,) அத்தலத்திலுள்ள வன்னிவிருக்ஷத்தின் மேற்றிசையில் நித்தியானந்தகூபமென்று ஒருதீர்த்தம் விளங்கும்; அதனைப் பிரமதேவர் அன்பினாலுண்டாக்கி அத்தீர்த்தங்கொண்டு பழமலைநாதரை நெடுங்காலம்பூசித்து பலசித்திகளையும் உலகங்களைச்சிருஷ்டிக்கும் வகையையும் நன்குபெற்றுமகிழ்ந்தார்; சிவசத்தியுருவாய்விளங்கும் அத்தீர்த்தத்தை உட்கொள்ளப்பெற்றவர் மேன்மைவாய்ந்த முத்தியையடைவார். (எ-று.) (உகூ)

தனதுநற்கருமமுடித்திடவேண்டித் தாமரைக்கிழவனன்னதன்முன், னனலவன்றிசையிலரியதோர்தீர்த்த மகழ்ந்ததினியமங்கண்முடித்தா, னனையதுபாவமயல்களைத்தகிக்கு மனலதாய்த்திகழ்ந்திடுமதனில், வினையெலாமகலவிரும்பியேபடிவோர் விமலநற்கதியினையடைவார்.

(இ-ள்.) தாமரையாசனத்தையுடைய பிரமதேவர் தமதுநித்தியகருமத்தை முடித்தற்பொருட்டு மேற்கூறியதீர்த்தம் உண்டாக்குதற்கு முன்னரே அக்கினிதிசையில் அரியதாகிய ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி அதில் நியமங்களைமுடித்தார்; அத்தீர்த்தமானது பாவமென்னுஞ்செத்தைகளைத்தகித்தற்கு அக்கினிபோன்று பிரகாசிக்கும்; அதில்விரும்பி ஸ்நானஞ் செய்பவர்கள் தம்முடையவினைகளெல்லாம் ஒழிய மலரகிதமாயுள்ள செவ்வியமோக்ஷத்தை அடைவார்கள். (எ-று.) (௬0)

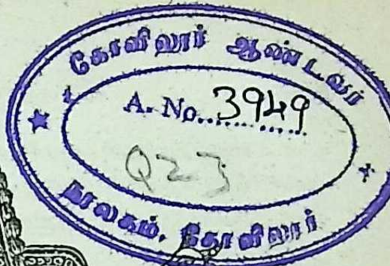
கார்நிறவண்ணக் கண்ணனுந்தில்லைக் கனகவம்பலநடம் பரவி, நேரகலிந்தத்தலத்தினிலெய்தி நிருதிதிக்கினிலொருதீர்த்தஞ், சீர்பெறவகுத்துத்தேவியோடதனிற் படிந்துதேவாதிபனருளாற், பாரொலாம்புரந்தானதிற்படிபவர்க்கெண் ணியவெலாம்பலிக்குமென்றுரைத்தான்.

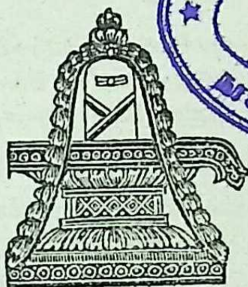
(இ-ள்.) இதுவன்றியும், மேகநிறம்போலும் நிறத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் சிதம்பரத்திலே கனகசபையிலே பரமசிவன்பாலித்தருளிய ஆனந்தநிருத்தத்தைத்தரிசித்துக்கொண்டு நிகரற்றஇத்தலத்தையடைந்து நிருதிதிசையிலே ஒருதீர்த்தம் சிறக்கவுண்டாக்கி அதிலே இலக்குமியோடு தானும் ஸ்நானஞ்செய்து பழமலைநாதனைவழிபட்டு அக்கடவுளருளால் உலகங்களையெல்லாம் காத்தார்; ஆகையால் அத்தீர்த்தத்திலே மூழ்குவோர்க்கு சிந்தித்தவையெல்லாம் சித்தியாகுமென்றுபரமசிவன்பார்வதிதேவியாருக்கு உரைத்தருளினர். (எ-று.)

தீர்த்தச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧0௪.






உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

விதர்க்கணச்சருக்கம்.

வேறு.

ஈசனைவந்தித் திறைவியுரைப்பா ளெழின்முதுகிரிசேர்
வார், தேசவிமானத் துலவுவரென்னத் தெருள்பெறவருள்செ
ய்தீ, ரேசில்விமானத் தெவரெவர்சென்ற ரொத்தேசத்தார்தா,
மாசறுமவர்செய் தவ்வலிபேதென வங்கணனருள்செய்வான்.

(இ-ள்.) எவற்றிற்கும் முதல்வியாகிய உமாதேவியார் பரமசிவனை வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்கின்றார்; அழகியவிருத்தகிரியில்வந்துசேர்கின்றவர்கள்பிரகாசம்பொருந்திய தெய்வவிமானத்திலேறிக்கொண்டு எங்குஞ் சஞ்சரிப்பார்களென்று எனக்குத் தெளிவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர்; அவ்வாறு குற்றமில்லாத விமானத்திலேறிச்சென்ற

வர்கள் எவரெவர்கள்? அவர்கள் எந்தத்தேசத்திலிருந்தவர்கள்? அஞ்ஞானநீங்கிய அவர்கள்செய்தவலியதவம் எவ்வகைப்பட்டது? அவைகளை எனக்குத் தெரிவித்தருள வேண்டுமென வினவ அருளுகின்முர்.

திசைமுகனுக்குறு மைம்பதுவயதிற் றிரேதாயுகமாதே, வசிகரகோசல தேசமதன்கண் மணிபிங்கலையூரான்,மிசைதருமந்தணன் விபசித்தென்றெருரு விபனுளபேருள்ளான், பசிகடரந்திட மிடிகள்வளைந்தொரு பற்றென்றற்றதனால்.

(இ-ள்.) உமையவளே கேட்பாயாக; பிரமாவுக்கு ஐம்பதுவயதான காலத்திலே திரேதாயுகத்தில், சகலவளங்களையு முடைமையால் எவரையும் வசப்படுத்தத்தக்க கோசலதேசத்திலுள்ள மணிபிங்கலையென்னும் பட்டணத்தையுடையவன்; மேன்மைபொருந்திய பிராமணவம்சத்திற்பிறந்தவன்; ஒப்பற்ற மேன்மைபொருந்திய விபசித்தென்னும் பெயரையுடையவன்; அவன் தரித்திரமதிகரித்தமையால் பசிதன்னைத்துரத்த உதவிபுரிவாரொருவரும் இல்லாமையினால். (எ-று.) (உ)

நாடுகள்செல்லு நரபதிபின்செலு நல்லோர்முன்செல்லுங், காடுகள்செல்லுங் காய்கனிகாணன் கண்டோர்பின்செல்லும், வீடுகள்செல்லு மேவலர்பின்செலும் விபசித்தொன்றிற்கு, மீடுகளில்லா தென்செயலன்றீ தென்றுதிரிந்தனனே.

(இ-ள்.) விபசித்து மிகுந்தபசிவருத்தத்தினல் நாடுகடோறுந்திரிவான்; அரசன் போகுமிடங்களில் அவன்பின்னே போவான்; பெரியோர்களுக்கு முன்னேபோவான்; காடுகள்தோறும் போவான்; அவ்விடத்திலும் காய்கள் கனிகள் காணுதவனுகி மனம்வருந்தி எதிரேநேரிட்டவர்கள் பின்னேபோவான்; வீடுகள்தோறும் போவான்; சத்துருக்களின்பின்னேயும்போவான்;இப்படியலைந்தும் ஒருவகையாலும்

(பிறரால்) ஒருபகாரமும்பெருமையால் இதுஎன்னுடைய செயலல்ல வென்றுநினைத்துத் திரிந்துகொண்டிருந்தான். (எ-று.) (ங)

வயிறுதளர்ந்தவன் மலையில்வனந்தனில் வருநாளொருநா
ளிற்,பயிறருமிரவியை யரவமணைந்தது பாங்கரிருஞ்சுனைகண்,
டெயிறுவிளக்கினன்மூழ்கினனங்க ணிலிங்கமுமர்ச்சித்தான்,
கயிறறுதண்டது போலவிழுந்தவண் கடிதினடந்தனனே.

(இ-ள்.) விபசித்து பசியினாற்றளர்ச்சியடைந்து மலைகளிலுங் காடுகளிலுந்திரிந்து வருகின்றதினங்களில் ஒருதினத்தில் எங்குமுலவும் சூரியனைச் சர்ப்பந்தீண்டிற்று; அது சூரியகிரகண புண்ணியகால்மாகையால் அவ்விடத்திலுள்ள பெருமைபெற்ற ஒருசுனையைக்கண்டு அதிலிறங்கித் தந்தசுத்திபண்ணிக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்து நியமங்களைமுடித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்த சிவலிங்கத்துக்கு அருச்சனைசெய்து பின்பு கயிறற்றதடிபோல் சரீரத்தளர்வினால் அங்கே தள்ளாடி விழுந்தெழுந்து அதிவேகமாகநடந்தான். (எ-று.) (ச)

கல்லினிலிடறிக் காலிலிரத்தங் கறகறவெனவீழச், செல்
லுழிமுள்ளுகள் கல்லுகடைக்கச் செடிமுட்கொடிவீச, நல்ல
பலங்கனி தண்புனலுண்பவை நண்ணுக்கண்முன்னே, பல்
லுகணுவொடு பசைவாய் கொள்ளப் பதியவுநிழல்காணான்.

(இ-ள்.) கல்லுகளில் இடறி விழுந்து இரண்டுகால்களிலும் இரத்தவெள்ளங் கறகறவென்று பீரிட் டொழுகும்படியாக நடக்கும்பொழுது, முள்ளுகள் கல்லுகள் தைக்கவும், செடிகளிற்படர்ந்துள்ளமுட்கொடிகள் வீசவும், நல்ல காய்கனிகள் தண்ணீர்முதலிய புசிக்கின்ற வஸ்துக்களொன்றுங் கண்ணுக்கெதிரே அகப்படாமலும், பல்லுகளும் நாவும்பசைபிடித்து ஒட்டிக்கொள்ளவும், (உழலுங்கால்) நிற்க நிழலுங்காணமல் வருந்தினான். (எ-று.) (ரு)

பூதபசாசம் புலிகரிகரடிகள் புடைமிடையுங்கானில், வே
தனையாகவொ ராறுதினம்பசி விரவித்திரிகின்ருன், யாதொரு
மேனிகொ ளுங்கருவான தெரிக்காய்கின்றதுபோன், மாதவ
ஞான நிறைந்திடவோவிவன் வயிறுடல்காய்வதுவே.

(இ-ள்.) பூதங்களும் பேய்களும் புலிகளும் யானைகளும் கரடிகளும் எங்குந் திரிகின்ற காட்டினிடத்தில் ஆறுநாள்பரியந்தம் பசிமிகுந்து துன்பமதிகரிக்கத் திரிந்தான்; யாதேனும் ஒரு விக்கிரகத்திருவுருக் கொள்ளத்தக்க கருவானது அக்கினியி லுருகக் காய்வதுபோல இந்த விபசித்துவினுடைய வயிறும் சரீரமும் உதராக்கினியிற்காய்வது மகா தபமும் பிரமஞானமும் பூரணமாக நிறையும்பொருட்டோ. (எ-று.)

நல்லகுலத்தி லுதித்துமதிப்புடனற்கலைபலகற்றுஞ், செ
ல்வமுதித்திலர் கூனர்களூமர்க டிருவுளவும்மிலதா, யல்லலு
ழைத்தன ளுயிரமோதினு மாயிரமாயினுமே,' லில்லதுவாரா
துள்ளதுபோகா தென்போலிகளேவார்.

(இ-ள்.) நற்குலத்திற் பிறந்தும் யாவருமதிக்கும்படியாக நன்மை பொருந்திய அநேகசாத்திரங்களைக்கற்றறிந்தும் செல்வம்உதியாதவர் (அவ்வுயர்குடிப்பிறப்பு கல்விமுதலியவற்ருல்)பயனெய்தாமையாலும், கூனர்கள் தமக்கு முதுகிருந்தும் நிமிரக்கூடாமையாலும், ஊமர்கள் தமக்குவாயிருந்தும் வசனிக்கமுடியாமையாலும்வருந்துதல்போன்று, (தானும் உயர்குடிப்பிறப்பு கல்விமுதலிய எய்தியிருந்தும் செல்வ மெய்தாமையின் வறுமையால்) துக்கமடைந்திருந்தான்; அநேகம் சாத்திரங்களைப் படிப்பினும் அநேகமாக அவற்றின்பொருள்களை ஆராய்ந்துதெளியினும் ஒருவருக்கும் பிராரத்துவத்திலில்லாதது வர மாட்டாது; உள்ளது விட்டுநீங்கமாட்டாது; ஆகையினுல் இதைக்கு றித்து என்போலு மறிவீனர்கள் வருந்துவார்களேயல்லாமல் தெரிந்த பெரியோர்கள் வருந்தமாட்டார்கள். (எ-று.)

(எ)

திருவுளவும் மிலதாயென்பதனை உள்ளதிருவும் இலதாயென மாற்றுக. திருவென்பது இங்கேஉயர்குடிப்பிறப்பு கல்வி முதுகு வாய் இவற்றைச் சுட்டிநின்றது. ஆயென்பது உவமவுருபிடைச்சொல்.

அப்படிதிரிபவன் முற்படமுற்சிவ னர்ச்சனைசெய்ததனல்,
வைப்புகள்கைக்குள கப்படலொப்பென வாழ்வுளவேழாநா,
ளொப்பறுகற்சுனை நற்கரையின்கணி லோதமுழக்கெனவே,
மெய்ப்படுமொப்பில்வி மானமணைந்தது வேதியனுற்றனனே.

(இ-ள்.) அப்படி ஆறுநாள்பரியந்தம் திரிந்துழல்கின்ற விபசித்துவுக்கெதிரோ முன்செய்துள்ள சிவபூஜாபலத்தினல் தரித்திரனுக்குப் புதையல் அகப்பட்டதுபோலும் என்றுசொல்லும்படி தான் வாழ்வெய்தற்குரிய ஏழாவதுநாளில் உவமையில்லாத ஒரு கற்சுனையினது கரையினிடத்தில் சமுத்திரகோஷம்போல்ஒலியுண்டாக உண்மையான ஒப்பற்ற தெய்வவிமானமொன்று வந்தது; பிராமணனுகிய விபசித்து கண்டு சமீபித்தான். (எ-று.) (அ)

பாமலிமங்கையர் பாடப்பண்ணுட னுடக்கொடியாடச்,
சாமரைவீசத் துசணிவீசத் தகுவெயிலணிவீசத், தேமலர்
வீசப் பூமணம்வீசத் திகழ்தருபுகழ்வீசக், காமர்குடைக்க ணி
ழற்றத்துன்னிய கன்னியர்புடைசூழ.

(இ-ள்.) பல பாவினங்களையுங்கற்றறிந்த தேவஸ்திரீகளிற்சிலர் இனிதாகிய இசையோடும் பாடவும், சிலர் அப்பாடலுக்கேற்க நாட்டியஞ்செய்யவும், கொடிகளாடவும்,இருபுறத்திலும் வெண்சாமரைகள் வீசவும், பாவாடை வீசிவரவும், தகுதியாகியவாபரணங்கள்ஒளிவீசவும், தேனெழுகுகின்ற புஷ்பமாரிபொழியவும்,அப்புஷ்பங்கள் பரிமளம்வீசவும்,விளங்குகின்றகீர்த்தி எங்கும் பிரகாசிக்கவும், அழகிய சந்

திரவட்டக்குடைகள் நிழலைச் செய்யவும், நெருங்கிய தேவஸ்திரீகள் பக்கத்தில் சூழ்ந்து நிற்கவும். (எ-று.) (௯)

மந்தாகினிமுடி பங்கனனருளான் மகுடத்திருமுடியுஞ், சந்தார்பிறையுந் திரிலோசனமுந் தகுநூலணிதோளுங், கொந்தாரிதழியு மாலைக்களமுங் கோலச்சுடர்வடிவுஞ், செந்தாமரை முக னுங்கணநாதர் திருவுங்கண்டனனே.

(இ-ள்.) கங்கையைத்தரித்த சடைமுடியையுடைய பரமசிவனது கிருபையினால்கிரீடந்தரித்த அழகியமுடியும், அழகுபெற்ற மூன்றாம் பிறையும்,மூன்றுகண்களும், தகுந்த முப்புரிநூல் தரித்தபுயங்களும், கொத்தார்ந்த கொன்றைமாலையும், விடம்பொருந்திய கண்டமும், அழகிய அக்கினிசொரூபமும், செந்தாமரைப்புஷ்பத்தை யொத்த முகமுமாகிய இவற்றாற்பிரகாசிக்கின்ற கணநாதருடைய சிறப்பை யுங்கண்டு தரிசித்தான். (எ-று.) (௧0)

வேதியனைக்கண நாதனுமுற்று விமானமிழிந்திடலு, மா தவவேதியன் வந்துவணங்கி யிணங்கியுரைக்கின்றா, னேதுத வத்தை யியற்றினனும்மை யிறைஞ்சிவணங்குறவே,யாதியுரு த்திரர் போலவிருந்தீ ரறிகிலன்யானென்றான்.

(இ-ள்.) கணநாதரானவர் விபசித்துவைக்கண்டு விமானத்தை விட்டுப் பூமியி லிறங்கினபொழுது மிக்கதவத்தையுடைய விபசித்துவும் வந்து கணநாதனைச் சாஷ்டாங்கமாகவணங்கி வணக்கமாகச்சொல்லத்தொடங்கி, சுவாமீ! அடியேன் உம்மைத்தரிசித்து வணங்குதற்கு முற்பிறப்பில் என்னதவத்தைச்செய்தேனோ! நீர்முதல்வனாகிய பரமசிவனைப்போலுமிருக்கின்றீர்; உம்மை இன்னாரென்று அறிந்திலேன்; யான் அறியும்படி அருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து நின்றான். (எ-று.) (௧௧)

குணமாமறையோய் கேண்மோநீமுன் குலவுதவஞ்செய் தாய், பணமாரரவன் கணநாதரைநீ பணிகைக்கெளிதன்றே, மணமாரிதழிச் சடையார்விடையார் வளர்பழமலையார்தங், க ணநாதனியான் முனமேசெய்திடு கதைபைக்கேளென்ருன்.

(இ-ள்.) நற்குணத்தையுடைய விபசித்துவே கேட்பாயாக; நீ முற் சனனத்தில் பிரகாசம்பொருந்திய தவத்தைச்செய்தாய்:(அந்த தபோ பலனால் எமதுதரிசனம்உனக்குக்கிடைத்தது;)படத்தையுடைய சர்ப் பாபரணத்தைத்தரித்த பரமசிவனுடையகணங்களை நீவணங்குவத ற்கு அவர்தரிசனம் எளிதல்ல; வாசனையுள்ள கொன்றைமாலையை யணிந்த சடையையும் இடபவாகனத்தையும் வளருகின்ற பழமலை யையுமுடையவராகிய பரமசிவனுடைய கணநாதன் யான்;முற்சென னத்தில் யானியற்றியசெய்கையை நீ கேளென்று சொல்லுகின்ருர் கணநாதர். (எ-று.) (டுஉ)

பாஞ்சாலத்தே சந்தனில்விதைபப் பட்டணசெட்டிமக, னிஞ்சாமரபினில் வந்தவிதர்க்கண னிறைமிடியதனாலே, தாஞ் சாவைக்கோர் மருந்துண்பாரிலர் தானெனு முரைகொண்டே, மாஞ்சேகூலிச் சுமைகள்சுமந்து வயிறுவளர்த்தனனே.

(இ-ள்.) முற்பிறப்பில் நான் பாஞ்சால தேசத்தில் விதையபென் னும்பட்டணத்திலிருந்த செட்டிமகன்; நிலைகடவாததனவைசியகுலத் திற்பிறந்த விதர்க்கணசெட்டியென்று வழங்குகின்ற பெயரையுடை யவன்; நிறைந்ததரித்திரத்தினால் தான்சாகிறதற்கு ஒருமருந்தைத் தின்பவர்கள் உலகத்திலொருவரு மில்லையென்கிற சொல்லைக்கொ ண்டு கூலிச்சுமைகள் சுமந்து வருத்தப்பட்டு வயிறுவளர்த்துக்கொ ண்டிருந்தேன். (எ-று.) (கங)

கொன்னேசிலநாள் சென்றவொர் வணிகன் கூலிச்சுமை கொண்டு, முன்னேசென்றே னுன்முதுகுன்றினின் முதுமார்

கழிதன்னி,னன்னாளாதிரை நாடான்வந்தது நல்லோர்பலர்வந் தா,ரந்நாண் முனிவர்கள்யோகிகள்வந்தாரவரைத்தரிசித்தேன்.

(இ-ள்.) அப்படி வியர்த்தமாகச் சிறிதுநாள் கழிந்தன; ஒருநாள் ஒருவர்த்தகனுக்குக் கூலிக்குச்சுமை எடுத்துக்கொண்டு விருத்தாசலத் சலத்திற்குப் போனேன்; அன்றைக்கு மார்கழிமாதந் திருவாதிரையா கிய புண்ணியகாலம் நேர்ந்தது; அதனால் அத்தலத்திற்குப் பல அன் புடையவர்களும் முனீஸ்வரர்களும் யோகீஸ்வரர்களும் வந்தார்கள்; அவர்களைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்தேன். (எ-று.) (கச)

செட்டிசரக்கும் விற்றதெனக்குச் செப்பியபொருடந்தா ன், மட்டறவந்தவ ரெல்லாரும்போய் மணிமுத்தாநதியிற், க ட்டறமூழ்கினர் கண்டவர்மூழ்கினர் யானும்போய்மூழ்கி, யிட் டனனீறு முருத்திரவக்கமு மெய்தினனலபமே.

(இ-ள்.) வர்த்தகனுடைய சரக்கும் விற்பனையாகிவிட்டது; அவன் எனக்குப்பேசிய கூலிப்பொருளையுங்கொடுத்துவிட்டான்;அன்றைக்கு அளவிறந்தவர்களாக வந்திருந்த எல்லாரும் திருமணிமுத்தா நதியிற் போய் தங்கள்தங்கள் மலபந்தநீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்தார்கள்; அ தைக்கண்டமற்றையரும் இதில் பலபெரியோர்களும்வந்து மூழ்குத லால் இதுவிசேடமுடையதுபோலும் எனத்துணிந்து மூழ்கினர்; அ தைக்கண்டு நானும் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதியுமணிந்து உருத்திரா க்ஷமுந் தரித்துக்கொண்டு சிவாலயத்திற்குப்போனேன். (எ-று.) ()

பழமலைநாயகர் தம்மைவலஞ்செய்து பாதமலர்த்துணை யைத், தொழுதுவணங்கித் துதியுமுரைத்துக் கூலிச்சிலபொ ருளு,முழுதுமளித்தே யுணவையொழித்தனன் முட்டியசித்தி ரையுந்,தழுவறவிட்டுப்பரமொழிவிட்டுத்தங்கினனங்கிரவில்

(இ-ள்.) பழமலைநாதரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து இரண்டுபோதாரவி ந்தங்களையுந் தொழுதுவணங்கித் தோத்திரமுஞ்செய்து என்னிடத்தி ருந்த அற்பமாகிய கூலிப்பொருள்முழுதுந் தானஞ்செய்து ஆகாரமில் லாமல் மேலிடுகின்றநித்திரையும் சற்றும்பொருந்தாமல் ஒழித்து அன்னியப்பிரசங்கமும்விட்டு அன்றிராத்திரியில் அவ்விடத்திலிருந் தேன். (எ-று.) (கசு)

இரவினின்முழுதுஞ் சிவனொடுசத்தி யெழுந்தருளுந்திருநாள்
பரவிமதித்துப் பத்தர்களர்ச்சனை பரவப்புலர்காலை
விரவுநதிக்கணின் மூழ்கிச்சிவனடி மீளவும்வந்துதொழா
வுரமுளபிச்சைபி னிச்சயபாரண முண்டுமகிழ்ந்தனனே.

(இ-ள்.) இராத்திரிமுழுமையும் பழமலைநாதரும் பெரியநாயகியம் மையாரும் எழுந்தருளிவருகின்றமகோற்சவவிபவத்தைக்கண்டு வண ங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, அடியார்களெல்லாரும் விடியற்காலத்தில் திருமணி முத்தாற்றில் ஸ்நானஞ்செய்து அர்ச்சனைசெய்யக்கண்டு நானும் ஸ்நானஞ்செய்து, மறுபடியும் பழமலைநாதருடைய திருவடிக ளில்வணங்கி,உயர்ந்த பிச்சைவாங்கி உண்மையாகிய பாரணஞ்செய் து மனமகிழ்ச்சியடைந்தேன். (எ-று.) (கஎ)

மீண்டும்பாஞ்சா லத்தேசந்தனில் விதையப்பதிப்புக்கே
ணண்டுஞ்சிலநாட் சென்றனவயதி னவத்தைமிகுத்திடலுந்
தீண்டநமன்படர் வந்தனர்வருமுன் சிவகணம்வந்தனபின்
றூண்டவனீடுமை மைந்தர்கணந்தித் தலைவருமவந்தனரே.

(இ-ள்.) மறுபடியும் பாஞ்சாலதேசத்தில் விதையமென்கிற பட்ட ணத்தில் வந்திருந்தேன்; அவ்விடத்திற் பின்னுஞ் சிலகாலஞ் சென் றன; அப்பொழுதுமரணவஸ்தை அதிகரித்தலும் என்னைப்பாசத்திற் கட்டுகிறதற்கு யமதூதர்கள்வந்தார்கள்; அவர்கள் வருமுன்னமே சிவ

கணங்கள் வந்துநிறைந்தன; பின்பு நிருத்தராகிய பழமலைநாதரும் பெரியநாயகியம்மையாரும் விநாயகமூர்த்தியும் சுப்பிரமணியக்கடவுளும் நந்திகேசுரரும் எழுந்தருளினார்கள். (எ-று.) (கஅ)

கண்டனன்பண்டைக் களைகடெளிந்ததுகவுரிதிருத்தோள்மே
லண்டர்களண்டன்கைத்தலம்வைத்து நகைத்தருள்செய்கின்
றான், பண்டைவிதர்க்க பயத்தைபொழித்திடு பற்றுளசுற்றமி
யாந்,தண்டமுனக்கிலையென் றனதனைத் தரிசனமாயினனே.

(இ-ள்.) வந்தவர்களைத் தூரத்தே தரிசனஞ்செய்தபொழுதே எனக்குஅநாதியாயுள்ள ஜநந மரணக்களைகளெல்லாந் தெளிந்துவிட்டன; தேவதேவனாகிய பரமசிவன் உமாதேவியுடைய அழகியதிருத்தோளின்மேல் தம்முடைய திருக்கைகளைவைத்துப் புன்முறுவல்செய்து கிருபைகூர்ந்து, ஓ விதர்க்கனே! நீ முன்னுள்ள பயங்களையெல்லாம் விட்டுவிடு; உன்னிடத்தில் அன்புவைத்திருக்கின்றவுறவினர் நாமே: ஆதலால் உனக்கு யமதண்டனையொன்றுமில்லையென்று அருளிச்செய்தார்; உடனேபிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசிக்கப்பெற்றேன். (எ-று.) ()

உத்தரிகத்துகிலத்தால்வீசின னுமைபவண்முதுகுன்றன்
சத்தியவுபதே சத்தையுரைத்தன னத்துணைசத்தியமாம்
வித்தகமெய்யி னுருத்திரனாகி விமானமுமுன்வரலாற்
சுத்தவிருத்த கிரிக்கிறைதாள்க டுதித்துவணங்கினனே.

(இ-ள்.) பெரியநாயகியார் தம்முடைய உத்தரிக வஸ்திரத்தினால் என்னுடைய சனனவிடாய் நீங்கும்படி வீசினார்; பழமலைநாதர் உண்மைஞான உபதேசத்தை வலச்செவியினிடமாக உபதேசித்தருளினார்; அப்பொழுது உண்மைஞான சொரூபத்தையுடைய சிவசாருபமுடையனாகித் தெய்வவிமானமும்எதிரேவரபரிசுத்தமாகிய அக்கடவுளுடையதிருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினேன். (எ-று.)

வணங்கியெழுந்து துதிக்குமுன்மங்கைமணாளன்மறைந்திடவு
மிணங்கிவணங்கி விமானமுமேறின னெவ்வுலகுந்திரிவே
னணங்குகள்சூழ விமானமதேறி யணைந்திடுவார்களெலாங்
குணங்களினின்று பணிந்தவர்மாமுது குன்றைமிதித்தவரே.

(இ-ள்.) தெண்டனிட்டெழுந்து தோத்திரஞ்செய்கின்ற பொழுது உமாதேவி மணாளராகிய பரமசிவன் மறைந்தருளினார்; அப்பொழுது நான் தாழ்ந்துவணங்கி தெய்வவிமானத்திலேறி அன்றுமுதல் எந்தவுலகத்திலுஞ் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்; தெய்வகன்னிகைகள் சூழ்ந்துவர விமானத்திலேறி வருகின்றவர்களெல்லாரும் சத்துவகுணத்தினின்று பழமலைநாதரைவணங்கினவர்களும் பெருமை தங்கிய அத்தலத்தை மிதித்தவர்களுமேயாவர். (எ-று) (௨௧)

குன்றைமிதித்தவ ரிப்படியானாற் குலவியமனதொன்றாய்ச்
சென்றவரெப்படி யாகார்தினகர தெரிசனபக்கமெலா
மன்றவிமானத் துடன்வருவார்முது மலையைமிதித்தவர்கா
ணன்றுடனியுஞ் சென்றிடின்முதுகிரி நாதனபந்திடுமே.

(இ-ள்.) பழமலையைமிதித்தவர்கள் இவ்வகைப்பட்ட பலனைப் பெற்றால் நானாவிதமாகத்திரிகின்ற மனதொருமித்து அத்தலத்திற் சென்று வணங்கினபேர்கள் எவ்வகைப்பட்ட பலனையடையமாட்டார்கள்! பழமலையைமிதித்தபேர்கள் சூரியகிரணந்தோன்றுகின்ற இடங்களிலெல்லாம் சிறந்தவிமானத்திலேறித் திரிவார்கள் ; ஆதலால் நீயும் அந்தத்தலத்திற்கு நன்மையோடு போவாயாகில் உன்னையும் பழமலைநாதர் இரக்ஷித்தருளுவார். (எ-று.) (௨௨)

மறைகளுமுதுமலை வந்துவரம்பெற் றுரையளக்கிலவா,
விறைவனுமிறைவியுமெவர்வருவாரென் றெதிரேநிற்கின்றார்,

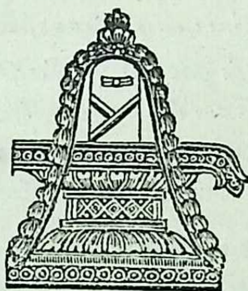
முறைமையினீயும் வழிபடின்முதுகிரி நாதன்றிருவாணை, நி றையருள்புரிகுவ னென்றுமறைந்தன னின்றவன்கதை சொ ல்வாம்.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களும் பழமலையில்வந்து வரம்பெற்றவர் களை அளவிட்டுச்சொல்லமாட்டா; அன்றியும் எவர்கள்வருவார்களென் றுபரமசிவனும் உமாதேவியாரும் எதிர்நோக்கிநிற்கின்றார்கள்; ஆகை யால் நீயும் அத்தலத்திற்குச்சென்று முறையாகவழிபடின், அக்கடவு ளைச்சுட்டி உண்மையாகவுரைக்கின்றேன் அக்கடவுள் பூரணகடா க்ஷம் வைத்தருளுவாரென்றுசொல்லிக் கணநாதர்மறைந்துவிட்டார்; இப்பால் அதைக்கேட்டுநின்ற விபசித்துமுனிவருடைய சரித்திரத் தைச் சொல்லுகின்றோம். (எ-று.) (௨௫)

விதர்க்கணச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௭.




உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

விபசித்துச்சருக்கம்.

வேறு.

தவசித்தன்கணாதன் ஞன்மறைந்ததிசைநோக்கி
விவசித்துப்பணிந்தேத்தி மெய்ம்மறந்துபொய்ம்மறந்து
சிவசித்தம்பெற்றேனென் செல்வமேசெல்வமென
நவசித்தமுளனாகி நைந்துபலசிந்திப்பான்.

(இ-ள்.) தவநிறைந்த சித்துத்தன்மையுடையராகிய கணாதர் மறைந்தருளியதிசையைக்குறித்து விபசித்துமுனிவர் தண்டனிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து, சரீரவாசனையையும் மித்தையாகிய பிரபஞ்சவாசனையையுமறந்து சிவசிந்தனையைப்பெற்றேனாதலால்எனக்குக்கிடை

த்த இச்செல்வமேசெல்வமென்றுசருதி மனமுருகிப் புதிதான ஞான சிந்தையையுடையராய்ப் பலவாகநினைக்கத்தொடங்கினார். (எ-று.)

தாயிழந்துதமரிழந்து தாரமிழந்தரும்பசியாற்
பேயனாய்த்தவமுயலாப் பித்தனாய்த்திரிவேற்கு
மேயசிவன்வெளிப்படுதல் வித்தையோசத்தியமோ
மாயமோகனவோவென் மனத்தாலுநினைக்கரிதால்.

(இ-ள்.) தாயுமில்லாமல் சுற்றமுமில்லாமல் மனையாளுமில்லாமல் பொறுத்தற்கரியபசியினால் பேய்போலலைபவனாய்யாதொருதவத்தையுஞ் செய்யாதுவெறிகொண்டவனாய்த் திரிகின்ற எனக்குச் சர்வவியாபியாகிய பரமசிவன் வெளிப்படுவனென்றது இந்திரஜாலவித்தையோ உண்மையோ மாயைதானோ சொற்பனமோ அது இத்தகையதென்று எனது மனத்தினாலும் நினைத்தற்கரியதாயிருக்கின்றது. ()

அரியதவமுன்செய்தா லரும்பலன்கள்வருங்காலந்
தெரிவரிதென்றறிவுடையோர் செப்புவரப்படிதானோ
பரிமுழக்கமுகின்முழக்கம் பாவையர்கண்மனஞ்செல்வ
முரியமழைமழைமறுத்த லொருவருக்குந்தெரிவரிதால்.

(இ-ள்.) இன்னவேளையில் குதிரை அனுமானிக்கும், இன்னவேளையில் மேகங்குமுறும், மாதர்மனம் இத்தன்மைத்து, ஒருவனுக்குச் செல்வம் இன்னகாலத்திற்கிடைக்கும், அது இன்னகாலத்தில் அவனை விட்டு நீங்கும், எவற்றிற்கும் உரியமழை இன்னகாலத்திற் பெய்யும், இன்னகாலத்திற் பெய்யாதொழியுமென்பது யாவர்க்கும் அறியக்கூடாது; அதுபோல முற்செனனத்தில் அரியதவத்தைசெய்திருந்தால் அந்தஅரியதவத்தின்பலன்கள் அனுபவிக்கவருவது இன்னகாலமென்று ஒருவராலும் அறியக்கூடாதென்று சான்றோர் சொல்லுவர்; அப்படிதான் எனக்கு இந்தநன்மைகிடைத்ததோ. (எ-று.) (கூ)

இப்படிமுற்றவப்பலனு லிவனைக்கண்டோமெனவே
செப்பியபின்விப்பிரனுந் தெய்வசரசின்மூழ்கித்
தப்பிலாத்தொழில்முடித்துத் தளர்ந்திருந்தானச்சுனையி
லப்பொழுதேவிமானத்தி லமரமடவாரணைந்தார்.

(இ-ள்.) நாம் முற்பிறப்பிற்செய்த தபோபலத்தினுல் இந்தக் கணாதருடையதரிசனம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று இப்படிபலவிதமாக நினைத்தபின்பு பிராமணனுகிய விபசித்துவும் அவ்விடத்துள்ள தெய்வீக சுனையினிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து குற்றமற்ற அநுஷ்டானுதிகளை முடித்துக்கொண்டு மனத்தளர்ச்சியடைந்திருந்தார்; அப்பொழுதே அந்தச்சுனையிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வதற்குச் சிலதெய்வப்பெண்கள் விமானத்தில் வந்தார்கள். (எ-று.) (௪)

செந்துவர்வாய்வெண்டரளச் சிறுமுறுவற்பெருமதியந்
தந்தமுகந்தனஞ்சுமந்து தளருமிடைவளரல்கு
லந்தளிர்மெய்நீல்விழி யன்னநடைக்கன்னன்மொழி
யிந்தவியன்மடவார்க ளெழின்மின்னுக்கொடிபோல்வார்.

(இ-ள்.) சிவந்தபவளம்போன்றவாயும் வெள்ளியமுத்துக்கள்போன்ற சிறியதந்தபந்தியும் பூரணச்சந்திரனைப்போன்ற முகமும் ஸ்தனபாரத்தைச்சுமந்து தளர்கின்ற இடையும் வளர்கின்ற நிதம்பமும் அழகிய மாந்தளிர்போன்றமேனியும் நீலோற்பலமலர்போன்ற கண்களும் அன்னநடைபோன்றநடையும் கரும்பினிரதம்போன்ற வசனமுமுடைய இவ்வகைப்பட்டமேன்மைபெற்றஅத்தெய்வப்பெண்கள் அழகிய மின்னற்கொடியை ஒப்பார். (எ-று.) (௫)

தோன்றினர்பணிகழற்றிச் சுனையாடிக்கரையேறி
யான்றதுகிலுடுத்தணிக ளணிந்தார்களவ்வளவின்
மூன்றுவிழிபார்தோழன் றங்கைபவன்மூக்கினணி
யேன்றணியக்கண்டிலதா லியாவர்களுந்துயருழந்தார்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம்வந்த அப்பெண்கள்ஆபரணங்களைக்கழற்றிவை த்துச் சுனையில்ஸ்நானஞ்செய்து கரைமேல்வந்து மேன்மைபெற்ற வேறுவஸ்திரத்தையுடுத்தி ஆபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டார்கள்; அப்பொழுது திரிநேத்திரத்தையுடைய பரமசிவனுடைய சிநேகனு கிய குபேரனுடையதங்கையினது மூக்கணியொன்று எடுத்துத்தரிக் கப்பார்க்கையில் அது காணமற்போனபடியினுல் அந்தப்பெண்களெ ல்லாரும் துயரமடைந்தார்கள். (எ-று.) (சு)

அலைவிலாவமரரெலா மளகேசன்றனக்களித்த
விலையிலாமாணிக்கம் வேய்ந்தமூக்கணியென்னச்
சிலைநுதலாடிகைத்திருப்பச் சிச்சிலிவந்ததனைபெடுத்
துலைவிலாமரத்திலிருந் துணவென்னக்கொத்துதலும்.

(இ-ள்.) தன்தமையனுகிய குபேரனுக்கு என்றுந்திரமாயிருக்கும் சகலதேவர்களுங் கூடிக்கொடுத்த விலையில்லாத மாணிக்கம்பதித்து ள்ள மூக்காபரணத்தை இழந்துவிட்டோமேயென்று வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய அப்பெண் வருத்தப்பட்டு திகைத்திருக்கையில் ஒருசிச்சிலிக்குருவிவந்து அந்த அணியை மூக்கிற்கவ்வியெடுத்துச்செ ன்று உயர்ந்த மரத்தின்மேல்வைத்துக்கொண்டு தான்புசிக்கும் உண வென்று நினைந்து அதனை மூக்கினுற்கொத்தலும். (எ-று.) (எ)

மீனெரிந்துவிழுவதுபோல் விபசித்தின்மடிமீதே
யானபணிதவறிவிழ வவனடுங்கியெழுந்திருந்து
தானதனைக்கைக்கொண்டான் றத்தைபர்களீதறியார்
தேனமருமொழியாலே சிலசபதஞ்செய்கின்ருர்.

(இ-ள்.) அது தவறி நக்ஷத்திரமெரிந்து விழுவதுபோல் விபசித்து முனிவருடைய மடிமேல் வந்து விழுந்தது; அதுகண்டு விபசித்துமு னிவர் நடுக்கங்கொண்டெழுந்து அதைக் கையில்வைத்துக்கொண்டி

ருந்தார்; கிளிமொழிபோல் வசனிக்கின்ற தெய்வப்பெண்கள் அந்தச் செய்தியைத் தெரியாதவர்களாகித் தேன்போலும் மதுரம்பொருந்திய வசனத்தினுற்குபேரனுடைய தங்கையைப்பார்த்து சிலசபதவார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார்கள். (எ-று.) (அ)

மின்கிளரும்பணிகரக்கில் விரதமிழந்தான்பதிதன்
பொன்கள்வன்மறையிழந்தான் பூசுரருக்குரைவழங்கிப்
பின்புதவான்சிவதலத்திற் பெரும்பாவிபூசிக்கு
முன்புண்பான்குருநிந்தை மொழிவான்றன்னரகுறுவோம்.

(இ-ள்.) மின்னலைப்போற்பிரகாசிக்கின்ற உன்னுடைய ஆபரணத்தை நாங்களபகரித்திருந்தால் விரதந்தவறியவன் ஒழுக்கந்தவறியவன் பொன்னைத்திருடினவன் வேதத்தைக் கைவிட்டவன் பிராமணர்களுக்கு ஒன்றைக்கொடுக்கின்றேனென்று முன்வாக்குத்தத்தம்பண்ணிப் பின்கொடாதவன் சிவஸ்தலத்தில் பெரிய பாதகங்களைச்செய்தவன் சிவபூஜைசெய்வதற்கு முன்புசிக்கின்றவன் சற்குருவைதூஷிக்கின்றவன் ஆகிய இவர்கள் எந்தநரகத்தையனுபவிப்பார்களோ அதனை யாங்களு மனுபவிக்கக்கடவோம். (எ-று.) (கு)

மணவாளன்பசிக்குதவாள் வஞ்சித்தாள்முன்புண்பாள்
குணமாகாளெதிர்சொல்வாள் குலம்பழித்தாள்வேறொருவற்
புணர்வாடன்கணவனைத்தன் புத்திரரைக்கொலைசெய்தா
டணவாநோய்செய்தாடன் றனிநரகம்புகக்கடவோம்.

(இ-ள்.) புருஷனுடையபசியறிந்து புசிப்புதவாதவள் புருஷனுக்கு முன்னேபுசிப்பவள் புருஷன்குணத்திற்கிசைந்த குணமில்லாதவள் புருஷன்சொல்லுக்கு எதிர்மொழிசொல்லுகின்றவள் வேறொருபுருஷனைக்கூடுகின்றவள் புருஷனையும் பிள்ளைகளையுங்கொன்றவள் புரு

ஷனுக்கு ஈரமிமுதலானவைகளையூட்டி எப்போதுநீங்காத வியாதியைச் செய்தவள் ஆகிய இவர்கள் எந்தநரகத்தை யநுபவிப்பார்களோ அதனை யாங்களும் அனுபவிக்கக்கடவோம். (எ-று.) (க0)

என்னுமுரையுடன்பின்னு மிசைத்தார்களதுதந்தாற்
றன்னுடைபபணிகளெலாஞ் சிவனாணைதருகுவமினென்
றன்னவளுமுரைசெய்தா ளத்துணையிலந்தணன்போ
யென்னதுதான்றுயர்கின்றீ ரிதுவோவென்றதுகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) என்று சொல்லப்பட்ட சபதத்தோடு இன்னும் மேலான சத்தியவசனங்களையும் தெய்வப்பெண்கள் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டுக் குபேரனதுதங்கை அதனைக் கொடுத்தவர்களுக்கு எனது ஆபரணமுழுவதும் சிவாக்கினைப்படிக்குக்கொடுப்பேனென்றுசொன்னாள்; அந்தச்சமயத்தில் அவர்கள்பேசிக்கொள்வதைக் கேட்டிருந்த விபசித்து முனிவர் அவர்களிடத்திற்போய் நீங்கள் ஏன் சவலைப்படுகின்றீர்கள்? உங்களாபரணமிதுதானோவென்று அந்தமூக்கணியைக்கொடுத்தார். (எ-று.) தான்-அசை. (கக)

மட்டாருங்குழலாளு மனங்களித்துவாங்கியே
கிட்டாதகிட்டுதல்போற் கெண்டைபங்கண்டனிலொற்றி
பெட்டாதவெண்ணமெலா மெண்ணினேமிருந்துபரான்
முட்டாமற்றந்தவனீ முன்னவனாகுவையென்றாள்.

(இ-ள்.) பரிமளமிக்க அளகத்தையுடையவளாகியகுபேரன்தங்கையும் மனமகிழ்ந்து அதனைவாங்கிக் கிடையாப்பொருள் கிடைத்தது போலக் கெண்டையையொத்த இரண்டுகண்களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு எமது மிகுந்தவிசனத்தினால் எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி வருந்தினோம்; அங்ஙனம்வருந்தாதபடி இதனைக்கொடுத்த நீரே எனக்குத் தமையனாராகுவீரென்றுசொல்லி. (எ-று.) (கஉ)

அந்தணநீயெந்தாக ரணையப்போம்பதியாதோ
விந்தவனத்தேன்வந்தா யிளைத்துமுகங்குறுவேர்வாய்
நொந்திருந்ததென்னுனக்குதுண்பணிதான்வந்ததெவன்[றுன்.
றந்ததுவென்மொழியென்றாள் சதுர்மறைபோன் மொழிகின்

(இ-ள்.) முனிவரே! நீர் எந்ததேசத்திலிருப்பது? இப்போது எந்தத்தலத்தை நாடிப்போகின்றீர்? இந்தவனத்தில் என்வந்தீர்? யாதுநிமித்தம் சரீரமிளைத்து முகத்திற் குறுவேர்வைகொண்டு மனம் வருந்தியிருக்கின்றீர்? உம்மிடத்தில் விலைமதிக்கக்கூடாத இந்தஆபரணம் எப்படிவந்தது? இதை என்னிடத்திற் கொண்டுவந்துகொடுத்த விதமென்னை? விவரமாகச் சொல்லுமென்று வினவினாள்; அதுகேட்டு விபசித்துமுனிவர் சொல்லுகின்றார். (எ-று.) (கூ)

பிறைநுதலாய்கோசலதே சத்தின்மணிபிங்கலையூர்க்
குறைவிலேனென்னுடைய குலத்தாதைதன்னுடனே
முறைமையுளதாயிறந்தாள் மூத்தவர்களறுவருளார்
நிறையுடனேயிறந்தார்க ணேரிழையாருடனிறந்தார்.

(இ-ள்.) மூன்றாம்பிறையையொத்த நெற்றியையுடைய அம்மையே! நான் கோசலதேசத்தில் மணிபிங்கலையென்னும் பட்டணத்தில் குறைவில்லாத செல்வத்தோடிருந்தேன்; அப்படியிருக்கும்போது என்னுடைய உயர்வுற்ற பிதாவினோடு நல்லொழுக்கமுள்ள தாயும் இறந்தனள்; எனக்கு மூத்தவர்கள்ஆறுபேரிருந்தார்கள்; அவர்களும் செல்வத்துடனிருந்து இறந்துவிட்டார்கள்; அவர்கள் மனைவியரும் கூடவேயிறந்துபோனார்கள். (எ-று.) (கச)

மனையவளுநானுமாய் மனையிலிருந்தோஞ்சிலநாள்
புனையிழையும்பிச்சைக்குப் புகன்றுழன்றுகிடையாமை
வினையவகைபாலிறந்தா ளியானொருவனிறவாமை
னினைவரியபேய்போல நிற்கின்றேனிலைகுலைந்து.

(இ-ள்.) பின்பு சிறிதுகாலம் என்மனையாளும் நானும் இல்வாழ்க்கையிலிருந்தோம்; அப்படி யிருந்தகாலத்தில் தரித்திரமேலிட்டு அதனால் என்பெண்சாதியும் வீடுகள்தோறும் பிச்சைக்குப்போயலைந்து பிச்சைகிடையாமல் இவ்வகைத்துன்பத்தினால் இறந்துபோயினாள்; பின்பு நானொருவனுஞ்சாகாமல் நிலைகெட்டு நினைத்தற்கரிய பேய்போலலையா நிற்கின்றேன். (எ-று.) (கரு)

குணத்தினாலழகாலென் குணங்களறிந்தினிதூட்டும்
வணக்கினாலறிவாலென் மனையாளுக்கிணைகாணேன்
பிணத்தைநேராயிருந்தேன் பேய்கண்மிருகங்களுக்கு
மிணக்கமொருபெண்ணுளதா லென்போலும்பாவிகளார்.

(இ-ள்.) குணத்தினாலும் அழகினாலும் என்குணங்களைத்தெரிந்து இனிமையாகவுண்பிக்கின்ற வணக்கத்தினாலும் அறிவினாலும் என் மனையாளுக்குச்சமானம் இந்தவுலகத்தில் ஒருவரையுங்கண்டறியேன்; நான் இப்போது நடைப்பிணத்துக்கொப்பாயினேன்; பேய்களுக்கும் மிருகங்களுக்குங்கூட கூட்டுறவிற்கு ஒவ்வொருபெண் இருக்கின்றது; அதுதானுமில்லாத என்னையொத்தபாவிகள் இந்தவுலகத்தில் எவர்களிருக்கின்றார்கள். (எ-று.) (கசு)

சம்பத்திற்கருத்துமிலேன் றனிமுத்தியடைவானே
சம்பத்திலொன்றுமிலேன் றனிமுதுகுன்றுண்டதிலே
சம்பத்திற்சென்றக்காற் சகலமுமுண்டாமென்றான்
சம்பத்திற்கனாதன் றனிமுதுகுன்றறிகிலனே.

(இ-ள்.) இனி எவ்வகைப்பட்ட சம்பத்திலும் இச்சையில்லை; தனித்த முத்தியையடையவிரும்பின் (அடைபவர்க்குரிய புறத்திலக்கணமெனப்படும்) அன்பின்செயல்பத்தினுள்ளே 'ஒன்றும்' பெற்றேனில்லை; (இப்படிப்பட்ட என்னை நோக்கி) ஞானச்செல்வத்தையு

டைய ஓர்கணத்தலைவர் நிகரற்ற விருத்தகிரியென்று ஒருதலமுண்டு அதிலே கிரமப்படி செல்வையேல் சகலமேன்மையும் உனக்குண்டாமென்று கட்டளையிட்டார்; அத்தலம் இத்திசையி லிருக்கிறதென்று யானறிகிலேன். (ஏ-று.)

புறத்திலக்கணம்பத்தாவன:—விபூதிருத்திராக்ஷ மென்னும் சிவசின்னங்களைத்தரித்தல், குருவைவழிபடல், சிவபெருமானைத் தோத்திரஞ்செய்தல், சிவநாமங்களை உச்சரித்தல், சிவபெருமானைப்பூசைசெய்தல், சிவதருமங்களைச்செய்தல், சிவபுராணங்களைக்கேட்டல், சிவாலயதரிசனஞ்செய்தல், சிவனடியாரிடத்தன்றிப் பிறரிடத்துப் போசனம்பண்ணுமை, சிவனடியார்களுக்கு வேண்டியவை கொடுத்தல் என்பவைகளாம்.

சம்பத்திற் சென்றக்காலென்பதற்குக் கிரமப்படிசெல்வையேல் என்பதனைத் தாற்பரியபொருளாகக்கொள்க. (கஎ)

படுத்திருந்தேன்மரத்தின்கீழ்ப் பணிவிழுந்ததென்மடியி
லெடுத்துமக்குத்தந்தேன்மற் றிவ்வளவேயெனச்சொன்ன
னடுத்துநின்றமங்கையரு மளகேசன்றங்கையருந்
தடுத்துரையாமொழியினையுந் தளர்வினையுங்கண்டிரங்கி.

(இ-ள்.) ஒரு விருக்ஷத்தினிழலின்கீழ்ப் படுத்துக்கொண்டிருந்தேன்; அப்பொழுது இந்தமூக்கணி என்மடிமேல்வந்து விழுந்தது; அதை எடுத்துவந்து உங்களிடத்திற்கொடுத்தேன்; நடந்தவை இவ்வளவே யன்றி வேறொன்றுமில்லையென்று விபசித்துமுனிவர்சொன்னார்; அதுகேட்டு சமீபத்திலிருந்த தெய்வப்பெண்களும் குபேரனுடையதங்கையாரும் அவரது மறுத்துச்சொல்லாத வசனத்தையும் சரீரத்தளர்வையும்பார்த்து மனதிலிரக்கங்கொண்டு. (ஏ-று.) (கஅ)

தெய்வமுனியிவனளவிற் சிவன்விளையாட்டெனத்தெளிந்து
பொய்கைவாயிவனுண்ணப் பொதிசோறுபரிந்தளித்துத்

ஸ்ரீ...

ஹையலாளாபரணர் தன்னையவன்கையிலளித்
ஹையன்முதுகுன்றனுக்கே யாக்குவாயெனவறைந்து.

(இ-ள்.) தெய்வத்தன்மைபொருந்திய இந்தவிபசித்து முனிவரளவிலே உண்டானவைகளெல்லாம் பரமசிவனது திருவிளையாட்டென்று ஆலோசித்துத் தெளிந்து அவர் பொய்கையிற்புசிக்கும்படி அன்புடன் கட்டமுதுகொடுத்து குபேரனதுதங்கையார் தானணிந்திருந்த எல்லாவாபரணங்களையும் விபசித்துமுனிவர்கையிற்கொடுத்து இவைகளை நமதுகர்த்தாவாகிய பழமலைநாதரது திருப்பணிக்கே உபயோகமாகும்படி செய்விப்பீரென்றுசொல்லி. (எ-று) (கக)

அருமறைபோன்றன்னையும்வைத் தாகாசவிமானத்திற்
றிருமுதுகுன்றத்தளவுந் தெய்வமடவாரணைந்து
கருணையனைத்தொழுதேத்திக் காதலுடன்முதுகிரியின் [கள்.
பெருமைபவன்றனக்குரைத்துப் பெயர்ந்துதடங்கொண்டார்

(இ-ள்.) அந்தத்தெய்வப்பெண்கள் விபசித்துமுனிவரையும் அந்தரத்திற்செல்லுகின்ற விமானத்தில்வைத்துக்கொண்டு அழகியவிருத்தகிரிபரியந்தம்போய், கிருபாமூர்த்தியாகிய பழமலைநாதரைவணங்கித் துதித்து, பழமலையின்மகத்துவத்தை விபசித்துமுனிவருக்கு ஆசையோடு வற்புறுத்திச்சொல்லி, அவ்விடம்விட்டுத் தெய்வலோகத்தின் வழிபற்றிப் போனார்கள். (எ-று.) (உ0)

தேவரவரிவன்மனிதன் செல்வரவரிவன்கட்டக்
கோவணமிலான்வந்து கூடியவாகணநாதன்
காவன்மொழிதானன்றே கற்பகமுங்குருமொழியு
மேவுபெரியோர்மொழியும் விதிதவறினுந்தவறா.

(இ-ள்.) அவர்கள் தேவமாதர்கள்; இவர்மனிதர்; அவர்கள் செல்வத்தையுடையவர்கள்; இவர் கட்டுதற்குக் கோவணமுமில்லாதவர்;

இங்ஙனமிருக்கக், கணநாதரனுக்கிரகஞ்செய்த உண்மைவாக்கியத்திஞலல்லவோ அவர்கள் இவரிடத்தில்வந்து சந்தித்தது; பிரமாவினது நியமிப்புதவறிப்போய்விட்டாலும் கற்பகவிருக்ஷமும் குருவாக்கியமும் விரும்பத்தக்கபெரியோர்வாக்கியமும் ஒருக்காலுந்தவறமாட்டா.

(வேறு.)

தணிவுற்றகருத் துளதாபதனு
மணிமுத்தநதிப் புனலாடியரோ
பணிவைக்குமிடம் பலசிந்தைசெயூஉ
மணிமுத்தநதிக்கரை மன்னினனே.

(இ-ள்.) சாந்திபெற்ற உள்ளத்தையுடைய விபசித்துமுனிவரும் திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து தம்மிடத்திலிருக்கும் ஆபரணங்களைவைத்தற்குப் பல இடங்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டு மணிமுத்தாநதிக்கரையிற் சேர்ந்துநின்ருர். (எ-று.) (உஉ)

அப்போதருள்வா ணியறைந்ததுவான்
மெய்ப்பால்விபசித் திவண்வந்தனையே
வைப்பாய்பணிவன் னியில்வன்னியையு
மிப்போதுயர்கற் பகமென்றறிவாய்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது பரமசிவனது திருவருட்சொரூபமாகிய அசரீரிகூறியது; உண்மைத்தன்மையுடைய விபசித்துவே! நீ இந்தஸ்தலத்திற்குவந்தாயே; இப்போது உன்கையிலிருக்கும் ஆபரணங்களை இந்த வன்னிவிருக்ஷத்தில்வை;இந்தவன்னிவிருக்ஷத்தையும் உயர்ந்த கற்பகவிருக்ஷமென்றறிந்துகொள். (எ-று.) (உங)

சிறையிற்பிறவிக் களைதீர்ந்தனையே
யிறையிற்பரமுத் தியையெய்தினையே
முறையுற்றவுரோ மசன்முன்னமரீஇ
யுறையுற்றுபதே சமுணர்ந்திடுவாய்.

(இ-ள்.) அநாதியாகப் பிறவியாகியசிறைச்சாலையில் அகப்பட்டிருந்த உனது துன்பமெல்லாம் நீங்கினாய்; ஒருகணப்பொழுதில் மேலானமுத்தியையடைந்தாய்; வேதசாஸ்திர முறைமையினெழுகும் உரோமசமுனிவர்பால் மருவியிருந்து பிரமோபதேசத்தைப் பெற்றுக்கொள். (எ-று.) (உச)

நிறையாததவத் தைநிறைத்திடுவா
யிறையோனும்வெளிப் படுமென்றிடலான்
மறைபோனதுகேட் டுமனங்குளிரா
வுறையார்தருவிற் பணியுய்த்தனனே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் பெறுவையேல் முற்பிறப்பிற்செய்து முடியாத தவக்குறைவைப் பூரணமாக முடித்துக்கொள்வாய்; அந்தவமுடிவில் பரமசிவமும்வெளியாகுவரென்று அவ்வசரீரிகூறுதலால் அதுகேட்டு விபசித்துமுனிவர் மனங்குளிர்ந்து உயர்ச்சிபெற்ற வன்னிவிருக்ஷத்தில் அவ்வாபரணங்களை வைத்துவிட்டு. (எ-று.) (உரு)

அன்புற்றவுரோ மசரைப்பணிபா
முன்புற்றருள்வா னின்மொழிப்புகல
வின்புற்றிவனுக் கிவையென்கொலெனாப்
பின்புற்றபெருந் தவமென்றனரே.

(இ-ள்,) யாவரிடத்தும் இரக்கமிக்க உரோமசமுனிவரை வணங்கிப் பரமசிவன்அருளினாலுண்டான அசரீரிவாக்கியத்தைச்சொல்ல அதை அவர்கேட்டு ஆனந்தித்து இந்தவிபசித்துவுக்கு இவ்வகைப்பட்ட தெய்வானுகூலம் எதனாலுண்டாயிற்றென்று ஆலோசித்துப் பின்பு முற்சனனங்களிற் செய்துள்ள தபோபலனென்றுணர்ந்தருளி. (எ-று.) (உசு)

உண்மைச்சிவநல் லுபதேசமெலாந்
திண்மைத்தவரோ மசர்செப்புதலால்
வண்மைத்தவர்கேட் டுமனங்குளிரா
வண்மைத்தவமே வவணைந்தனனே.

(இ-ள்.) திடம்பெற்ற தவமுதிர்வையுடைய உரோமசமுனிவர் உண்மையாகிய நன்மைமிகுந்த சிவஞானோபதேச முழுமையும் அனுக்கிரகஞ்செய்தலால்; வளம்பொருந்தியதவத்தையுடைய விபசித்துமுனிவர் கேட்டு மனங்குளிர்ந்து, அந்த உரோமசமுனிவரது சமீபத்திற்றானேயிருந்து நிஷ்டைசெய்யத்தொடங்கி. (எ-று.) (உஎ)

வேறு.

நலங்கொண்டநதிமூழ்கி நல்லமுதுகுன்றர்தமை
வலங்கொண்டுபணிந்தேத்தி வனசமலராற்பூசித்
திலங்கமுதுசெயப்பண்ணி பெட்டயிலத்தானெய்பா
லலங்கவிளக்கேற்றியெழுத் தைந்தையுமேசெபஞ்செய்து.

(இ-ள்.) விபசித்துமுனிவர் நன்மைபொருந்திய திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நலமிகுந்தவிருத்தாசலேசுரரைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கித்துதித்து தாமரைப்புஷ்பங்களாலர்ச்சனை செய்து பிரகாசிக்கின்ற திருவமுது நிவேதித்து எள்ளினெய்யினாலும் பசுவினெய்யினாலுந் திருவிளக்குகள் எங்கும் பிரகாசிக்க ஏற்றிப் பஞ்சாக்ஷரசெபஞ்செய்து. (எ-று.) (உஅ)

துறவுநிலைகைகூடிக் குருசேவைதொலையாமன்
மறமிலாச்சருகுசலம் வாயுவேயுணவாகி
நிறமுளபஞ்சாக்கினியி னிலத்திலொருவிரலூன்றி
யுறவுடையதவமுடுகி யோராந்துமுள்ளடக்கி.

(இ-ள்.) துறவுநிலையைப்பெற்று ஆசாரியருடைய தரிசனநீங்காமலிருந்து குற்றமற்றசருகு நீர் காற்று இவைகளே பக்ஷணமாகக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய பஞ்சாக்கினிமத்தியில் பூமியிற் பெருவிரலை ஆதாரமாகவூன்றிக்கொண்டு ஆத்மலாபமாகிய மகாதவத்தி லதிகரித்துப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அகமுகத்தில் ஆமைபோலொடுக்கி.

ஆகமதன்கணைநான்கு மழிவிலாக்குணமூன்றும்
போசபுலனுேைந்தும் பொறியைந்துநாற்கரண
வேகவிகாரம்பூத விகாரங்களிவைமாறி
பேகமாய்ச்சிவனுடனே யிரேசகவாயுவைவிட்டு.

(இ-ள்.) இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மன்மதனுல்விடப்படுகின்ற நீலமல்லாத நான்குபாணமும் கெடாதமுக்குணங்களும் போகத்திற்குக் காரணமாகிய சத்தாதி பஞ்சவிஷயங்களும் பஞ்சேந்திரியங்களும் வேகமாகிய அந்தக்கரணவிகாரமும் பஞ்சபூதவிகாரமுமாகிய இவைகள்நீங்கிச் சிவத்தோடுகலந்து இடைகலைவழியாக அகத்துள்ள அசுத்தவாயுவைப் புறத்தில்விடுத்து. (எ-று.)

நீலக்கணை உயிர்வாங்குவதாகலின் அஃதொழிந்தகணைகளே பிரயோகிக்கப்படுவனவென்பார் மதன்கணைநான்கென்றார். (கூ0)

பிங்கலைபால்வாயுவினைப் பெறவாங்கிச்சுழுமுனையா
லங்கமலநேர்நிறுத்தி யாதாரவழிதிறந்து
தங்குகபாலத்தினடு வெளியாக்கத்தவாக்கினிபோய்ப்
பொங்குமலம்பற்றறுத்துப் புறத்தலத்திற்புறப்பட்டு,

(இ-ள்.) பிங்கலைவழியாகப் புறத்திலுள்ள சுத்தவாயுவை உள்ளுறவாங்கிச் சுழுமுனை வழியால் வாயுவைச் சகஸ்திரதளகமலத்திற்கு நேராகநிறுத்தி ஆறுதாரவழிகளைத்திறந்து பொருந்திய கபாலமத்தியை வெறுவெளியாகச்செய்ய; அப்பொழுது அதிலுண்டான தவாக்

னியானதுசென்று அகமுகத்தில் அநாதியாய் நிறைந்துள்ள மலபந்தங்களை வேரறச் சுட்டெரித்துப் பூர்ணவியாபகமாகப் பகிர்முகத்திற்புறப்பட்டு. (எ-று.) (ருக)

புவனங்களொருமூன்றும் புகைபரம்பக்கனல்பரப்பத்
தவனங்கொண்டுயிர்சலிப்பச் சாகரத்திற்சராசரங்கள்
கவனங்கொண்டலங்கல்செயக் கடவுளருநடுநடுங்கப்
பவனன்றனுடல்வேகப் பனிமதியம்பரிதவிப்ப.

(இ-ள்.) அந்தத் தவாக்கினியானது மூன்றுலோகத்திலும் புகைபரவும்படி அக்கினிசுவாலையை வீசினமாத்திரத்தில், சகலவுயிர்களும் தாபமேலிட்டு மனஞ்சலிக்கவும் சமுத்திரத்திலுள்ள சரவுயிர்களும் அசரவுயிர்களும் கலக்கமடைந்து பதைக்கவும் தேவர்களும் மிகுந்த நடுக்கங்கொள்ளவும் வாயுவின் சரீரம் வெந்தெரியவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் பரிதவிப்படையவும். (எ-று.) (ருஉ)

உலகிலுள்ளோர்படுந்துயர முமையம்மைகண்டருளி
யலர்கொண்டுபதம்போற்றி யண்ணலேவிபசித்தி
னிலவுதவக்கனன்முடுகி நெடிதுயிர்கடவிக்கின்ற
விலகவெழுந்தருளிபவ னெதிர்நிற்கவேண்டுமென.

(இ-ள்.) இப்படி உலகத்திலுள்ளவர்கள் படுகின்றதுன்பத்தைப் பெரியநாயகியார்கண்டு திருவுளமிரங்கிப் பழமலைநாதருடையபாதத்திற் புஷ்பங்களைக்கொண்டு பூசித்துவணங்கிநின்று சுவாமீ! விபசித்துமுனிவன் செய்கின்ற பிரகாசம்பொருந்திய தவாக்கினியானது எங்குஞ்செறிந்ததனால் சகலவுயிர்களும் மிகுந்ததாபத்தைப்பொருந்தி வருந்துகின்றன; ஆதலால் தேவரீர் அந்தவிபசித்துவுக்கெதிரோ சுயம்பிரகாசமாக எழுந்தருளித் தரிசனங் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தருளினார். (எ-று.) (ருங)

தக்கதிருமலைக்கிழத்தி தகுமொழியைக்கேட்டருளி
முக்கண்ணுநாற்றோளு முகில்கஞ்சுங்குழலாறும்
பக்கமதிச்செஞ்சடையும் பான்மொழியாளிடப்பாலுஞ்
செக்கர்வடிவுந்தோன்றச் சிவபெருமான்முன்னின்றான்.

(இ-ள்.) தகுதியாகிய விருத்தகிரிக்குரிய பெரியநாயகியார் விண்ணப்பஞ்செய்தருளிய திருவாக்கைக் கேட்ட வளவில் மூன்றுகண்களும் நான்குபுயங்களும் மேகமஞ்சுகின்ற அளகத்தையுடைய கங்கையும் அர்த்தசந்திரனைத் தரித்திருக்கின்ற சிவந்த ஜடாமகுடமும் பால்போலும் வசனத்தையுடைய உமையம்மை வசிக்கின்ற இடப்பாகமும் செவ்வானம்போன்ற திருமேனியும் பிரகாசிக்கும்படி பரமசிவன் விபசித்துமுனிவரெதிரே எழுந்தருளிநின்றார். (எ-று.) (ருச)

தம்பிரான்றோன்றுதலாற் சகலவுயிருந்தோன்ற
வெம்பிரானுளங்குளிர வெவ்வுயிருமுடல்குளிர
வும்பர்முழவிடிமுழங்க வொளிர்மலர்மாரியும்பொழிய
விம்பர்விபசித்துவெழுந் தெதிர்பணிந்துமுறையிடுவான்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் விளங்கினபடியால் சகலவுயிர்களும் விளக்கமுற, எமது பிதாவாகிய பழமலைநாதர் திருவுளமகிழ்வு கொண்டபடியினால் எல்லாவுயிர்களும் முன்னையதாபநீங்கிச் சரீரங்குளிர்ந்து மனமகிழ்வடைய, அப்பொழுது அந்தரதுந்துபிகள் இடிபோல முழங்க, தேவர்களெல்லாரும் பிரகாசம்பொருந்திய புஷ்பவருஷம் வருஷிக்க, இவ்விடத்திற்றவஞ்செய்துள்ள அழகிய விபசித்து முனிவர்கண்டு எழுந்து பரமசிவனுக்கெதிரே அஷ்டாங்கமுறப்பணிந்து குறையிரந்து துதிக்கின்றனர். (எ-று.) (ருரு)

மருளுறுத்தும்பெரும்பாச வலைவளைத்தைம்பொறியாய
வெருளுறுத்துநாயேவிப் புலவேட்டைவிளையாடி

யிருளூறுத்தும்வெறுவெளியி னின்றேனையெடுத்தாட்கொண்
டருளூறுத்துமுதுமலையி லருட்கட னின்பதம்போற்றி.

(இ-ள்.) மயக்கத்தைவிளைக்கும் ஈஷணாத்திரயமென்னும் பெரியபாசமாகிய வலையைவளைத்துச் சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களாகிய அச்சத்தை விளைக்கும் நாய்களையேவிச் சத்தாதி விஷயங்களாகிய வேட்டை விளையாடிக்கொண்டு அஞ்ஞானமாகிய வெறுவெளியிலிருந்த அடியேனை எடுத்து அடிமைகொண்டு திருவருள்பதிவிக்கும் பழமலையிலெழுந்தருளிய கிருபாசமுத்திரமே உம்முடைய திருவடிகள் என்னை எப்பொழுதும் காக்க. (எ-று.)

வாழியவென்னும் வியங்கோள் வாழியெனநின்றாற்போல, போற்றிய வென்பது ஈறுகுறைந்து போற்றியெனநின்றது. (௩௬)

காவலிலாப்பெரும்பாசக் காட்டுவழிதிசைதப்பிப்
பாவமெனும்புலியலைப்ப விடயத்திப்பரந்துசுடத்
தாவிவருமாசைப்பேய் தழீஇக்கொள்ளத்தடமாறிக்
கூவலின்வாய்வீழ்வேற்குன் குளிர்ந்தமலர்ப்பதஞ்சரணம்.

(இ-ள்.) காவலில்லாத பெரியபாசமாகிய காட்டுவழியிற் சென்று திசைதடுமாறிப் பாவங்களாகியபுலிகள் பயமுறுத்திவருத்தவும் சத்தாதிவிஷயாக்கினியானது பரவிச்சுடவும் அவாவிவருகின்ற ஆசையாகிய பசாசுங்கள் பிடித்துக்கொள்ளவும் இவற்றால்வழிதப்பிப் பிறவியாகிய பாழ்ங்கிணற்றில்விழுகின்ற அடியேனுக்கு உம்முடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதாரவிந்தங்களே புகலிடம் (எ-று.) (௩௭)

(வேறு.)

அஞ்சுவிதத்தா லாறுமதத்தா
னெஞ்சுசுழற்று நினைவால்வினையா

லெஞ்சுஙடிப்பா லெய்த்தேனத்தா
தஞ்சகிருத்தா சரணஞ்சரணம்.

(இ-ள்.) சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களாலும் காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மார்ச்சரியமென்னும் அறுவகைவெறிக்குணங்களாலும் மனத்தைச்சுழற்றுகின்ற பலநினைவினாலும் இருவினைகளாலும்ஊனமுள்ளபொய்க்கூத்தினாலும் இளைத்துப்போயினேன்; என்னத்தனே! சகலலோகாதாரமாகிய நடனவிநோதனே! உம்முடையதிருவடிகளே எனக்குப்புகலிடம். (எ-று.) (௩௮)

அந்தகர்தொடையா லடுமதர்படையா
னிந்தனைவிழைவா னிரயக்குழியா
லுந்தியினிரையா லுறுபிணிவலையா
னைந்தனன்முதுகிரி நாதாசரணம்.

(இ-ள்.) இயமதூதர்கள்கட்டுகின்ற பாசக்கயிற்றினாலும் மன்மதபாணத்தினாலும் பெரியோர்களையறியாமையால் நிந்திக்கவிரும்பியதினாலும் நரகக்குழிகளிற்கிடந்து வாதைபடுதலினாலும் வயிற்றுக்கிரைதேடுதலினாலும் மிகுந்த வியாதிகளாகியவலையினாலும் வருந்தினேன்; பழமலைநாதரே! தேவரீருடைய திருவடிகளே அடியேனுக்குப்புகலிடம். (எ-று.) (௩௯)

எய்யாநான்முக னென்றுளனன்றே
யுய்யாவுடல மெடுத்தேனுன்றன்
மெய்பாக்கண்டிலன் மெய்யிதுகிரியே
யையாமுதுகிரி யப்பாசரணம்.

(இ-ள்.) சிருட்டித்தொழிலில் இளைப்படையாத பிரமதேவர் என்று உண்டாயினரோ அன்றுமுதல் நிலையில்லாத பலசரீரங்களை எடுத்தெடுத்துழன்றேன்; இதுவரையிலும் தேவரீருடைய பாததரிசன

த்தை உண்மையாகக் கண்டறிகிலேன்; அப்படிகாணுமைக்கு இந்தச் சரீரமிருப்பதே சாக்ஷியாம்; ஆதலால் ஐயனே! பழமலையிலெழுந்தருளிய என்னப்பனே! உம்முடைய திருவடிகளே அடியேனுக்குப்புகலிடம். (எ-று.) (சo)

இதமாமுறையோ வெனும்வேதியனை
நதிசேர்சடையான் மகிழ்வாய்நந்த
முதுமாமலையிற் பணியேமுறைபால்
விதமாமறையோய் விழைவாயென்றான்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம்துதியாக முறையிடுகின்ற விபசித்து முனிவரைப்பார்த்து கங்கையையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவன் திருவுளமகிழ்ந்து கூறுபட்ட பெருமைவாய்ந்தவேதநெறியொழுகும் விபசித்துமுனிவனே நீநமது விருத்தாசலத்திற் றிருப்பணியையே முறைப்படி விரும்பியியற்றுவாயாக என்றருளினர். (எ-று.) (சக)

(வேறு.)

விப்பிரனும்பழமலையின் மெய்ப்பொருடான்விளம்பக்கேட்
டப்படியேசெய்கின்றே னடியேற்குமுன்னின்று
செப்பியதுநினைந்தபடி செய்தருளியுமையுடனே
யிப்படியேநில்லென்று னெம்பெருமானேமென்றான்.

(இ-ள்.) பழமலையின்கண் ணெழுந்தருளிய உண்மைப் பொருளாகிய பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியதை விபசித்துமுனிவர் கேட்டு சுவாமி! அப்படியேசெய்துவருகின்றேன்; அடியேனுக்குப் பிரசன்னமாகியருளிய திருப்பணித்தொழிலைத் தேவரீருடையதிருவுள்ளத்திற்குறித்தபடி நிறைவேறச்செய்வித்துஎப்போதும் இந்தத்திருவுருவமாகவே நீர் உமையவளோடும்விளங்கித் தரிசனங் கொடுத்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்; அதுகேட்டு எமதுபிதாவாகிய பழமலைநாதரும் அங்ஙனமே நல்லதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அருள்செய்யக்கேட்டிறைஞ்சி யந்தணனும்வன்னியின்மேற்
பொருளெடுப்பானேறுதலும் பூசுரனேகற்பகநான்
றெருளுலாஞ்சிவபூசை செயவந்தேன்றிருப்பணிக்கு
வெருளிலாப்பொருடருவே னெனவன்னிவிளம்புதலும்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அருளியதைக்கேட்ட விபசித்துமுனிவரும் அவரைவணங்கி வன்னிவிருக்ஷத்தில் வைத்துள்ள ஆபரணங்களை எடுப்பதற்கு அந்தவிருக்ஷத்தின்மேல் ஏறினபொழுது, ஓ விபசித்துமுனிவரோ! நான் கற்பகவிருக்ஷம்; இந்தஸ்தலத்தில் தெளிவுபொருந்திய சிவபூசைசெய்யவிரும்பிவந்தேன்; பழமலைநாதருடையதிருப்பணியைக்குறித்து வேண்டியமட்டும் உத்தமமானபொருளைக்கொடுப்பேன்; என்று அவ்வன்னிமரம்சொன்னமாத்திரத்தில். (எ-று.) (சரு)

எழில்வன்னிப்பொருடன்னை யெடுக்கெடுக்கவளர்ந்தேறப்
பழமலைபார்திருக்கோயிற் பணியெல்லாநிறைவேறச்
செழுமையுளவிடையேறி தேரோறத்தெருவேறக்
கொழுமையுடன்சிவனடியார் குடியேறச்செய்தமைத்தார்.

(இ-ள்.) அழகிய வன்னிவிருக்ஷத்திலுள்ள திரவியங்களை எடுக்க எடுக்க வளர்ந்து விர்த்தியாகிக்கொண்டிருப்பதால் பழமலைநாதருடைய ஆலயத் திருப்பணிமுழுமையும் முடிதலும், வளம்பொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனெழுந்தருளும்படிதேரும், அத்தேரோடுகின்றவீதியும்செய்வித்து அவ்வீதிமுழுமையும் சிவனடியார்கள் செல்வத்தோடும் குடிபுகவும் ஏற்படுத்தினர். (எ-று.)

தேரும் தெருவும் செய்துகுடியேற வமைத்தாரென்பது கருத்து. தெருவேறவென்பதற்குத் தெருமுழுமையு மெனக்கொள்க. (சச)

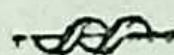
நித்தவிழாமாதவிழா நிறைசோலைநந்தவன
மத்திபொலிவாச்சியங்க ளரம்பையர்களானிரைகள்

பத்தர்மடம்பயில்வித்துப் பரமசிவன்பதத்தடைந்தான்
முத்தனவன்பதம்போற்றி முதல்வனடம்புகல்கின்றாம்.

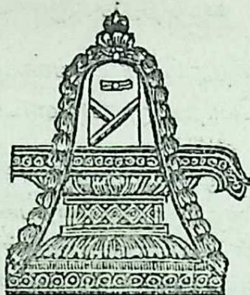
(இ-ள்.) நித்தியவிழாக்கள் மாதவிழாக்கள் தழைந்தசோலைகள் நந்தனவனங்கள் ஆனைகள் சத்திக்கின்றபலவாத்தியங்கள் தேவதாசிகள் பசுக்கூட்டங்கள் அடியார்கள்வசிக்கின்ற மடாலயங்கள்முதலியவும் ஆலயத்திற்கு அங்கங்களாக ஏற்படுத்திப் பரமசிவனுடைய திருவடியில் இரண்டறக்கலந்தனர். இங்ஙனம் பாசத்தினின்று நீங்கிய அவ்விபசித்துமுனிவருடைய திருவடிகளைவணங்கிக்கொண்டு பரமசிவன்செய்தருளிய திருநடனத்தைச் சொல்லுகின்றோம். (எ-று.) (சரு)

விபசித்துச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஎஉ.






உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

நிருத்தச்சருக்கம்.

(வேறு.)

தேவதேவனற்றிருமுதுகுன்றிற் சென்றுசென்றுசிறிதுந் தவமில்லாப், பாவகாரிகளாயினரெல்லாம் பரமர்பாதமடைகின்றனரென்னக், காவலாளர்களெண்வகையோருங் கடவுளாகியதேவர்கள்யாரும், பூவின்மேலயனுரைவணங்கப் பூமகன் றிருமாலைவணங்க.

(இ-ள்.) அணுவளவுந்தவம்புரியாமல் அவமேபுரிந்துள்ள பாவசொரூபரானவர்களெல்லாரும் தேவாதிபராகிய பரமசிவனது நல்ல அழகிய விருத்தகிரியிற்போய் அப்பரமசிவனது திருவடியை எளிதிற் பெறுகின்றூர்களென்று அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் தலைமைபெற்றதேவர்களும் செந்தாமரை மலரில்வசிக்கின்ற பிரமதேவரைவணங்கிச் சொல்ல அவர் விஷ்ணுமூர்த்தியை வணங்கிச் சொல்லலும். (எ-று.)

நாரணன்பிரமன்முதற்றேவர்க ணங்கணல்லமுதுகுன்றி
னைநண்ணி, யாரணந்திசைதோறுமுழங்க வண்டர்தொண்டர்
களோசைமுழங்கப்,பேரணங்கொடுவாழ்முதுகுன்றர் பெரிய
கோயிலின் முன்னர்வணங்கிச், சீரணங்குதிருமாமறையோதி
த் திகழுமஞ்சலிசெய்து முன்னின்றார்.

(இ-ள்.) அவ்விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமதேவர்முதவிய சகலதேவர்களும் நன்மைபொருந்திய நமதுவிருத்தகிரிக்குப்போய்ச்சேர்ந்து, திசைகள்தோறும் வேதங்கள்கோஷிக்கவும் தேவர்களுடைய வாழ்த்தொலியும் அடியார்களோதுகின்ற திருப்பதிகத்தொலியும் முழங்கவும் பெரியநாயகியாரோடுவாழுகின்ற பழமலைநாதருடையஆலயத்தில் பெரிய சந்நிதியின்முன்வந்து நமஸ்காரஞ்செய்து சிறப்புமிகுந்த அழகிய வேதவாக்கியங்களையெடுத்தோதி அஞ்சலியஸ்தராய் நின்றார்கள். (எ-று.) (உ)

வந்ததேவர்கடங்கள்கருத்தை மாதுபாகர்திருவுள்ளமறி
ந்தே, சிந்தைசெய்துதிருவாய்மலராத செயலறிந்துவிபசித்து
வணங்கி, நந்திதேவர்தமக்குரைசெய்ப நந்திபெம்பெருமாற்கு
ரைசெய்ய, வந்தணாளன்விபசித்தினிடத்தி னருளினாலமலன்
வெளியானான்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம்வந்துநிற்கின்ற தேவர்கள்கருத்தைப் பெரியநாயகியையிடப்பாகத்திலுடையபரமசிவன் திருவுள்ளத்திற்றெரிந்து சிந்தித்து அவர்கள்வரும்படி திருவாய்மலர்ந்தருளாத செய்கையை விபசித்துமுனிவரறிந்து நந்திதேவனைப்பணிந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்எமதுகர்த்தாவாகிய பழமலைநாதருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தலும், அதுகேட்டு நிருமலராகியபரமசிவனும் அந்தணாளராகியவிபசித்துமுனிவரிடத்தில்வைத்த கிருபையினாலே வெளிப்பட்டருளினார்.

அண்டகோளகைவிண்டுபிளக்க வமரர்துந்துபியாவுமுழங்கத்,தொண்டரார்ப்பொலிவேலைதுரக்கத் தொக்கபூதகணதுர்ந்துபியோங்க, வெண்டிசைக்கணிலங்கணாத ரெள்விழும்படியின்றிநெருங்க, மண்டுபேரொளியேவடிவாகி வானநாயகன் வந்துமுன்னின்ருன்.

(இ-ள்.) அண்டகடாகம் அநேகமிடங்களில் வெடிபட்டுப் பிளக்கும்படி தேவதுந்துபிகளெல்லாஞ் சத்திக்கவும், அடியார்களுடைய வாழ்த்தொலி சமுத்திரகோஷத்தை ஓட்டிவிடவும், நிரந்தபூதகணங்கள்முழக்குகின்ற வாத்தியங்கள் மிகுந்துசத்திக்கவும், அஷ்டதிக்குகளினிடங்களில் அழகியகணநாதர்கள் எள்விழுதற்கிடமில்லாமல் நெருங்கவும், பரிபூரணஞானப்பிரகாசமேசொரூபமாகிப் பரமசிவன் தேவர்கள்முன்னே வந்துநின்றருளினர். (எ-று.) (௪)

விண்ணவர்க்குவெளியாகியவண்ணன் மேயபேரொளிகண்டுநடுங்கிக், கண்ணைமூடிமுறையோமுறையோவெங் கண்கள்கண்டிடநின்றருளென்ருர், பெண்ணணங்கருட் கண்ணருள்செய்தாள் பேதைபாகனுங்காட்சிகொடுத்து, நண்ணுதேவரைக்கண்டுநகைத்து நன்மைதான்பெரிதோவுமக்கென்ருன்.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்குமுன் வெளிபட்டுநின்ற பரமசிவன்கொண்டுள்ள சுயம்பிரகாசசொரூபத்தைக்கண்டு சகலதேவர்களும் நடுக்கமடைந்து கண்களைமூடி இவ்வாறு சோதிசொரூபமாக விளங்குதல் முறைமையோ! முறைமையோ! எங்கள்கண்கள் காணும்படிநின்று தரிசனங்கொடுத்தருளவேண்டுமென விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்; அதுகேட்டுத் தெய்வத்திருவுருவாய் விளங்கும் உமாதேவியார் கிருபாதிருஷ்டியினுலே நோக்கியருளலும்; அத்தேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய பரமசிவனும் தரிசனங்கொடுத்துநின்று, அவ்விடத்தில் வ

ந்திருந்த தேவர்களைப்பார்த்துநகைத்து, ஓ தேவர்களே! உங்களுக்கு சுகம் மிகுந்துள்ளதோவென்று கேட்டருளினர். (எ-று.) (ரு)

சிறந்ததேவர்கள்செப்புகின்ருர்கள் தேவதேவசிவசங்கர வெங்கட், கறங்களாமதிகாரமளித்தா யப்பதத்தில்வந்தேறுந ரில்லைப், பிறந்தயோனிகள்பாவையுமிந்தப் பெரியதாகுமுத்தா நதிமூழ்கிக், கறங்கிலா துநின்பாதம்வணங்கிக் கதிகள்சேர்ந்து களித்திடலாலே.

(இ-ள்.) சிவபெருமானருளியதைக்கேட்ட மேன்மைபெற்றதே வர்கள்சொல்லுகின்ருர்கள் ; தேவர்களுக்கெல்லாந் தேவனே ! சிவ சங்கரமூர்த்தியே! எங்களுக்கு அறங்கள் விர்த்திப்பதற்கேதுவாகிய பதவிகளையளித்தீர்;அப்படியிருக்க,நால்வகையோனிகளிலும் பிறந்த சகலவுயிர்களும் பெரிதாகிய இந்தத்திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நான ஞ்செய்து ஒருவருத்தமுமில்லாமல் உமதுதிருவடிகளைவணங்கி மோ க்ஷத்தைப்பெற்று நித்தியானந்தத்தை யடைதலினல் எங்கட்குரிய அப்பதவிகளில் வந்தடைகின்றவர்க ளொருவருமில்லை. (எ-று.) (சு)

பிரமர்மாபர்பதமேறினரில்லைப் பெண்கடானமும்பூசை யுமில்லைச், சுரர்களுண்டியும்வேள்வியுமில்லைத் துரகயாகமும் போகமுமில்லை, விரவுமாதவர்க்கன்னமுமில்லை வீரசொர்க்க மும்போர்களுமில்லை, யிரவியாதியோர்ப்போற்றலுமில்லை யிய மனுணையுந்தானமுமில்லை.

(இ-ள்.) பிரமபதத்திலும் விஷ்ணுபதத்திலும் வந்தேறினவர்க ளுமில்லை; கன்னிகாதானங்களும் சிவபூசைகளுமில்லை; யாகங்களும் அவற்ருல் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அவிர்ப்பாகங்களுமில்லை; அ சுவமேதயாகமும் அதனலனுபவிக்கும் சொர்க்காதி போகங்களுமி

ல்லை; பசித்துவருகின்றபெரியோர்களுக்குஅன்னங்கொடுப்பதுமில்லை; யுத்தங்களும் அவற்றாலனுபவிக்கும் வீரசொர்க்கங்களுமில்லை; சூரிய நமஸ்கார முதலியவுமில்லை; இயமனுடைய ஆக்கினையுந் தானங்களு மில்லை. (எ-று.) (எ)

மற்றுமற்றுளதேவர்பதத்தில் வந்தபேருமிலையத்தவதான, மற்றிறந்தனபாதகரின்றி யாழ்ந்தகும்பிகடோர்ந்தவெமக்கு, மிற றைநாள்வரையின்றதிகார மெங்களுக்கதிகாரம்வழங்கச், சற றுநீகடைக் கண்ணருளென்றார் சந்தமுத்தநதிவாணனுரைப் பான்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் வேறுவேறாயுள்ள தேவர்கள்பதத்திலும் வந்தேறினவர்களுமில்லை; ஆதலால் அத்தவத்தாற்பெறத்தக்க ஸ்தான ங்களெல்லாம் அற்றுப்போய்விட்டன; ஆழ்ந்தநரகமெல்லாம் பாதகர்க ளில்லாமல் தூர்ந்துவிட்டன; எங்களுக்கிதுவரையிலும் அதிகாரமில்லை; இனியாகிலும் எங்களுக்கதிகாரமுண்டாகும்படி நீர் சற்றே கிருபாக டாக்ஷம் வைத்தருளவேண்டுமென்று தேவர்களெல்லாரும் விண்ணப் பஞ்செய்தார்கள்; அதுகேட்டு அழகிய மணிமுத்தாநதியின்கண்வாழு கின்ற பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். (எ-று.) (அ)

வருகதேவர்முதுகுன்றநமக்கு வடிவமுத்தநதிசத்தியின் மேனி, யொருமையாகவதின்மூழ்கிவணங்கி லுயரவைக்குமவ தையாவர்தடுப்பார், தருவசேதனமீவதுகல்லூர் சத்தளிப்பது தன்னியல்பன்றோ, பெருகநீர்தவஞ்செய்தலினன்றோ பெரிய தேவர்களாயினிர்முன்னே.

(இ-ள்) வாரும்தேவர்களே! விருத்தகிரியானது நமதுசொரூபம்; திருமணிமுத்தாநதியானது சத்திசொரூபம்; ஆதலால் மனோவாக்குக் காயமொன்றுபட்டு அந்நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து நம்மை வணங்கி

னால் உயர்ந்த மோக்ஷபதத்தில்வைக்கும்; அங்ஙனம்வைப்பதை எவர்கள் தடுப்பார்கள்; அவ்விடத்திலிருக்கும் விருக்ஷமுதலிய அசேதனங்களும் தம்மையடைந்தவர்க்கு உயர்ந்தபேறளிப்பதை நேரே அறிந்துள்ளீர்; ஆயின் அந்த ஸ்தலஞ் சத்தானபதத்தைக்கொடுப்பது சுபாவகுணமல்லவோ; அதுவுமல்லாமல் முற்சனனத்தில் நீங்கள்இந்தஸ்தலத்தில்வசித்து மிகுந்ததவத்தைச்செய்ததனாலல்லவோ பெரியதேவர்களாயினீர்கள். (எ-று.) (௬)

உங்களைத்தவஞ்செய்கைவிலக்கி லொழிக்கைநீதி தவநீருமுயன்றாற், பொங்குமுத்திபதமெய்துவிரென்று பூதநாதனும் வானின்மறைந்தான், றுங்கவானவர்கண்முத்தநதிக்கட் டுன்னிமூழ்கியந்நதிக்கரைதன்மேற், றிங்கள்சூடியையுட் பங்கபமீது தியானஞ்செய்குபுசிறந்திருந்தார்கள்.

(இ-ள்.) இப்பொழுது உங்களைத் தவஞ்செய்யவேண்டாமென்று விலக்கினால் மற்றவர்களையும் விலக்கிவிடுவது நீதியாகும்;ஆதலால் நீங்களும் இந்த ஸ்தலத்திற்பொருந்தித் தவஞ்செய்தால் உயர்ந்த மோக்ஷபதத்தைப் பெறுவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்து பரமசிவனும் சிதாகாசத்தில் மறைந்தருளினார்; அதுகேட்டுப் பரிசுத்தராகியதேவர்கள் திருமணி முத்தாநதியில்வந்து ஸ்நானஞ்செய்து அந்தநதிதீரத்தில் சந்திரனைச்சடையிற்றரித்த பரமசிவனை இருதயகமலத்தில் தியானஞ் செய்துகொண்டு சிறப்புற்றிருந்தார்கள். (எ-று.) (௧0)

(வேறு.)

திருமுதுகுன்றிறை சிறிதுநினைக்கத் திசைதோறு
மருமறைவந்தன வாகமம்வந்தன வரியாதிப்
பெருகியவிமையவர் குழுவிற்சிவனும் பிரகாசித்
தொருமையுமுண்மையு மமரர்க்கருள்வா னுட்கொண்டு,

(இ-ள்.) அங்ஙனம் சகலதேவர்களும் தியானித்திருந்தபொழுது அழகிய பழமலையின்கண்ணெழுந்தருளிய பரமசிவன் சற்றே திருவுளத்தில் நினைத்தமாத்திரத்தில் திக்குகள்தோறும் அரியவேதங்களும் ஆகமங்களும் வந்துநிறைந்தன; உடனே விஷ்ணுமூர்த்திமுதலிய தேவர்கூட்டத்தினடுவில் பரமசிவனும்பிரகாசித்துநின்று அந்தத்தேவர்களுக்கு ஐக்கியநிலைமையையும் அதற்குரிய உண்மைநெறியினையும் அனுக்கிரகஞ்செய்யும்படி திருவுளங்கொண்டு. (எ-று.) (கக)

வித்தகமாகிய சித்தர்கண்மெத்திய மெய்யென்னச்
சித்திரமான திருப்பதமெண்டிசை யுந்தோன்றச்
சத்திமுகத்தும் பத்தர்முகத்துந் தன்கண்ணு
முத்தாநதிக்க ணிருத்தமளித்தான் முதுகுன்றன்.

(இ-ள்.) ஞானசொரூபமாகிய சித்தத்தையுடைய பேரியோர்களிடத்தில்விளங்குகின்ற உண்மைஞானப்பிரகாசம்போல அழகியதிருவடிகள் எட்டுத்திக்குகளிலும் பிரகாசிக்கும்படி பராசத்தியின் முகத்திலும் அடியார்கள்முகத்திலும் தமதுகிருபாதிருஷ்டிபொருந்தத் திருமணிமுத்தாநதிக்கரையில் பழமலைநாதர் திருநடனஞ்செய்தருளினர். (எ-று.) (கஉ)

ஞானந்தங்கிய வடிவினடஞ்செய நந்தேவன்
வானந்தங்கிய தேவர்கள்காணு மனதொன்று
யானந்தந்தனை யமுதாவுண்டன ரசைவற்று
ருனந்தங்கிய வுடலைமறந்தா ரொன்றுனர்.

(இ-ள்.) நமதுதலைவராகிய பரமசிவன் ஞானனந்தமே சொருபமாகக்கொண்டு நிருத்தஞ்செய்தருளுதலும் விண்ணுலகவாசிகளாகிய சகல தேவர்களுங்கண்டு மனவொருமையைப்பெற்றுப் பரமானந்தத்தை அமிர்தமாகப்புசித்து நிவாததீபம்போலசைவற்று நாசப்படுகின்ற சரீரஸ்மரணையொழித்து ஒற்றுமையுற்றுர்கள். (எ-று.) (கங)

அமைவுபிறக்கு மமரர்கள்சித்த மதுகாணு
வுமையைநகைத்திங் கிமையவருக்கன் புளதாகச்
சமையுநிருத்தம் பினையுநடித்துத் தனிநின்ருன்
கமைவுதரித்தங் கிமையவர்சித்தங் கனிவானுர்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் ஒடுக்கம் பெறுகின்ற தேவர்களிருதயத்தைத்தெரிந்து உமாதேவியாரைநோக்கிநகைத்துத் தேவர்களுக்கு அன்புண்டாகும்படி முயன்றநடனத்தை மேன்மேலும்நடித்துத் தனிமையாகநின்றருளினுர்; அதுகண்டு தேவர்களுபசாந்தமடைந்து மனமுருகிநின்ருர்கள். (எ-று.) (கச)

அஞ்ஞானக்க ணமரர்க்ககலும் படியெண்ணி
யுய்ஞ்ஞானப்பத மைந்தையுமுபதே சஞ்செய்தான்
மெய்ஞ்ஞானக்கண் டன்னைவிழித்திருள் வெளியில்லாக்
கைஞ்ஞானத்திரை யற்றகடற்போ னிலையென்ருன்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுனவர் தேவர்களுக்கு அஞ்ஞானதிருஷ்டிநீங்கும்படி நினைத்து, உய்தற்குரிய ஞானசொரூபமாகிய ஐந்தெழுத்தையும் முறையே சிகாரஞ்சிவமென்றும் வகாரம்அருளென்றும் யகாரம் ஆன்மாவென்றும் நகாரம் திரோதமென்றும் மகாரம் மலமென்றும் உபதேசஞ்செய்து,உண்மையாகிய ஞானதிருஷ்டியைத்திறந்து இருளும் வெளியுமில்லாத ஞானபூமியில் அலைகணீங்கிய சமுத்திரம் போலநிற்பதுவே சாமாதிநிலையென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தருளினுர். (எ-று.) செய்தானென்பது முற்றெச்சம் கை - இடம். (கரு)

பூதாகாச மற்றுளநாலிற் புணர்வாகிப்
பேதாகாச மாகிப்பிரியா நிறைபோலப்
போதாகாச மாகிப்பொருளாய் நிறைவாகி
நாதாதீதப் பரசிவமாவது நாமென்ருன்.

(இ-ள்.) பூதாகாசமானது மற்றைப் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு வென்னும் நான்குபூதங்களிற்கலந்தும் கலவாமல் பேதாகாசமாகியும் அபேதமாகியுமிருக்கின்ற தன்மையைப்போல் சிதாகாசமாகியும் எல்லாப்பொருளுந் தானேயாகியும் பரிபூரணசொரூபமாகியும் நாதத்துக்கதீதமாகியும் விளங்குகின்ற பரமசிவமாவது நாமேயென்று அருளினர். (எ-று.) (கசு)

சடசித்தெங்கணு நாமேநாமே சகலமுமென்
றுடலிற்கண்டவ னவனேசிவனு மொருவர்க்குந்
தொடரத்தெரியா வாகமமுடிவுஞ் சொல்லுங்கா
ணடரப்பிரமனு மரியும்விபுதரு மறிவீரால்.

(இ-ள்.) உடலும் உயிருமாகிய எப்பொருளினும் உட்பொருளாய்விளங்குவதும் யாமே; மற்றை அப்புறப்பொருளாய்விளங்குவதும் யாமேயென்று தனதுடலின்கண்ணே தரிசிக்கப்பெற்றவனே சிவசொரூபமாவான்; ஒருவராலும் தொடர்ந்தறியப் படாத ஆகமத்தின்முடியும் இவ்வாறேசொல்லும்; இதனைப் பிரமனே! விஷ்ணுவே! தேவர்களே! அறிந்துகொள்ளக்கடவீர்கள். (எ-று.) காண் - அசை (கஎ)

ஞானசாரிய ரிடமாயல்லது நம்முண்மை
தானுவறியார் தற்பொருளுடலா விகன்மூன்றுங்
கோனார்தங்கை கொடுத்தருளுபதே சங்கொள்வா
ரானுநிழலுஞ் சாகையுமெனவவர் வழிநிற்பார்.

(இ-ள்.) நம்முடைய உண்மைவடிவை ஞானசாரியரிடமாயிருந்து தெரிவார்களேயன்றி ஒருவரும் தாமே தெரிந்துகொள்ளார்கள்; ஆகையால் தங்கள் உடல்பொருளாவி மூன்றையும் ஆசாரியரிடத்தில் தத்தஞ்செய்து அருளுடைய ஞானோபதேசத்தைப் பெறுகின்ற நன்மாணுக்கர்கள் நீங்காதநிழலும் விருக்ஷமும்போல அவரதுவழிபட்டிருப்பார்கள். (எ-று.) (க

சாதிகுணங்க ளுரைத்தவர்குரவன் றனைநம்மிற்
பேதகமாக நினைத்தவர்பெருமை குறைசொன்னோர்
வாதினின்யாதினின் மாறுகள்கொண்டவர் வளையாதார்
சூதுகள்செய்தவ ரவரேநரகந் தொலையாதார்.

(இ-ள்.) ஆசிரியருடையகுலத்தையும் குணங்களையும்இழிவாகச் சொன்னவர்கள், அவனை நம்மில்வேறாக நினைத்தவர்கள், அவரது பெருமையைக் குறைவாகச்சொன்னவர்கள், அவனைத் தருக்கங்களிலாகிலும் மற்றெந்தவிதத்திலாகிலும் விரோதஞ் செய்தவர்கள், அவனை வணங்காதவர்கள், அவருக்குவஞ்சனைகளைச்செய்தவர்கள், எவர்களோ அவர்களே எந்தக்காலத்திலும் நரகக்குழியைவிட்டு நீங்காதவர்கள். (எ-று.) (௧௯)

குரவர்தமக்கர்ச் சனைகள்கொடுப்ப தெமக்காகும்
விரவுநமக்குப் புரிபிழையாசான் விடுவிப்பான்
கரவிலவர்க்குப் புரிபிழையெம்மாற் களைவாகா
பரமபதத்தைத் தருவதொருத்தன் பணியன்றே.

(இ-ள்.) ஆசாரியர்களுக்கு அர்ச்சனைகள்செய்வது நமக்குச் செய்வதாகும்; எல்லாச்சீவர்களிடத்திலும்பொருந்திய நமக்குச் செய்தகுற்றத்தை ஆசாரியர்நீக்கி இரக்ஷிப்பார்; அவருக்கு வஞ்சகத்தினாற்செய்த குற்றங்கள் நம்மால் நீக்கப்படா; எதனாலெனில் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பது அவரதுதொழிலேயல்லால்வேறொருவருடைய தொழிலல்ல; ஆகையால். (எ-று.) (௨௦)

ஆசாரியர்பே ரின்பமளிக்க வளித்தார்கண்
மாசாருடல்பொரு ளாவிகணரகம் வதிந்தாழ்வா
ரேசார்பிறவி யறுப்பவராசா ரியர்தாமே
தேசார்நந்தம வுண்மைகள்பெற்றனிர் தேர்வீரே.

(இ-ள்.) ஆசாரியரானவர் பேரின்பத்தைக்கொடுத்தருள அதற்குக்கைம்மாருகத் தங்களுடல்பொருளாவியைத் திரிகரணமும் ஒவ்வாமல் மலினசித்தராய்த் தத்தஞ்செய்தசீஷர்கள் நரகங்களிலெல்லாம் அழுந்துவார்கள்; (அங்ஙனமழுந்திநிற்பவர்களுக்குத் தெய்வகதியால் விடுதலைக்காலம் நேரிடுமாயின் அப்பொழுது) குற்றமுள்ளபிறவியைக்களைந்து காக்கவல்லவர் அவ்வாசாரியரோ: (இதனை நீரும்) ஒளிமயமாயுள்ள நமது உண்மையை அடைந்துள்ளீராகலின் தெளிவீர்கள். (எ-று.) (உக)

உத்தமசத்திய மித்தகைமெய்யென் றுணராதா
ரத்தலைவெட்டுண் டாயிரசின்னப் பொடியாகிப்
பொய்த்தலையெரிவாய் நரகிற்புகுதுவர் நம்மாணை
சத்தியமிதுவே சத்தியம்வானே ரானீரோ.

(இ-ள்.) தேவர்களே! உத்தமமாகிய இந்தச் சத்தியவசனத்தை உண்மையென்று அறியாதவர்களெவர்களோ அவர்கள் தங்கள்சிரங்கள் வெட்டுண்டு ஆயிரம் சிறுபிளவாகப்பிளவுபடத் தாம் பொய்யாகிய லைக்கின்ற எரிவாய்நரகத்தில் நமதாணைப்படிக்குச் சேருவார்கள்; இதுவே சத்தியம் சத்தியம். (எ-று.) (உஉ)

நிருத்தனருத்த மறைந்துமறைந்தா னீள்வானோர்
திருத்தபதத்தை வணங்கினர்செல்வார் சொல்வார்கள்
குருத்தலைபெற்ற தவத்தினரோமுது குன்றூடே
தரித்தலிருப்ப வசத்தரிராது சபித்தார்கள்.

(இ-ள்.) நிருத்ததரிசனமளித்தபெருமான் உண்மைநிலையையும் உபதேசஞ்செய்து மறைந்தருளினர்; அப்பொழுது பரமசிவனது திருத்தமாகிய திருவடிகளைவணங்கிச் செல்லுகின்ற சகலதேவர்களும் சொல்லுவார்களாகி, ஆசிரியரிடமாகப்பெற்ற தவத்தையுடைய பெ

ரியோர்களே பழமலையில் நிலைபேருகவசிக்கவும் அப்படிப்பெருதவர் நிலைபேருகவசியாதொழியவும் சபித்தார்கள். (எ-று.) (௨௯)

சொல்வார் முற்றெச்சம். தலை ஏழாம்வேற்றுமையுருபு.

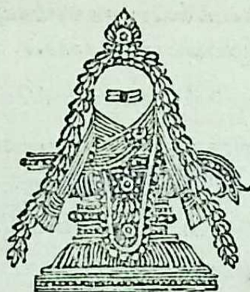
முத்தநதிக்க ணிருத்தனருத்த முயன்றேதும்
பத்தர்பரிக்கிரு திற்பலகோடி பலன்மேவிச்
சத்துருவற்றிருள் பொய்ப்பிறவிப்பிணி தானீவிச்
சித்தியுமுத்தியு மெய்துவரொன்றனர் திகழ்நாதர்.

(இ-ள்.) திருமணிமுத்தா நதியின்கண் திருநடனமருளிய பெருமான் அநுக்கிரகித்த இவ்வுண்மைப்பொருளை ஆவல்கொண்டு படிக்கின்ற அடியார்கள் அஸ்வமேதயாகபலனிலும் அனேகக்கோடிமடங்கு அதிகமான பலனைப்பெற்றுச் சத்துருக்களில்லாமல் அஞ்ஞானத்தைப்பற்றிவருகின்றபொய்யாகிய ஜனனவியாதியும்ஒழிந்துசகலசித்திகளையும் மோக்ஷத்தையும் பெறுவார்களென்று அனவர்த்தியையென்னுந்தேவிக்கு ஞானப்பிரகாசமிகுந்த நாதசன்மா அருளினுர்.(எ-று.)

நிருத்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௧௬.




சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

அகத்தியச்சருக்கம்.



(வேறு.)

ஐயன்முதுகுன்றமர்ந்தபிரா னளித்தநடத்தையுரைசெய்தோ, முய்யும்படிநங்குறுமுனிவ னுகந்துவருமாறுரைக்கின்றேம், பையவிந்தப்பருப்பதந்தான் பானுபதத்தைக்கடந்தோங்கிச், செய்யவெய்யோன்சந்திரனுஞ் செல்லும்வழியைத்தடைசெய்ய.

(இ-ள்.) எமது பிதாவாகிய பழமலைநாதர் அநுக்கிரகித்த திருநடனசரித்திரத்தைக் கூறினோம்; இப்பால் உலகத்திலுள்ள சகலஜீவராசிகளும் பிழைக்கும்படியாக நமது அகத்தியமாமுனிவர் விருத்தாசலத்திற்கு அதிகவிருப்பமாய்வருகின்ற சரித்திரத்தைச் சொல்லு

கின்ருேம்; விந்தமலையானது மெல்லவளர்ந்து சூரியமண்டலத்தையும் அதிக்கிரமித்துயர்ந்து சிவந்தகிரணங்களையுடைய சூரியசந்திரர்செல்லுகின்றவழியையும் தடைசெய்ததினுல். (எ-று)

இவ்விந்தமலைச்சரித்திரவிரிவைக்கந்தபுராணத்துட்காண்க. (ச)

இரவுபகலற்றனுட்டான மின்றிமறையோரவியின்றிச்
சுரர்கள்பசியால்வாடுதலாற் சுரந்துமேகம்பொழியாதே
திரணமுதலதீந்தபடி தேவர்முனிவர்விதிக்குரைப்பப்
பிரமன்ருனுந்தன்சிறுவன் பெரியகும்பமுனிக்குரைப்பான்.

(இ-ள்.) இராப்பகலில்லாதொழிய, பிராமணர்கள் அனுஷ்டானமில்லாமலும், தேவர்கள் அவிர்ப்பாகமில்லாமலும் பசியினுல்வாடுகின்றமையால் மேகமானது நீர்சுரந்து, பூமியில் மழைபெய்யாமல், திரும்புமுதலானவையுங் கரிந்துபோனதன்மையைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பிரமதேவருக்கு விண்ணப்பிக்க; அவரும் தமதுகுமாரராகிய தவத்தான்மிக்க அகத்தியமாமுனிவருக்குச் சொல்லுகின்ருர். (உ)

விந்தவரையைமதமடக்கி மிகுவில்வலனேவாதாவி
யந்தவிருவர்தமைமாற்றி யணைவாயென்றேபயன்மறைந்தான்
முந்தவிடைகொண்டகத்தியனு மூன்றுசுடருமுதித்தவெனச்
சந்தக்கரத்தினங்குட்டந் தனைப்போனடந்துவருகின்ருன்.

(இ-ள்.) விந்தமலையினுடைய அகங்காரத்தையொடுக்கி மிகுவல்லமையுடைய வில்வலன் வாதாவியென்னும் அவ்விரண்டு அசுரர்களையுமழித்துவிட்டு வருவாயென்று சொல்லிப் பிரமதேவர் மறைந்துவிட்டார்; அப்பொழுது அகத்தியமாமுனிவரும் எதிர்விடைபெற்றுக்கொண்டு மூன்றுசுடர்களும் ஏககாலத்தில் உதயமானதுபோலத் திருமேனிபிரகாசிக்க அழகிய கையினிடத்துள்ள பெருவிரல்போன்ற சிறியவுருவமாய்ப் பூமியில் நடந்துவருகின்ருர். (எ-று.) (ஙு)

அமரகணங்கள்சித்தகண மமரமுனிவர்நரமுனிவர்
தமரமறைகணவக்கிரகஞ் சகலகணமும்புகழ்ந்தேத்தத்
திமிலவேலைகுலமலைகள் செம்பொன்மேருபுடைசூழ
விமலர்மலர்மாரிகள்பொழிய மின்னுக்கொடிகணின்றாட.

(இ-ள்,) தேவகூட்டங்கள் சித்தகூட்டக்கள் தேவமுனிவர்கள் நரமுனிவர்கள் சத்திக்கின்றவேதங்கள் நவக்கிரகங்கள்முதலான சகலகணங்களும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்யவும், திமிலமச்சங்கணிறைந்துள்ள எழுகடல்களும் அஷ்டகுலபர்வதங்களும் செம்பொன்மயமாகிய மகமேருகிரியும் பக்கங்களிற்சூழ்ந்துவரவும் தேவர்கள் புஷ்பவருஷங்கள் பொழியவும் மின்னற்கொடிபோலும் தெய்வமகளிர் நடிக்கவும். (எ-று.) (௪)

பஞ்சமுழவம்விண்ணதிரப் பாடும்புலவரிசைபாடத்
தஞ்சவுதயனெழுங்காலைத் தருக்கூகைக்குநெருக்கம்போ
லஞ்சியசுரர்நடுநடுங்க வரியதீர்த்தம்பலமூழ்கி
விஞ்சுபரமன்றலம்பலவு மேவிவிந்தமலைசார்ந்தான்.

ள்.) தோற்கருவி துளைக்கருவி கஞ்சக்கருவி நரப்புக்கருவி மிடற்றுக்கருவியென்னும் பஞ்சவாத்தியங்களும் ஆகாயத்தில்முழங்கவும், இசைபாடுகின்ற வித்வஜனங்கள் சங்கீதம்பாடவும், பெருமைபொருந்திய சூரியோதயகாலத்தில் விருக்ஷங்களிலுள்ள கோட்டான்கள் எப்படி பயந்து நடுங்குமோ அப்படி அசுரர்களெல்லாம் பயந்து நடுநடுங்கவும், அகத்தியமுனிவரானவர் அரிதாகிய பலதீர்த்தங்களிலும்போய் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டும் பெருமைமிகுந்த பல சிவஸ்தலங்களிலும்போய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டும் விந்தபர்வதத்தினருகே வந்துசேர்ந்தார். (எ-று.) (௫)

அளவினூற்றுயிரமுயர்ந்த வந்தவிந்தமகத்தியனுக்
கிளகியெதிரேசென்றுபணிந் தினியபூசைபலவியற்றி

யுள்முநடுங்கமெய்நடுங்க வொடுங்கிநிற்குநிலைகண்டு [ன்.
வளமைமுனிவன்றிருவுள்ளம் வாழ்ந்துவிந்தமலைக்குரைப்பா

(இ-ள்.) அப்போது அநேகநூறாயிரயோசனைதூரம் உயர்ந்தி ராநின்ற அந்த விந்தமலையானது அகத்திய முனிவரைக்கண்டு மன முருகி எதிர்கொண்டுபோய்வணங்கி இனியவாகிய பலபூசைகளைச் செய்து மனநடுங்கவும் சரீரநடுங்கவும் அடங்கிநிற்கின்ற நிலைமையை க்கண்டு தவசிரோஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவர் திருவுளமகிழ்ந்து விந் தமலைக்குச் சொல்லுகின்றார். (எ-று.) (சு)

தென்பூமிக்கட்டவம்புரியச் செல்கின்றோம்யாஞ்செல்லுங்கா
லுன்பாலேறியிறங்கியிட வொண்ணாநிலத்திற்கொத்திடுக
வன்பாலிதனைச்செய்யாபே லழித்துச்சாம்பராக்கிடுவோ
நின்பாலென்றான்விந்தமலை நிலத்திலொடுங்கிப்புக்கதுவே.

(இ-ள்.) தெற்குத்திசைக்கண் தவஞ்செய்யவேண்டி நாம்போ கின்றோம்; போகின்றபோது உன்மேலேறி யிறங்கிப்போகவொண் ணாது; அதுவொருதடையாகின்றது; ஆகையால் நீ பூமிக்குச்சமமாய் அடங்குவாயாக; இப்படி நீ [illegible]ர்பாகச்செய்யாவிட்டால் உன்னுடைய கூறாயுள்ளவற்றையெல்லாம் அழித்துச் சாம்பலாக்குவோமென்று அ கத்தியமுனிவர் சொல்லியருளினார்; அதுகேட்டு விந்தமலையானது பூமியிலடங்கிப்போயது. (எ-று.) (எ)

ஆடுமரவமந்திரங்கேட் டளைசென்றங்குமலையொடுங்க
நீடுஞ்சுடர்கள்வழிநடப்ப நிறைந்தமலர்மாரியும்பொழிய [தார்
வாடுமுனிவர்தேவரொலா மழைசேர்பயிர்போன்முகங்குளிர்ந்
சாடுமசுரரிருவருழித் தனித்துச்சென்றான்குறுமுனிவன்.

(இ-ள்.) படமெடுத்தாடுகின்ற பாம்பானது பிடாரனுடையமந் திரத்தைக் கேட்டவுடன் படத்தையொடுக்கித் தன்னுடைய அளையி

ற்புகுந்ததுபோல விந்தபர்வதமானது பூமிக்குள் ஒடுங்கினபொழுது பிரகாசமிகுந்த சந்திரசூரியரிருவரும் தமக்குரிய மார்க்கத்திலே சஞ்சரிக்க எவரும் நிறைந்த புஷ்பவருஷம் பொழியக்கண்டு வாடிநின்ற முனிவர்களும் சகலதேவர்களும் மழையைக்கண்ட பயிரைப்போல முகமலர்ச்சியடைந்தார்கள்; இப்பால் அகத்தியமுனிவர் முனிவராதியரைக் கொல்லுந்தொழில்பூண்ட வில்வலன் வாதாவியென்னும் அசுரரிருவரும் இருக்குமிடத்திற்குத் தனிமையாகச்சென்றார். (எ-று.)

சதுராமுனிவன்செல்லுங்காற் றனிவில்வலனேவாதாவி
யெதிரேசென்றுபூசையுஞ்செய் தினியவிருந்துபகர்தலினு
லதிமாண்முனிவன்பொருந்தியபின் பாட்டுவடிவாந்தம்பிதனை
முதியோனறுத்துச்சமைத்திட்டான் முனிவனமுதுசெய்திரு
[ந்தான்.

(இ-ள்.) மிகுந்தவல்லபமுடைய அகத்தியமுனிவர் போகும்போது ஒப்பற்ற வில்வலன் வாதாவியென்னுமிருவரும் எதிரேவந்து பூசைசெய்து இனிதாகிய விருந்துசொன்னதினுல் அதிகமேன்மை பொருந்திய அகத்தியமுனிவர் சம்மதித்திருந்தபின்பு ஆட்டுவடிவமாகியதம்பியைத் தமையனுகியவில்வலன் அறுத்துச்சமைத்துப் பாகஞ்செய்து படைத்தான்; அகத்தியமுனிவரும் அதை அமுதுசெய்திருந்தார். (எ-று.) (கூ)

வம்பன்றமையன்வாதாவி வருகசுவாகாவெனநொடித்தான்
கும்பமுனிவனஃதறிந்து குலவுஞ்சிவனைத்தியானித்துத்
தம்பிதனையுந்தமையனையுஞ் சாம்பராகப்பொடிசெய்தா
னும்பர்குழுவுமுனிவர்களு மோதங்கிளர்ந்ததெனவார்த்தார்.

(இ-ள்.) அங்ஙனமிருந்தகாலையில் வம்பனுகிய மூத்தவில்வலனுனவன் வாதாவிவருக சுவாகாவென்றுசொல்லி அழைத்தான்; அதை

யறிந்து அகத்தியமுனிவர் பிரகாசிக்கின்ற பரமசிவனைத் தியானஞ் செய்து தம்பியையும் தமையனையும் சாம்பலாகும்படி அழித்துவிட்டார்; அப்பொழுது தேவர்கூட்டமும் முனிவர்கூட்டமும் சமுத்திரங்கோஷித்ததுபோலக் கோஷித்தார்கள். (கO)

நெருப்புக்குழியிற்புழுவிழுந்தா னீந்தாதென்னநினைந்திலரோ
பெருப்புவிநாசகாலத்தி லவலவறிவுமேலிடுமே
விருப்புவிந்தவனைகுறைத்து வேலையதனைவிழுங்கினனை
வருக்கப்புழுவிற்சதுராலே வெல்லவெண்ணிமடிந்தனரோ.

(இ-ள்.) நாசகாலமுண்டாகும்போது துர்ப்புத்தி மேலிடுமாதலால் அந்தவில்வலன் வாதாவியென்னு மிருவரும் நெருப்புக்குழியில் புழுவானதுவிழுந்தால் நீந்திக்கரைசேராதென்று நினையாதவர்களாகி அப்புழுவர்க்கமானது நெருப்புக்குழியை நீந்தநினைந்து விழுந்திறந்ததுபோலத் தாங்களும், மதங்கொண்ட விந்தமலையையடக்கிச் சமுத்திரஜலத்தைஆபோசனமாகக்கொண்டருளிய அகத்தியமுனிவரைத் தங்கள்திறமையினுல் வெல்லும்படி நினைந்து இறந்தார்கள். (எ-று.)

அருப்பு வலித்தல் விகாரம். (கச)

காலமறிதலிடமறிதல் கண்டான்றிருவும்பெரியோர்கள்
சீலமறிந்துவழிபடுவான் றிருவும்பெருகும்வரைசான்று
மாலினொருவன்றனைக்கெடுத்து வாழ்வான்றனக்குவருங்கேடு
மேலும்பெரியோர்க்கிடர்செய்வான் கேடிருவர்கரியன்றே,

(இ-ள்.) காலமும் இடமுந்தெரிந்து நடக்கின்றவனுக்குண்டாகின்ற செல்வத்திற்கும் பெரியோர்களுடைய தன்மையையறிந்து வழிபடுகின்றவனுக்கு உண்டாகின்றசெல்வத்திற்கும் பெருகிய விந்த

மலையே சாக்ஷி; ஒருவனைக்கெடுத்து வாழுகின்றவனுக் குண்டாகி ன்ற நாசத்திற்கும் யாவரும் ஏற்கப்பட்ட பெரியோர்களுக் கிடர் செய்கின்றவனுக்கு உண்டாகின்றநாசத்திற்கும் வில்வலன் வாதாவி யென்னுமிருவர்களே சாக்ஷி. (எ-று.)

"பொருள் கருவி காலம் வினை யிடனோ டைந்து,மிருடீர வெண்ணிச் செயல்" என்றபடி காலமும் இடமும்நோக்கி அகத்திய,முனிவனை வழிபட்டு அழியாநிலைமையை எய்தியதாகலின் திருவெய்தற்கு விந்தமலையையும், மற்றையனை அழித்ததுபோல இம்முனிவனையும் அழித்துத் தாம்வாழவெண்ணி அவர்க்கிடர்செய்யத்துணிந்து அழிந்தாராகலின் கேடெய்துதற்கு அசுரரிருவரையும்சாக்ஷியாகக்கூறினார். திருவும் திருவும் கேடும் கேடும் என்னும் நான்கினும் நான்க னுருபு தொக்கது.

(கஉ)

கொடியவிந்தங்கண்டபவங் கொடியோன்றசைச்யையுண்டபவ
தடியவேண்டிக்கூட்டமுடன் சார்ந்துமுத்தாநதிமூழ்கி [ந்
யடியர்க்கெளியன்முதுகுன்ற னடிகளள்பினருச்சித்தான்
வடிவங்கொண்டுமுதுகுன்றன்வந்துமுனிக்குநடஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) அகத்தியமுனிவர் கொடியதாகிய விந்தமலையைக்கண்ட பாவத்தையும் கொடியனாகிய வாதாவியின்மாமிசத்தைப் புசித்த பாவத்தையும் நீக்கவேண்டி மேற்சொல்லிய சகலகூட்டங்களோடும் விருத்தாசலத்திற்குவந்து திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து அடியவர்க்கெளியவராகிய பழமலை நாயகருடைய திருவடிகளை அன்பினால் அருச்சனைசெய்து வணங்கினார்; அப்பொழுது பழமலைநாதர் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளிவந்து அகத்தியமுனிவருக்கு நிருத்ததரிசனம் கொடுத்தருளினார். (எ-று.)

தேவர்முனிவராதியரும் [illegible]ஞ்சரியாதபடி தடைசெய்துநின்று உலகிற்கு அனேகஇடையூற்றை விளைத்ததாகலின் கொடியவிந்தமென்றார்.

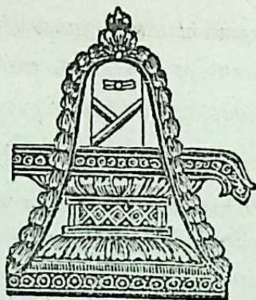
நட்டங்கண்டுகுறுமுனிவ னயர்ந்துபணிந்துதிருவடியை
விட்டுநீங்காக்கைம்மாறே கைம்மாறென்றுமிகவுருகி
யட்டதிசையுமுனிவர்களை யணைவித்திறையையருச்சித்தான்
கட்டுவிடுத்தபதம்போற்றிக் கலிங்கன்பெற்றகதையுரைப்பாம்

(இ-ள்.) அகத்தியமுனிவர் நடனதரிசனங்கிடைத்துப் பேரின்ப முற்றுவணங்கிநின்று சுவாமீ! அடியேன் உமதுதிருவடியைவிட்டு நீங்காதிருக்கும் பதிலுபகாரமே தேவரீர் அடியேனுக்குப் பாலிக்கும் பதிலுபகாரமாகுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்து, அஷ்டதிக்குகளிலுமிருந்துவந்த முனிவர்களெல்லாரையும் தத்தமிடங்களிற்செல்ல விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு பரமசிவனைச் சதாகாலமும் அர்ச்சித்துக்கொண்டிருந்தார்; அவரது பந்தநீங்கியதிருவடிகளைப் போற்றிசெய்து, கலிங்கராஜன்பேறுபெற்றசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றோம். (எ-று.)

அகத்தியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் உக0.




சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

கலிங்கச்சருக்கம்.



(வேறு.)

நல்லகுன்றநாதர்தம்மை நண்ணிமாதவஞ்செயுஞ்
செல்வர்தம்மைநிந்தைசிந்தை செய்யினுமுரைக்கினு
மல்லலாயவலகையாகி யாளுறாதகானகத்
தெல்லையொல்லைசெல்லுவா ரியாவரொன்னிலோதுவாம்.

(இ-ள்.) நன்மைபொருந்திய பழமலைநாதனையடைந்து பெருமை பொருந்திய தவத்தைச்செய்கின்ற பாக்கியங்களை நிந்தனைசெய்தற்கு மனத்தில் நினைத்தாலும் வாக்கினால்தூஷித்தாலும் அப்படிச் செய்கின்றவர்கள் துன்பரூபமான பிசாசுவடிவமாகி மனிதசஞ்சார

மில்லாத காடுகளில் அதிகவிரைவிற்சென்று திரிவார்கள்; அப்படியா னவர் எவரென்ருல் அவருள்ஒருவனைச் சொல்லுகின்ருேம். (எ-று.)

சரோருகக்கரங்கள்கொண்டு சமிதைபுற்கள்பூவிலை
யுரோமசப்பிரானெடுத் துலாவுகானகத்திலே
விரோதமார்பசாசமொன்று மெய்ந்நடுங்கவாய்புதைத்
தரோவிறைஞ்சிநின்றதங்க ணையர்கண்டியம்புவார்.

(இ-ள்.) உரோமசமுனிவர் தாமரைமலரையொத்த கைகளிஞ ல் ஓமவிறகு தருப்பைப்புல் புஷ்பம் மாவிலை முதலியவை கொண்டு திரிகின்றவனத்தில் பெரியோர்களைநிந்திததனுற் பிசாசுரூபம்பெ ற்ற ஒருவன் சரீரநடுக்க வாய்பொத்திக்கொண்டு அவ்விடத்திலே வணங்கி நின்ருன்; அவனைக்கண்டு உரோமசமுனிவர் சொல்லுகின் ருர். (எ-று.) அரோ அசை. (உ)

எங்கணேகுவாயுனக் கிந்தமேனிவந்ததே
னுங்கணென்றுகூறலு முரோமசற்குரைத்திடுந்
துங்கமானசூத்திரன் சொலிற்கலிங்கனென்பெய
ரங்கநாடனிங்ஙன்மேனி யானவாறுகூறுவேன்.

(இ-ள்) நீ எங்கேபோகின்ருய் உனக்கு இந்தச்சரீரம் யாதினுல் வந்தது என்று கேட்டவளவில் அந்தப்பிசாசுரூபமானவன் உரோம சமுனிவர்க்குச் சொல்லுகிருன்; என்னிலைமையைக்கூறுங்கால் யான் உயர்ச்சிபெற்ற சூத்திரக்குலத்தன்; என்பெயர் கலிங்கன்; அங்கதே சத்திலுள்ளவன்; எனக்கு இப்படிப்பட்ட சரீரம் வந்தவகையையும் சொல்லுவேன். (எ-று.) (௩)

துன்றுநாடுவீடுமாடு சுற்றமைந்தர்மாதரா
ரொன்றிலொன்றுகுறைவுமில்லை யுற்றவர்க்குமுதவுவேன்

மன்றவேபசித்துநொந்து வந்தவர்க்குமிட்டியான்
சென்றுதுன்றுசேனையோடு திண்ணமாகநண்ணுநாள்.

(இ-ள்.) சகலவளங்களும் நிறைந்தநாடு வீடு மாடுகள் சுற்றத்தார் பிள்ளைகள் மாதர்கள் முதலானசம்பத்துகளில் ஒன்றிலொன்று குறைவுமில்லை; அல்லாமலும், என்னையடுத்தவர்களுக்கும் கொடுத்துதவுவேன்; மிகப் பசித்து வருந்திவந்த பேர்களுக்கும் போஜனாதிகள் கொடுத்து இந்தவாழ்வையே சத்தியமென்று நினைந்து என்னிடத்து வந்து நிறைந்துள்ள சேனைகளோடும் நான் வாழ்ந்திருக்கின்றகாலத்தில். (எ-று.) (ச)

வாழ்வுபெற்றவாயிலென்று வலியயோகிவந்தன
னூழெனக்கிருந்துகால்கை யொன்றையும்முடக்கிலேன்
ரூழ்கிலேனிருத்தல்கண்டு சந்தயோகிநிந்தியா
யாழமுற்றகுழியமுழுந்தி யச்சமற்றிருந்தனே.

(இ-ள்.) ஐசுவரியமுள்ளவாசலென்று நினைந்து சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ள ஒரு யோகீசுரர்வந்தார்; அவரைக்கண்டவுடன் நான்முற்செய்த கர்ம்மவசமிருந்தபடியால் கைகாலொன்றையுமுடக்காமலும் அவரை வணங்காமலும் கெர்வித்திருத்தல்கண்டு அழகியஅந்தயோகீசுரர் நீநம்மையவமதித்துச் செல்வமாகிய ஆழ்ந்தகுழியில் விழுந்து பயமில்லாம லிருந்தனையென்றுசினந்து. (எ-று.) (ரு)

என்னவாழ்வுவாழ்வையென் றிரண்டுகையையும்மெடுத்
தன்னவன்சிரித்துநின்னை யறிஞர்காணிவிரவிதன்
வன்னமேனிகாணவேண்டு மக்களுக்குள்வாழ்வளித்
துன்னுமாதவத்தினோர்பின் னெல்லைசெல்லுகென்றனன்.

(இ-ள்.) நீ என்னவாழ்வு வாழ்கின்றாயென்று இரண்டுகையை யும் உயரவெடுத்து அந்தயோகீசர் நகைத்து உன்னைப் பெரியோர் கள்கண்டால் சூரியனுடையதிருமேனியை உடனேகாணவேண்டும்; அப்படிப்பட்டபாவியாயினை; ஆதலால் உன்னுடைய வாழ்வை உன் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச் சிவத்தியானஞ்செய்கின்ற மகாத வத்தையுடைய பெரியோர்கள் பின்னே சீக்கிரத்திற் றவஞ்செய்யும் படிபோவாயென்று சொன்னார். (எ-று.) (சு)

யானுமந்தயோகிதன்னை யிங்குமங்குமெங்கணுந்
தானுலைந்துமணிபணிந்து துணியணிந்துசாம்பரு
மேனிரம்பவேபணிந்து மிடியனாகிவீடெலா
நீநுழைந்துதிரிதிநீயு நிந்தகர்க்குநிந்தகன்.

(இ-ள்.) அதைக்கேட்ட அடியேனும் அந்தயோகீசரைப் பார் த்து நீ இவ்விடத்திலும் அவ்விடத்திலும் எவ்விடத்திலும் இருப்பிடங் கிடையாமல் அலைந்து நல்ல ஆபரணத்துக்குக் கதியில்லாமல் உருத்தி ராக்ஷமணிகளைத்தரித்து நல்லவஸ்திரத்துக்குக்கதியில்லாமல் கிழிப ட்டசீலையைச் சுற்றிக்கொண்டு நல்லசுகந்தாதிகளுக்குக் கதியில்லாம ல் சரீரமுழுதும் சாம்பலைப்பூசிக்கொண்டு நல்லபோஜனாதிகளுக்குக் கதியில்லாமல் தரித்திரனாகி வீடுகள்தோறுநுழைந்து பிக்ஷைவாங்கித் திரிவாய்; நீயும் நிந்தகர்க்கு நிந்தகனே. (எ-று.) (எ)

ஆயநின்னையானகைப்ப லென்றுருத்தறைந்தனன்
றூயயோகிவேதியாவோர் சூத்திரப்பிசாசுநின்
னேயமாகநன்மைசொல்ல நிந்தைசொன்னநீயடா
பேயதாகுவாயெனப் பிணிப்புறச்சபித்தனன்.

(இ-ள்.) அப்படியாகிய உன்னைப்பார்த்து நானுஞ்சிரிப்பேனென் று கோபித்துச்சொன்னேன்; அதுகேட்ட பரிசுத்தராகிய யோகீசர்

அதிககோபங்கொண்டு அடா ஒப்பற்ற சூத்திரப்பிசாசே!நாம் உன்னிடத்திலன்பாக உனக்கு நன்மையானவார்த்தையைச்சொல்ல அது தெரியாமல் நம்மைத்தூஷித்தநீ பிசாசுரூபமாகக்கடவாயென்று தின்பமுண்டாகச் சாபங்கொடுத்தார். (எ-று.) (அ)

ஈண்டவன்சபித்தல்கண் டியானுமந்தயோகிதாள்
பூண்டுகொண்டுதிமையைப் பொறுக்கவேண்டுமென்றனன்
மீண்டவன்சிரித்துநீ விருத்தவெற்பிலேகினு
லாண்டுரோமசன்னிருப்ப னவனகற்றுமென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியாக அந்தயோகீசர் சாபமிட்டதுகண்டு அவருடைய திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு எனது குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன்; அதற்குத் திரும்பவும் அவர்நகைசெய்து நீ விருத்தாசலத்திற்குப்போனால் அவ்விடத்தில் உரோமசமுனிவரிருக்கின்றார் அவர் இந்தச்சாபத்தை நீக்கி இரக்ஷிப்பாரென்று அருளினார். (எ-று.) (கூ)

முட்டினூற்குனிந்தபொப்ப முயல்விற்பின்புயோகிதாள்
கிட்டுமோமுனிட்டவாழ்வு கெட்டபோதிலெய்துமோ
சிட்டயோகியிட்டசாபத் திட்டினூற்பிசாசமாய்
விட்டனன்றெருத்தவென்னை மீண்டுதீண்டினாரிலர்.

(இ-ள்.) முட்டியபின்பு தலைகுனிந்ததுபோல யோகீசருடைய சாபம் வந்தபின்பு அவரைவணங்க முயன்றதினால் அவருடைய பாதம் கிடைக்குமோ ! தரித்திரம் வந்தபொழுது முன்னனுபவித்த செல்வங்களை விரும்பினால் அச்செல்வம்வருமோ. அந்தமேன்மை பொருந்திய யோகீசர்கொடுத்த சாபத்தினால் பேயுருவமாகினேன்; அதுமுதல் மறுபடியும் என்னைத்தீண்டினவர் ஒருவருமில்லை. (எ-று.) (கo)

மாறிலாதவயிரவேசர் வடுகநாதர்கிங்கரர்
சோறுபாணிமற்றொருன்னடி தொட்டபோதில்வெட்டுவார்
வேறிருக்கநிற்கொணாது வெயின்மழைக்கன்வாயுவி
லூறுபட்டலைந்துலைந் துறக்கமற்றுநின்றனன்.

(இ-ள்.) மாறுபடுதலில்லாத வைரவக்கடவுளும் அவருடையசேனாதிபதிகளும் அவருடையஏவலர்களும் நான்உணவுசலமுதலானவேறொருபதார்த்தங்களைக் கையினாற் றொட்டபொழுதே கையையறும்படி வெட்டுவார்கள்; அல்லாமலும், இருக்கவும் நிற்கவும் ஓரிடங்கிடையாமல் வெய்யிலிலும் மழையிலும் காற்றிலும்வருந்தி அலைந்தழிந்து நித்திரையுமில்லாமற் றிரிந்துநின்றேன். (எ-று.) (௧௧)

எலும்பொழிந்துடம்பிலிங் கிறைச்சியில்லையென்செய்கேன்
மலங்கினேனலங்குதாக மட்டுமில்லையிந்தநோய்
விலங்கவேதுலங்குநின்னை மேவினேனெனச்சொலுங்
கலிங்கனுக்குரோமசன் கடைக்கணோக்களித்தனன்.

(இ-ள்.) என்னுடையசரீரத்தில் அஸ்தியல்லாமல் அணுவளவாகிலும் மாமிசமில்லை என்னசெய்யப்போகிறேன் மிகவும் வருந்தினேன் அதனால் என்சரீரமுழுதும் உலைகின்றது அந்தத்துன்பத்திற்கு ஓரளவுமில்லை, இந்தவருத்தமெல்லாம் நீங்கும்படிப் பிரகாசிக்கின்ற தேவரீருடைய திருவடியில்வந்து சரணாகதியடைந்தேனென்று சொல்லுகின்ற கலிங்கன்மேல் உரோமசமுனிவர் கிருபாகடாக்ஷம்வைத்தருளினார். (எ-று.) (௧௨)

அளித்துரோமசன்னுரைப்ப னங்கலிங்கநின்வயிற்
கிளைத்தயோகிசாபம்வந்து கிட்டல்பாசமோசன
முளைத்ததீயகன்மமுண்ணு முன்னிலைக்கியோகிதான்
விளைத்ததஞ்சலஞ்சலென்று மெய்க்கரத்தமைத்தனன்.

(இ-ள்.) அப்படிகடாக்ஷம்வைத்த உரோமசமுனிவர் அழகியக லிங்கனே! உன்னிடத்திற் பூரணமான யோகீசருடைய சாபம்வந்து பொருந்தியது உனக்கு மலபரிபாககாலம்வந்து தோன்றினதாகும்; முற்சனனத்திற் செய்துள்ள உனது பாவகன்மங்களனைத்தும் அனுபவித்துத்தீரு முன்னிலைக்கே அந்த யோகீசர் சாபம் தந்தது ; அது பற்றி நீ அஞ்சாதே அஞ்சாதே யென்று உண்மையாகிய சின்முத்திரைபிடித்தகையினல் அபயங்கொடுத்தருளினர். (எ-று.) (கங)

அதிகமானதுறவர்யோக ரையர்துய்யவேதியர்
மதிநிலாவுகுரவர்தன் மனைக்கண்வந்தபோதரோ
விதிகளில்லையேயுடம்பை விற்றுமொன்றைநல்கியே
துதிமொழிந்துதனையிழந்து தொன்மைநன்மைகூறுவான்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய துறவிகள் யோகிகள் முனிவர்கள் பரிசுத்தமாகிய பிராமணர்கள் ஞானப்பிரகாசமிருந்த ஆசிரியர்கள் ஆகிய இவர்களில் எவர்களாகிலும் தன்மனையினிடத்தில் வந்தபொழுது விவேகியானவன் தன்னிடத்தில் ஒருபொருளுமில்லாமற்போனலும் தன்சரீரத்தை ஒருவனுக்கடிமையாகவிற்றாகிலும் ஏதேனும் ஒருபொருளைத் திரிகரணசுத்தியாகக்கொடுத்துத் தோத்திரஞ்செய்து தற்போதமிழந்துநின்று பூர்வபுண்ணியத்தால் தேவரீர்வரவு கிடைத்ததென்றுபுகழ்ந்து கூறுவான். (எ-று.) (கச)

கருணைநாயன்மார்பதங்கள் காண்டல்பாசமோசனந்
தருமவாசகந்தரிப்ப தேதவங்கள்கேள்விக
ளொருமையாயுரைத்தல்கேட் டிருத்தல்சீவன்முத்தியா
மருமையானபரமமுத்தி யந்தபோகர்மகிழ்வதே.

(இ-ள்) கிருபாவடிவமாகிய சிவபத்தர்களுடைய திருவடிகளைத் தரிசனஞ்செய்வதுவே அஞ்ஞானநாசமாகும்; அவர்சொல்லுகின்ற

தருமவாக்கியத்தை மனத்திற்கொள்வதுவே பலதவங்களும் பலகேள்விகளுமாகும்; அவர் ஒருமையாகச் சொல்லுகின்ற வேதார்த்தங்களைக் கேட்டிருப்பதுவே ஜீவன்முத்தியாகும்; அவர் மனமகிழ்ச்சியடைவதுவே அருமையாகிய மேலான மோக்ஷமாகும். (எ-று.) (கரு)

வாழவைப்பதுங்கெடுக்க வல்லதுந்தவத்திஞேர்
பாழறுத்தபார்வையென்று பற்றிநற்றவத்திஞேர்
தாழ்வறுத்தபாததாம ரைக்கணர்ச்சனைச்செயா
ஞழமுற்றகுழியழுந்த வவரைநிந்தைபண்ணினன்.

(இ-ள்.) நம்மைவாழ்விப்பதும் அழிக்கவல்லதும் தவத்தையுடைய பெரியோர்களது குற்றமில்லாத ஞானதிருஷ்டியே என்றறிந்து நல்ல தவமுதிர்ச்சியையுடையவர்களின் மேன்மைபொருந்தியதிருவடித்தாமரைகளில் அர்ச்சனைசெய்யாதவன் ஆழ்ந்த நரகக்குழியில்விழவேண்டி அவர்களை நிந்தைசெய்தவனேயாவான். (எ-று.) (கசு)

கேட்டியோகலிங்கநங் கிளர்ந்தபார்வைமுற்பிறப்
போட்டிமானுடப்பிறப் புனக்களித்ததாதலா
ஞட்டமானநல்லமுத்த நதியின்மூழ்கிமுதுகிரிச்
சேட்டமானசிவனையின்று தெரிசியென்றுசெப்பினன்.

(இ-ள்.) ஓ கலிங்கனே! நீ கேட்பாயாக; நமதுகிருபாதிருஷ்டியானது உனக்கு முன்னுள்ள பேய்ப்பிறவியைக்கெடுத்து மனிதப்பிறவியைக்கொடுத்தது; ஆதலால் யாவரும்விரும்பத்தக்க நன்மைபொருந்திய திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து பழமலையின்கணெழுந்தருளிய சிறந்த பரமசிவனை இப்பொழுது தரிசனஞ்செய்வாயென்று உரோமசமுனிவர் சொல்லியருளினர். (எ-று.) (கஎ)

இனிதுரோமசப்பிரா னிலிங்கனுங்கலிங்கனே
மனிதனுகவிடைகொடுக்க வந்துமுத்தநதியினிற்

புனிதமாகமூழ்கியெங்கள் புண்ணியன்பதத்தையும்
பனியவேரிமிகுகுழற் பதத்தையும்பணிந்தனன்.

(இ-ள்.) இனிதாகிய உரோமசமுனிவர் பேயுருவமாகவந்த கலிங்கராஜனென்பவனை மனிதவுருவமாக விடைகொடுத் தனுப்பினவளவில் அந்தக்கலிங்கனும் திருமணிமுத்தாநதியில் வந்து பரிசுத்தமாக ஸ்நானஞ்செய்து எங்கள் பழமலைநாயகருடைய திருவடிகளையும் குளிர்ந்தமணமிக்க கூந்தலையுடைய பெரியநாயகியம்மையாரது திருவடிகளையும் வணங்கினின்றான். (எ-று.) (கஅ)

கலிங்கனீர்குதித்தல்போன்று கண்கடாரைசிந்திடக்
கலிங்கனுந்துலங்குமேனி கண்டுகொண்டுகவுரிபா
கலிங்கனேமலங்கள்செற்ற காலகாலதோலதே
கலிங்கனேயெனத்துதித் தருத்தியாற்களித்தனன்.

(இ-ள்.) கலிங்கினிருந்து ஜலமானது தத்திவிழுகிறதுபோலக் கண்களிலிருந்து ஜலமானது தாரைதாரையாய்ச் சிதறிவிழும்படி கலிங்கனும் பிரகாசியாநின்ற பரமசிவனுடையதிருமேனியைத் தரிசித்து உமையவளை இடதுபாகத்திலுடையவனே! இலிங்கசொரூபனே! மும்மலங்களையுங்கெடுத்து இரக்ஷித்த காலாந்தகமூர்த்தியே! யானைத்தோலையாடையாகத்தரித்தவனே! என்று அன்பினாற்ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மனக்களிப்படைந்தான். (எ-று.) (கக)

பொருந்திராசபோசமும் புரந்தராதிபோகமு
மருந்திநற்கலிங்கனத்தர் சுத்தமுத்திபெற்றனன்
றிருந்துமாதவத்தினோர்கள் சேவைபோர்க்குநிந்தைதான்
கரந்துரைத்தவர்க்குமக் கலிங்கன்சான்றுகாணிலே.

(இ-ள்.) இகத்திற்பொருந்திய இராஜபோகங்களும் பரத்திலடையத்தக்க தேவேந்திராதிபோகங்களும் அனுபவித்தொழித்து நல்லகலிங்கனும் பரமசிவனிடத்திற்கலக்கும் சுத்தமோக்ஷத்தைப்பெற்முன்; ஆதலால் திருத்தமாகிய மகாதவசிரேஷ்டர்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கும் அவர்களைத்தூஷித்தவர்களுக்கும் வரும்பலன்களையுணர்த்துதற்கு அந்தக்கலிங்கனே சாக்ஷியாகும். (எ-று.) (உ0)

தியவாய்விளம்பிநின்ற சிதடரும்பராக்கினின்
மாயகூவல்வாய்வரம்பின் மைந்தருந்நிகர்ப்பரால்
சேய்கள்பின்னரும்பிறந்து செல்வராவர்தீயவாய்
நாய்களோர்மொழிக்கொவ்வோர் நரகமுற்றுழலுமால்.

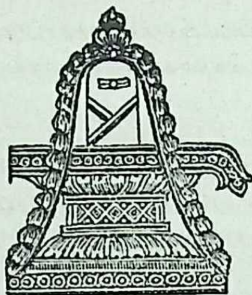
(இ-ள்.) பெரியோர்களைத் தூஷணையாகநிந்தித்தமூடர்களும் பராக்கோடும் இடிந்தகரையையுடைய கிணற்றருகினின்ற சிறுவர்களுஞ் சமானமாவார்கள்; ஆனல் கிணற்றருகில்நின்றுவிழுந்தசிறுபிள்ளைகள் திரும்பவும்பிறந்து செல்வத்தை அடைவார்கள்; பெரியோர்களைநிந்தித்த கொடியவாயையுடையநாய்கள் நிந்தைசெய்த ஒவ்வொருசொல்லுக்கு ஒவ்வொருநரகத்திலுழன்று வருந்துவார்கள். (எ-று.)

கிணற்றில் விழுந்தார்க்குப் பின்னர் நற்கதியுண்டு; பெரியோர்களைத்தூஷித்தவர்களுக்கு நரகமேகாணியென்பது கருத்து. (உக)

கலிங்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உ௩க.




உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

கலியகல்சருக்கம்.

(வேறு.)

பூதநாயகர் திருமுதுகுன்றினிற் புகழைச்
சூதனேதுமென் றிருடிகடொக்குநின் றுரைப்ப
வோதுவான்றிக ழுருத்திரசங்கிதை தன்னி
லாதிநாளினி லருங்கலிதொலைத்தவப் புராணம்.

(இ-ள்.) நைமிசாரணியவாசிகளாகிய முனிவரர்களனைவருஞ் சேர்ந்து சூதமுனிவரைவணங்கி நின்று ஓ சுவாமி! சகலசீவநாயகனுகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிராநின்ற அழகியவிருத்தகிரியின் பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தவளவில் அந்தச்சூதமுனிவரும் பிரகாசிக்கின்றஸ்காந்தத்தில் உருத்தி

ரசங்கிதையிற்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதாய்முற்காலத்தில் அரியகலி யைத்தொலைத்தருளிய அந்தச்சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றார். ()

சனற்குமாரனே தலைவனுமுனிவர்கள் சென்று
கனத்தமேருவி னான்முகன்கழலிணை யிறைஞ்சி
மனக்கருத்தினை யுரைப்பதாய்நின்றனர் மலரோ [தான்
னினைத்துளோர்மனக் கவலைகளென்கொலென் றிசைத்

(இ-ள்.) சனற்குமாரமுனிவர்முதலிய முனிவரர்களெல்லாரும் பெருமைபொருந்திய மகமேருகிரியினிடத்திற்சென்று பிரமதேவரு டைய இரண்டுபாதங்களையும் வணங்கித் தங்களுடைய எண்ணத்தை ச் சொல்வதாக நின்றார்கள்; பிரமதேவரும் அங்ஙனம் கூட்டமாகநி ன்ற முனிவர்களைப்பார்த்து உங்களுக்குச்சம்பவித்த மனோதுக்கமெ ன்னவென்று கேட்டருளினார். (எ-று.) (௨)

அயனைநோக்கிநின் றருஞ்சனற்குமாரனு மறைவான்
மயரும்வன்கலி வசத்தினான்மாதவ ரியாருந்
துயரமுற்றனர் சூத்திரனாயினன் வேந்தன்
புயன்மறுத்தது பூசையுந்தேவர்கட் கிலதால்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்வினாவின பிரமதேவரைப்பார்த்துநின்று அரிய சனற்குமாரமுனிவரும் சொல்லுகின்றார்; முனிவர்களெல்லாரும்மயக் கத்தைத்தருகின்ற வலிமைபொருந்திய கலியின்வசப்பட்டதினால் து ன்பத்தையடைந்தார்கள்; அரசனும் சூத்திரனாகிவிட்டான்; மேகமும் மழைமறுத்தது; அதனாற்றேவர்களுக்குப்பூசையுமில்லை. (எ-று.) (௩)

தன்மதானமுந் தவங்களுமிறந்தன வேதக்
கன்மநீத்தனர் கண்டவர்மறைபடிக் கின்றார்

மன்னரேவலின் மறையவர்நிற்கின்றார் மறைபி
னன்மையெண்ணில ரோதிலர்நிந்தையே நவில்வார்.

(இ-ள்.) தருமங்களும் தானங்களும் தவங்களும் இல்லாமற்போ
ய்விட்டன; வேதவழியாகச்செய்கின்ற சற்கருமங்களையும் ஒழித்துவி
ட்டார்கள்; கிரமமில்லாமல் கண்டவர்களெல்லாம் வேதபாராயணஞ்
செய்கின்றார்கள்; அரசர்களுடைய ஏவலின்வழியே பிராமணர்கள்ந
டக்கின்றார்கள்; வேதங்களின்மேன்மையைச் சிந்திக்கின்றிலர்; அவற்
றை ஓதுகின்றிலர்; தூஷணையே சொல்லுகின்றார்கள். (எ-று.) (ச)

உத்தமக்குணம் விட்டனரியோகமும் விட்டார்
சித்தியெட்டையும் விட்டனர்செபங்களும் விட்டார்
புத்திமேற்புலன் போகலாற்பொறுமையும் விட்டார்
முத்திதன்னிலுங் குடும்பநன்றென்றனர் முனிவர்.

(இ-ள்.) முனிவரர்களெல்லாரும் உத்தமமாகியகுணங்களை விடு
த்தார்கள்; யோகஞ்செய்வதையும் விடுத்தார்கள்; அஷ்டசித்திகளையும்
விடுத்தார்கள்; செபஞ்செய்வதையும் விடுத்தார்கள்; விஷயவழியாக
விவேகஞ்செல்லுதலால் சாந்தத்தையும் விடுத்தார்கள்; மோக்ஷத்தை
ப்பார்க்கிலும் குடும்பமே நன்மையையுடையதென்று வாதிக்கின்றார்
கள். (எ-று.) (ரு)

மாதர்வார்த்தையு மைந்தர்வார்த்தைகளுமே மேலாய்ச்
சாதியில்லவர் பெரியராய்ச்சற்குரு வுடனே
வாதுசெய்குநர் மைந்தர்கள்வண்சிவ பூசை
நீதியில்லையாற் குத்திரபூசையே நினைந்தார்.

(இ-ள்.) மனையாளுடையசொற்களும் பிள்ளைகளுடைய சொற்
களுமே மேன்மையுடையனவாக, சாதியீனர்கள் சாதியிலுயர்ந்தவர்

களாக, சிஷர்கள் ஆசிரியர்களிடத்தில் தாங்கள்கற்ற கல்வியகங்காரத்தினால் தர்க்கஞ்செய்பவர்களானார்கள்; வளப்பம்பொருந்திய சிவபூசைவிதியைவிட்டு வஞ்சகமாகிய பூசையேசெய்கின்றார்கள். (எ-று.)

பொய்களேயொழிந் துண்மையையாவரும் புகலார்
துப்பயாகமுஞ் சூத்திரர்செயும்படி தொடுத்தார்
மையல்வேட்கையு மங்கையர்கோட்டியுஞ் சூதும்
வெய்யமாதனந் தேடலுமாயினன் வேந்தன்.

(இ-ள்.) எவர்களும் அசத்தியவசனத்தைப் பேசுகின்றதேயல்லாமல் சத்தியவசனத்தைப் பேசார்கள்; சூத்திரர்களெல்லாம் பரிசுத்தமாகிய வேள்விகளைச்செய்யும்படி தொடங்கினார்கள்: அரசனானவன்மோகவிருப்பமும் ஸ்திரீகள்சங்கமமும் சூதாடுவதும் நடுவுநிலைமையில்லாமல் மகாகொடுமையானவழியில் திரவியத்தைத் தேடுவதும் ஆயினான். (எ-று.) (எ)

ஒருவர்செய்யுமா சாரமற்றொருவர்செய் கின்றார்
தருமவேடத்தை யாவருந்தரிக்கில ரியாரு
மிருவர்காண்பரு மொருவனையிகழ்ச்சிசெய் கின்றார் [ர்
பொருளின்மேற்கருத்தாயினர்மெய்ப்பொருள்போட்டா

(இ-ள்.) ஒருவர் செய்யத்தகுந்த ஆசாரங்களைச் செய்யத்தகாதவேறொருவர் செய்கின்றார்கள்; எவர்களும் புண்ணியவேடமாகியசிவவேடத்தைத் தரிக்கின்றிலர்; பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவராலும் காண்டற்கரிய ஒருவனாகிய பரமசிவனை எவர்களும்தூஷிக்கின்றார்கள்; திரவியந்தேடுவதில் நினைவுகொண்டவர்களாகி நித்தியானந்த வாழ்வை ஒருவரும் தேடிலர். (எ-று.)

போகவிட்டாரென்பது போட்டாரெனக் குறைந்துநின்றது. (அ)

குடும்பசாகரந் தன்னிலேகொலைகள வாதி
யிடும்பையாகிய முதலைவந்திழுத்தன வவைதாம்

விடும்படிக்குநீ மீகாமனுகிநில் லென்ருர்
னடுங்கியக்கலி தொலேந்திடநான்முக னவில்வான்.

(இ-ள்.) கும்பமாகியசமுத்திரத்தில் கொலேகளவுமுதலிய கொடுந்தொழில்களாலதிகரித்த துன்பமாகியமுதலேசள்வந்து எங்களே இழுக்கின்றன அவைகள் விட்டுநீங்கும்படியாக நீர் மாலுமியாகிநின்று கரையேற்றி இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சனற்குமாரமுனிவர் விண்ணப்பித்தார் ; அதுகேட்டுப் பிரமதேவரும் யாவரும் நடுங்குகின்ற அக்கலி நடுங்கிநீங்கும்படி ஒருசூக்ஷியைச் சொல்லுகின்ருர். (எ-று.)

கலியிலாப்பதி யென்ருெருதலமுண்டு கருது
னலியுமிக்கலி யெந்தநாளினு மில்லே
மலியுநோய்விடும் வன்னிபோற்சத்தியுஞ் சிவமு
நிலவுமத்தல நித்தியகல்யாணமாய் நிகழும்.

(இ-ள்.) கலிநோயணுகப்பெருதபதியென்று ஒருஸ்தலமிருக்கின்றது; சிந்திக்குங்கால் யாவரையும் வருத்துகின்ற இந்தக் கலியானது ஒருகாலத்திலும் அதிவில்லே; அன்றியும், அதிற்சென்றவர்களுக்குஅதிகரிக்கின்ற வியாதிகள்நீங்கிப்போம்; அக்கினியும் சூடும்போல் அபேதமாய்ச்சத்தியுஞ்சிவனும் பிரகாசிக்கின்ற அந்தஸ்தலமானது எப்போதும் நித்தியமங்களமாய்விளங்கும். (எ-று.) (கo)

பழமலேப்பதி யாகியகலியிலாப் பதியின்
முழுதும்வித்தையுஞ் சித்தியுமுத்தியு முண்டு
செழியபூசையாற் சிருட்டியாம்பெற்றன மாங்கே
வழுவின்மாபனும் வஞ்சரைவெல்வரம் பெற்ருன்.

(இ-ள்.) விருத்தாசலஸ்தலமாகிய கலியிலாப் பதியினிடத்திற்போய் தரிசித்தவர்களுக்குச் சகலவித்தைகளும் சித்திகளும்மோக்ஷமு

முண்டாகும்; முற்காலத்தில் நாமும் அந்தஸ்தலத்தில் வளம்பொருந்திய சிவபூசைசெய்தபடியினுல் சிருஷ்டித்தொழிலைப்பெற்ருேம்; அல்லாமலும் குற்றமில்லாதவிஷ்ணுமூர்த்தியும் அந்தஸ்தலத்தில் சிவபூசைசெய்து வஞ்சகராகிய இராக்ஷதர்களைச் செயிக்கும்படியானவரத்தைப் பெற்ருர். (எ-று.) (கக)

மத்தியார்ச்சுனத் திருந்ததேவலனுநாம் பெருத
நித்தியத்துவம் பூசைபாற்பெற்றன னினைக்கிற்
சித்தியாக்கின வர்ச்சியன்சிவார்ச்சனை யாலே
பித்திலாமறை யத்தமுஞ்சித்தியும் பெற்ருன்.

(இ-ள்.) திருவிடைமருதூரிலிருந்து தவஞ்செய்த தேவலமுனிவரும் பழமலையிற்சிவபூசைசெய்து நாம் அடையாத நித்தியத்துவத்தையும் அடைந்தார்; அல்லாமலும், நினைக்குமளவில் எண்வகைச்சித்திகளையுமுடைய யாக்கினவர்க்கியனென்னுமுனிவர் அந்தஸ்தலத்தில் சிவபூசைசெய்ததனுலே மயக்கமில்லாத வேதார்த்தத்தையும் ஞானசித்தியையும் அடைந்தார். (எ-று.) (கஉ)

சுக்கிரன்சிவ பூசைபாற்ருெக்கதா னவர்க்கே
மெய்க்குருத்துவ மிருதசஞ்சீவனம் பெற்ருன்
றக்கசித்திரச் சிகண்டியுஞ் சித்திகடரித்தான்
மக்கண்மித்திரக் கௌசிகன்மறைமுனி யானுன்.

(இ-ள்.) சுக்கிராசாரியும் விருத்தாசலத்தில் சிவபூசைசெய்து அசுர கூட்டங்களுக்கெல்லாம் உண்மையான ஆசிரியத்துவமும் மிருதசஞ்சீவனமென்கின்ற மந்திரசித்தியும்பெற்ருர்; சித்திரச்சிகண்டியும் அந்தஸ்தலத்திற் சிவபூசைசெய்து சகல சித்திகளையும் பெற்ருர்; புத்திரர்மித்திரகளோடெம்கூடிய விசுவாமித்திரமுனியும் சிவபூசைசெய்து வேதமுனிவரானுர். (எ-று.) (கங)

வசிட்டனும்பழ மலையனைப்புதுமல ராலே
விசிட்டபூசையுஞ் செய்தனன்வேள்வியுஞ் செய்தா
னசிப்பில்வேள்வியின் முனிவரோடகத்திய னண்ணிப்
புசிக்கவாங்கின னவியினைமுனிவரும் புசித்தார்.

(இ-ள்.) வசிஷ்டமுனிவரும் பழமலைநாயகனைப் புதியமலர்களை க்கொண்டு விசேடபூசைசெய்து யாகஞ்செய்தார்; அங்ஙனஞ்செய்த கெடாதயாகசாலையில் அகத்தியமுனிவரும் பலமுனிவர்களுடனேவந்து கையேந்தி அவிர்ப்பாகத்தை வாங்கிப்புசித்தார்; மற்றமுனிவர் களும் வாங்கிப்புசித்தார்கள். (எ-று.) (கச)

இந்திரன்முதற் கடவுளரேனைய தேவர்
சந்திரன்பகல் சதுர்மறைவந்தவி கொண்டார்
நந்தநாதனும் பழமலைநாதனும் வடிவாய்
வந்திருந்துதன் கையினல்வாங்கின னவியே.

(இ-ள்.) இந்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் மற்றைத் தேவர்களும் சந்திரனும் சூரியனும் நான்குவேதபுருடர்களும் அந்த யாகசாலையில்வந்து அவிர்ப்பாகத்தைக் கொண்டார்கள்; அப்பொழுது நமதுபெருமானாகிய பழமலைநாயகரும் நம்போல உருவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து அவர்களோடிருந்து தமது திருக்கரங்களால் அவிர்ப்பாகத்தை வாங்கிப்புசித்தார். (எ-று.) (கரு)

அண்டரந்தநா ளசுரரைவெல்லுவான் றிரண்டு
மிண்டிவந்தன ரசுரரும்வேலையி லொளித்தார்
கண்டகத்தியன் கடலினீர்கையினல் வாங்கி
யுண்டபின்வெளி யாயினரசுரரை யொழித்தார்.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் அசுரர்களைச்செயிக்கும்படி நினைந்து சகலதேவர்களும் கூட்டமாகக் கூடிவந்தார்கள்; அப்பொழுது அவ்வசு

ரர்களெல்லாரும் சமுத்திரத்தில் ஒளித்துக்கொண்டார்கள்; அதுகண்டு அகத்தியமுனிவரும் சமுத்திரசலத்தைக் கையில்வாங்கி ஆசமனமாக உட்கொண்ட பின்பு அசுரர்கள்வெளிப்பட அவர்களெல்லாரையும் தேவர்கள் சங்கரித்தார்கள். (எ-று.) (கசு)

இவர்கண்மாத்திர மன்றுமற்றேனைய முனிவோர்
தவர்கடேவர்க டலத்தினர்பிலத்தினர் தக்கோ
ரெவர்களும்முது குன்றனையிறைஞ்சிட வரங்க
ளவரளித்தனர் நீவிருஞ்செல்லுமென் றறைந்தான்.

(இ-ள்.) இஷ்டசித்திகளையடைந்தவர்கள் நாம் இப்போது சொல்லிய இவர்கள் மாத்திரமல்ல; எல்லாரும் நினைத்தவரங்களைப் பெற்றார்கள்; அல்லாமலும் மற்றமுனிவர்களும் தபோதனர்களும்தேவர்களும் பூலோகத்தாரும் நாகலோகத்தாரும் மற்றைப் பெரியோர்கள்யாவர்களும் அந்தஸ்தலத்திற் சென்று பழமலைநாதரை வணங்க அவரும் அவர்களுக்குச் சகல வரங்களையும் கொடுத்தருளினார்; ஆதலால் நீங்களும் விருத்தாசலத்திற்குச் செல்லுங்களென்று சனற்குமாரமுனிவர் முதலிய சகலமுனிவர்களுக்கும் பிரமதேவர் அனுக்கிரகஞ் செய்தார். (எ-று.) (கஎ)

திசைமுகன்றிரு வாக்குபதேசமாக் கொண்டு
நசையினான்முது குன்றினின்முனிவர்க ணண்ணி
யிசையுமஞ்சன மலர்கடங்கரத்தினு லெடுத்து
வசையிலாதமுத் தாநதிப்புண்ணிய மடுவில்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட சகலமுனிவர்களும் பிரமதேவருடைய திருவாக்கை உபதேசமாகக்கொண்டு விருப்பத்தோடும் விருத்தாசலத்திற்குப்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுக்கிசைந்த திருமஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பங்களும் தங்களுடையகைகளாலெடுத்துக்கொண்டு குற்றமில்லாத திருமணிமுத்தாநதியின்கணுள்ள புண்ணியமடுவில்வந்து. (எ-று). ()

மூன்றுகாலமு மூழ்கிநம்முதுகிரி யிறையை
யேன்றபூசையு மியற்றினர்வலஞ்செய்து செபித்தார்
மான்றிடுந்துயர் மாறினர்வரங்களும் பெற்றார்
தோன்றுஞானமுங் கலியிலாச்சுகத்தையு மடைந்தார்.

(இ-ள்.) திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து நமது பழமலைநாதனை மேன்மையாகப்பூசித்து பிரதக்ஷிணஞ்செய்து செபமுஞ்செய்து அவ்விசேடத்தால் மயக்குகின்ற துன்பத்தினீங்கிச் சகலவரங்களையும்பெற்றார்கள்; அதனால் பிரமஞானமும் உண்டாகிக் கலியில்லாத சுகத்தையும் அடைந்தார்கள். (எ-று.) (கக)

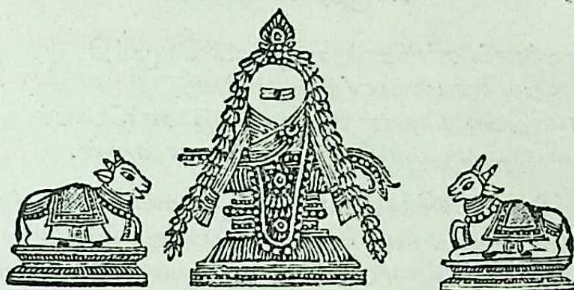
உலர்த்தியாக்கையை யொறுத்தலும்வெறுத்தலு மின்றித்
தலத்துமுக்கியஞ் சிறிதுகாலத்தினிற் றவங்கள்
பலித்ததென்றுதாங் தங்களிலதிசயப் பட்டுப்
புலப்படத்தலத் திருந்தனர்பூசையே புரிந்தார்.

(இ-ள்.) சரீரத்தையுலர்த்தி ஒறுத்தலும் வெறுத்தலும் இல்லாமல் இந்த ஸ்தலத்தின் விசேஷத்தினால் சிறிதுநாளில் தபோபலன்கள் சித்தியாயிற்றென்று சகலமுனிவர்களும் தங்களுக்குள் ஆச்சரியப்பட்டு அந்த ஸ்தலத்தில் ஸ்திரமாகவிருந்து சிவபூசைசெய்தார்கள். (உ0)

கலியகல்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உடுக.





உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

சுவேதச்சருக்கம்.



(வேறு.)

அருமைமாதவ ரிடைவிடாதிருந்தன ரப்பா
லொருதுவாபர யுகத்தினிற்சுவேதனென் றொருவன்
குருகுலத்தினின் மன்னவனைம்பது கோடி
பிருதிவிப்பரப் பாண்டனன்பெருவய திருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்தில் அருமையாகிய மிக்கதவத்தையுடைய முனிவர்கள் இடைவிடாமல் சிவபூசைசெய்திருந்தார்கள்; அப்பால், ஒரு துவாபரயுகத்தில் குருகுலத்திற்பிறந்துள்ள சுவேதனென்னும் பெயரையுடைய ஓரரசன் ஐம்பதுகோடியோசனைவிசாலமுள்ள பூமி முழுதும் ஏகசக்கிரத்தினால் ஒருகுடைநிழலில் அரசாக்ஷிசெய்து மூதிர்ந்தவயதையுடையவனாகி இருந்தான். (எ-று.) (க)

மகரவக்கரம் வல்லினத்துரத்திடை யெழுத்தி
னிகலறுத்தின மாய்நகரத்தினிற் ருற
யகரமாதியிற் றனைபளித்தென்னவஞ் சகர்பொய்த்
துகளிலாவினர் தன்னினர்துறவர்பா னின்ருன்.

(இ-ள்.) மரமென்னுமொழியின் ஈற்றுமகரம் வல்லினஞ்சேருங்கால் சிலவிடத்து மரங்கோடு எனமெலிந்து நிற்பினும் மரக்கோடு எனவலிந்துநிற்றலே மிகுதல்போன்று இவ்வரசனும் சத்துருக்களைக் கண்டவழித் தனதியற்கையுருவிழந்து வலிந்தும், அம்மகரம் இடையினஞ்சேருங்கால் 'மரம்யாது, மரம்வலிது, என ஒத்துநிற்றல்போன்று இவ்வரசனும் உண்மையாகிய மித்திரராதியர்பால் ஒற்றுமையுடையனுகியும், மெல்லினத்ததாகியநகரஞ்சேருங்கால் அம்மகரம் 'மரநன்று' எனத் தன்னிலையிழந்து புணர்தல் போன்று இவ்வரசனும் சுற்றத்தவர்சேருங்கால் தன்னிலையிழந்து கலப்புற்றும், உயிர்சேருங்கால் அம்மகரம் 'மரமழகியது, எனப்புணர்தல் போன்று இவ்வரசனும் பெரியோர்பால் தனதுசரீரத்தையே அவர்க்குரிமையாக ஒப்புவித்தும், இங்ஙனம் வாழ்ந்தான். (எ-று.) ஈண்டுக்கூறும் உவமான உபமேயங்கட்கு இயைந்தவுதாரணங்களை ஏற்றபெற்றிகொள்க.

"மகர வக்கரம் வல்லினந் துரந்திடையெழுத்தி, னிகல றுத்தினமாக்கியே நகரம தீரு,வகர வக்கரத் தடங்கிட வொடுக்கிமற் றவற்றைத்,துகளில் வல்லினத் தடக்குறுந் றுறவர்பா னின்ருன்,,எனப் பாடமோதி, மகாரவக்ஷரமாகிய மலத்தைவல்லினமாகிய சிகாரவக்ஷரமென்னும் சிவத்திஞலோட்டி இடையினமாகிய யகாரவக்ஷரமென்னும் ஆன்மாவில் பகையைநீக்கியொடுக்கி, அழிவெய்தும்படி நகாரவக்ஷரமாகிய திரோதாயியை வகாரவக்ஷரமாகிய அருளிலொடுக்கிப் பின்,யகாரவகாரமென்னும் அவ்விரண்டையும் சிகாரவக்ஷரத்தொடுக்கிய சிவன்முத்தர்பால் அனுசரித்திருந்தான் எனப்பொருள்கொள்வதும் உண்டு.

இதனை "நகரமொடு மகாரங்கள் சடந்தருங்கா ரணமா - நாடு மிவை நீங்கியிடும் வகையைநவி லுதுங்கேள், வகரத்தி னகரமுநல் யகரத்திற் றுனே - மகாமுநீங் கிமெரிய சிகரமனு தன்னால், யகரல யம் வகரமுந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க - மாகுமிறை நீங்கவுயிர் முத் தியெய்து மென்றே, தகரநறுங் கரியகுழ னகமாதுக் கிறைவன் றன துதிரு வுளமகிழ்ந்து சாற்றினனன் குணர்ந்தே." என்னும் நிஷ்டா னுபூதியானுமுணர்க. (உ)

வேற்றுமைப்பெயர் விரிந்தெனப்பலபெயர்க் கொருபேர்த்
தோற்றமென்னவே மாற்றலர்க்சனந்தமாய்த் தோன்றி
யாற்றுபேர்வினை யெச்சநேரவாவினர்க் குதவித்
தோற்றமெய்க்குயி ரொழுத்தெனத்துணைசெயூச் செறிந்தான்.

(இ-ள்.) ஒருபொருட்கு வேற்றுமைவகையால் பலபெயர் விரிந் தாற்போல அநேகம்பெயர்களையுடையனுய்ச் சத்துருக்களுக்கு அநே கனுகியும், பலபெயர்கட்கும் ஒருபொருளேதோற்றுமாறுபோலத் தன் னையவாவினர்களுக்கு ஏகனுகியுதவியும், ஒற்றுக்கு உயிர் இன்றியமை யாதவாறுபோலத் தான் சர்வான்மாக்களுக்கும் இன்றி யமையாதவ னென்பதுதோன்ற எவ்வுயிரையும் காத்தும் விளங்கினுன். (எ-று.)

பலபெயரெச்சங்கள் ஒருபெயரையும் பலவினையெச்சங்கள் ஒரு வினையையும் அவாவிநிற்றல்போலத் தன்னை அவாவிநிற்பவர்க்கெல் லாமென்பார் பேர்வினையெச்சநேரவாவினரென்றூர். அஞ்சினர்க்குத வியென்பதும் பாடம். (ங)

கூப்பிலேம்பது கோடியோசனையுல காண்டோன்
பூப்பிரதக்கணம் பண்ணினுன்பூங்குழற் றேவி
வாய்ப்பிலந்தனான் மாண்டனன்மரண்வே தனையைத்
தாப்பின்மன்னவன் கண்டனன்கொண்டனன் றளர்வே.

(இ-ள்.) குறைதலில்லாத ஐம்பதுகோடியோசனை விசாலமுள்ள பூமிமுழுதும் அரசாக்ஷிசெய்த சுவேதராஜனென்பவன் தனது மனையவளோடும் விதிப்படி பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தான்; அங்ஙனஞ்செய்தகாலத்தில் புஷ்பமாலையணிந்தஅளகத்தையுடையமனையவள்இறந்தாள்; அவள்பட்ட மரணாவஸ்தையை அருகிலிருந்த அவ்வரசன்கண்டு ஊசல்போல அலையும் மனத்தளர்ச்சியடைந்தவனாகி. (எ-று.) (ச)

கூப்பு தாப்பு வலித்தல்விகாரம். தாம்பு ஊசல்.

குதுகுதுத்துமன் சுக்கிரன்பதந்தலைக் கொண்டான்
கதுமெனச்சிவ கதியுபதேசமும் பெற்றான்
விதிர்விதிர்ப்புடன் மிருதசஞ்சீவனம் பெற்றா
னெதுமறச்சம னெய்திடாத்தலமென வெழுந்தான்.

(இ-ள்.) சுவேதராஜன் சகலத்தையும்வெறுத்துச் சுக்கிரபகவானுடைய திருவடிகளைச் சிரமேற்கொண்டு அதிதீவிரமாகச் சிவசாயுச்சியத்தைத்தருகின்ற ஞானோபதேசமும்பெற்று அதிகநடுக்கத்தோடும் மிருதசஞ்சீவனமென்னும் மந்திரசித்தியும்பெற்று கொரேமான யமவாதை பொருந்தாதஸ்தலம் எந்தஸ்தலமென்று விசாரித்துப் புறப்பட்டான். (எ-று.) (ரு)

காவிரிப்புனன் மூழ்கினான்கரிவன மிறைஞ்சிக்
காவிரித்தெழு தவத்துறைகனமழ பாடி
மாவிருக்குமை யாறுடன்வதிட்டையும் பணிந்தான்
மாவிருப்புறு முனித்துவம்வதிட்டையிற் பெற்றான்.

(இ-ள்.) சுவேதராஜன் காவிரிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து திருவானைக்காவைவணங்கிப் பூஞ்சோலைகள் விரிந்துவளர்கின்ற திருத்தவத்துறையும் பெருமைபொருந்திய திருமழபாடியும் இலக்குமிவாசஞ்

செய்கின்றதிருவையாறும் திருவதிட்டையும்போய் வணங்கி, அந்தத் திருவதிட்டையென்னுந் தலத்தில் யாவரும் அதிகவிருப்பங்கொள்ளுகின்ற சுவேதமுனிவனென்னும் பெயரைப்பெற்ருன். (எ-று.) (சு)

கிரியிராசனைக் கெழுமிமுத்தாநதி மூழ்கித்
திரிவலஞ்செயூத் திருமுதுகுன்றனைப் பணிந்து
பரிவினுற்குறு முனியையும்பணிந்தருந் தவங்கள்
புரிதரத்தலம் புகன்றருள்செய்கெனப் புகன்ருன்.

(இ-ள்.) சுவேதராஜன் மலைகளுக்குட் சிரேஷ்டமாகிய விருத்தாசலத்திற்குவந்து திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து அழகிய பழமலைநாதரை மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துவணங்கி அன்பினால் அகத்தியமுனிவரையும்வணங்கிநின்று, சுவாமீ ! அடியேன்தவங்களைசெய்யும்படி மேன்மையான ஒருஸ்தலத்தை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். (எ-று) (எ)

விருத்தவெற்பினிற் றவஞ்செயின்மிருத்துவ மில்லை
திருத்துபிங்கலன் கோசிகன்றேவரிற் பெரியோர்
பெருத்தநான்முகன் பூசைபாற்பெருவரம் பெற்ரு
ரொருத்தராகிலும் வரம்பெருதொழிந்தவ ரில்லை.

(இ-ள்.) இந்தவிருத்தாசலத்தில் தவஞ்செய்தால் அவர்களுக்கு இறத்தற்றன்மையில்லை; அல்லாமலும் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவிக்கும் குபேரனும் விசுவாமித்திரமுனியும் தேவர்களிற் சிறந்தவர்களும் பெருமைபொருந்தியபிரமதேவரும் சிவபூசைசெய்துபெரிதாகிய வரங்களைப்பெற்ருர்கள்; இந்தஸ்தலத்தில்வந்தவர்களில் வரம்பெருமற் போனவர்கள் ஒருவருமில்லை. (எ-று.) து-அனுபவம். (அ)

அனுதியாஞ்சுயம் பிலிங்கமுமருளுரு நதியும்
விஞவிவேலர்தம் மேவலாலுமுமின் கணைந்து

பிஞகியோகமுஞ் சித்தியுஞானமும பெறரே
மறுதியாலுமித் தலத்திறமளக்கலாம் வரைத்தோ.

(இ-ள்.) அருதியாகிய சுயம்புலிங்கத்தின் பெருமையும், அருள் வடிவமாகிய திருமணிமுத்தாநதியின்பெருமையும், எனது ஆசிரியரா கிய வேலாயுதத்தையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் அனுக்கிரகஞ்செ ய்யக்கேட்டு அவரது ஆக்கினையினுல் நாமும் இந்தஸ்தலத்திற்குவந் து பூசித்தபின்பு சிவயோகமுஞ் சகலசித்திகளும் பிரமஞானமும் பெ ற்ரேம்; ஆதலால் இந்தஸ்தலத்தின் மகிமை மனமுதலானவைகளா லும் அளவிட்டுச்சொல்லலாகுமோ. (எ-று.) (கூ)

நீயுநின்மனக் கவலையைநீக்கியித் தலத்திற்
றூயமாதவஞ் செய்யெனச்சொற்றனன் முனிவ
னுபமன்னனு மகத்தியனுரைத்ததை நயந்து
காயவாழ்க்கையைக் கானலுங்கனவுமாய்க் கருதி.

(இ-ள்.) நீயும் இந்தஸ்தலத்திலிருந்து உன்னுடைய மனேசஞ்ச லத்தையொழித்துப் பரிசுத்தமாகிய மகாதவத்தைச் செய்வாயென்று அகத்தியமுனிவர்சொல்லியருளினர்; அந்தச் சுவேதராஜனும் அகஸ் தியமுனிவர் சொன்ன வாக்கியத்தை உபதேசமாகக்கொண்டு சரீர வாழ்க்கையைக் கானற்சலமும் கனவிற்கண்டபொருளுமாக நினை ந்து. (எ-று.) (௪0)

சீதளப்பசுஞ் செம்பொனல்வேய்ந்துநித் திலத்தாற்
பாதலப்பணி மணியினற்பத்திபிற் குயிற்று
மீதலத்தினின் மின்னிளங்கொடிமுலைத் தடந்தோய்
மாதுளைத்திரு மலர்நிறமன்னனுந் துறந்து.

(இ-ள்.) குளிர்ச்சியையுடைய பசுமைதங்கிய செம்பொற்றகட் டால்வேய்ந்து இடையிடையே முத்துக்களாலும் பாதாளலோகத்தி

ணுள்ள நாகரத்தினங்களினாலும் பத்திபத்தியாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிற மேலுப்பரிகையினிடத்தில் இளமைபொருந்திய மின்னற்கொடி போன்றபெண்களுடைய ஸ்தனபாரத்திற்புணருகின்ற மாதுளம்புஷ்பத்தையொத்து விளங்கும் திருமார்பையுடைய சுவேதராஜனும் அத்தகைய இன்பமுதலியவற்றைத்துறந்து. (எ-று.) (கக)

மூன்றுகாலமுத் தாநதிமூழ்கிநீ றணிந்து
கோன்றளிர்க்கையான் மஞ்சனங்கொழுமல ரேந்தி
யேன்றதம்பிரான் பூசைமுக்காலமு மியற்றி
யான்றதக்கிணஞ் செய்தெழுத்தஞ்சுமே செபித்து.

(இ-ள்.) சுவேதராஜன் திருமணிமுத்தாநதியில் திரிகாலங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சரீரமுழுவதும் விபூதியைத்தரித்துக்கொண்டு தனதுமாந்தளிரையொத்த கைகளாற் திருமஞ்சனமும் வளம்பொருந்திய புஷ்பங்களுமெடுத்து உயர்வானபழமலைநாதரை மூன்றுகாலங்களிலும் பூசனைசெய்து மேன்மையான பிரதக்ஷிணநமஸ்காரங்களுஞ்செய்து பஞ்சாக்ஷரத்தையுஞ் செபஞ்செய்துமுடித்து. (எ-று.) ()

நிச்சயித்தநல் லடிசிலானெய்தயிர் பாலா
னச்சுமின்சுவைக் கறியினனறுஞ்சுவைக் கனிபால்
வைச்சபன்ணியஞ் சருக்கரைப்பானிய வகையா
லிச்சையின்படி யடியவர்பூசையு மியற்றி.

(இ-ள்.) சுவேதராசன் தன்மனதினால் இனியவென்று நிச்சயஞ்செய்த நன்மைபொருந்திய போசனத்தினாலும் நெய் தயிர்பால் முதலியவைகளாலும் யாரும்விரும்பத்தக்க இனிதான சுவைபொருந்திய கறிவகைகளினாலும் நல்லமதுரமாகிய பழவகைகளினாலும் ரசம்பொருந்திய சிற்றுண்டிகளாலும் சர்க்கரை சுத்தோதக முதலியவற்றாலும் சிவனடியார்கள் மனவிருப்பத்தின்படி திருப்திசெய்து பூசித்தும்(இருந்தான்.) (எ-று.) (கரு)

நாற்றிசைப்பயன் சுமந்துநாற்றிசையெலா மின்னிச்
சீற்றவைம்புலன் கறுத்திருந்தீவினை யிடித்துப்
போற்றுமன்பர்தாள் வீழ்ந்துபொற்பழமலை யேறித்
தோற்றுபொன்மழை பொழிந்ததுசுவேதனுங் கொண்டல்.

(இ-ள்.) சுவேதராசனென்னும் மேகமானது நான்குதிசையிலு முள்ள பொருள்களாகிய நீரைக்கிரகித்து நான்கு திசைகள்தோறும் கீர்த்தியாகிய மின்னலைப்பரப்பிக் கொடிய பஞ்சேந்திரியங்களைக் கோபித்தலாகியகறுப்பையடைந்து பெரியதீவினைகளையிடித்து யாவரும்வழிபடத்தக்க அடியவர்திருவடிகளிற்பணிந்து அழகிய விருத்தாசலத்தில்வந்தேறித் தோன்றுகின்ற சுவர்ணமாகியமழையைச் சொரிந்தது. (எ-று.) (கச)

சுவேதனைக் கொண்டலென்றதற்கியையப் பயன்சுமத்தல் மின்னல் கறுத்தல் இடித்தல் கால்வீழ்தல் மலையேறல் மழைபொழிதலாதியவும் உருவகித்தார்.

சுந்தரர்க்கருண் முதுகிரிச்சோதியு மங்நாள்
வந்துமான்முகற் களித்தமந்திரத்தையு மியம்பி
நந்தமேனியிந் நகரமாநதிகளுக் கரசா
மிந்தமாநதி யிதிற்றவம்புரியென விசைத்து.

(இ-ள்.) சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஓதிய திருப்பாடற்கிரங்கித் தியாகங்கொடுத்தருளிய பழமலைநாதரும் சுவேதராஜனிடத்திற்குவந்து முற்காலத்தில் பிரமதேவருக்குஉபதேசஞ்செய்த மந்திரத்தையும் உபதேசித்து இந்தஸ்தலம்நமதுவடிவமாகும்; இந்தத்திருமணிமுத்தாநதி நதிகளுக்கெல்லாம் அரசாகும்; இந்தஸ்தலத்தில் தவஞ்செய்வாயாக வென்றுசொல்லி. (எ-று.) (கரு)

அகிலகாரணன் மறைந்தனனத்திசை வணங்கி
யிகலறச்சிவ பூசைமாமகேசுர பூசை

சகலதானதன் மங்கஞுந்தருக்கினுற் பெருக்கிப்
புகலருந்தவ மகிழ்ச்சியாய்ப்புரிந்தனன் சுவேதன்.

(இ-ள்) உலககாரணனுகிய பரமசிவன் மறைந்தருளினுர்; அது கண்டு சுவேதராஜனும் அந்தத்திசையைநோக்கி நமஸ்காரஞ்செய்து அஞ்ஞானவலிமைநீங்கும்படி சிவபூசையும் மகேசுரபூசையும் சகல தானதருமங்களும் களிப்பினுல் விர்த்திபண்ணிச் சொல்லற்கரிய தவத்தைச்சந்தோஷத்துடன் செய்தனன். (எ-று.) (சகு)

குதலையாங்குழக் கன்றுநிக்கொச்ஞசபான் போல
வதிபன்றேற்றிநின் றருள்செய்வான்சுவேதனே யுனக்குச்
சுதபனுமமுந் தந்தனநந்திதன் சுகமும்
பதமுந்தந்தன மெனறனன்சுவேதனும் பகர்வான்.

(இ-ள்) மழலையையுடைய இளங்கன்றைநினைந்து இரங்கிவருகின்ற பசுவைப்போலப் பரமசிவனும் சுவேதமுனிவனுக்கிரங்கிப் பிரத்தியக்ஷமாகிநின்று கட்டளையிடுகின்றுர்; ஓ சுவேதமுனிவனே! நாம் உனக்குச் சுதபனென்னும் பெயரையும் கொடுத்தோம்; அல்லாமலும் நந்திகேசனுக்குள்ள சுகத்தையும் பதவியையும் கொடுத்தோம்; என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினுர்;அதுகேட்டுச் சுவேதமுனிவரும் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றுர். (எ-று.) (கஎ)

கலிப்பிறப்பினுற் காலனுனரகினு லடியேன்
சலிப்பிலேன்பிறப் பிறப்பினுற்றலைதடு மாறி
வலித்துநின்பத மறப்பனேல்மாறுகள் வருமேற்
பலிப்பிழப்பனே யென்றியான்பயர்தனன் பிறப்பை.

(இ-ள்.) அடியேன் வறியபிறவிவாதையினுலும் யமவாதையினுலும் நரகவாதையினுலும் சலிப்படையவில்லை; பிறப்பினுலும் இறப்பினுலும் இடமயங்கி அவற்றேருடன்பட்டு உம்முடைய திருவடிகளை மறந்துவிடுவேனுகில் மாறுகளுண்டாகும்; அதனுல் இப்போது

கிடைத்துள்ள தபோபலத்தை இழந்துவிடுவேனேயென்று நினைந்து அடியேனும் பிறவிக்குப்பயந்தேன். (எ-று.) (கஅ)

பொன்றுமிப்பிறப் பொழித்தருள் புரிந்திடவேண்டு
மென்றுகூறுவா னுமையுடனின்றுபோ லென்று
நின்றிடும்படி வேண்டுநின்னிணையடி நேசங்
குன்றிடாவரங் கொடுத்திடவேண்டுமென் றுரைத்தான்.

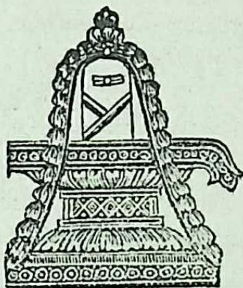
(இ-ள்.) நாசப்படுகின்ற இந்தப்பிறவித்துன்பத்தை நீக்கி இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து சுவேதமுனிவர் பின்னையுஞ் சொல்லுகின்றார்; சுவாமி! இப்பொழுது தரிசனங்கொடுத்ததுபோல எப்பொழுதும் இந்தஸ்தலத்தில் உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளியிருந்து இரட்சிக்கவேண்டும்; அல்லாமலும் அடியேனுக்கு உம்முடைய உபயதிருவடியின்கண் அன்புநீங்காதிருக்கின்றவரமுங்கொடுத்துக் காக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். (எ-று.) (கக)

சுதபன்முன்னரோ திரிபுரந்துளெழ நகைத்த
வதிபனுஞ்சிரித் தப்படியாகுவ தென்று
முதல்வனின்றனன் சுவேதனுமுதல்வரம் பெற்று
னுதவுந்தம்பிரா னடியவர்பூசையு முரைப்பாம்.

(இ-ள்.) சுவேத முனிவராகிய சுதபருக்கு முன்பு முப்புரங்களும் பொடியாகும்படிநகைசெய்த முதல்வனாகிய பரமசிவனும் நகைத்து அப்படியே ஆகக்கடவதென்று அருளினார்; சுவேதமுனிவரும் முதன்மையாகத் தானினைந்தவரத்தைப் பெற்றிருந்தார்; இப்பால் அந்தத்தலத்திலிருந்து சகல நன்மையையுந்தருகின்ற பரமசிவனடியார்களுக்குப் பூசைசெய்வதினால்வருகிற பலனையுஞ் சொல்லுகின்றோம்.

சுவேதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உஎக.


உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

அன்பர்பூசைச்சருக்கம்.



(வேறு.)

பதினெட்டதனிற் பதின்மூன்றாவது சிவகண்டத்
ததிகச்சிரகிரி யன்பர்கள்பூசையை யுரைகின்றேம்,
மதிபெற்றுளவோர் வணிகற்கொருநான் மகவுள்ளார்
முதிரக்காசித் தவரர்ச்சனைசெய் தான்முன்னோன்.

(இ-ள்.) புராணம்பதினெட்டினுள்ளே பதின்மூன்றாவது புராணமாகிய காந்தத்தில் சிவாரகசியகண்டத்திலுள்ள மேன்மையான பழமலையில் அடியார்களைப்பூசிப்பதினாலுண்டான பலனைச்சொல்லுகின்றேம்; பூர்வத்தில் விவேகமிகுந்துள்ள ஒருவைசியனுக்கு நான்குகுமாரர்களுண்டு; அவர்களிற் பிரதமபுத்திரனானவன் தவமுதிர்ச்சி யடை

யும்படியாகக் காசிவாசிகளாகிய பெரியோர்கள்வரக்காணில் அவர்களை விசுவநாதராகப்பாவித்துப் பூசைசெய்தான். (எ-று.) (க)

காசிப்பரமன் கழலிற்புக்கான் முற்றேன்றல்
வாசிச்சோமே சத்திலிரண்டா வானன்பர்
நேசப்பூசை நிறைத்தருள்பெற்றான் மூன்றுவான்
பாசத்தாருடை மக்கள்பறித்த தனத்தாலே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்பூசித்த பிரதமபுத்திரன் தேகாந்தத்தில் காசி விசுவநாதருடைய திருவடியிற்சேர்ந்தான், இரண்டாவது புத்திரன் உயர்வுபொருந்திய சோமேச்சரமென்னுந் தலத்திலிருந்து வருகின்ற அடியார்களைக்கண்டு அன்புடனே சோமேச்சுரராகப் பாவித்துப் பூசைசெய்து தேகாந்தத்தில் அக்கடவுளுடைய திருவடியிலடைந்தான்; மூன்றும்புத்திரன் பந்துக்களுடையபிள்ளைகள் வியாபாரத்தினின்று பகற்பறியாகக்கொண்ட திரவியத்தினால். (எ-று.) (உ)

தனபதியாகிக் கனகசபைப்பத் தர்க்கன்பாய்த்
தினமுமருச்சனை செய்திறைபாதத் திற்புக்கா
னினமொருசிறுவன் சிறுதுணிகைக்கொண் டிடவெட்டிப்
பனவனைவெட்டிச் சிறுவனைவெட்டிப் பறிகொள்ளும்.

(இ-ள்.) குபேரனைப்போற் செல்வத்தின் மிகுந்துள்ளவனாகிச் சிதம்பரத்திலிருந்துவருகின்ற அடியார்களைக்கண்டு சபாநாயகராகப் பாவித்து நாள்தோறும் அன்பாகப்பூசைசெய்து தேகாந்தத்தில் அக்கடவுளுடைய திருவடியிற்சேர்ந்தான்; மற்றொருவனாகிய நான்காம்புத்திரன் யாரேனும் ஒரு சிறியவஸ்திரம் வைத்திருந்தாலும் அதையும் அபகரிக்கும்படி நினைந்து அவர்களை வெட்டியும் பிராமணர்களாயிருந்தாலும் சிறுபிள்ளைகளாயிருந்தாலும் நீக்காமல் வெட்டியும் அவர்களிடத்துள்ள பொருளைப்பறிப்பதே தொழிலாக இருந்தான். (எ-று.)

படருங்கொலைசெய்து திருடும்பலபொருள் பழிஞருடன்
விடருங்கடரும் வேசையர்நீசர்க டாமுன்பா
ரடருங்கொலையா னதிபிழைமூடிப் பிணிமூடிக்
கடவும்பிரமக் கொலையதலைக்கக் களையானான்.

(இ-ள்.) துன்பப்படுத்துகின்ற கொலைபாதகத்தைச்செய்து திருடுகின்ற அந்தப் பலபொருள்களும் நல்லோர்களுக்கு அனுபவமாகாதபடி பழிபாதகர்களும் தூர்த்தர்களும் கூத்தர்களும் வேசையர்களும் நீசர்களும் அனுபவிப்பார்கள்; இவனும் மிகுந்த கொலைத்தொழிலைச் செய்தபடியினால் இம்மையில் அதிகபாதகங்கள்மேலிட்டுப் பலவியாதிகளுமதிகரித்து அப்பாதகங்களால் தூண்டப்பட்ட பிரமஹத்திதோஷம் பிடித்துவருத்த அதனால் மூர்ச்சையாயினான். (எ-று.) (ச)

மைந்தன்படுதுயர் கண்டொருநாண்முது மறையோன்முன்
றந்தையுரைப்பச் சகலபுராணக் கடன்மூழ்கு
மந்தணன்மொழிவா னமரருமுனிவரும் வரமெய்திப்
புந்திசெய்முதுகிரி சென்றாலிப்பிணி போமென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படி நான்காம் புத்திரன் படுகின்றவருத்தத்தை ஒருநாள் பிதாவானவன்கண்டு ஒருவயோதிகரான பிராமணரையணுகிச் சொன்னமாத்திரத்தில் சகல புராணங்களாகிய சமுத்திரத்தில் முழுகியுள்ள அந்தப்பிராமணோத்தமரும் சொல்லுகின்றார்; நீங்கள் தேவர்களும் முனிவர்களும் தங்களுக்குவேண்டிய வரங்களைப்பெற்று இடைவிடாமல் தியானிக்கப்பட்ட மேன்மையுடைய விருத்தாசலத்திற்குச்சென்றால் இந்தவியாதிகள் நீங்குமென்று சொல்லியருளினார். ()

மறையவன்மொழியைப் பிரமாணித்தவன் மகனோடு
நிறைகிளையுடனும் வணிகனுமுதுகிரி சேர்புக்கா

னறைகமழ்முத்தா நதியினின்மூழ்கிச் சிரவெற்பி
லிறையுடனுமைதனை யெய்திவணங்கின ரிவரெல்லாம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிராமணருடைய சொல்லைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு அந்தவைசியனும் தன்னுடையபுத்திரனோடும் நிறைந்த சுற்றத்தாரோடும் கிரமமாக விருத்தாசலத்திற்குப்போயினான்; வாசனை பரிமளிக்கின்ற திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து பழமலையின் கண்ணெழுந்தருளிய பரமசிவனையும் பெரியநாயகி யம்மையாரையும் இவர்களெல்லாரும்போய் வணங்கினார்கள். (எ-று.) (சு)

நாடொறும்வணிகனு மைந்தனுமுத்தா நதிமூழ்கித்
தேடருநூற்றுடனெட்டுவலஞ்செய்து சிவனேயுன்
றாடனைநம்பின மென்றுவணங்கித் தகுதொண்டர்
நீடியபூசையு நித்தமுயன்றார் நெறியோடும்.

(இ-ள்) அந்தவைசியனும் அவனுடையகுமாரனும் நாள்தோறும் திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து யாவராலும் தேடுதற்கரிதாகிய பழமலைநாதனை நூற்றெட்டுப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து எமதுகர்த்தாவாகிய பரமசிவனே! உம்முடையதிருவடிகளையே நம்பினோமென்று துதித்துவணங்கிச் சிறப்புப்பொருந்திய அடியார்களது மேன்மையானபூசையையும் தினந்தோறும் விதிமுறையாகச்செய்தார்கள். ()

மடமுங்கட்டிப் பொருளுநிரப்பினர் வருதொண்டர்க்
கிடமும்பூசையு மியல்பினளித்துப் பரிவாலே
யடருந்தனமுந் துகிலும்மமுது மருளன்புந்
திடமுஞ்செறியடி யவரிச்சைப்படி செயுநாளில்.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்தில் மடாலயப் பிரதிஷ்டையுஞ்செய்வித்து அதற்குவேண்டியதிரவியங்களும் வைத்தார்கள்; அல்லாமலும் அவ்வி

டத்துவருகின்ற அடியார்களுக்கு இடமுங்கொடுத்து அவர்களைவிதிப் படிபூசித்து வணங்கி ஜீவகருணையும் சிவபத்தியும் மனோவுறுதியும் வாய்ந்த அந்த அடியார்களுடைய மனவிருப்பத்தின்படி மிகுந்த பொருள்களும் வஸ்திரங்களும் அமுதும் அன்பாகக் கொடுத்து வருகின்ற காலத்தில். (எ-று.) (அ)

ஒருவருடத்திற் பிணியும்பிரமமு மொழிவாகிக்
கருதருசிவனடி யவர்மேல்வைத்த கருத்தாலே
மருவருசிவனடி மைந்தனடைந்தான் வணிகனுடன்
கருவளர்கிளைஞரு மதுவழியாகச் சநிசேர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அந்தவைசியனுடைய குமாரன் ஒருவருஷத்தில் சகல வியாதிகளும் பிரமஹத்திதோஷமும் நீங்கி மனத்தினால் நினைத்தற்கரிய பரமசிவனடியார்களிடத்தில்வைத்த அன்பினால் தனது பிதாவோடும் பொருந்துதற்கரிதாகிய பரமசிவனுடையதிருவடிகளிற் சேர்ந்தான்; அவன்வமிசத்திலுண்டான சுற்றத்தாரும் அதுவேவழியாக மோக்ஷத்தைப்பெற்றார்கள். (எ-று.) (கூ)

(வேறு.)

இந்தவணிகர்நால்வரினு மிளையோன்பெற்றபேறதனை
யந்தமில்லாக்குறுமுனிவ னரியசுவேதமுனிக்குரைப்ப
வந்துமுனிவனேவலினான் மணிமுத்தாறுதனின்மூழ்கி
யெந்தைபெருமான்முதுகுன்றினிணைத்தாமரைத் தாள்பணிந்
[தேத்தி.

(இ-ள்.) இந்தவைசியகுமாரர்கள் நாலுபேரினும் இளையவன்பெற்ற உயர்ந்தபதவியை அழிவில்லாத அகத்தியமுனிவர் அரிதாகிய சுவேதமுனிவருக்குச்சொல்ல அவரும் அகத்தியமுனிவரது ஆக்கினை வழியாக விருத்தாசலத்திற்குவந்து திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்

செய்து எமது பிதாவாகியும் கடவுளாகியும் விளங்குகின்ற பழமலை நாதருடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளையும் வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து. (எ-று.) (க0)

தன்பூசையினிலாட்டியநீர் தன்னாற்சுவேதநதியாக்கி
யன்பர்பூசைபலநாளு மன்பாற்செய்யுநெறியாலு
மின்பமொழிகளவர்க்குரைக்கு மியல்பினாலுமிதத்துடனே
நன்பால்கறிகணல்லமுது நயந்துபடைக்குநண்பாலும்.

(இ-ள்.) தான்செய்தபூசையில் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்த திருமஞ்சனஜலத்தைத் தன்பெயரால் சுவேதநதியென்று சொல்லும்படிசெய்வித்துப் பலகாலமும் அடியார்கள்பூசையை அன்போடு செய்துவருகின்ற கிரமத்தினாலும் அவர்களுக்கு இன்பமுண்டாக உபசாரவசனங்களைச்சொல்லுகின்ற தன்மையினாலும் இனிமையோடும் அவர்களுக்கு நல்ல பால்தயிர்களும் நல்ல அமுதும் சந்தோஷித்துப் படைக்கின்ற நட்பினாலும். (எ-று.) (கக)

நல்லமுதுகுன்றுடையபிரா னயந்தசுவேதன்முற்றோன்றி
யல்லற்பிறவியறுத்தருளு மதனைநைமி சாரணியத்
தெல்லைமுனிவர்கேட்டுருகி யீசனடியார்பூசைசெய்யத் [ன்.
தில்லையிறைவன்முனிவர்கட்குத் திருக்கூத்தாடியருள்செய்தா

(இ-ள்.) நன்மைபொருந்திய பழமலையின்கண் ணெழுந்தருளிய பரமசிவன் திருவுளமகிழ்ந்து சுவேதமுனிவனுக்குமுன் பிரகாசித்துநின்று துன்பமாகியபிறவியை நீக்கியருளியமகிமையை நைமிசாரணியத் தலத்திலிருக்கின்ற முனிவர்கள் கேள்விப்பட்டு மனமுருகி அந்த ஸ்தலத்திற்குவந்து பரமசிவனடியார்களைப் பூசித்துவரும்பொழுது, சிதம்பரத்திலெழுந்தருளிவிளங்காநின்ற சபாநாயகரும் அம்முனிவர்

களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி அழகிய நடனதரிசனம் கொடுத்தருளினர். (எ-று.) (கஉ)

சுமந்தமுனிவன்விருத்தகிரிச் சோதிப்புராணஞ்சொல்லுங்கா
லமைந்ததெய்வவன்மனெனு மரசன்கேட்டுவரமுத்தி
சமைந்தமுத்தாநதிமூழ்கித் தானுமுடையான்றனைப்பணிந்து
கமஞ்சேர்பரமசிவனடியார் காதற்பூசைசெய்திருந்தான்.

(இ-ள்.) சுமந்தமுனிவர் விருத்தாசலப்பெருமானது புராணத்தைச் சொல்லுங்காலத்தில் தகுதிபெற்ற தெய்வ வன்மனென்னும் அரசன் கேள்விப்பட்டுவந்து, சகலநன்மையையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுக்கும்படி பிரகாசிக்கின்ற திருமணிமுத்தாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து பழமலைநாதனைவணங்கிப் பரிபூரணசொரூபமாக விளங்குகின்ற பரமசிவனடியார்களையும் அந்தஸ்தலத்தில் அன்பாகப் பூசித்திருந்தான். (எ-று.) (கங)

எந்தைபெருமானடியார்க ளியாவர்மனையிற்சென்றாலு
மந்தமனையின்முனிவர்குழா மமரர்குழாமுநெருங்கிபிடுந்
தந்தமனையிற்றிரவியங்க டாமேநின்றுகூத்தாடு
முந்துமடியார்பூசையினுன் மூவேழ்சுற்றங்கரையேறும்.

(இ-ள்.) எமதுபிதாவாகிய பரமசிவனுடைய அடியார்கள் எவர்களுடையவீட்டிற் சென்றபோதிலும் அந்த வீட்டினிடத்தில் முனிவர் கூட்டமும் தேவர்கூட்டமும் வந்து நெருங்கும்; அல்லாமலும், அவ்வவர்கள்வீடுகளிலும் சகலசெல்வங்களும் தாமேவிர்த்தியாகும்; முதன்மையாகிய சிவனடியார்களைப் பூசித்த தபோபலத்தினல் அவர்களது இருபத்தொருதலைமுறையாயுள்ள சுற்றத்தார்களும் பிறவிக்கடலைநீந்தி மோக்ஷமாகிய கரையிலேறுவார்கள். (எ-று.) (கச)

தலையானடந்துமுத்திநிலஞ் சார்தலொக்கும்பசுதன்மங்
கலைபார்கரத்தான்சிவசரிதை காலானடத்தல்பறந்தடைதற்
றலையேயொக்குஞ்சிவபூசை தொண்டர்பூசையாநிணை தன்
மலையாவாயுவேகத்தான் மனவேகத்தான்ஞானநிலை.

(இ-ள்.) பசுதன்மத்தினால் மோக்ஷபூமியையடையக் கருதுவது தலையால்நடந்து அடைவதை ஒக்கும்; மானை இடக்கரத்திற் றாங்கிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திரத்தினால் மோக்ஷபூமியை அடையக்கருதுவது காலால்நடந்து அடைவதை ஒக்கும்; சிவபூசையினால் மோக்ஷபூமியை அடையக்கருதுவது சீக்கிரத்திற் பறந்து அடைவதை ஒக்கும்; அன்பர்பூசையினால் மோக்ஷபூமியை அடையக் கருதுவது கெடாத வாயுவேகத்தினால் அடைவதை ஒக்கும்; ஆன்ம ஞான நிலையில் மோக்ஷபூமியை அடையக் கருதுவது மனவேகத்தினால் அடைவதை ஒக்கும். (எ-று.) (கடு)

அன்பர்பூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உஅக.

—





உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

சிவபூசாவிதிச்சருக்கம்.



(வேறு.)

சேயிழைகேட்கநாதன் சிவபூசைவிதியைச்சொல்வா
ளுயுங்காற்சிவலிங்கத்தி னருச்சனையதிகநன்மை
யேயமுப்போதுஞ்செய்வா னிருபொழுதொருபோதேனுந்
தூயவாம்பூசைசெய்வான் சுத்தத்திற்பத்திநன்றாம்.

(இ-ள்.) அனவர்த்தியைகேட்க நாதசன்மா சிவபூசாவிதியை அருளுகின்றார்; ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்தில் சிவலிங்கபூசையானது எவ்வகைப்பட்டபூசையிலும் அதிக நன்மையைத்தருவதாகும்; விவேகியானவன் இந்தப் பரிசுத்தமான சிவலிங்கப் பூசையை இயைந்த மூன்றுகாலத்திலும் செய்வான்; அங்ஙனஞ்செய்வது கூடாதாயின் இரண்டுகாலத்திலாகிலும் ஒருகாலத்திலாகிலும் செய்வான்; அங்ங

னம் செய்பவனுக்கு அங்கசுத்தியிலும் அந்தக்கரணசுத்தியாகிய சற்பத்தியே மிகநன்மையாகும். (எ-று.) (ஏ)

முச்சுடரிதயஞ்சென்னி முறைமணல்மண்மாநீறு
விச்சையாங்கும்பங்கொன்றை வில்வநீர்குசைபால்வேதி
கைச்சுவரொழுத்துச்சாணங் கதிதிலமாதிபூசை
யிச்சையாற்செய்கவின்றே லளற்றினிலியானைக்கொப்பான்.

(இ-ள்.) சோமசூரியாக்கினியாகிய மூன்றுசுடர்கள் இருதயம் பிரமரந்திரம் திருமுறை மணல் மண் அரிசிமா திருநீறு ஞானசொரூபமாகிய பூரணகலசம், கொன்றை வில்வம் ஜலம் தருப்பை க்ஷீரம் வேதிகை சுவரிலெழுதியசித்திரம் பசுவின்சாணம் விளக்கமுற்ற எள் முதலியவற்றுள் எவற்றிலாயினும் பரமசிவத்தை ஆவாகனம் பண்ணி அன்பினாற்பூசிக்கக்கடவன்; அங்ஙனம்பூசியாவிட்டால் சேற்றில்முழுந்திய யானையைப்போலவே கரையேறமாட்டான். (எ-று.)

எத்தனைபடித்தானேனு மெத்தவஞ்செய்தானேனு
மத்தனையாகமெல்லா மடைவுடன்செய்தானேனு
நித்தனைப்பூசைசெய்யா னெடுஞ்செயற்போகமெல்லாஞ்
செத்தவற்களித்தாலொக்குந் தீங்கானின்மழையுமொக்கும்.

(இ-ள்.) பரமசிவனைப்பூசியாதவன் எவ்வளவு கல்விகற்றவனாயினும் எந்தெந்தத்தவங்களைச் செய்தவனாயினும் எவ்வளவு யாகங்களுண்டோ அவ்வளவும் முறையாகச் செய்தவனாயினும் பரமசிவனைப் பூசியானேயாயின் அவனாற்செய்யப்பட்ட மேன்மையானசெய்கைகளும் அவனனுபவிக்கின்ற சகலபோகபோக்கியங்களும் செத்துப்பிணமானவனுடைய செய்கைக்கும் அப்பிணமானவன் அனுபவிக்கப்பட்ட போகபோக்கியங்களுக்கும் சமானமாகும்; அல்லாமலும்

அக்கினிமயமாகிய காட்டிற்பெய்தமழையையும் ஒக்கும். (எ-று.) கானல்மழையென்பதும்பாடம். (ரு)

தவத்தினுக்கரசதான சங்கரன்பூசைசெய்யான்
கவர்த்தநிரயில்வீழ்வ னேறினுங்காகம்போல
வவத்தனய்நோயும்பேயு மல்லலுமிடியுஞ்சுற்றிச்
சுவர்த்தலைப்பூனைபோலச் சுற்றுவன்யோனிதோறும்.

(இ-ள்.) தவங்களுக்குள் தலைமைபூண்ட சிவபூசையைச்செய் யாதவன் பிரிவுபட்ட கொடியநரகத்தில் விழுவான்; அங்ஙனம் விழு ந்துகிடப்பவன் விமோசனகாலமுண்டாகித் தேகமெடுத்தானுயினும் பட்சிசண்டாளமாகிய காக்கைபோலக் கருநிறமுடையவனுய்ப் பய னில்லாதவனுய் வியாதிகளும் பிசாசமும் வருத்தமும் தரித்திரமும் சூழப்பெற்றுச் சுவரினிடத்துள்ள பூனையைப்போலத் திகைத்துப் பலயோனிகள்தோறுஞ் சுற்றித்திரிவான். (எ-று.) (சு)

பூசையிலாதானுண்டி புழுப்பிணம்புலையன்கட்ட
மாசுளபாவமொக்கும் வாளினிற்றீயில்வீழ்ந்து
நாசமாவதுவேநன்று நற்குலம்பிறந்தானேனுந்
தேசுளாரவனைத்தீண்டிற் றெரிசிக்கினினைக்கிற்பாவம்.

(இ-ள்.) பூசையில்லாதவனுண்ணப்பட்ட போஜனமானது புழு த்தபிணமும் புலையனுடைய சட்டமுமாகும்; மாசுபொருந்திய பாத கத்திற்குச் சமானமாகும்; அவன் வாளினிடத்தேனும் நெருப்பினிட த்தேனும் விழுந்து இறந்துபோவதே நன்மையாகும்; உயர்ந்தகுலத் திற் பிறந்தவனுயிருந்தாலும் அவனைச் சிவபூசைசெய்கின்ற பரிசுத்த ர்கள் கையால்தீண்டினாலும் கண்ணுற்பார்த்தாலும் மனத்தால்நினைத் தாலும் பாவமுண்டாகும். (எ-று.) (எ)

உழலைசேர்காட்டுவேனிற் குதவியகற்பகத்தி
னிழறனையொக்கும்பூசை நிகழ்த்திடிற்றவந்தானங்க
ளழலுறுவேள்விதீர்த்த மடங்கலுஞ்செய்தாலொக்குங்
கழலடைந்திடுவன்பின்னர்க் கணநாதனுவன்முன்னே.

(இ-ள்.) சிவபூசையானது, அடைந்தவர்கட்கெல்லாம் தாபத்தைத்தருவதான பாலைவனத்தின்கண் கோடையாற்படுகின்ற வருத்தத்திற்கு உதவிசெய்த கற்பகவிருக்ஷநிழலுக்குச் சமானமாகும்; அப்படிப்பட்ட சிவபூசையைச்செய்தால் சகலதவங்களும் சகலதானங்களும் அக்கினியினாற்செய்கின்ற சகலயாகங்களும் சகலதீர்த்த ஸ்நானங்களும் செய்ததற்குச் சமானமாகும்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் தேகாந்தத்தில் முன்புகணநாதனாகித் தெய்வவிமானத்திலேறி உலகமெங்குஞ்சஞ்சரித்துப் பின்பு பரமசிவனுடையதிருவடியிற் சேருவான்.

சிவலிங்கத்தொருகைநீர்பூச் செலுத்திடில்விருத்தவெற்பிற்
கவனமின்மருதுமேரு காசிசாகரத்திற்கங்கை
யிவர்பிரயாகைகேகை யிமகிரியாதிதன்னிற்
றவநெடுங்காலஞ்செய்து தருமமுஞ்செய்தாலொக்கும்.

(இ-ள்.) விருத்தாசலத்திலிருந்து சிவலிங்கத்தில் ஒருகைஜலம் விட்டு அபிஷேகஞ்செய்தாலும் ஒருபுஷ்பத்தைச் சாத்தினாலும் சஞ்சலத்தை நிவிர்த்திக்கின்ற திருவிடைமருதூரிலும் மகமேருவிலும் வாரணாசியிலும் சமுத்திர தீரத்திலும் கங்காதீரத்திலும் யாவரும் விரும்பத்தக்க பிரயாகைநதியிலும் கேகைநதியிலும் இமயகிரிமுதலான கிரியிடங்களிலும் வசித்து நெடுங்காலந்தவஞ்செய்து தருமமுஞ்செய்ததற்குச் சமானமாகும். (எ-று.) (எ)

வெகுவிதவிரதஞ்சாந்தி மெய்ப்பரிமேதங்கோடி
தகுபலனொருநாட்பூசை தனைச்செயின்மரணதுக்க

விகலில்லமகவான்செல்வ மிவன்கொடுத்தவர்க்கேயுண்டா
மகிபதிசெல்வந்தானு மற்றவன்கொடுத்தாலுண்டாம்.

(இ-ள்.) ஒருநாள் சிவபூசைசெய்தால் வெகுவித விரதங்களும் சாந்திகளும் உண்மையாகிய கோடி அசுவமேதயாகங்களும் செய்தாலுண்டாகின்ற தகுதியான பலனுண்டாகும்; அவனுக்கு மாணவருத்தமென்னும் பகையில்லை; இந்திரபோகத்தை இவன் எவர்களுக்கு விரும்பிக்கொடுக்கின்றானோ அவர்களுக்குண்டாகும்; அங்ஙனம் தேவேந்திர போகம்பெற்றவன் பூலோகசெல்வத்தை எவர்களுக்கு விரும்பிக்கொடுக்கின்றானோ அது அவர்களுக்குண்டாகும். (எ-று.) (௮)

எந்தெந்தப்பதமிச்சித்தா னேதுகாமியமிச்சித்தா
னந்தந்தச்செல்வமுண்டா மட்டமாசித்திவித்தை
நிந்தையிறேவராச நித்தியகல்யாணங்கீர்த்தி
சிந்தையாற்சலம்பூக்கொண்டு சிவனையர்ச்சித்தாலுண்டாம்.

(இ-ள்.) உள்ளன்பினால் திருமஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பமுங்கொண்டு பரமசிவனைப் பூசைசெய்தால் அங்ஙனஞ்செய்தவன் எந்த எந்தப்பதங்களை விரும்பினானோ எந்த எந்தசெல்வங்களை விரும்பினானோ அந்தந்தபதங்களும் அந்த அந்தசெல்வங்களும் அவனுக்குண்டாகும்; அல்லாமலும் அஷ்டமாசித்திகளும் வித்தைகளும் நிந்தையில்லாத தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்குமுரிய நித்தியமங்களமும் கீர்த்தியுமுண்டாகும். (எ-று.) (௯)

வாசவன்மலரோன்மாயன் மகிழ்சிவபூசைசெய்து
தேசுடைக்கடவுளானார் திருவாணியிர்ந்திராணி
பீசுரன்பூசைபாலே யிருங்கவான்முகத்தின்மார்பிற்
பாசமின்மூவர்தம்பாற் பரிவிடம்பெற்றாரன்றே.

(இ-ள்.) தேவேந்திரனும் பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் மகிழ்ச்சியைத்தருகின்ற சிவபூசைசெய்து பிரகாசம்பொருந்திய தேவர்களிற் றலைமைபெற்றார்கள்; அல்லாமலும் இலக்ஷுமி சரஸ்வதி இந்திராணி இவர்கள்மூவரும் சிவபூசைசெய்து அதனால் இலக்ஷுமியானவள் பந்தமில்லாதமூவர்களில் விஷ்ணுவினுடையமார்பிலும், சரஸ்வதியானவள் பிரமாவினுடையமுகத்திலும், இந்திராணியானவள் தேவேந்திரனுடைய பெருமைபொருந்திய தொடையிலுமாக அன்போடும் வசிக்குமிடம்பெற்றார்கள். (எ-று.) (க0)

ஆரிடந்தேவலிங்க மிராக்கதம்படிகந்தீர்த்தஞ்
சார்புடைச்சுயம்புவெற்புத் தாபிதத்தியற்றிற்பூசை
யேருடைமறலிதானு மிவர்தமக்கடிமையாவன்
சேர்வர்சாருபந்தேவர்க் கிறைபதினால்வர்காலம்.

(இ-ள்.) ஆரிடலிங்கம் தேவலிங்கம் இராக்ஷதலிங்கம் படிகலிங்கம் தீர்த்தலிங்கம் எவர்க்கும் பற்றுக்கோடாகிய சுயம்புலிங்கம் மலையிலிங்கம் ஆகிய இவைகளிற் பூசித்தால் அழகுபொருந்திய யமதருமராஜனும் இவர்களுக்கு அடிமையாவான்; அல்லாமலும் பதினாலு இந்திரர்கள் அரசுசெய்கின்ற காலபரியந்தம் சாரூபபதத்திற் பொருந்துவார்கள். (எ-று.) (கக)

கண்டுபாவித்தபூசை கருத்தொன்றாய்ச்செய்தபூசை
மிண்டினால்விநோதபூசை வித்தைமெய்த்தவங்கள்பத்தி
யுண்டதாம்புவியுமாள்வ ரொருநாளுமிடைபறாமற்
றெண்டனாப்பூசைசெய்வான் சுத்தமாமுத்திசேர்வன்.

(இ-ள்.) ஒருவர்செய்யக்கண்டு அதுபோற்பாவித்துச்செய்த பூசையினாலும், மனமொருமித்துச்செய்த பூசையினாலும், கெர்வத்தினால் விநோதமாகச்செய்த பூசையினாலும், வித்தையும் உண்மையா

கியதவங்களும் சற்பத்தியும் அவர்களுக்கு உண்டாகும்; அல்லாமலும் உலகத்தையும் அரசுசெய்வார்கள்; அடிமைத்திறமுடையவனாகி ஒரு நாளும் இடைவிடாமல் பரமசிவனைப் பூசிப்பவன் பரிசுத்தமாகியமோக்ஷத்தைப் பெறுவான். (எ-று.) (கஉ)

நாய்க்கெரித்திடுவோனீச னன்றிகொன்றவனுக்கொன்றுன்
றீக்குணன்விரதபங்கி சேயிழைமறையோர்க்கொன்றுன்
பாக்கியபூசைசெய்யிற் பாவம்போய்ப்பானுபோல்வ
னாக்கவன்செல்வந்தானே செல்வமென்றறையும்வேதம்.

(இ-ள்.) சோறும் மாமிசமும் எரியிற்சமைத்து நாயையுண்பித்துத்தானுமுண்பவனானாலும் புலையனானாலும் ஒருவர்செய்தநன்றியை மறந்தவனானாலும் பசுவைக்கொன்றவனானாலும்கொடிய குணத்தை யுடையவனானாலும் விரதபங்கனானாலும் ஸ்திரீகளையும் பிராமணர்களையும் கொன்றவனானாலும் சகலபாக்கியத்தையுந்தருகின்ற இந்தச்சிவபூசையைச்செய்தானாகில் அவன் தனதுபாதகங்கள் நீங்கிச் சூரியனுக்கொப்பாகவிளங்குவான்; அல்லாமலும் அவன் தேடப்பட்ட செல்வமே செல்வமென்று நான்குவேதங்களும் முறையிடும்.(எ-று.)

துறவிகடாமும்பூசை தொடுத்தவர்க்கொப்பரன்று
மறவனும்மறவர்க்கூடி மருவினும்பூசைசெய்யி
லறவனுமவன்செய்பாவ மம்புயவிலைநீர்போலும்
பிறவிவேரறுக்கும்பூசை பெருவயித்தியனேடொக்கும்.

(இ-ள்.) துறவறத்தைப்பெற்றபெரியோர்களும் சிவபூசையைச்செய்பவர்கட்குச் சமானமானவரல்ல; ஒருவன் வஞ்சகனாகி வஞ்சனைக்கூடிச் சிநேகித்திருந்தானானாலும் சிவபூசைசெய்தால் புண்ணியனாவான்; அவன்செய்தபாதகங்களெல்லாம் கமலபத்திரோதகம்

போல அவனைவிட்டுப் பிரிந்துவிடும்; ஆதலால் ஜன்னவியாதியை வேரோடொழிக்கின்ற இந்தச் சிவபூசையானது பெரியவயித்திய னுக்குச் சமானமாகும். (எ-று.) (கச)

காலைமத்தியானஞ்சாயங் காலமுங்கடவுட்சேவை
மேலதாஞ்சுவர்க்கம்வாசி மேதமேபாவநாசஞ்
சாலநற்பலன்களுண்டாந் தலைவனைப்பிரதோடத்திற்
சீலமாய்வணங்கின்மூன்று சேவையிற்பலனுமுண்டாம்.

(இ-ள்.) காலைப்பொழுதிலும் உச்சிப்பொழுதிலும் மாலைப்பொழுதிலும் பரமசிவனை இடைவிடாமல் தரிசனஞ்செய்தால் முறையே மேலாகிய சுவர்க்கபோகமும் அஸ்வமேதயாகபலனும் பாவவிமோசனமுமாகிய மிகுந்த நன்மைபொருந்திய பலன்களுண்டாகும்; அன்றியும், பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில் ஆசாரமாய்வணங்கினால் திரிகாலத்திலும் தரிசனஞ்செய்த பலனுமுண்டாகும். (எ-று.) (கரு)

குழந்தைதாய்தந்தைகர்ப்பங் குதிரைகோமறையோர்மாத
ரழுங்கவேகொன்றபாவ மாலயக்களவுசெம்பொன்
பழங்கணுற்கரந்தபாவம் பதின்மூன்ரும்பிரதோடத்திற்
செழுஞ்சிவபூசைபண்ணத் தெரிசிக்கப்பரிசிக்கப்போம்.

(இ-ள்.) குழந்தையையும் தாயையும் தகப்பனையும் கருவையும் குதிரையையும் பசுவையும் பிராமணர்களையும் ஸ்திரீகளையும் வருந்தும்படியாகக்கொன்ற பாவங்களும், தன்வருத்தநிமித்தம் சென்மாந்தரங்களிற்செய்த சிவாலயப்பொருட்களவினாலும் செம்பொன்களவினாலுமுண்டான பாதகங்களும், பதின்மூன்ருந்திதியில் பிரதோஷகாலத்தில் மேன்மைபொருந்திய பரமசிவனைப்பூசித்தாலும் தெரிசித்தாலும் பரிசித்தாலும் நீங்கிவிடும். (எ-று.) (கசு)

வானளவடைத்தபஞ்சிற் றீப்பொறிமானுமீசன்
மேனியைப்பிரதோடத்தின் மிகத்தரிசித்தார்பாவம்
பான்மையாம்பதின்மூன்ருநாட் பானுவத்தமிக்குமுன்பின்
ஞூனதோரியாமந்தானே பிரதோடமாவதம்மா.

(இ-ள்.) பிரதோஷகாலத்தில் பரமசிவனுடையதிருமேனியைக் கண்டு மிகுந்தஅன்பாகத் தெரிசனஞ்செய்தவர்களுடையபாதகங்கள் ஆகாயவளவாக அடைத்துவைத்துள்ளபஞ்சில் தீப்பொறிபட்டதை ஒக்கும்; பிரதோஷகாலமாவது எல்லாப்பான்மையையுமுடைய திரயோதசிதினத்தில் சூரியன் அஸ்தமயனமாகுமுன் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையும் அஸ்தமயனமான்பின் மூன்றேமுக்கால் நாழிகையுமாகிய ஒருஜாமப்பொழுதேயாகும். (எ-று.) (கஎ)

அஞ்சினுன்மழைக்காச்சென்ருனடல்பாடலுக்காச்சென்ருன்
மிஞ்சியவிமலற்காணின் விஞ்ஞானந்தவங்களுண்டாம்
வஞ்சகமன்னன்ருனும் வந்திக்கிற்பிரதோடத்திற்
செஞ்சவேபாவநீங்குந் தீண்டிற்சாருபஞ்சேர்வன்.

(இ-ள்.) பிரதோஷகாலத்தில் ஒரு ஆபத்திற்குப் பயந்துபோனவனுயினும், மழைக்கொதுங்கினவனுயினும், ஆடல்பாடல்களைப் பார்க்கப்போனவனுயினும், பரமசிவனைக்கண்டு தரிசிப்பானுகில் அவனுக்குவிவேகமும் தவங்களுமுண்டாகும்; வஞ்சகத்தையுடையஅரசனும் பரமசிவனைப் பிரதோஷகாலத்தில்வணங்கினுல் அவன்செய்த பாதகங்கள்முழுதும் நீங்கிவிடும்; அல்லாமலும் பரமசிவனைப்பரிசித்துப் பூசைசெய்தால் சாருபபதத்தைப்பெறுவான். (எ-று.) (கஅ)

நெய்தயிர்பால்தேனெண்ணெய் நிறைகரும்பினீர்கந்தந்
துய்யவாங்கனிநீராட்டிற் றேயம்பத்ததிகமற்றை

ஐயமின்மஞ்சனுதி யொன்றுக்கொன்றதிகநூருஞ்
செய்யசாரூபஞ்சேர்வன் றிசழ்பிரதோடகாலம்.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பிரதோஷகாலத்தில் நெய் தயிர் பால் தேன் எண்ணெய்நிறைந்தகரும்பினிரதம் இளநீர் சந்தனம்பரிசுத்த மாகிய பழரசங்கள் ஆகிய இவைகளால் பரமசிவனை அபிஷேகஞ்செய்யும்பொழுது இடையிடையே அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்ட சுத்தோதகம் தனித்தபிஷேகஞ்செய்யும்சுத்தோதகத்தினும் பதின்மடங்குவிசேடமாகும்; ஆகையால், தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட திருமஞ்சனமுதலியவற்றைக்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்யின் ஒன்றற்கொன்று விசேடமுடைத்தாய் நூறுபங்கதிகமாகும்; அங்ஙனஞ்செய்தவன் செவ்விதாகிய சாரூபபதவியையடைவான். (எ-று.) (கக)

வில்லநற்கனியினுட்டி யருச்சித்துவெந்நீராட்டி
னல்லகோதானங்கோடி நல்கியபலனையொக்கு
மல்லறீரமரபக்கத் தட்டமிபெண்ணெய்நெய்யால்
வல்லவாசிவனுக்காட்டின் மற்றுமாதானங்கோடி.

(இ-ள்.) பிரதோஷகாலத்தில் நல்ல வில்வப்பழக்குழம்பினால் அபிஷேகஞ்செய்து வில்வபத்திரத்தைக்கொண்டு அருச்சித்துப் பின்பு இளவெந்நீரால் அபிஷேகஞ்செய்தால் நன்மைபொருந்திய கோடி கோதானஞ்செய்தபலனுக்குச் சமானமாகும்; வருத்தத்தைத் தீர்க்கின்ற அமரபக்ஷத்து அஷ்டமிதிதியில் பசுவினெய்யினாலேனும் அல்லது எண்ணெயினாலேனும் இயன்றமட்டும் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் கோடி கோதானஞ்செய்த பலனுக்குச் சமானமாகும். (எ-று.) (உ0)

அன்றுருக்காவினெய்பா லருங்காளொட்டபிலத்தாட்டிற்
றுன்றுவனூறுகோடி காலந்துச்சிவலோகத்திற்

றன்றுணைத்திருநீருட்டிற் சந்திரனுகிவாழ்வ
னன்றியான்றயிரையாட்டி னாரணனுவனன்றே.

(இ-ள்.) அந்த அஷ்டமிதிதியில் அப்போதுருக்கிய பசுவினெய்யினுலேனும் அரிதாகிய கருமைபொருந்திய எண்ணெயினுலேனும் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் நூறுகோடிகாலவளவும் பரிசுத்தமாகிய சிவலோகத்திற்பொருந்துவான்; அல்லாமலும் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய திருநீற்றினுல் அபிஷேகஞ்செய்தால் சந்திரனுகிவாழ்வான்; நன்மைபொருந்திய பசுவின் தயிரினுல் அபிஷேகஞ்செய்தால் திருமாலாகுவான். (எ-று.) (உக)

பொன்னினுற்குளம்புகொம்பு பொதிந்துபட்டாடைபோர்த்துத்
துன்னுமானனந்தங்கோடி சூரியகிரகணத்தி
னன்மைநான்மறையோர்க்கீந்த நற்பலன்பசுவின்பாலான்
மன்னுமட்டமியிலீசன் மணிமுடியாட்டின்மாதோ.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றுள்ள அந்த அஷ்டமிதிதியில் பசுவின்பாலினுற் பரமசிவனது திருமுடியில் அபிஷேகஞ்செய்தால் சுவர்ணத்தினுற் குளம்புகளும் கொம்புகளும் செய்துதரித்து, பட்டுவஸ்திரத்தைப் போர்த்து நெருங்கிய அனந்தங்கோடி பசுக்களைச் சூரியகிரஹண புண்ணியகாலத்தில் நன்மையாகிய நாலுவேதங்களையுமுணர்ந்த பிராமணர்களுக்குத் தானஞ்செய்தலாலடையும் நல்லபலனுண்டாகும். (எ-று.) (உஉ)

தேனையந்தாட்டிலெட்டாந் திதிகனற்கடவுளாவன்
பானியம்வருணனுவன் பானுவின்மதிசேர்முன்னு
ளூனமில்சோமவார மொன்றுநாட்பசுவின்பாலா
லானுகந்தானுக்காட்டி லழிவிலாப்பரமமுத்தி.

(இ-ள்.) அந்த அஷ்டமிதிதியில் பரமசிவனுக்கு விருப்புற்றுத் தேனபிஷேகஞ்செய்தால் அக்கினிதேவனுவான்; ஜலாபிஷேகஞ்செய்தால் வருணனுவான்; அல்லாமலும் சூரியனிடத்தில் சந்திரன் சேருகின்ற அமாவாசைக்குமுன்வரும் சதுர்த்தசிதிதியிலும் அமாவாசையில் குற்றமில்லாத சோமவாரங்கூடிய நாளிலும் பசுவின்பாலினுல் இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் ஒருக்காலுமழிவில்லாத மேன்மைபொருந்திய மோக்ஷமுண்டாகும்.

அட்டமியுபரபக்கத் தாதித்தவாரங்கூடின்
மட்டவிழிளநீராட்டில் வாசவன்பதத்திற்சேர்வன்
கிட்டியபதினன்காய கிளர்திதிதன்னிற்றேனெய்
யெட்டயிலத்தாலிக்கா லாட்டினுலிறைவன்முத்தி.

(இ-ள்.) அபரபக்ஷத்து அஷ்டமிதிதியின் ஆதிவாரங்கூடியநாளில் மட[்டவிழ்]ந்த குற்றமில்லாத இளநீரினுல் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் தேவேந்திர பதவியைப்பெறுவான்; நெருங்கிய சதுர்த்தசிதிதியில் தேனினுலும் நெய்யினுலும் எண்ணெயினுலும்கருப்பஞ்சாற்றினுலும் பரமசிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் சாயுச்சியபதவி அடைவன். ()

படுத்தகார்த்திகைமாதத்திற் பதினென்ருந்திதிபூர்வத்திற்
கொடுத்துநெய்யாட்டிற்கோடி கிளையுடன்கயிலைசேர்வன்
வடித்தமஞ்சனத்தாற்றன்கை வைத்தபூவனத்திற்பூவாற்
றெடுத்தமந்திரமூலத்தாற் சுத்தனுய்ப்பூசைசெய்வான்.

(இ-ள்.) வடித்தெடுத்த திருமஞ்சனத்தினுலும் தன்கையினுல் வைத்துள்ள நந்தவனத்திலெடுத்த புஷ்பங்களினுலும் செபிக்கின்ற மூலமந்திரத்தினுலும் இடைவிடாமல் நாள்தோறும் பரிசுத்தனுகிச் சிவபூசைசெய்கின்ற ஒருவன் நன்மைபொருந்திய கார்த்திகைமாதத்தில் பூர்வபக்ஷத்து ஏகாதசிதிதியில் நெய்யைக்கொடுத்துப் பரமசிவ

னுக்கு அபிஷேகஞ்செய்வித்தால் அவன் கோடிதலைமுறைகளிலுள்ள உறவினரோடும் கயிலாசத்திற் பொருந்திவாழ்வான். (எ-று.) (உ௫)

பொன்பதின்கழஞ்சுவேதம் போதிர்ந்தவர்க்களித்தாலொக்குந்
தன்னெருக்கொருபூச்சாத்திற் சகத்திரமொன்றுக்கொன்று
துன்னியவலரிவில்வ மதுமத்தந்தும்பைதர்ப்பை
வன்னிநாயுருவிநெய்தன் மற்றவைக்கதிகமாகும்.

(இ-ள்.) தன்னாலுண்டாக்கிய ஒருவெள்ளெருக்கம்பூவை சிவலிங்கத்தில் தரித்துப் பூசித்தால் பதின்கழஞ்சுசுவர்ணத்தை நான்கு வேதங்களையுமறிந்த பிராமணர்கட்குத் தானஞ்செய்ததற்குச் சமானமாகும்; அல்லாமலும் நெருங்கிய அலரி வில்வம் தேனொழுகுகின்ற கருவூமத்தை தும்பை தருப்பை வன்னி நாயுருவி கருநெய்தல் ஆகிய இவைகளைத் தரித்துப் பூசித்தால் ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரமடங்கு அதிகமாகும். (எ-று.) (உ௬)

ஆயிரநெய்தற்பூவா லலங்கல்செய்தரனைச்சாத்தின்
மேயவாம்பரமமுத்தி விளைந்திடுமியாதும்பூவான்
தீயவாமணப்பூநாறுந் தீமலர்விழும்பூமொட்டுத்
தூய்தலாப்பூமயிர்ப்பூத் துளைத்தபூவலர்ந்ததாகா.

(இ-ள்) ஆயிரம் கருநெய்தற் புஷ்பங்களால் மாலைதொடுத்துச் சிவலிங்கத்திற்குச்சாத்தினால் மேன்மைபொருந்திய மோக்ஷபதமுண்டாகும்; சிவலிங்கத்திற்கு எல்லாப் புஷ்பங்களும் தரிக்கலாகும்; அங்ஙனமாயினும், துர்க்கந்தம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் மணமில்லாதபுஷ்பங்களும் தரையில்விழுந்தபுஷ்பங்களும் அரும்புகளும் பரிசுத்தமில்லாத புஷ்பங்களும் மயிர்ச்சிக்குண்டபுஷ்பங்களும் வண்டுகள்துளைத்தபுஷ்பங்களும் நன்றாய்மலர்ந்துவிட்ட புஷ்பங்களும் தரிக்கலாகாது. (எ-று.) (உ௭)

மலரின்றேலிலைகாய்புல்லு வனத்தினிற்பயிரின்பன்ன
மலதுநற்றிபானநன்கா மல்லிருண்மத்தஞ்சாத்தி
னலசிவலோகஞ்சேர்வ னல்லநாயுருவிப்பன்னம்
பலனுளபதிணுலாநாட் சாத்திணுற்பரனைச்சேர்வன்.

(இ-ள்.) முற்சொல்லிய புஷ்பங்களில் ஒன்முகிலுங் கிடையாத காலத்தில் முன்சொன்னபுஷ்பச்செடிகளில் இலை காய் புல்லுகள் நந் தவனத்திற்பயிராகியுள்ள பத்திரங்களும் தரிக்கலாகும்; அவைகளுங் கிடையாதகாலத்தில் பாவனையாகத் தியானஞ்செய்தல் நன்மையாகும்; அல்லாமலும் அர்த்தராத்திரியில் கருவூமத்தம்புஷ்பஞ்சாத்திணுல் நன்மைபொருந்திய சிவலோகத்தைச்சேர்வான்; அதுவுமல்லாமல் தரிசித்தவர்களுக்குச் சர்வபலனையுந்தருகின்ற சதுர்த்தசிதினியில் நன்மையாகிய நாயுருவியின் பத்திரத்தைச் சாத்திணுல் பரமசிவனுடைய திருவடிகளிற் பொருந்துவான். (எ-று.) (உஅ)

நெய்யகுங்குலுவின்றூப நிமிரவோர்மாதம்போற்றிற்
செய்யவெட்டயிலத்தீபஞ் செலுத்திற்சாலோகஞ்சேர்வன்
மெய்பதாம்பசுவினெய்யால் விளக்கிடிணுருகொழுந்துக்
குய்யவாயிரஞ்சதுர்த்த யுகஞ்சிவலோகம்வாழ்வன்.

(இ-ள்.) நெய்கலந்தகுங்குலியத்தூபம் அதிகரிக்க ஒருமாதபரியந்தம் பரமசிவனுக்கு இட்டாலும்,செவ்விதாகிய எண்ணெய்த்தீபத் திருப்பணி செய்தாலும்,அவன் சாலோகபதவியைப்பெறுவான்; அல்லாமலும் உண்மையாகிய பசுநெய்யிணுல் விளக்குவைத்தால் அவன் அதின்சுடர்க்கொழுந்து ஒவ்வொன்றிற்குப் பெருகுகின்ற ஆயிரஞ் சதுர்யுகபரியந்தம் சிவலோகத்தில்வாழ்வான். (எ-று.) (உகூ)

ஈனமோயெனினுமீச னெண்வகைப்பத்தியுள்ளார்
வானவர்தலைவனுவர் மறைவலோர்க்கில்லையாகி

னனரோயாவரீச னுறையுமாலயஞ்செய்வாரை
மானிடரொன்பார்க்கன்றே வைத்ததுநரகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) பரமசிவனை எண்வகைப்பத்தியாற் பூசிக்கின்றபுண்ணியர்கள் ஈனஜாதியிற்பிறந்தவர்களானாலும் தேவர்களுக்கரசனாகியதேவேந்திரனுவார்கள்; பிராமணஜாதியிற்பிறந்தவர்களுக்கு அந்தப் பத்திமையில்லாவிட்டால் அவர்கள் ஈனராவார்கள்; அல்லாமலும் பரமசிவனமரும் சிவாலயத்திருப்பணி செய்கின்றவர்களைச் சிவனென்று நினையாமல் தம்மையொத்த மனிதர்களென்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கல்லவோ எல்லாநரகங்களும் வைத்திருக்கின்றன. (எ-று.)

எண்வகைப்பத்தியாவன நந்தவனம்வைத்தல், அம்மலர் பறித்தல், அம்மலர்களைமாலைதொடுத்தல், சிவஸ்துதிசெய்தல், சிவாலயமலகிடல், சிவாலயமெழுகல், சிவாலயம்விளக்கிடல், சிவனடியார்களைப் பூசித்தல் என்பனவாம்.　　　(௬0)

கண்ணினுக்கினியபண்டங் கடவுளுக்களித்தானென்னிற்
புண்ணியவுலகஞ்சேர்வன் பூசையையிழந்தநாளி
லண்ணலைக்கோயில்சூழ்ந்து பணியிலர்ச்சனையதாகு
முண்மையாங்குருவாற்பெற்றவுபதேசங்கொண்டேசெய்வான்.

(இ-ள்.) கண்ணுக்கினிமையானபண்டத்தைப் பரமசிவனுக்குப்பிரீதியாகக்கொடுத்தானாயின் அவன் புண்ணியலோகத்திற்பொருந்துவான்; அல்லாமலும் சற்குருவினாற்பெற்றுள்ள உபதேச வாக்கியத்தைக்கொண்டு சிவபூசைசெய்கின்றவன் யாதேனும் இடையூறினால் சிவபூசையையிழந்தநாளில் சிவாலயத்திற்குப்போய்ப் பரமசிவனைப் பிரதக்ஷிணநமஸ்காரஞ்செய்துவணங்கினால்சிவபூசைசெய்ததுபோல் ஆகும். (எ-று.)　　　(௬க)

புத்திவித்தாரந்தன்னாற் பொருகலிவசத்தாற்பூண்ட
வித்தையாற்பொருளிச்சிப்பால் வேதத்தின்வழியைவிட்டுக்
குத்திரமார்க்கங்காட்டுங் குரவனும்புதல்வன்றானும்
பத்திரநரகில்வீழ்வார் பன்னிரத்தியாயஞ்சான்று.

(இ-ள்.) புத்திவிரிவினாலும் போராடுகின்ற தரித்திர வசத்தினாலும் கற்றுள்ள கல்விவல்லமையினாலும் திரவிய இச்சையினாலும் வேதமார்க்கத்தை விடுத்து வஞ்சகமார்க்கத்தை உபதேசஞ்செய்கின்றகுருவும் அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்கின்ற சிஷனும் திரண்டுள்ள நரகத்தில் தப்பாமல்விழுவார்கள்; இதற்கு வேதத்திற் பன்னிரண்டு அத்தியாயம் சாக்ஷியாகும். (எ-று.) (௬௨)

பரம்பரையாசான்பாதம் பணிந்துபதேசங்கேட்பா
னரம்பரன்றனையாசானை யொருமுகமாகக்காண்பான்
கரந்திரண்டாகக்காணிற் கற்பமாநரகில்வீழ்வன்
வரம்புளஞானவானை மற்றிறையாகக்காண்பான்.

(இ-ள்.) பரம்பரையாகவரும் ஞானாசிரியருடைய திருவடிகளை வணங்கிப் பிரமோபதேசங்கேட்கின்ற சற்சிஷனானவன் ஞானமூர்த்தியாகும் பரமசிவனையும் சற்குருவையும் சமதிருஷ்டியாகக்கண்டுதரிசனஞ்செய்வான்;அங்ஙனங்காணாது இரண்டுபேதமாகத்தரிசனஞ்செய்தால் கற்பகாலபரியந்தம் நரகத்தில்விழுவான்; அங்ஙனமே வேதவளவையையுணர்ந்துள்ள ஞானவானையும் இராஜதரிசனத்தாலுண்டாகின்ற பயகம்பனாதிகளோடு நின்று வழிபடுவான். (எ-று.) ()

இறையென்பதற்குச் சிவபெருமானெனப் பொருள்கொள்ளுதலுமாம்.

தேவர்கண்முனிவர்மண்ணோர் சித்தர்கள்செய்தலிங்கம்
பாவனாசுயம்புவாணம் படிகமேபஞ்சலோக

மாவகையிரதங்காந்த மணியொன்பானிரசதம்பொன்
யாவுநாற்சாதிக்காகு மிதரர்க்குமாதர்க்காகா.

(இ-ள்.) தேவர்கள் முனிவர்கள் மனிதர்கள் சித்தர்களாகிய இவர்களாற்ருபித்த இலிங்கங்களும் பாவனைலிங்கம் சுயம்புலிங்கம் வாணலிங்கம்படிகலிங்கம் பஞ்சலோகங்களாற்செய்தலிங்கம் மிக்கதகுதியுடைய இரசலிங்கம் காந்தலிங்கம் நவரத்நலிங்கம் வெள்ளிலிங்கம் சுவர்ணலிங்கமாகிய இவைகளனைத்தும் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரனொன்னும் நான்கு சாதியிலுள்ளவர்களுக்கும் பூசிக்கலாகும்; இவர்களல்லாத அன்னியசாதியிற் பிறந்தவர்களுக்கும் மாதர்களுக்கும் பூசிக்கலாகா. (எ-று.) (நுசு)

அரிவையர்க்கிதரசாதிக் கருணையினிலிங்கமாகுந்
தெரிவையரிரதலிங்கந் தீண்டினுநரகஞ்சேர்வர்
விரிவுளபழுதுபின்னம் வெந்ததுவெடித்தலிங்கம்
பெரியநீர்வைப்பானின்றேற் பிணியிஞன்மிடியாஞேவன்.

(இ-ள்.) மாதர்களும் அன்னியஜாதிகளும் திருவண்ணுமலையிலுண்டானலிங்கத்தைப் பூசிக்கலாகும்; மாதர்கள் இரசலிங்கத்தைப் பரிசித்தாலும் நரகத்தில்விழுவார்கள்; அதுவுமல்லாமல் இந்தவிதிமார்க்கந்தெரிந்து பூசிக்கின்றவன் மிகுதியாகப் பழுதுபட்டலிங்கத்தையும் வெந்தலிங்கத்தையும் வெடித்தலிங்கத்தையும் ஒருக்காலும் ஜலமாருத நதி கூபம் தடாகமுதலியவற்றில் விட்டுவிடுவான்; விடாமல் பூசிப்பானுகில் வியாதியினுலும் தரித்திரத்தினுலும் வருந்துவான். (எ-று.) (நுரு)

மற்றுளதிசைகளாகா வடமுகமாயர்ச்சிப்பா
னுற்றுளவுபசாரத்தா லொருமையாற்பூசைசெய்வான்

றெற்றெனவழிந்தாள்பாவி தீண்டிற்ப்ரதிட்டைசெய்வான்
சொற்றவாரிடலிங்கத்திற் சுயம்பிற்ப்ரதிட்டைவேண்டா.

(இ-ள்.) சிவபூசைபண்ணுமிடத்து வடதிசைநோக்கியன்றி மற்றைத்திசைநோக்கியிருந்து பூசிக்கலாகாது; தனக்குக்கிடைத்துள்ள உபகரணங்களைக்கொண்டு மனவொருமையாற் பூசிக்கக்கடவன்; பிரசித்தியாக ஒழுக்கம்வழுவியமாதர்களும் பாதகர்களும் தீண்டினல் பிரதிஷ்டைசெய்யக்கடவன்; கூறிய ஆரிடலிங்கத்திற்கும் சுயம்புலிங்கத்திற்கும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டியதில்லை. (எ-று.) விசேடம்பற்றி வடதிசையேகூறினும் கிழக்குநோக்கியிருந்து பூசித்தலுமாம். (௬௬)

இரண்டுநாட்பூசைநீங்கி னிரட்டுறச்செய்வான்மூன்று
முரண்டினமதிகபூசை முயலுவான்மாதம்பக்கந்
திரண்டநாட்பூசைநீங்கிற் செழும்பிரதிட்டைசெய்வா
னரன்றனைக்கோயில்போற்றி யாசானுற்சாந்திசெய்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டுநாளையபூசையை யாதேனுமிடையூறினுற் செய்யாதொழிந்தவன் நாலுநாளையபூசையைச் செய்யக்கடவன்;மூன்றுநாளையபூசை முட்டுப்பட்டாலும் அவ்வகையேஇரட்டிப்பானபூசையைச் செய்யக்கடவன்; ஒருமாதம் ஒருபக்ஷம் அல்லது அநேகநாள் பூசைசெய்யாதிருந்தால் ஆசாரியரால் வளம்பொருந்தியபிரதிஷ்டைசெய்து சிவாலயத்திற்சென்று பரமசிவனைவணங்கிச் சாந்திசெய்துகொள்ளக்கடவன். (எ-று.) (௬௭)

சத்தியிற்சத்தன்கூடித் தாய்தந்தையாகிநின்ற
வுத்தமவிரதலிங்க மொன்றொருபத்துக்கோடி
யத்தகையிலிங்கமொக்கு மதனுழிப்பூசைசெய்தாற்
சத்துருனாசம்புத்தி முத்திகடாமேயுண்டாம்.

(இ-ள்.) சத்தியுஞ்சிவமும் ஒன்ருகக்கூடி உயிர்களுக்கு மாதா வும் பிதாவுமாகிப்பிரகாசிக்கின்ற உத்தமமாகிய ஒருரசலிங்கமானது ஏனைய அந்தத்தகுதியவாகிய பத்துக்கோடிஇலிங்கங்களுக்குச் சமா னமாகும்; அந்தஇரசலிங்கத்தினிடத்திற் பூசைசெய்தால் சத்துருநாச மும் விவேகமும் மோக்ஷமுமுண்டாகும். (எ-று.) (ருஅ)

இரதலிங்கத்திற்பூசை யியற்றியதீர்த்தங்கொண்டோர்
கரவுளபிணியுஞ்சன்மக் களைகளுமிடருநீங்கும்
பிரமன்மான்மகவான்மற்ருேர் பெரும்பதமடையலாகும்
விரவுபாதகங்களெல்லாங் கனல்படுவிறகைமானும்.

(இ-ள்.) இரசலிங்கத்திற் பூசைசெய்த தீர்த்தத்தை உட்கொ ண்டவர்களுக்குச் சரீரத்தில்மறைந்துள்ள வியாதிகளும் பிறவி மூர்ச் சைகளும் சகலதுன்பங்களும் நீங்கிவிடும்; பிரமபதமும் விஷ்ணுபத மும் தேவேந்திர பதமும் மற்றுமுண்டான பெரியபதங்களும் அடை யலாகும்; அநாதியாய்ச் சேர்ந்துள்ள மகாபாதகங்களெல்லாம் அக்கி னியாற்பற்றப்பட்ட விறகைப்போல் நாசமாய் விடும். (எ-று.)(ருக)

நீடியவிரதலிங்க நிந்தித்தார்நரகில்வீழ்வர்
நாடியபிறப்பில்வர்தா ஞய்நரிபூனையோர்தி
வாடியகழுகுகாக்கை வடிவமாய்ப்புலையர்க்காளாய்க்
கோடியகூனருமர் குருடராய்ப்பிறப்பரன்றே.

(இ-ள்.) பெருமைமிகுந்த இரசலிங்கத்தைத் தூஷித்தபேர்கள் நரகத்தில்விழுவார்கள்; அவர்கள் தெய்வகதியாய்க் குறித்த பிறவிக்க ாயில்வந்தேறினுல் நாய் நரி பூனை ஓணன் மெலிவடைகின்றகழுகு காக்கை இவைகளினுருவெடுத்துப் பின்பு மனிதராய்ப்பிறந்து சண் டாளர்க்கு அடிமைப்பட்டு வளைந்தகூனராகவும் ஊமராகவும் குருட ராகவும் பிறப்பார்கள். (எ-று.) (சு0)

அந்தியகாலந்தன்னி லணிவயிற்றிரதலிங்கிற்
றந்தைதாய்பிறவுங்கோற ரூன்சுராபானங்கோடல்
பந்தபாதகங்கணீங்கிப் பரிமேதயாகங்கோடி
யிந்நற்பலனுமுண்டா யாவர்க்குமேலதாவன்.

(இ-ள்.) தேகாந்தத்தில் ஒருவனுடைய அழகியவயிற்றின்கண் இரசலிங்கமிருக்குமானால் பிதாமாதாக்கள் முதலானவர்களைக் கொல்லுதல் மதுபானஞ்செய்தல் சென்மாந்தரத்திற் கட்டுப்பட்ட பாதகங்களாகிய இவைகளெல்லாம் நீங்கிக் கோடி அசுவமேதயாகஞ்செய்த நல்லபலன்களுமுண்டாகி அவன் சகலருக்கும் மேலானவனாகியிருப்பான். (எ-று.) (௬௧)

மனிதர்கண்முனிவர்தேவர் வகுத்தலிங்கத்துக்குண்டா
மினியநின்மாலியங்கண் மற்றைலிங்கத்துக்கில்லை
புனிதமாந்துளசியோடு பூசைநீருள்ளேகொண்டாற்
றனிவரும்பிறவிநீங்குஞ் சாபம்போம்ஞானமுண்டாம்.

(இ-ள்) இனியவாகிய நிர்மாலியங்கள் மனிதர்களாலும் முனிவர்களாலும் தேவர்களாலும் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட இலிங்கங்களுக்கேயன்றி ஏனையலிங்கங்களுக்கு இல்லை; ஆனபடியினால் பரிசுத்தமாகிய நிர்மாலியதுளசியோடு அபிஷேகதீர்த்தத்தையும் உட்கொண்டால் தனித்தனியேவருகின்ற பிறவித்துன்ப நீங்கும்; சாபங்கள்நீங்கும்; பிரமஞானமுண்டாகும். (எ-று.) (௬௨)

தத்துவஞானியோகி தனக்காநின்மாலியங்கள்
பத்தரல்லாதாருண்டாற் பதினாலிந்திரர்கள்கால
மெத்தியநரகில்வீழ்வர் வேதத்தின்பூசைக்கில்லை
யுத்தநின்மாலியங்க ளாகமபூசைக்குண்டாம்.

(இ-ள். தத்துவஞானத்தையறிந்த பெரியோர்களும் யோகீச்சுரர்களும் நிர்மாலியங்களை உட்கொள்ளலாகும்; சிவனடியாரல்லாதவர்கள் உட்கொண்டால் பதினுலுதேவேந்திரர்களுடைய காலபரியந்தமும் வருத்தமேலிடுகின்ற நரகத்தில் விழுவார்கள்; பரமசிவனை வேதவிதியாற் பூசிக்கும் பூஜாதிரவியங்கள் நிர்மாலிய மல்ல; சிவாகமவிதியாற் பூசிக்கும் பூஜாதிரவியங்களே நிர்மாலியமென்று சொல்லப்படும். (எ-று.) (௨௩)

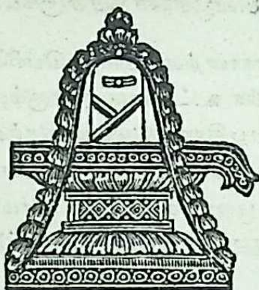
அந்தணரலாதமூவ ராகமம்விதித்தவாற்றாற்
சிந்தையாற்சிற்பன்செய்த சிவலிங்கபூசைசெய்வா
ரிந்தமாதவத்தினேர்கட் கேதுமாலிங்கபேதம்
பந்தமில்திருநீற்றுண்மை பாக்கியஞ்செய்திர்கேண்மின்.

(இ-ள். பிராமணர்களல்லாத மூன்றுசாதியாரும் சிவாகமங்களிற்சொல்லியவழியே சிற்பாசாரியன் மனப்பூர்வமாகச்செய்த சிவலிங்கங்களைப் பூசிப்பார்கள்; சிவலிங்கத்தைப் பூசிக்கும்படியான தவத்தை யுடையவர்களுக்கு மகாலிங்கபேதங்கள் ஏது? இல்லை: இப்பால் பந்தத்தைக்கெடுக்கின்ற திருநீற்றின் மான்மியத்தைக் கேட்கும் பாக்கியஞ்செய்தவர்களே கேளுங்கள். (எ-று.) (௨௪)

சிவபூசாவிதிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௩௦.




உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றவது

விபூதிச்சருக்கம்.

(வேறு.)

விரதிவானப்பிரத்தன் வீட்டுளான்பிரமசாரிக்
கரனுரைசெய்தவெண்ணீ றவரவர்தமக்கேயாகும்
பரதவர்பாழிநீறு மியாகத்திற்பயின்றநீறு
மரபின்மூவருக்குமாகு மறையவர்தமக்குமாகும்.

(இ-ள்.) சன்னியாசி வானப்பிரஸ்தன் கிருகஸ்தன்பிரமசாரியென்னும் நால்வருக்கும் பரமசிவன் அனுக்கிரகித்தபடி அவரவர்களால்விளைவிக்கப்பட்ட வெண்ணீறு அவரவர்களுக்கேயாகும்; மேலான தவத்தையுடைய அடியார்களது மடாலயத்தில் விளைந்த கற்பநீறும் யாகசாலையில்விளைந்தநீறும் க்ஷத்திரியர்முதலிய முக்குலத்தவர்களுந் தரிக்கலாகும்; பிராமணர்களுந் தரிக்கலாகும். (எ-று.) (க)

காட்டனன்னிறுங்கோயிற் கருதருநீறுநல்லோர்
வீட்டினிற்சமைந்தநீறு மெல்லியரிதரற்காகு
நாட்டுமுச்சந்திதோறு நாற்குலத்தவருநீற்றைத்
தீட்டிநீர்குழைத்துச்சாத்த செழுந்தவர்க்கென்றுமாகும்.

(இ-ள்.) விறகினால்விளைந்த நல்லநீறும்; சிவாலய மடைப்பள்ளியில்விளைந்த நினைத்தற்கரிய திருநீறும் பெரியோர்களதுமனையில் விளைந்த திருநீறும் மாதர்களும் அன்னிய ஜாதியோரும் தரிக்கலாகும்; திருநீற்றை வடித்துக்கொண்டு சலத்திற்குழைத்து நான்குகுலத்திலுள்ளவர்களும் மூன்றுகாலங்களினும் தரிக்கக்கடவர்கள்; வளமைமிகுந்த தவத்தையுடையவர்களுக்கு எக்காலமுமுரித்தாகும். (எ-று.) (௨)

மங்கையர்சந்நியாசி மறைவானப்பிரத்தன்றேவி
தங்கியபிரமசாரி சலத்தினிற்குழைக்கலாகா
வங்குபதேசமில்லா னந்நீர்குழைக்கலாகா
துங்கவெண்ணீற்றையள்ளித் துகிலினால்வடித்துக்கொள்க.

(இ-ள்.) மாதர்கள் சந்நியாசி வேதமுணர்ந்த வானப்பிரஸ்தன் அவன்மனைவி நிலையுற்ற பிரமசாரி ஆகிய இவர்கள் சலத்திற்குழைத்துத் தரிக்கக்கூடாது; அல்லாமலும், ஆசிரியருபதேச மில்லாதவனும் அழகியநீற்றைச் சலத்திற்குழைத்துத் தரிக்கக்கூடாது; பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய திருநீற்றைக் கையினாலள்ளி வஸ்திரத்தினால் வடித்தெடுத்துத் தரித்துக்கொள்ளக்கடவர். (எ-று.) (௩)

மறைகளாகமத்திற்சொன்ன மாசிலாநீறுதன்னை
முறையுத்தூளனம்புரிந்தே மூவிரறேன்றச்சாத்தி
னறைதருதீர்த்தமெல்லா மாடினுமியாகஞ்செய்தே
யுறுபுவியடையத்தான முதவினர்பலனையொக்கும்.

(இ-ள்.) நான்குவேதங்களிலும் சிவாகமங்களிலும் சொல்லிய ளேங்கமில்லாத திருநீற்றை முறையாகச் சரீரமுழுதும் உத்தூளனஞ்செய்து மூன்றுவிரல்தோன்றும்படியாகத் தரித்தால் அதன்பலன், புகழப்பட்ட சகல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம்பண்ணி நூறுயாகங்கள் செய்து பிராமணர்களுக்குத் திரிலோகமுழுதும் தானஞ்செய்தவர் அடையப்பட்ட பலனுக்குச் சமானமாகும். (எ-று.) (சு)

உச்சியேநெற்றிகண்ட முடம்பரைகைகால்பின்ன
மெச்சிவெண்ணீறுமூன்று விரல்படச்சாத்தினிந்து
நச்செரிநயனமால நாரியர்புலித்தோனவ்வி
யிச்சையாம்பரசுயானைத் தோலுமாங்கெய்துமன்றே.

(இ-ள்.) உச்சி நெற்றி கழுத்து உடம்பு இடையின்பின்புறம் கைகால்களினுறுப்புக்கள் ஆகிய இவற்றில் வெள்ளியவிபூதியை விரும்பி மூன்றுவிரல்பொருந்தத் தரித்தால் அந்தந்தவுறுப்புக்களில் முறையே மூன்றும்பிறையும்,விரும்பத்தக்க அக்கினிக்கண்ணும், விஷமும், ஒருபாகத்திற்பெண்ணும்,புலித்தோலும், கலைமானும், இச்சிக்கப்படுகின்ற மழுவும், யானைத்தோலும்,வந்தெய்தும். (எ-று.) இங்ஙனங் கூறினமையால் சிவசாரூபம் எய்துமென்பது குறிப்பு. (எ)

பொட்டுடன்சதுரஞ்சூலம் புரிந்திடலாகாநீற்றின்
மட்டவிழ்சந்தனாதி மண்ணிடலாகாநீற்றை
யிட்டவன்றன்னைநிந்தை யெண்ணினோனுடன்பட்டோனுந்
திட்டமாநரகமெல்லாஞ் சிவனாணைதிரிவான்றே.

(இ-ள்.) திருநீற்றை நெற்றியிற் பொட்டாகவும் சதுரமாகவும் சூலம்போலவும் தரிக்கலாகாது; திருநீற்றினிடத்தில் வாசனைவீசுகின்ற சந்தன முதலானவைகளையும் திருமண்ணையுந் தரிக்கலாகாது

திருநீறு தரித்திருக்கின்றவனைத் தூஷிக்கவெண்ணினவனும் அவ னோடேடன்பட்டிருந்தவனும் தகுதியாகிய எல்லாநரகங்களிலும் சிவ னுடையதிருவாணைப்படிக்குத் திரிவார்கள். (எ-று.) (சு)

அந்தணராணூர்தம்மை யரிபரனடையாளத்தைச்
சுந்தரத்தோளிற்காய்ச்சிச் சுட்டிடிற்சூடுண்டானு
முந்தவேசுட்டான்றானு முழங்கெரிநரகில்வீழ்வ
ரிந்நாட்டவரையோட்டு மிராசனேயிராசனுவான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவினடையாளமான சங்கு சக்கரத்தையும் சிவ னடையாளமான சூலத்தையும் அக்கினியிற் காயவைத்தெடுத்துப் பிராமணர்களுடைய அழகிய தோள்களிலே சுட்டால் அதற்குடன் பட்டுச்சூடுண்ட சீஷனும் முதன்மையாயிருந்து சுட்ட ஆசிரியனும் சத்திக்கின்ற எரிவாய்நரகத்தில் விழுவார்கள்; அங்ஙனஞ்செய்தவர் களை இந்நாட்டைவிட்டுத் துரத்துகின்ற இராஜனே இராஜனு வான். (எ-று.) (எ)

(வேறு.)

கவுதமனைநிந்தைசெய்த காதன்மறையோரைத்
தவன்மிகமுனிந்துநீவிர் தாழ்வுறுமண்ணிட்டுச்
சிவனைய்வனீற்றையருள் சேர்ந்தவடியாரைப்
புவனிதனினிந்தைசெய்து போம்நரகிலென்றான்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் கௌதமமுனிவரைத் தூஷித்த காமிய புத்தியையுடைய பிராமணர்களைப் பார்த்து அவர் மிகவும் கோபித்து நீங்களனைவரும் இழிவுபொருந்திய மண்ணைத்தரித்துப் பரமசிவனை யும் அவரதுவிபூதியையும் அவரருள்பெற்ற அடியார்களையும் பூலோ கத்திற்றூஷித்து அதனால் நரகத்திற் போகக் கடவீர்களென்று சபி த்தார். (எ-று.)

கௌதமமுனிவர் ஒருபஞ்சகாலத்திலே தமதுதவப்பேற்றால் சோலைவாவிமுதலியவகுத்து நெல்விளைவுண்டாக்கி வந்த அந்தணர்க் கெல்லாம் அறுசுவையுணவாதிகளளித்துத் தாயினுமிகப் பேணிவருங் கால் காலநியமப்படிமழைபொழியத் தேசமுழுமையும் செழித்தலின் அப்பிராமணர்தத்தம் நாட்டையடையவிரும்பி,தாம்செல்லுதற்குஅம் முனிவர் உடன்படாமையின் பசுவைக்கொன்றனரென ஒருதோஷம் அவர்மீதேற்றிச்செல்லத்துணிந்துமாயையால் ஒருபசுவையுண்டாக்கி விடுத்தனர். அதுதள்ளாடி எதிர்வருதலைநோக்கி வழிவிலகுமாறு மெ ல்ல ஒட்டுதலும் விழுந்துமடிந்ததாக, அதனைத் தாம்கொன்றதாக நிந் தை கூறும் அம்மறையவரைநோக்கி அம்முனிவர் இவ்வாறு சபித்த னரென்பது புராணசரித்திரம். இதனைச் சூதசங்கிதை முதலியவற் றுட்காண்க. (எ-று.) (அ)

அப்படிசபித்தமையி னன்றுமுதலாகத்
துப்பிலிகணிந்தைசெய்வர் தூமறையைநம்பி
முப்புவனமும்புனையு மூவரொடுதேவ
ரொப்புவனமும்புனையு மெங்கடிருநீறே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கௌதமமுனிவர் சாபமிட்டபடியால் அந்த நாண்முதலாக விவேகமில்லாதவைஷ்ணவர்கள் தூஷிப்பார்கள்; ஆ னால், பரிசுத்தமாகிய வேதவாக்கியத்தைநம்பி எங்களுடைய திருநீற் றைத் திரிலோகத்திலுள்ளவர்களுந் தரிப்பார்கள்; மும்மூர்த்திகளும் தேவர்களும் மற்றை எவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களும் தரிப்பார்கள். (௯)

எண்டிசைகள்கீழுலக மேலுலகமெங்கு
மண்டுமறையன்றியில் வழங்குவவவ்வேத
முண்டுதிருநீறஃ துயிர்க்குறுதிமுத்தி
விண்டுலகமாதிதரும் வேறவைபொய்யென்னும்.

(இ-ள்.) எட்டுத்திக்குக்களும் கீழேழும் மேலேழுமாகிய பதினு ன்குலகங்களும் மற்றைப்புவனங்களுமாகிய எவற்றினும் பரமப்பிர மாணமாக வழங்குவன நிறைந்தவேதங்களேயன்றி வேறில்லை; அத் தகையவேதங்களும் விபூதி அநாதியாகவுள்ளது; அதுவே உயிர்க்கு றுதியாகிய முத்தியையும் திருமாலுலகமுதலிய பதவிகளையும் அளிக் கும்; அஃதல்லாதவைகளெல்லாம் மெய்ம்மைச்சாதனங்களன்று: எ னக்கூறு நிற்கும். (ஆயின் இத்திருநீற்றின்பெருமை இசைக்கமுடியு மோ.) (எ-று.)

எனவே, சாதனங்களுள்ளே இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூ ன்றையும் எளிதிற்றரும் முதற்சாதனமாயுள்ளது திருநீறே; ஏனைய வைகளும் சாதனம்போற்காணப்படினும் இதுபோல்வனவன்று என் பதுகருத்து. (க0)

உண்டியியல்பெங்குமுள தாகுமஃதொப்ப
வெண்டிசையினோருமியல் பாயணிவர்நீற்றைப்
புண்டரமுமக்கமு மகிழ்ந்துபுனைவார்பாற்
பெண்டுணையுடன்பரமர் பின்றிரிவரன்றே.

(இ-ள்.) உடற்குறுதியாகிய உணவருந்துதலை எவ்வுலகத்திலுள் ளாரும் சுபாவமாகக் கொள்ளுதல்போல, உயிர்க்குறுதியாகிய திருநீ ற்றையும் எட்டுத்திசையிலுள்ள யாவர்களும் சுபாவமாகத் தரிப்பார் கள்;அப்படிப்பட்ட விபூதித்திரிபுண்டரத்தையும் உருத்திராக்கமணி களையும் உவந்துதரிக்கின்றவர்களிடத்து விட்டுநீங்காமல் பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும் அவர்கள்பின்னே திரிவார். (எ-று.) (கக)

முத்தியெனுமங்கையை முயன்றுவயமாக்கி
ஞெத்தமணிமந்திர மருந்துகளுமுண்டா
மத்தகைதனைப்பகர்வ மஞ்சுபதநீறு
சத்தரணிகண்டிகை தரிக்கில்வசமாவாள்.

(இ-ள்.) முத்தியென்கின்ற மங்கையை முயற்சிசெய்து வசப்படுத்தவேண்டுமோகில் அதற்குத்தருந்த மணிமந்திர அவுஷதங்களுமுண்டு; அவையாவையெனில் பஞ்சாட்சரமும் விபூதியும் சந்துக்கள் தரிக்கின்ற உருத்திராக்ஷ கண்டிலகையுமாம்; இவைகளால் பேரின்பத்தைத்தருகின்ற மோட்சமங்கையானவள் வசப்படுவாள். (எ-று.)
வயமாக்கினெனென்பதற்கு வயமாக்கவேண்டில் எனக்கொள்க. (கஉ)

நீற்றினெடுகண்டிகை நினைந்துபுனைவார்தம்
பேற்றினளவென்னவர் பிறந்ததுவேசென்மம்
போற்றியவர்கட்குதவு பூசையதுபூசை
யாற்றலுளநற்கொடையு மக்கொடையதாமால்.

(இ-ள்.) விபூதியுடனே உருத்திராக்ஷகண்டிகையையும் இதுவேசிவமுத்திரையென்று தியானஞ்செய்துதரிக்கின்றவர்கள் பெற்றபேற்றுக்கு என்ன அளவை சொல்லுவோம்; அவர்களெடுத்த ஜென்மமேஜென்மம்; அவர்களைவணங்கி அவர்களைப்பூசிக்கின்ற பூசையே பூசை;அவர்களுக்குக்கொடுக்கின்ற உயிர்க்குறுதியானநல்லதியாகமே தியாகமாகும். (எ-று.) (கங)

நீறுபுனைவார்வினையை நீறுசெய்தலாலே
வீறுதனிநாமமது நீறெனவிளம்புஞ்
சீறுநரகத்துயிர்செலாவகைமருந்தாக்
கூறுடையதேவிகையின் முன்னிறைகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) விபூதியானது தன்னைத் தரிக்கின்றவர்களுடைய் சகலவினைகளையும் நீருகச்செய்தலினுல் அதற்குப் பரிசுத்தமான ஒப்பற்றநாமமானது திருநீறென்று வேதஞ்சொல்லும்; அந்தத்திருநீற்றை ஆன்மகோடிகள் சீறுகின்றநரகத்தில் விழாதபடிக்குச் செனனவியா

திக்கு ஔஷதமாகப் பூர்வத்தில் பரமசிவன் தமது இடப்பாகத்தையு டைய உமாதேவியார்கையில் கொடுத்தருளினர். (எ-று.) (கச)

நோயகலும்வந்தவினை நந்துவினையெல்லாம்
போயகலும்வெண்பொடி புனைந்தவுடனேமுற்
பேயகலும்வஞ்சக பிறப்பிறெடிறப்பின்
ருயகலுநன்மைக டழைத்துவருமன்றே.

(இ-ள்.) வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்தவுடன் சரீர சம்பந்தமான வியாதிகளுநீங்கும்; இச்சனனத்தினீட்டியவினைகளும் (இச்சனனமெடுத்தற் கேதுவாகி இதிற்செலுத்திய மூற்சனனங்களி னீட்டியவினைகளும் விட்டொழியும்; நெடுநாளாகத்தொடர்ந்த பை சாசமுதலியவும்விலகும்; வஞ்சிக்கின்ற பிறப்பிறப்புக்களும் பற்றறத் தொலையும்; சகலநன்மைகளும் தழைத்தோங்கும். (எ-று.) (கடு)

தீர்த்தமுளிதிற்பெரிய தீர்த்தமஃதில்லை
யேத்தரியசெல்வமு ளிதிற்பெரியதில்லை
பேர்த்துரைமருந்தினு ளிதிற்பெரியதில்லை
நீத்தலுறுபண்டிதரு ணிற்றதிகரில்லை.

(இ-ள்.) சகலதீர்த்தங்களுள்ளும் இந்தவிபூதியிற்பெரிதான தீர் த்தமில்லை; துதிக்கப்பட்ட அரியசெல்வங்களுள்ளும் இதிற்பெரி தானசெல்வமில்லை; வேறுவேறுகச் சொல்லுகின்ற ஔஷதங்களு ள்ளும் இதிற்பெரிதான ஔஷதமில்லை; சகலவியாதிகளையுந் தீர் க்க வருகின்ற வைத்தியர்களுள்ளும் இதிற்பெரிதான வைத்திய ரில்லை. (எ-று.) (கசு)

பந்தவயனாரணன் பராசரன்வசிட்டன்
மைந்துடைவியாதன்முதன் மாமுனிவர்நந்தி

தந்தமிழுணர்ந்துதரு மந்தவமெவைக்கும்
வெந்தபொடிநீங்கினவை வீணெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்.) பற்றுடைய பிரமதேவர் திருமால் பராசரமுனிவர் வசிட்டமுனிவர் வலியவியாதமுனிவர் முதலிய பெருமைபெற்றமுனிவர்களும் திருநந்திதேவரும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் தங்களில்ஆலோசித்தறிந்து தருமம் தவமுதலான எவைகளுக்கும் விபூதியொன்று இல்லாவிட்டால் அவைகள் பயனில்லனவாகுமென்று சொன்னார்கள். (எ-று.) (கஎ)

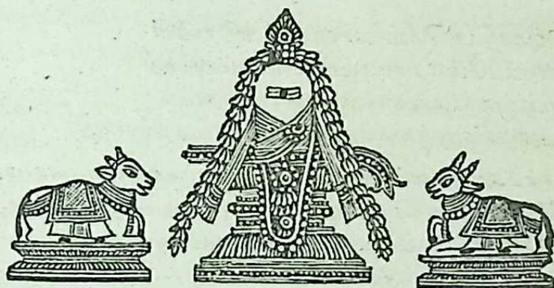
வேகரிதுடன்முறுக வெந்ததுசிவப்பு
மாகரிதுவெண்மையுள தத்தனையுமுத்தி
போகமுதலாகுதலிற் பூதியெனலாகு
மேகவருண்மேவலினி ரக்கையெனலாமால்.

(இ-ள்.) நன்றாய் வேகாதவிபூதியும் வெந்துகரிந்தவிபூதியும் சிவந்தவிபூதியும் தரிக்கலாகாது; விபூதியில் தவளநிறம் எவ்வளவு உண்டு அவ்வளவும் மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகும்; சர்வ ஐசுவரியத்துக்கும் காரணமாதலினல் விபூதியெனவும் ஒப்பற்ற திருவருளுடைமையால் இரக்ஷையெனவும் பெயர் கூறப்படும். (எ-று.)

அன்றியும், சிவபெருமானைத்தோற்றுவித்தலால் பசிதமெனவும், பாவங்களைப்போக்கலால் பசுமமெனவும், மலங்களினின்றும் நீக்கலால் சாரமெனவும் பெயர்பெறும் என்க. (கஅ)

விபூதிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩சஅ.



உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

உருத்திராக்கச்சருக்கம்.



திரிபுரரெனும்பெயர் திருந்தசுரராலே
யரியயன்முதற்சுர ரழிந்துதுயரொய்தி
வரியுழுவையுரிபுனையும் வானவனைநோக்கி
யுரியதவமாவருட மாயிரமுறைந்தார்.

(இ-ள்.) திரிபுராதிபரென்று வழங்குகின்ற பெயரையுடைய அசுரரால் விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமதேவர்முதலான சகலதேவர்களும் மனவலிமையழிந்து துன்பத்தையடைந்து வரிபரந்த புலித்தோலை ஆடையாகத்தரித்தருளிய பரமசிவனைக்குறித்து ஆயிரந்தேவவருஷ பரியந்தம் சிவதரிசனமுண்டாதற்குரிமையான பெருமைபொருந்திய தவத்தைச் செய்தார்கள். (எ-று.) (க)

வன்றிரிபுராதிபர்செய் வாதைதனைநோக்கி
யன்றுவிடைமேலரனு மம்பிகையும்வந்து
வன்றிறன்முராரியபன் வானவரைநோக்க
மென்றுளிகண்முக்கணினும் வீழ்ந்தவெமர்வாழ,

(இ-ள்.) அங்ஙனம் அவர்களெல்லாரும் தவஞ்செய்தகாலத்தில் பரமசிவன் கொடிய திரிபுராதிபர் செய்கின்ற வருத்தத்தைக்கண்டு உமையவளோடும் இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிவந்து மிக்க பலத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமதேவர்முதலான சகலதேவர்களையும் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள்படுந்துன்பத்திற்குச் சகியாமைகாரணமாக மிருதுவாகிய நீர்த்துளிகள் எம்போல்வாரெல்லாம் உய்யும்படி பரமசிவனுடைய மூன்றுகண்களிலும் இருந்து விழுந்தன. (எ-று.)

தாரகாக்கன் கமலாக்கன் வித்துன்மாலியென்னும் மூவரும் கோடிவருடம் தவம்புரிந்து, பிரமதேவரால் பொன் வெள்ளி இரும்புகளாலாகியமூவரண்கள் முறையே சுவர்க்கம் அந்தரம் பூமியென்னுமிடங்களில் நிலைபெற்றிருந்து வேண்டுமிடங்கட்கு உடன்வரவும், அவை ஆயிரம்வருடத்திற்கொருமுறை ஒருமுகூர்த்தநேரம் ஒருங்கு சேரவும், அக்காலத்தில் ஒருகணைவிடுத்து அழித்தாலன்றி வேறு எவ்வகையாலும் அழியாதிருக்கவும், திருமாலாதி தேவர்களெதிர்க்கினும் தமக்குந்தோற்றோடவும் வரம்பெற்று, மயனால்வகுக்கப்பட்ட மாளிகைகளோடுகூடிய அவ்வரண்களிலிருந்துகொண்டு விபூதிருத்திராக்ஷதாரணங்களும் பஞ்சாக்ஷரசெபமுமுடையோராய் விதிப்படி சிவபெருமானைப் பூசித்தாராயினும், அவர் அசுரகுலத்திலுதித்தமையால் தேவர்களுக்கு எண்ணில்லாத இடுக்கண்களையே செய்துவர; சிவபெருமான் அந்தேவர்படும்பாட்டைநோக்கி ஆற்றாராய்க் கண்ணீர்பொழிந்து புன்முறுவலக்கினியால் அத்திரிபுராதிபரைத் தகித்தனரென்பது புராணசரித்திரம்,

இப்புராணத்தில் "திரிபுரனெனும்பெயர் திருந்தசுரனாலே" என்பதும், "வன்றிரிபுரன்புரியும்வாதை" என்பதும் பாடமேயாயினும் திரிபுராதிபர்செய்யும் துயர்க்கிரங்கித் தேவர்பொருட்டுக் கண்ணீர் பொழிந்தனரென்பதே நூற்றுணிபாகலின் திரிபுரரென்னும் பாடமே கொள்ளப்பட்டன. (உ)

உருத்திரன்விழித்துளிக ளேயுருத்திராக்கந்
திருத்திரவிசந்திரன் றிருந்துகனற்கண்ணி
னருத்திமிகுபேதமிரண் டாறுபதினாறு
பொருத்தொருபான்மேனிசெம்மை பொன்றவளங்காரே.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடைய மூன்றுகண்களிலுமிருந்துண்டான நீர்த்துளிகளே உருத்திராக்ஷமணிகளாகும்; அவற்றுள் திருத்தமாகிய சூரியநேத்திரத்திலுண்டான விருப்பமிகுந்த மணி பன்னிரண்டு பேதமுடையது; அதற்கு நிறம்; செம்மையும் பொன்மையும் சந்திரநேத்திரத்திலுண்டானமணி பதினாறுபேதமுடையது; அதற்குநிறம் வெண்மை; பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிநேத்திரத்திலுண்டான மணி பொருத்தமாகிய பத்துப்பேதமுடையது; அதற்குநிறம்கருமை. (எ-று)

சூரியநேத்திரம் பொழிந்தநீரினின்று கபிலநிறமணியும் அதினின்று செந்நிறமணியும் அதினின்று பொன்னிறமணியும் உதித்தனவென்பதும், அவற்றுள் கபிலநிறமணியும் செந்நிறமணியும் க்ஷத்திரியர்க்கும் பொன்னிறமணி வைசியர்க்கும் உரியவென்பதும், உதிக்கும்போதே அவ்வம்மணிகளோடு அவ்வவற்றிற்குரிய மரங்களும் உதித்தனவென்பதும் சிவாகமநூற்றுணிபென்க. (௩)

வெண்மைமறையோருரிமை வேந்துரிமைசெம்மை
வண்மைவணிகர்க்குமுன் வகுத்ததொருபொன்மை
யுண்மையுளசூத்திரருக் குள்ளதுகறுப்பே
முண்மணிகள்காய்க்குமர முப்பதுடனெட்டே.

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்குரிமை வெண்ணிறமணிகளும், க்ஷத்திரியர்களுக்குரிமை செந்நிறமணிகளும், வளமைபொருந்திய வைசியர்களுக்குரிமை முன்சொல்லப்பட்ட பொன்னிறமணிகளும்,உண்மையுடைய சூத்திரர்களுக்குரிமை கருநிறமணிகளுமாம்:அல்லாமலும் முட்களையுடைய உருத்திராக்ஷமணிகள் போலவே அவை காய்க்கின்றமரங்களும் முப்பத்தெட்டுவிதங்களாகும். (எ-று.) (௪)

ஒருமுகமிரண்டுமுக முஞ்சிவசொரூப
மருவுமறையோர்பசு வதைத்தபழிமாறு
மருமையுளமூன்றுமுக மக்கினிசொரூபம்
பெருகவணியிற்றெருகுதி பெண்கள்பழிமாறும்.

(இ-ள்.) ஒருமுகமணிகளும் இருமுகமணிகளும் சிவசொரூபமாகும்; அவற்றுள் ஒருமுகமணிகளைத்தரித்தால் பொருந்திய பிராமணர்களைக்கொன்றபாதகமும், இருமுகமணிகளைத்தரித்தால் பசுவைக்கொன்றபாதகமும் நீங்கும்; அருமையாகிய மூன்றுமுகமணிகள் அக்கினிசொரூபமாகும்; அந்தமணிகளை அதிகமாகத்தரித்தால் அனேகமாதர்களை வதைசெய்தபாதகங்கள் நீங்கும். (எ-று.) (௫)

நாலுமுகநான்முகவ னரவதைகண்மாறுங்
காலவனலஞ்சுமுக மூண்வழுவுகாலும்
வேலனுருவாறுமுகம் வேதர்வதைமாறு
மேலெழுமுகங்கள்சேட னேமகளவேகும்.

(இ-ள்.) நாலுமுகமுள்ள மணிகள் பிரமதேவருடையசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் மனிதர்களைவதைசெய்த பாதகங்கணீங்கும்; ஐந்துமுகமுள்ளமணிகள் காலாக்கினிசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் உணவின்தீங்குகள் நீங்கும்; ஆறுமுகமணிகள் சுப்பிரமணியசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் பிரமஹத்தி மகாபாத

கங்கணீங்கும்; தகுதிபெற்ற எழுமுகமுள்ளமணிகள் ஆதிசேஷசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் பொன்களவினாலுண்டான பாதகங்கள் நீங்கும். (எ-று.) (சு)

அட்டமுகமானமுக னைகுருதாரந்
தொட்டதறுமொன்பது முகம்வடுகன்றேற்ற
மெட்டுமரன்முத்தியொடு புத்தியிடக்கையிற்
கட்டிடெருருகோடிமறை யோர்வதைகள்காலும்.

(இ-ள்.) எட்டுமுகமுள்ளமணிகள் கணபதிசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் குருதாரத்தைத்தீண்டினபழிநீங்கும்; ஒன்பதுமுகமுள்ளமணிகள் வைரவசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் சிவசாயுச்சியமும் விவேகமுமுண்டாகும்; அவற்றை இடக்கரத்தில் மாலையாகக் கோத்துத்தரித்தால் ஒருகோடி பிராமணர்களைக் கொன்ற பாதகங்கள் நீங்கும். (எ-று.) (எ)

பத்துமுகமாயவன் பசாசுமிருகம்போ
மத்தர்பதினொன்றதி மகப்பலனளிக்கு
மொய்த்தசுடரீரறு முகத்திறைவர்பூணின்
மெத்தசுவபாகபலன் மெய்க்கொலைகளேகும்.

(இ-ள்.) பத்துமுகமுள்ளமணிகள் விஷ்ணுமூர்த்திசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் பைசாசவாதையும் மிருகவாதையும்நீங்கும் பதினொருமுகமுள்ளமணிகள் ஏகாதசருத்திரர்சொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் அதிசயாகஞ்செய்தபலனுண்டாகும்; பன்னிரண்டுமுகமுள்ளமணிகள் பன்னிருசூரியர்சொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் அளவில்லாத அசுவமேதயாகபலனுண்டாகி அவயவபங்கம்பண்ணின பாதகங்களுநீங்கும். (எ-று.)

பன்னிருமுகமணிகளைத்தரித்தால் துஷ்டமிருகம் ஓடும், இஷ்டபலனெய்தும் என்பதும் நூற்றுணிபு. (அ)

கந்தர்பதின்மூன்றுமுக முந்துகனபோகஞ்
சிந்தனையிலெட்டுவகைச் சித்திகளுமுண்டாந்
தந்தைதமர்தாய்குழவி தம்பிதமையன்பெண்
வந்தகருமாய்த்தவதை மாறுமதுபூணின்.

(இ-ள்.) பதின்மூன்றுமுகமுள்ளமணிகள் சுப்பிரமணியசொரூபம்; அந்தமணிகளைத்தரித்தால் கனம்பொருந்திய போகங்களும் சிந்தித்தபடி எண்வகைச்சித்திகளு முண்டாகும்; அன்றியும்; பிதாவையும் சுற்றத்தாரையும் மாதாவையும் குழந்தையையும் தம்பியையும் தமையனையும் மகளையும் உதித்துள்ளகருவையும் வதைத்த கொலைபாதகங்களெல்லாம் நீங்கும். (எ-று.)

பதின்மூன்றுமுகக்கண்டிக்குப் பரமசிவனதிதெய்வமென்பதும் உண்டு: இதனை "ஏழொடிரு மூன்றுமுகக் கண்டியரி தாமதுமுன், னூழினலத்தார்க் குறுமதனைத்-தாழ்வறவே, சென்னிமிசைத் தாங்கிடுக தெய்வம் பரமசிவ,னுன்னுநலம் புத்திமுத்தி யுண்டு" என்னும்உருத்திராக்கவிசிட்டத்தானும் உணர்க. (கூ)

மிக்கபதின்மூன்றினுக்கு மேலுமுகமில்லை
தக்கசிகைபொன்றுதலை மாலையுநாலொன்பா
னக்கலையிரட்டிகள மாங்குர நூற்றெட்டாங்
கைக்கணிகள்பன்னிரண்டு காதினிலவ்வாறே.

(இ-ள்.) உயர்வாகிய பதின்மூன்றுமுகமுள்ள மணிகளுக்குமேற்பட்ட மணிகளில்லை; அம்மணிகளைத்தரிக்குங்கால், தகுதியாகியசிகையினிடத்தில் ஒருமணியும், சிரசில் மாலையாக முப்பத்தாறு மணியும், கழுத்தில் முப்பத்திரண்டுமணியும், மார்பில் நூற்றெட்டுமணியும் கைகளின்மணிக்கட்டுகளில் தனித்தனி பன்னிரண்டுமணியும், காதுகளில் அவ்வாறுமணியும் (தரிக்கலாகும்.) (எ-று.)

இவையன்றியும், உமையிற்கோடலென்னுமுத்தியால் செவிக்குத் தனித்தனி ஒவ்வொன்றும் புயத்தில் தனித்தனி பதினாறும் மார்பில் ஐம்பதும் கொள்வதும் உண்டு. (௧0)

ஆயிரமியாகபல னப்படிதரிக்கிற்
றூயமணிபோர்பொதி சுமைக்கழுதையொன்று
போயடவிவிந்தமலை புக்குயிரிழந்து
மேயதுகைலாயமலை மேவநூறுகற்பம்.

(இ-ள்.) சிகையாதிகளில் கூறியபடி தரித்தவர்களுக்கு ஆயிரம் யாகஞ்செய்த பலனுண்டாகும்; முற்காலத்தில் பரிசுத்தமாகிய ஒரு உருத்திராக்ஷப்பொதியைச்சுமந்த ஒருகழுதையானது ஆரணியத்திற்சென்று விந்தபர்வதத்தைச்சேர்ந்து பிராணனைவிட்டு கைலாசகிரியில் நூறு கற்பகாலபரியந்தம் நிலைபெறவாழ்ந்திருந்தது. (எ-று.)

நருமதாநதிதீரத்திலே ஆயிடமென்னுநகரிலுள்ள விசுவசித்தென்னும்வணிகன் கங்கையாடவிரும்பிப் பிரயாணப்பட்டு இடபம் ஒட்டகமுதலியவற்றில் சரக்குகளையேற்றுங்கால், ஓர்கழுதையின்மேல் உருத்திராக்கப்பொதியையேற்ற, அது விந்தியமலையில் ஏறமுடியாமல் வீழ்ந்திறந்தது. அத்தருணத்தே அதனைப்பற்ற இயமதூதனணுகலும், அவனைத்துரத்திச் சிவகணத்தலைவர் விமானத்திலேற்றிக் கைலையையடைவிக்க; அது, உருத்திராக்கவடப்பொதி சுமக்கப்பெற்ற புண்ணியவிசேடத்தால் நூறுகற்பகாலம் அப்பதவியில் வாழப்பெற்றதென்பது சரித்திரம். இதனை உபதேசகாண்டம் உருத்திராக்கமான்மியச்சருக்கத்துட் காண்க. (௧௧)

வெள்ளிகனகந்தரளம் வித்துருமமாதி
நள்ளினிடனன்றுமுக மொன்றுவதுநன்று
மெள்ளரியநற்குலமு மெக்குலமுமென்றுங்
கொள்ளுவதுநன்றணியி னஞ்சுபதங்கூறி.

(இ-ள்.) இரசதம் சுவர்ணம் முத்து பவளம் முதலானவைகளை இடை இடையே இட்டு மணிகளின் முகத்தோடு முகம்பொருந்தக் கோத்துத்தரிப்பது நன்ருகும்; அதுவுமல்லாமல் இகழ்ச்சியில்லாத நல்லகுலத்திற் பிறந்தவர்களும் இழிவான எந்தக்குலத்திற்பிறந்தவர்களும் எப்போதும் தரிக்கக்கடவர்; பஞ்சாக்ஷர தியானஞ்செய்து தரிக்கின் நன்மையாகும். (எ-று.) (கஉ)

புண்ணியமியற்றிலிறை பூசைநியமத்தி
னண்ணுதவமாதிகளி னண்ணினவைநன்ரு
மெண்ணரியபாதகரு மீனவுயிரியாவுங்
கண்மணிவிழைந்தணியிற் கண்பெறுவதுண்மை.

(இ-ள்.) புண்ணியங்களைச் செய்கின்ற காலத்திலும், சிவபூசை நியமங்களைச்செய்கின்ற காலத்திலும், நிலைபெற்றதவங்களைச் செய்கின்றகாலத்திலும், அந்த உருத்திராக்ஷமணிகளைத்தரித்தால் நன்மையாகும்; அல்லாமலும், அளவிறந்தபாதகங்களைச் செய்தவர்களும் இழிவையுடைய எல்லாவுயிர்களும் உருத்திராக்ஷமணிகளைவிரும்பித் தரித்தால் ஞானக்கண்ணைப்பெறுவது சத்தியம். (எ-று.) (கங)

மூழ்கினுமலங்கள்சலம் வீழ்கினுமுலைக்கண்
மாழ்கினுமருந்தினும் வருந்தினுமுறக்கஞ்
சூழ்கினுமொர்சூதகத் தொடக்கினுமிறைக்கட்
டாழ்வடமணிந்திடுவர் சத்தியதவத்தோர்.

(இ-ள்.) உண்மையானதவத்தையுடைய பெரியோர்கள் ஸ்நானஞ் செய்யும்போதும் மலவிசர்க்கம் சலவிசர்க்கம் செய்யும்போதும் மாதர்களுடையமுலைகளிடத்து முயங்கி மயங்கும்போதும், புசிக்கும்போதும், வருந்தும்போதும், உறங்கும்போதும், ஒரு சூதகம்தொடர்ந்தபோதும், உருத்திராக்ஷத்தாழ்வடத்தைத் தரித்திருப்பார்கள். (எ-று.) எப்போதும் தரித்திருப்பரென்பது கருத்து. (கச)

சகத்திரமணித்திரள்கள் சாமுனணிவார்கண்
மகத்துவமுரைப்பரிது வண்சிரசுகாது
தொகுத்தகளமார்பிருகை தோளிருமணிக்கட்
டகத்தணியினக்கவட முக்கணுளவாகும்.

(இ-ள்.) இறந்துபோகுமுன் திரட்சியாகிய ஆயிரமணிகளைத்தரிப்பவர்களுடைய மகிமையை அளவிட்டுச் சொல்வதரிதாகும்; அல்லாமலும், கோத்த உருத்திராக்ஷமாலைகளை வளம்பொருந்திய சிரசிலும் காதுகளிலும் கண்டத்திலும் மார்பிலும் இரண்டுகைகளிலும் தோள்களிலும் இரண்டுமணிக்கட்டுகளி னிடத்திலும் தரித்தால் மூன்று கண்களையுடைய சிவசொரூபமாவார்கள். (எ-று.)

தொகுத்த அக்கவடமெனக் கூட்டுக. (கரு)

அக்கவடமஞ்சுபத மோதிபணிவானோன்
முக்கணுடையானவனை மோகமொடுசாரும்
புக்கவிடமுத்திதரி சித்தவர்கள்புத்தேள்
குக்கலணியிற்பிறவி குன்றுமருளொன்றும்.

(இ-ள்.) உருத்திராக்ஷமாலையைப் பஞ்சாக்ஷர தியானஞ்செய்து தரிப்பார்களாயின் அங்ஙனம்தரிப்பவர்களை விட்டு நீங்காமல் திரிநேத்திரத்தையுடைய பரமசிவன் விருப்பத்தோடு உடனிருப்பர்; அவர்கள் சென்ற ஸ்தலமெல்லாம் மோக்ஷஸ்தலமாகும்; அவர்களைத் தரிசித்தவர்களெல்லாரும் தேவர்களாவார்கள்; நாய்தரித்தாலும் அதற்கும் பிறவித்துன்ப நீங்கும்; ஞானமுண்டாகும். (எ-று.) (கசு)

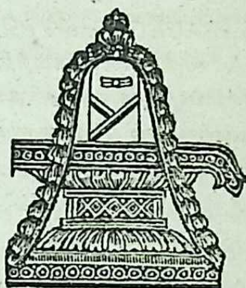
நாதனனவர்த்திரைபக்கிங் நற்கதையுரைத்தான்
காதலினிறைஞ்சிவிழி கால்செவிசிரங்கை
பேதமிலர்க்காமிவைபிப் பேசுமுறுப்பில்லோர்க்
கேதிலுறுநற்கதிக ளீதறைதியென்றான்.

(இ-ள்.) நாதசன்மர்வானவர் அனவர்த்தியைக்கு, அன்பர்பூசை சிவபூசை விபூதி உருத்திராக்ஷசின்னங்களைத்தரித்தல்முதலிய வற்றின்பலன்களைக் கூறினர்; கூறலும், அவள் அன்பொடுவணங்கி, அண்ணலே! தரிசித்தற்குக்கண்களும் வலம்வருதற்குக்கால்களும் புகழ்கேட்டற்குச்செவிகளும் வணங்குதற்குத்தலைகளும் அருச்சித்தற்குக் கைகளும் (இங்ஙனமே வழிபடுதற்குரிய பிறவுறுப்புக்களும்) பின்னமறப்பெற்றவர்களுக்கே சிவபூசைமுதலியவை சித்திக்கும்; கூறிய இவ்வுறுப்புக்களைப் பெறாதார்க்கு எவ்வகையால் முத்தியெய்தும்? இதனையும் உணர்த்தியருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டாள். (எ-று.) (கஎ)

உருத்திராக்கச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௬௫.




உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது

சிவகீர்த்திச்சருக்கம்.



(வேறு.)

மதுமலர்க்குழலாய்கலியுகவலியால் வரமுத்திபெறுவதற்
கரிது, பதிகளினொழிந்துபலிப்பிலையவற்றுட் பழமலையல்ல
துபலியா, முதலொருவருடமிருக்கவக்கதையை மொழிந்திட
க்கேட்டிடத்துதிக்கத், துதிகளைக்கேட்கவந்தியகாலங் துதித்தி
டமுத்தியையடைவார்.

(இ-ள்.) தேனொழுகுகின்ற புஷ்பமாலிகையையணிந்த அளக
பாரத்தையுடைய அனவர்த்தியையே நீகேட்பாயாக; கலியுகவலிமை
யினால் சகல சீவராசிகளும் இம்மைக்குவேண்டியவரங்களையும், மறு
மைக்குரியமுத்தியையும்பெறுவது அருமையாகும்; அவைகள் விசேட

முற்றஸ்தலங்களில்லாமல்வேறொருவிதத்திலுஞ் சித்திக்கமாட்டா; அந்தஸ்தலங்களுள்ளும் விருத்தகிரிஸ்தலத்திலல்லாமல் வேறொரு ஸ்தலத்தில் எளிதிற்சித்தியா; ஆதலால், அந்தஸ்தலத்தில் சடம்நீங்கு முன்பாக ஒரு வருஷபரியந்தம் வசித்தாலும், அந்தஸ்தலபுராணத்தைப்படித்தாலும், படிக்கக்கேட்டாலும், துதித்தாலும், ஸ்துதிக்கக் கேட்டாலும், தேகாந்தத்தில் துதிசெய்தாலும், மோக்ஷத்தைப் பெறுவார்கள். (எ-று.) (க)

அரகரசம்புசங்கரமகேச வம்பிகைபாகமாதேவ, புரகரநீலகண்டவென்றுரைக்கிற் புனிற்றிளங்கன்றினுக்காக்கள், வருவதேபோலச் சிவன்விரைந்தோடி வந்திடுமரத்தின் மேற் பறவைக், கொருகலேபோலப்பாதகமனைத்து மோட்டிடும்வீடுசென்றடைவார்.

(இ-ள்.) ஒருவர் அரகரா! சம்போ! சங்கரா! மகேசா! அம்பிகைபாகா! மஹாதேவா! புராந்தகா! நீலகண்டா! என்று துதித்தால் மிகுந்த இளங்கன்றுகளுக்கிரங்கிவருகின்ற பசுக்களைப்போலப் பரமசிவனும் அதிசீக்கிரத்தில்வந்து காப்பார்; மரத்தின்மேலிருந்த பட்சிகள் பறந்துபோவதற்கு ஒருகல்லே போதுமானதுபோல, சிவநாமங்களையுச்சரித்தலே பாதகங்களையெல்லாம் நீக்கிவிடும்; ஆகையால் தேகாந்தத்தில் மோக்ஷத்தைப் பெறுவார்கள். (எ-று.) (உ)

சிவசிவவென்பாரவர்முனேநிருத்தஞ் செய்திடுமறலியும் பணியு, மவரைவிட்டகலானம்பிகைபாக னாரணமவர்முகத்திருக்குந், தவனனைக்கண்ட பனியெனப்பாவஞ் சரிந்திடும்பவக் கடலழுந்தார், புவனியின்மரண காலையிற்புகலிற் புலையருமடைவர்சாருபம்.

(இ-ள்.) சிவசிவவென்று மனமாரத்துதிசெய்பவர்களுக்கு எதிரே உமையவளை இடப்பாகத்திலுடையபரமசிவன் அவர்களை விட்டு நீங்காமல் எப்போதும் திருநடனஞ்செய்தருளுவர்; அவர்களை நமனும் வணங்குவான்; அவர்கள் முகத்தில் நான்குவேதங்களுமிருக்கும்; அவர்கள்செய்தபாவமெல்லாம் சூரியனைக்கண்டபனிபோல நீங்கிப்போம்; அவர்கள் பிறவிக்கடலில் மூழ்கமாட்டார்கள்; பூமியின்கண் நீசர்களானாலும் மரணகாலத்தில் அங்ஙனம்துதித்தால் அவர்களும் சாரூபபதவியைப்பெறுவார்கள். (எ-று.) (௩)

திருத்தமாயொருத்தன் செவிப்புலன்கேட்கச் சிவசிவ
வென்றிடிற்பனேமே,லிருத்தியவிடிபோலெரிந்திடும்பாவ மிற
ப்பொடுபிறப்பெலாமிரியு,மொருத்தன்வாயாரச்சிவவெனமுக்
கா லுரைத்திடினேருரையதற்குக்,கருத்தன்வாழ் பதத்திலிரு
த்திடுமிரண்டுங் கடவுண்மேற்கடன்களாய்நிற்கும்.

(இ-ள்.) ஒருவனுடையசெவியினிடத்திற் றெளிவாகக்கேட்கும்படி சிவசிவவென்று திரிகரணசுத்தியுடனேசொன்னால் அவனதுபாதகங்களெல்லாம் இடிவிழுந்தபனைபோல எரிந்துபோம்; அவனது இறப்பும் பிறப்பும் நீங்கிப்போம்; ஒருவன் தன்னுடையவாயாரச் சிவவென்று மூன்றுதரஞ் சொன்னால் அம்மூன்றில் ஒருமொழிக்கு அவனைப் பரமசிவன் தமதுலகமாகிய சிவலோகபதத்தில்வைப்பார்; மற்றை இரண்டுமொழியும் பரமசிவன்மேற் கடன்களாகவிருக்கும்.()

பூசைகடருமமற்றவனேனும் புராரியைப்புகழ்ந்திடினவ
ன்பாற், காசினிசெய்பாள்கலைகுடிகொள்ளுங் கதிகளும்பலித்
திடுமுயிர்ப்பி,ஞேசையாலரன்பேருரைத்திடின்மலைமே லுய
ரிடிபோல்வினையிடியு, மாசையான்முத்திப் பெண்கொளப்
போவார்க் கவ்வுரைவாக்கியமாகும்.

(இ-ள்.) பூசைகளும் தருமங்களும் செய்யாதவனுயினும் பரமசிவனைத்துதிசெய்தால் அவனிடத்தில் பூதேவியுஞ் சிதேவியும் சரஸ்வதியும் குடியாகஇருப்பார்கள்;இவர்களுக்குசகலபதவியுமுண்டாகும்; சுவாசவொலியால் சிவனது திருநாமத்தை உச்சரிப்பார்களாகின் அவர்களுடைய தீவினைகள் இடிவிழுந்தமலைபோல் இடிந்துபோகும்; அல்லாமலும்; மோட்சானந்தப்பெண்ணை அன்பாற்கொள்ளப் போகின்றவர்களுக்கு அந்தச்சொல்லே சுபவாக்கியமாகும். (எ-று.) (ரு)

இயன்றமாத்திரமஞ்செழுத்தையுமோதி யிடபபீசந்தனைத்தொட்டு, முயன்றிருகொம்பினடுவினிற்பரனை முதற்பிரதோடமேகாணிற், பயன்றருந்தருமந்தவமெலாமடையும் பதத்தினிற் பதம்படநடந்து, வியன்றுதிதியான மஞ்சலியானும் விரவினேர்வலம்பலகோடி.

(இ-ள்.) மூதன்மையாகிய பிரதோஷகாலத்தில் தம்மாலியன்றமாத்திரம் பஞ்சாக்ஷரசெபஞ்செய்து நந்திசருடைய பீஜத்தைப்பரிசித்துக்கொண்டு இரண்டுகொம்புக்கு மத்தியில் பரமசிவனைத்தரிசனஞ்செய்தால் சகலதருமங்களும் பயன்றரும்; தவமுழுமையும் சித்தியாகும்; பாதத்திற்பாதம்படும்படி மெல்லநடந்து மேன்மைபொருந்திய தோத்திரம் தியானம் கரங்குவித்தலோடு ஒருதரம் பிரதக்ஷிணம்செய்தால் பலகோடி பிரதக்ஷிணஞ்செய்த பலனுண்டாகும். (எ-று.) (சு)

முதல்வலமொன்றுக் கவமிருத்தேகு மூன்றினிற்கோரநோய்தீரு, மதிகமாமைந்திற்புத்திராதிகளா மந்தணர்கொலையறுநூறிற், சதமொருபத்தேலிந்திரனுவன் றனியிடம்வலம்வரிற்பிறவிக், கதமறும்வலமுமிடமுமாய்நடக்கிற் கருதினென்றெவ்வொருகோடி.

(இ-ள்.) ஒருதரம்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் அவமிருத்துவுநீங்கும்; மூன்றுதரம்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் கொடுமையாகிய வியாதிகணீங்கும்; ஐந்துபிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் அதிகமாகியசந்தானமுதலிய சம்பத்துகளுண்டாகும்; நூறுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் பிரமஹத்தி மகாபாதகநீங்கும்; ஆயிரம்பிரதக்ஷிணம் செய்தால் தேவேந்திரனுவான்; ஒப்பற்ற இடமாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் பிறவித்துன்பநீங்கும்; வலமும் இடமுமாகப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் ஒருபிரதக்ஷிணத்திற்கு ஒருகோடிபிரதக்ஷிண பலனுண்டாகும். (எ-று.)(எ)

தனிவிடைவலம்வரின் என்பதும் பாடம்.

உண்மதில்வலமொன்றெவ்வொருகோடி புறமொன்று கோடிபத்தாகு, மண்படவணங்கிவணங்கியேநடக்கின் மற்றதிற்கோடிபத்தாகு, மண்மையங்கப்பிரதக்கணமொன்றே யனந்தநூருயிரங்கோடி, பண்ணினனவனோர்மூடனே யெனினும் பராபரபதமவன்காணி.

(இ-ள்.) கருப்புக்கிருகத்தைச்சூழ்ந்த உண்மதிலை ஒருதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் அக்கருப்பக்கிருகத்தைக் கோடிபிரதக்ஷிணஞ்செய்ததாகும்; மூன்றும்பிரகாரமாகிய புறமதிலை ஒருதரம்பிரதக்ஷிணம் செய்தால் அக்கருப்பக்கிருகத்தைப் பத்துக்கோடிபிரதக்ஷிணம் செய்ததாகும்; சரீரத்தில் மண்படவிழுந்து வணங்கிவணங்கித் தண்டப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் அதனினும் பத்துக்கோடி பங்கு அதிகமான பலனுண்டாகும்; ஒருதரம் சமீபித்த அங்கப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தால் அதனினும்அளவில்லாத நூருயிரங்கோடிமடங்கு அதிகமானபலனுண்டாகும்; அங்ஙனஞ்செய்பவன் ஒப்பற்றமூடனானாலும் உயர்ந்தசிவபுரம் அவனது காணியாகும். (எ-று.) (அ)

மருவுசந்நியாசிபிடம்வரப்பிரம சாரிதான்வலம்வரமற்றை, யிருவரும்வலமுமிடமுமாய்நடக்கி லிலக்கமுமீரைந்துகோடி, கருதொருகோடியிரண்டுகோடியதாங் கருக்கொலைப்பாதகரே

னு, மொருவலம்வருவாரிரவியையொப்பா ருணர்விேனோர்வல ஞ்செயலொழியார்.

(இ-ள்.) பொருந்தியசந்நியாசிகள் இடமாகவும், பிரமசாரிகள் வலமாகவும்,வானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்தன் இவர்களிருவரும் வலமுமி டமுமாகவும், பிரதக்ஷிணம் செய்வார்களாகில்,அவ்வொவ்வொன்றே சந்நியாசி பத்துக்கோடிபிரதக்ஷிணமும்,பிரமசாரி கோடிபிரதக்ஷிண மும்; மற்றையிருவரும் இரண்டுகோடிபிரதக்ஷிணமும் செய்ததாகும்; கருவைக்கொலைசெய்த பாதகராேனும் இந்தவிதிப்படி ஒருதரம் பிர தக்ஷிணஞ்செய்தால் அவர்கள் சூரியனுக்கொப்பாகப் பிரகாசிப் பார்கள்; ஆதலால், அறிஞர்கள் பிரதக்ஷிணஞ்செய்வதை எப்போ தும் விடார்கள். (எ-று.) (கூ)

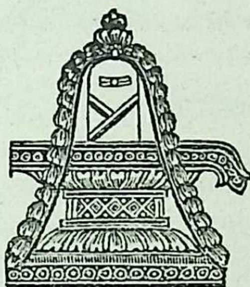
அக்கொடுதிருநீ றணிந்தெழுத்தைந்து மறைந்தரன் பூ சையுமியற்றிச், செக்கர்மேனியனைவலஞ்செய்துவணங்கிச் சி தம்பரமுதுகிரியொன்றிற், பக்கமாயடியார் பூசையுஞ்செய்து பணிவிடையியன்றவாறியற்றித், தக்கவாறிரத மரணநாட்கொ ள்வோர் தமையலாற்சிவனையா மறியோம்.

(இ-ள்.) உருத்திராக்ஷகண்டிகையும் விபூதியும்தரித்துப் பஞ்சா க்ஷரஜெபஞ்செய்து சிவபூசைசெய்து அந்திவண்ணனாகிய பரமசிவ னைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துவணங்கிச் சிதம்பரத்திலாயினும் விருத்தா சலத்திலாயினும் அன்பாக அடியார்கள் பூசையும் செய்து தம்மாலி யன்றமாத்திரம் திருப்பணிசெய்து தேகாந்தத்திலும் தகுதியாக இர தத்தை உட்கொள்பவர்களையல்லாமல் வேறொருசிவனை யாம் அறி யோம். (எ-று.) (௧0)

எனவே, அவரே சிவமெனத்தக்கவரென்பது கருத்து.

சிவகீர்த்திச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬எ௫.


உ

சிவமயம்.

பதினாறாவது

கோபர்வதச்சருக்கம்.



(வேறு.)

சிற்பரமன்முதுகுன்றன் றிருக்கதைதனைக்கேட்கவிவள்
இற்பளோகிற்கலளோ வெனச்சிந்தைகெழுமாதே
முற்படநீரருள்செய்தீர் முதுகுன்றிற்கோவனாயி
னற்கதைதனைநவிலுமென வனவர்த்திநயந்துரைத்தாள்.

(இ-ள்) அனவர்த்தியென்பவள் நாதசன்மாவைவணங்கி ஓ சுவாமீ! சின்மயவடிவரான பழமலைநாதருடைய அழகியசரித்திரத்தைக் கேட்குந்தகுதியுடையவளோ அல்லளோவென்று சற்றாயினும் திருவுளத்திற்குறியாமல் யான்கேட்குமுன்னமே நீர் அனுக்கிரகஞ் செ

ய்தீர்; அதுபோலவே பழமலையின்கணுள்ள கோபர்வதத்தினுடைய நன்மைபொருந்திய சரித்திரத்தையும் அனுக்கிரகம்செய்யுமென்று அன்பாக விண்ணப்பஞ்செய்தாள். (எ-று.) (க)

வளைக்கரசாங்கோவளையை வாயளக்குந்தகைமைத்தோ
வுளைக்கின்றேமெனநாத னுளைக்கின்றன்கயிலையினு
நளைத்தவிடைமேற்கொண்டு நற்கணங்கள்புடைசூழ
விளைக்கமழுமுதுகுன்றின்விளைந்தணைந்தான்விமலேசன்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்தபொழுது நாதசன்மா கிருபைகூர்ந்து ஒ அனவர்த்தியையே!கேட்பாயாக ; மலைக்கரசாகிய கோபர்வதத்தின்பெருமையானது நமது வாயினுல் அளவிட்டுச்சொல்லும் தகுதியுடையதோ; ஆயினும் யாமறிந்தமாத்திரம் சொல்கின்றேமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்; பூர்வத்தில் பரமசிவன் கயிலைமலையிலிருந்து வெண்மைபொருந்திய இடபவாகனுரூடராய் நல்லசிவகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவர வாசனைவீசுகின்ற மலர்ச்சோலைகள்நிறைந்துள்ள விருத்தகிரிக்கு விரைவாக எழுந்தருளிவந்தார்.()

தாருவனமுனிவர்செயுந் தவத்தினையுமவர்மாத
ரேருடையபதிவிரத வியல்பினையுஞ்சோதிப்பான்
காருருவத்திருமால்கன் னிகையின்வரச்செல்கின்றேம்
நீரிருமினெனவுமையை நிறுத்தினன்வடகீழ்பால்.

(இ-ள்.) அப்படியெழுந்தருளிய பரமசிவன் உமாதேவியைநோக்கி யாம்தாருகவனமுனிவர்செய்யப்பட்டதபோவலிமையையும்அவர்களது பத்தினிமார்களுடைய பதிவிரததன்மையையும் சோதிக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு மேகவண்ணனுகிய திருமால் மோகினிரூபமாகிவர நாம் போகின்றேம்; நீவிரனைவரும் இவ்விடத்திருப்பீராக

வென்றுகட்டளையிட்டு உமாதேவியை விருத்தகிரிக்கு வடகீழ்த்திசை யிலுள்ள ஓர்வனத்தில் நிறுத்தியருளினர். (எ-று.)

முற்காலத்திலே தாருகவனமுனிவர் கருத்தாவொருவரில்லை அ வரவரியற்றும் யாகாதிகன்மங்களே பயனளிப்பனவென்னும் மீமாஞ் சமதக்கொள்கையுடையராய் யாவரையும் இங்ஙனமேபோதித்துக்கெ டுக்கும் நிலைமையையும் அவர்கற்பித்த அக்கொள்கையின்வழிநின்று சற்பில்வழாது அவர்மனைவியரும் யாவரையும் அவமதித்தொழுகலை யும் சிவபெருமான்திருவுளத்திற்கொண்டு திருமாலை மோகினியுருவா ய்ச்சென்று அம்முனிவரை மயக்கவிடுத்துத் தாம் பிக்ஷாடனமூர்த்தி யாய்ச்சென்று அம்முனிவர்மங்கையரைமயக்கிப் பின்னர் அவரை நல்வழிப்படுத்தினரென்பது சரித்திரம். (ரு)

தனியிருப்பதெங்ஙனெனுந் தையலார்மெய்வருடிப்
புனிதனகைசெய்தருளிப் புகழ்நந்திதனைநிறுத்தி
யனிதமிலாச்சிவனகன்றா னவ்வளவிலந்தவனத்
தினியதொருசிவலிங்க முமையம்மையெதிர்கண்டாள்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டுத் தனிமையாக இவ்விடத்திலிருப்பது எப் படியென்று விண்ணப்பஞ்செய்தருளிய உமாதேவியைப்பார்த்துப் பரமசிவன்நகைத்துச் சரீரத்தைத்தடவிக்கொடுத்து யாவராலும்புக ழப்பெற்ற நந்திதேவரை உடன் இருக்கும்படிநிறுத்தி அழிவில்லாத அப்பரமசிவன் சென்றருளினர்; அங்ஙனஞ்சென்றவளவில் தேவியா ரும்அந்தவனத்தின்கண் ஒருசிவலிங்கத்தை எதிரேகண்டருளினர்.()

உத்தமமாமீசான கங்கையுமங்கெதிர்கண்டாள்
புத்திதரும்புகழ்நந்தி யேவல்செயப்பூசித்தா
ளத்தலமுநந்திபெய ராலேகோபருப்பதமாய்ச்
சத்திபெயராற்சத்திச் சரமுமாய்த்தழைத்ததுவாம்.

(இ-ள்.) உமாதேவியார் சிவலிங்கங்கண்டவுடன் அவ்விடத்தில் உத்தமமாகிய அந்த ஈசானதிக்கில் ஒருதீர்த்தத்தையுங் கண்டு மனங் களித்து தம்மைத்துதித்தவர்களுக்கு அறிவைத்தருகின்ற புகழையு டைய நந்திதேவர்பணிசெய்ய அந்தச்சிவலிங்கத்தைப்பூசித்தார்; அத னால், அந்தஸ்தலம் நந்திதேவருடையபெயரால் கோபர்வதமென் றும் சத்தியினுடையபெயரால் சத்தீச்சரமென்றும் இரண்டுதிருநா மங்கள் தழைக்கப்பெற்றது. (எ-று.) (ரு)

அவ்வளவிற்றருவன மகன்றருணர்கோடிகுழாஞ்
செவ்வொளிபோற்சத்தீசன் றிருவுருவிற்சிவன்றோன்ற
நவ்விவிழியாள்பணிந்து பூசித்தாணலஞ்சிறக்க
மெய்வரங்கேளெனப்பரமன் விளம்பினுனுமைகேட்பாள்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம்பூசித்தபொழுது பரமசிவன் தாருகவனத்தை விட்டு நீங்கிக் கோடிசூரியர்களுடைய சிவந்தபிரகாசம்போல் சத்தீச் சரமென்னும் சிவலிங்கத்தினிடமாகப் பிரகாசித்துத் தரிசனங்கொடுத் தருளினர் அதுகண்டு மான்போன்றகண்களையுடைய உமாதேவியா ரும் வணங்கிப் பூசிக்கப் பரமசிவன் மகிழ்வுகொண்டு உனக்கு நன் மையுண்டாகும்படியாக உண்மையானவரங்களைக் கேளென்று திரு வாய்மலர்ந்தருளின அளவில் உமாதேவியார் விண்ணப்பஞ் செய்கி ன்றார். (எ-று.) (சா)

யானுகந்துபூசிக்கு மினியகோபருப்பதத்திற்
றான தருமஞ்செய்வார் சகலதிருப்பெறவேண்டு
ஞானகங்கைமூழ்கினவர் ஞானமேபெறவேண்டும்
பானுமனைப்பதம்பணிவார் பதம்பெறவேண்டுவதென்றாள்.

(இ-ள்.) நான் சந்தோஷமாய்ப் பூசிக்கின்ற இனிமையான இந் தகோபர்வதத்தில்வந்து தானதர்மங்களைச்செய்கின்றவர்களெல்லா

ம் சர்வ செல்வங்களையும் அடையவேண்டும்; ஞானசொருபமாகிய இந்த ஈசானகங்கையில்ஸ்நானஞ்செய்தவர்களெல்லாரும் சிவஞானத்தை யடையவேண்டும்; அல்லாமலும், சூரியனைக்கண்டுமலர்கின்ற தாமரைமலர்போலும் உமது திருவடிகளை வணங்குகின்றவர்களெல்லாம் உமது திருவடிப்பேருகிய சாயுச்சியபதத்தை அடையவேண்டும் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தார் உமாதேவியார். (எ-று.) (எ)

சிவனுங்கேட்டுமையவட்குச் சிறந்தவரங்கொடுத்தருளிப்
புவனமெலாந்திவளைப் புகழ்பொலியப்புரிந்தருளிப்
பவனுமவன்றேவியுடன் பணிந்தவர்க்குப்பரிந்தளிப்பா
னவணெளிதிற்பிழையாத வவர்களோகதிபெறுவார்.

(இ-ள்.) அதுகேட்டருளிப் பரமசிவனும் தேவியார் கருத்தின்படி உயர்ந்த அவ்வரங்களை அனுக்கிரகஞ்செய்து, கோபர்வதத்தின் கீர்த்தியானது சகலபுவனங்களிலும் பிரகாசிக்கும்படிசெய்து, தாமும் தம்முடையதேவியாரோடு தம்மைவணங்கினவர்களுக்கெல்லாம் சகலநன்மையையுங் கொடுத்துக்காத்தருளுவர்; இப்படிப்பட்ட அந்தஸ்தலத்தில் எளிதாகப்போய்க் கதியைப்பெருதவர்களோ அரியதவங்களைச்செய்து கதியடையப்போகிருர்கள். (எ-று.) (அ)

ஈசானகங்கையினி ராடிபிறைதாள்பணிந்து
பேசாதேநூற்றெட்டுப் பிதக்கணஞ்செய்தர்ச்சனைசெய்
தாசானுற்பன்னிருநூ ருயிரநல்லஞ்செழுத்தைத்
தேசாகச்செபித்தவர்கள் சிவனுணைபதம்பெறுவார்.

(இ-ள்.) கோபர்வதத்தில் ஈசானகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து பரமசிவனது திருவடிகளைவணங்கி மௌனமாக நூற்றெட்டுப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்துஅருச்சனைசெய்து ஆசாரியரார்பெற்ற செவ்வியபஞ்

சாக்ஷரத்தை ஞானமுதிரப் பன்னிரண்டுலக்ஷம் ஜெபஞ்செய்தால் அவர்கள் சிவாக்கினைப்படிக்குச் சிவபதவியைப்பெறுவார்கள். (எ-று.)

தணவாதேபசுவரையிற் றங்கிவரம்பெற்ருருங்
கணநாதரானவருங் கதியினருமளவில்லை
புணர்வாயதவர்கருணு பூரணருமங்கிருப்ப
ருணர்வாகச்சேவைசெய்வார்க் குற்றவரமுந்தருவார்.

(இ-ள்.) கோபர்வதத்தைவிட்டுநீங்காமல் வசித்திருந்து வரங்களைப்பெற்றவர்களும் அதில் கணநாத ரானவர்களும் மோட்சத்தைப்பெற்றவர்களும் இவ்வளவினவொன்று அளவுசொல்லமுடியாது; அல்லாமலும் தகுதிபெற்ற தவங்களைச்செய்துமுடித்தவராகிய கருணுபரிபூரணரென்னும் ஒருகணநாதரும் அங்கிருக்கின்ருர்; அறிவுவொற்றுமைப்பட்டுச்சேவை செய்தவர்களுக்கு அவர்கள்விரும்பியசகலவரங்களையும் அவர்கொடுத்தருளுவார். (எ-று.) (க0)

தேட்டமுறப்பூசித்துச் செபித்துண்டிதனைவிட்டுக்
காட்டசமாதியிலிருக்குங் கணநாதபூரணரை
நாட்டமுறப்பார்த்திருந்தா ஞெருபாவிநயந்தவனை
யாட்கொள்ளும்படியிவன்ரு ஞரோவென்ருராய்ந்தார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனை அன்போடுபூசைசெய்து ஜெபஞ்செய்து உணவையொழிந்து தம்பத்தைப்போல அசைவின்றிச் சமாதியிலிருக்கின்ற கணநாதராகிய கருணுபரிபூரணரை ஒருபாவியானவன் கண்கள் பொருந்தப் பார்த்திருந்தான்; அந்தப்பாவியையும் கருணுபரிபூரணரானவர் தடுத்தாட்கொள்ளநினைத்து இவன்யாவனென்று திருவுளத்தில் ஆலோசித்தருளினர். (எ-று.) (கக)

இப்பாவியின்பெயர் தருவிருத்தனென்பது.

பெண்வதையுங்கோவதையும் பிறவதையும்பெரும்பவமும்
பண்ணினவனெனநினைந்து பரலோகமில்லையந்தோ
தண்ணியவனெனத்தூரச் சந்நிதியினிற்பித்தார்
நண்ணியசந்நிதியினெடு நாளாகநின்றளவில்.

(இ-ள்.) ஸ்திரீவதையையும் கோவதையையும் மற்றும்பலவதைகளையும் அநேகபாதகங்களையும் செய்தவனென்று தெரிந்து ஐயோ! இவனுக்கு மோட்சமில்லையே! இவன்மிகத்தாழ்ந்தவன்! என்செயலாமென்றுநினைந்து அவனைத்தமதுசந்நிதானத்தில் தூரமாகநிற்கும்படி செய்தருளினார்; அங்ஙனமே அவன்கருணாபரிபூரணரது சந்நிதானத்தில் அனேகநாளாக நின்றகாலத்தில். (எ-று.) (கஉ)

பாம்பின்றோலுரிந்ததுபோற் பனவன்றன்பாதங்கள்
போம்பரிசினாற்கருணா பூரணனையும்பணிந்து
தாம்புனலுளீசானந் தனின்மூழ்கியோகியையும்
வாம்புனற்செஞ்சடையனையுங் கூடவேவலஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பாவியாகிய பிராமணன் தன்னுடையபாதகங்களெல்லாம் பாம்பினதுதோலுரிந்ததுபோல் நீங்கிப்போயினமையால் கருணாபரிபூரணரையும்வணங்கி, அலைகளைமோதுகின்ற நீர்நிறைந்த ஈசானகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து, அந்தக் கருணாபரிபூரணரையும் தாவுகின்றகங்கையைத்தரித்த சிவந்தசடைமுடியையுடைய சத்தீச்சுரரையும் கூடப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தான். (எ-று.) (கங)

கருவகற்றுமீசான கங்கையினிற்றினமூழ்கித்
திருவருளோர்பாகனுட னியோகியையுந்தினம்பணிந்து
சருகுதிரணந்தண்ணீர் தனையருந்தித்தவவடிவாய்ப்
மருளகன்றபின்யோகி மறையவனைவரவழைத்தான்.

(இ-ள்.) மேலும் அந்தப்பிராமணன் பிறவியைக்கெடுக்கின்ற ஈசானகங்கையினில் நாள்தோறும் ஸ்நானஞ்செய்து அருளுருவமாகிய உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும் இடப்பாகத்தையுடைய சத்தீச்சுரரையும் கருணுபரிபூரணரையும் நாள்தோறும் வணங்கிச் சருகுகள் புல்முதலிய திரணங்கள் தண்ணீர்முதலியவைகளைப்புசித்துத் தவவடிவாகிச் சகலபிராந்தியும் ஒழிந்தபின்புஅந்தப்பிராமணனைக் கருணுபரிபூரணர் சமீபத்தில் வரவழைத்தார். (எ-று.) (கச)

எந்தநாடுன்பெயரென் னிந்தவனத்தேன்வந்தாய்
முந்தவுரையென்றுரைப்ப மொழிகின்றுனெடுந்தூரஞ்
சுந்தரநாடென்பெயருந் துருவிருத்தன்மறையவனன்
வந்ததுவுமிவ்விடத்தில் வழிபறிக்கவென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) (வரவழைத்து அந்தப்பிராமணனைப்பார்த்து)நீ எந்தத்தேசம்? உன்பெயரென்ன? நீ இந்தவனத்திற்கு எதைக்குறித்துவந்தாய்? இவைகளை விவரமாக நீ முன்னே சொல்வாயென்று கருணுபரிபூரணர் திருவாய்மலர்ந்தருள; அந்தப் பிராமணன் சொல்லுகின்றுன்;ஓ! சுவாமீ அடியேனிருப்பது வெகுதூரமாகிய சுந்தரதேசம்; என்பெயரும் துருவிருத்தன்; பிராமணகுலத்திற்பிறந்தவன்; நான் இந்தவனத்திற்குவந்ததும் வழிமறித்துப் பறிப்பதற்கேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்து பின்னுஞ்சொல்லுகின்றுன். (எ-று.) (கரு)

பாவியானழியாத பலமரபுதாமுமிலை
பாவியான்றிருடாத பலகளவுதாமுமிலை
பாவியான்கொல்லாத பல்லுயிர்கடாமுமிலை
பாவியான்பண்ணுத பாதகங்கடாமுமிலை.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திலிருக்கின்ற முறைமையாகியபலமரபுகளில் பாவியாகியநான் அழித்துவிடாத மரபுகளுமில்லை; பலகளவுகளில்

நான்செய்யாத களவுகளுமில்லை; பலவுயிர்களில் நான் கொலைசெய் யாத உயிர்களுமில்லை; பலபாதகங்களில் நான்செய்யாதபாதகங்களு ம் இல்லை. (எ-று.) (கசு)

கரவினையுமென்னுடைய கடுங்கொலையுங்கடுஞ்சினமும்
விரகினையுங்காணினஞ்சி விறலுடைபொருளநடுங்கு
மரநடுங்குமண்ணடுங்கு மாதர்மனநடுநடுங்கு
நரனடுங்குஞ்சுரனடுங்கு நமனடுங்குமெனச்சொன்னன்.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்கின்ற வஞ்சகத்தையும் கொடியகொ லைத்தொழிலையும் கடுமையாகிய கோபத்தையும் உபாயத்தையும்பார்க் கின் மகாபராக்கிரமசாலிகளுள்ளமும் நடுங்கும்; அல்லாமலும், என் னைக்கண்டால் மரங்களும் நடுங்கும்; மண்ணும் நடுங்கும்;மாதர்களுள் ளம் மிகநடுங்கும் ; மனிதர்களும் நடுங்குவார்கள்; தேவர்களும் நடுங் குவார்கள்;இயமனும் நடுங்குவானென்றுசொல்லிப் பின்னையும் விண் ணப்பஞ்செய்கின்றான். (எ-று.) (கஎ)

குருடனுக்குக்கண்பெறுவான்குணதீர்த்தங்கிடைத்ததுபோன்
மருளனுக்குவெளிப்பட்டீர் மனந்தெளிந்தேனின்னமுநா
னிருளணுகாவழிதன்னை யிதுவென்றுகாட்டியபக்காற்
றெருள்பெறுவேனெனயோகி திருப்பாதங்களின்வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்கிடைக்கும்படியாக ஒரு பு ண்ணியதீர்த்தம்கிடைத்ததுபோலப் பாவியாகிய அடியேன்முன் தே வரீர் வெளிப்பட்டுத்தோன்றினீர்; அதனல் அடியேனும் சித்தசுத்தி யைப்பெற்றேன்; ஆதலால் இனிமேலும் அடியேன் அஞ்ஞானத்திற் செல்லாத உண்மைஞானவழியை இதுவென்று உபதேசஞ்செய்தரு ளினல் ஆன்மஞானத்தைப்பெற்றுக் கிருதார்த்தனுவேனென்றுசொ

ல்லிக் கருணாபரிபூரணருடைய திருவடித்தாமரைகளில் விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்தான். (எ-று.) (கஅ)

என்றுநீயித்தலத்தி லெய்தினையுன்பாவ
மன்றகன்றதெம்முடைய வருண்ஞானப்பார்வையினாற்
சென்றுசுங்கைமூழ்குதலாற் சிவன்சத்திதிருநோக்கா
னன்றிகிடைத்திருக்கின்றாய் நமையகலாயெனவுரைத்து.

(இ-ள்) வணங்கிநின்றபிராமணனுக்கு இரங்கிக் கருணாபரிபூரணர் ஓ பிராமணனே! நீ இந்தக்கோபர்வதமென்னும் திவ்வியஸ்தலத்திற்கு எப்பொழுதுவந்தாயோ அப்பொழுதே உன்னுடைய பாதகங்களெல்லாம் நீங்கிவிட்டன; அல்லாமலும், எமதுகிருபாஞானதிருஷ்டியினாலும் தினந்தோறும்போய்ஈசானகங்கையில் மூழ்கினபடியினாலும் சத்தீச்சுரர் சிற்சத்தி இவர்கள் திருவருட்பார்வையினாலும் நீ சகலநன்மையும் பெற்றிருக்கின்றாய்; ஆதலால் நீ எப்போதும் நம்மைவிட்டுநீங்காமல் இருப்பாயென்றுபணித்து. (எ-று.) (கக)

தஞ்சநியமங்களுநற் றவத்திறமுமுண்மையுட
னஞ்செழுத்துமுபதேச மருளினனவ்வழியில்
விஞ்சுதவமிகமுடுகி மெய்ஞ்ஞானியாயிறைவன்
கஞ்சமலர்ச்சேவடிக்கே கலந்தொன்றியுடனானான்.

(இ-ள்.) பற்றுக்கோடாகிய சகலநியமானுஷ்டானங்களையும் சிறந்த தவத்தின் கூறுபாடுகளையும் பஞ்சாக்ஷரத்தையும் உள்ளபடியே உபதேசஞ்செய்தருளினார்; அந்தப்பிராமணனும் அவர் அனுக்கிரகித்தருளிய உபதேசவழியாக மேன்மையான தவத்தில் மிகவுமுடுகிநின்று மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவனாகிச் சத்தீச்சுரருடைய திருவடித்தாமரைகளில் இரண்டறக்கலந்து ஒற்றுமைப்பட்டு அத்துவிதானந்தநிலையைப் பெற்றான். (எ-று.) (உ0)

நந்திகோபருப்பதத்தி னரர்சுரர்களியாரேனும்
வந்தவர்கண்மூன்றுநாண் மகிழ்ந்துநியமத்துடனே
கந்தமறத்துறந்திருக்கிற் கண்ணுதலோன்பதமடைவர்
பந்தமுடனிருந்தவரும் பரமன்றன்வடிவாவர்.

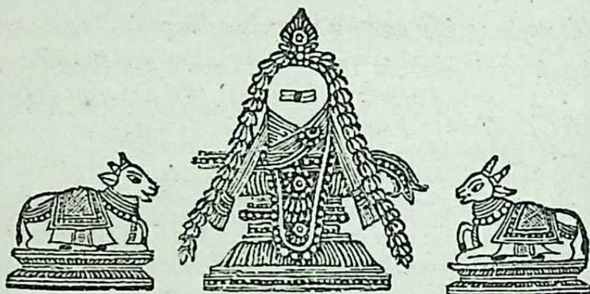
(இ-ள்.) நந்திதேவருடையபெயரால்விளங்குகின்ற கோபர்வதத்தினிடமாகவந்தவர்கள் மனிதர்களானாலும் தேவர்களானாலும் மற்றெவர்களானாலும் அந்தஸ்தலத்தில் மூன்றுநாள்வரைக்கும் விஷயவாசனையையொழித்து நியமத்தோடு வசித்திருந்தால் அவர்கள் சத்தீச்சுரருடைய திருவடியைப் பெறுவார்கள்; குடும்பத்தோடு வசித்திருந்தவர்களும் சிவசாரூபபதவியை அடைவார்கள். (எ-று.) (உக)

கோபர்வதச்சருக்கம் - முற்றிற்று.

ஆகத்-திருவிருத்தம்-ருகூசு.







உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது

பிருடிச்சருக்கம்.



(வேறு.)

நாதன்மாதுமுன்னோதுவானொரு நாலுவேதமோர்பிருடிதன்
மாதர்மாதுநன்முருசியென்பவண் மகதமென்பெருநாட்டுளோ
பேதபூப்பிரதக்கணத்தினிற் பிரணவப்பதிவந்தனர் [ர்
மீதுவாரகைபேகிவித்துரு மத்துமேவினர்கங்கையே.

(இ-ள்.) நாதசன்மா அனவர்த்தியைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்; ஒ அனவர்த்தியையே! நீ கேட்பாயாக; பூர்வத்தில் ஒப்பற்ற நான்குவேதங்களுந்தெரிந்த பிருடிதனென்னும் ஒருபிராமணன் உண்டு; அவனது காதன்மிக்கமனையவளும் நல்லமுருசியென்னும் பெயராயுடையவள்; அவர்கள் மகதமென்கின்ற பெரியதேசத்திலுள்ளவர்கள்,

அவர்களிருவரும் நானுபேதங்களையுடையபூமியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்படி நினைந்துவருகையில் முன்னே பிரணவஸ்தலத்திற்குவந்து பின்பு மேலான துவாரகாபுரிக்குச்சென்று வித்துருமமென்னும்தலத்திற்குப்போய் கங்கையை அடைந்தார்கள். (எ-று.) (க)

கனகலந்திரியம்பகந்திருவிக்கிரமங்கழுக்குன்றமே
வினவுசாய்வனம்வெள்வனம்வத ரீவனஞ்சதுர்மறைவன
நனிவருங்கடவூர்குடந்தைநன் ஞகவீச்சுரமாதவை
யினியராமனதீச்சரங்கும ரித்துறைக்கணிலெய்தினர்.

(இ-ள்.) கனகலம் திரியம்பகம் திருவிக்கிரமம் திருக்கழுக்குன்றம் சொல்லுகின்ற திருச்சாயாவனம் திருவெண்காடு திருவதரியாச்சிரமம் திருமறைக்காடு நன்மைமிகும் திருக்கடவூர்திருக்குடந்தை திருநாகேச்சரம் திருமாதவை இனிமையான இராமேச்சரம் கன்னியாகுமரித்துறை என்னும்தலங்களில் அடைந்து தரிசித்தார். (எ-று.)(உ)

இராமேச்சரமேயன்றி இராமனதீச்சரமென்னும் தலத்தைக்கொள்ளினும் பொருந்தும். கனகலமுதலியதலங்களை முறையாகக்கூருது செய்யுட்கிணங்கக்கூறுகின்ருர்.

சுவணவக்கிரம்பகவநற்புரி துதிதருங்கணபதிதல
மிவருங்கோகரணஞ்சயிந்தவ மென்னுநற்பதியுற்றபின்
றுவனாவந்தனரவனையங்கொரு சுந்தரச்சிவயோகிதான்
றவனமாயினிரொங்ஙனேகினிர் சாற்றுமென்றனன்சாற்றுவார்.

(இ-ள்.) பின்பு சுவணவக்கிரம் நன்மைபொருந்திய பகவபுரி துதிபெற்றவிநாயகபுரி யாவரும்விரும்பும்கோகரணம் சயிந்தவம் என இங்ஙனம்புகழ்பெற்ற திவ்வியஸ்தலங்களைத் தரிசித்தபின்பு துவாரகாபுரிக்குவந்தார்கள்; அவ்விடத்திலவசிக்கின்ற அழகிய ஒருசிவயோகி

யார் அவர்களைக்கண்டு நீங்கள் இவ்வளவு சரீரப்பிரயாசமுண்டாகும்படி எவ்விடத்திற்குப்போனீர்கள் என்றுகேட்க ;அவர்கள்சொல்லுகின்றார்கள். (எ-று.) (௩)

பிருடிதன்னுரைதருவன்மாதவ பிருதுவிப்பிரதக்கண
முருசியாளொடுபரமனாலயமுற்றுமேத்தினனுன்பதத்
தெரிசனத்தையுமுற்றனன்னென வந்தயோகிசிரித்துநீர்
பெருகுசித்திதலங்களூற்றிலிர் பெரிதுகானடைவந்திரால்.

(இ-ள்.) பிருடிதனனவன் சொல்லுகின்றான் ; ஓ மகாயோகீச்சுரரோ!அடியேனும் முருசியென்னும் என்மனைவியும் பூப்பிரதக்ஷிணமாகச் சிவாலயமுழுவதும் தெரிசித்துவந்தேம்; அல்லாமலும் உம்முடைய பாததரிசனமும் பெற்றேமென்று சொன்னவளவில் அந்த யோகீச்சுரர்நகைசெய்து நீங்கள் விமானத்தில் வாராது பெரிதும் கால்நடையாகவந்திராகலின் மேம்பட்டசித்தியைத்தரத்தக்கதலங்களுள் ஒருதலத்திற்காகிலும் போகவில்லையென்றுசொல்லி. (எ-று.) (௪)

சென்றவன்றுவிமானமுற்றிடு தெய்விகத்தலமுண்டோ [ன்
வென்றுரைத்தனனிருவருந்தொழு தேதுதானெனவோதுவா
றுன்றுகண்டகிபீமையச்சுதைதுயகிட்டிணவேணியே
மன்றல்கர்ணிகைசரயுநன்மதை மாகளங்கரிகாளமே.

(இ-ள்.) சென்றபொழுதே தெய்வவிமானம் வருகின்ற தெய்வீகத்தலங்கள் அனேகம் இருக்கின்றனவென்று சொல்லியருளினர்; அதுகேட்டு அவ்விரண்டுபேரும் வணங்கிநின்று அந்தஸ்தலம் எது எது எமக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க; அந்தயோகீச்சுரர் சொல்லுகின்றார்;நெருங்கியகண்டகி பீமை அச்சுதைசுத்தமாகியகிருஷ்ணவேணி மங்கலநிறைந்த மணிகர்ணிகை சரயு நர்மதை மாகாளம் கரிகாளம். (எ-று.) (௫)

இதில் செய்யுட்கிணங்கத்தீர்த்தமுந்தலமும் கலந்துவருதலின் கண்டகி முதலியவற்றைத்தீர்த்தமாகக்கொள்க.

பாவநாசம்விசாலைசந்திர பாகைபற்புதையிரவியூர்
தேவனூல்வாய்திகழ்சிராப்பளி சிந்துகோமதிகிரணியே
காவிரிக்கனகற்குளம்பிர வாளமேயுறந்தைத்தல
மாவனஞ்சிகிதுறையணுமலைகமலையாலயமம்பலம்.

(இ-ள்.) பாவநாசம் விசாலை சந்திரபாகை அற்புதை பரிதிபுரி திருவாலவாய் திருச்சிராப்பள்ளி சிந்து கோமதி கிரணி காவிரி பெருமைபெற்றகற்குளம் பிரவாளம் திருவுறையூர் திருவானைக்கா திருமயிலாடுதுறை திருவண்ணுமலை திருவாரூர் சிதம்பரம். (எ-று.) (சு)

துருத்திசந்திரரோகைதொன்மழ பாடிசுந்தரமாமலை
திருத்துநெய்த்தலமங்கலந்திரு வாஞ்சியந்திருமருதரோ
கருத்தன்வெண்ணிமயூரமாவடு தண்டுறைக்கமழ்கோடிகா
விருத்தவெற்பொடுகோபருப்பத மிக்கதென்றுவிளம்பினுன்.

(இ-ள்.) திருத்துருத்தி சந்திரரோகை பழமையாகிய திருமழபாடி சுந்தரகிரி திருத்தமாகியதிருநெய்த்தானம் திருமங்கலம் திருவாஞ்சியம் திருவிடைமருதூர் பரமசிவனெழுந்தருளிய திருவெண்ணி திருமாயூரம் குளிர்ச்சிபொருந்திய திருவாவடுதுறை மணங்கமழ்கின்ற திருக்கோடிகா விருத்தாசலம் கோபருப்பதம் இவைகளெல்லாம் முக்கிய ஸ்தலமென்று சொல்லியருளி. (எ-று.) அரோ அசை (எ)

அத்தலங்களிலேகிடாவிடி னரிதூநற்கதியென்றன
னெய்த்தனம்வழிநடையினுலினியேகுதற்கரிதுன்னருட்
சித்திதந்தருளென்றனர்சிவ போகியுள்ளமகிழ்ந்துநீ
ரித்தகைத்திருநீற்றைநெற்றியி லிட்டமாத்திரைதன்னிலே.

(இ-ள்.) அத்தலங்களிற்சென்று தரிசியாதுவிட்டால் மோக்ஷங் கிடைப்பது அரிதென்று சிவயோகி சொல்லியருளினுர் ; அதுகேட்டு நாங்களிருவரும் வழிநடந்த பிரயாசத்தினுல் மிகுந்த இளைப்புற்றிரு

க்கின்றோம்; இனிஎங்களால் நடக்கமுடியாது; ஆதலால் உமதுகிருபா நோக்கம்வைத்தருளிக் காக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்; அது கேட்டு சிவயோகியாரும் மனமகிழ்ந்து நீங்கள் இந்தவளமைபொருந்திய திருநீற்றை நெற்றியில் தரித்துக்கொண்டமாத்திரத்தில். (எ-று.)

நல்லவாகியகோபருப்பத நண்ணுவீரொருமூன்றுநா
ளல்லல்சிந்திடவரனையர்ச்சியு மகிலசித்தியுமணையுமென் [ன
றெல்லைநீற்றையளித்தனன்னதை யுண்மையென்றவர்வாங்கி
மெல்லைநெற்றியிலிட்டனர்பசு வனையிலெய்தினரிருவரும்.

(இ-ள்.) நன்மைபொருந்தியகோபர்வதத்தைஅடைவீர்; அடைந்து அவ்விடத்தில் உங்களுடைய பிறவித்துன்பநீங்கும்படி மூன்றுநாள் பரமசிவனைப் பூசைசெய்யுங்கள்; அங்ஙனம் செய்தால் சகலசித்திகளும் உண்டாகுமென்றுசொல்லி விரைவாக விபூதிப்பிரசாதங் கொடுத்தருளினார்; அதைஅவர்களிருவரும் உண்மையென்று இரண்டுகைகளாலும்வாங்கி நெற்றியிலணிந்துகொண்டனர்; உடனே கோபர்வதத்திலடைந்தனர். (எ-று.) (கூ)

கங்கைமூழ்கினர்மங்கைநாயகர் கழல்பணிந்தனர்மூன்றுநா
ளங்கணித்திரையுண்டிவிட்டன ரஞ்செழுத்தையுமோதினு
ரெங்களையருமெங்களம்மையு மிடபவாகனராகியே
தங்குகாட்சிகொடுத்தனரவர் தாமகிழ்ந்துபணிந்தனர்.

(இ-ள்.) அங்கே ஈசானகங்கையில் ஸ்நானம்பண்ணிச்சத்தீச்சுரருடைய திருவடிகளைவணங்கி மூன்றுநாள்பரியந்தம் உண்டியும் உறக்கமும் இல்லாமலிருந்து பஞ்சாக்ஷரஜெபஞ்செய்தார்கள்; அப்பொழுது எமதுபிதாவாகிய சத்தீச்சுரரும் மாதாவாகிய சிற்சத்தியும் இடபவாகனரூடரா யெழுந்தருளிப் பிரத்தியட்சமாகத்தரிசனங்கொடுத்தருளினார்; அதைக்கண்டு அவர்களிருவரும் மனங்களித்து நமஸ்கரித்துநின்றார்கள். (எ-று.) (க0)

வரங்கள்கேளுமினென்றனன்சிவன் மங்கையும்மறையவனுமா
கரங்கள்கூப்பிவணங்கியேபவக் கடல்கடந்திடுமாறெமக் [ய்க்
கிரங்கிநின்சரணங்கடந்தரு ளென்றுவேண்டினர்நல்கியே
தரங்கியாதுநம்யோகிசொற்படி தலமுலாவுகவென்றனன்.

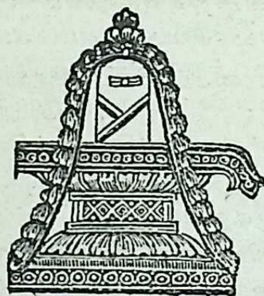
(இ-ள்.) நிற்பவர்களைநோக்கிப் பரமசிவன் உங்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக் கேளுங்களென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினர்; அது கேட்டு முருசியும் பிருடிதனும் கைகளை அஞ்சலியாகக்கூப்பிவணங்கி சுவாமி!தேவரீர் அடியேங்களுக்காக இரக்கமுற்றுப் பிறவிச் சமுத்திரத்தை நீந்தும்படி உமது திருவடிகளைத் தெப்பமாகக்கொடுத்துக் காத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்; பரமசிவனும் அங்ஙனே அந்தவரத்தைக்கொடுத்தருளி நீங்கள் மனஞ்சலியாமல் நமதுயோகியினுடைய வாக்கியப்படி ஸ்தலவாசஞ்செய்யுங்கள் என்றுபணித்து. (எ-று.) (கக)

உமாபதிச்சிவனருளினாலொளி யால்விளங்குகளங்கமில்
விமானநல்கினர்பிருடிதன்சிவன் மேனியாயினனுமைதனைச்
சமானமாயினண்முருசியுந்தடை யின்றியெங்குமுலாவியே
தமாதிடத்தினர்கோபருப்பதர் தக்கசேவடிபுக்கனர்.

(இ-ள்.) உமாபதியாகியபரமசிவன் தமதுகிருபையினால் திவ்வியப்பிரகாசம்பொருந்திய களங்கரகிதமான ஒருதெய்வவிமானத்தையும்கொடுத்தருளினர்; அதில் ஏறினவுடனே பிருடிதன் சிவசாரூபம் பெற்றனன்; முருசி சத்திசாரூபம்பெற்றனள்; இப்படிச் சாரூபம் பெற்ற இருவரும் ஒருதடையுமில்லாமல் எந்தஸ்தலங்களிலும் வாசஞ்செய்து பின்பு தமது சிற்சத்தியாகியஉமையவளை இடப்பாகத்திலுடைய சத்தீச்சுரரது தகுதிபெற்ற திருவடிகளிற் சேர்ந்தார்கள்.

பிருடிச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨0அ.


உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

சசிவன்னச்சருக்கம்.



(வேறு.)

நாரணர்தம்மைநோக்கி நம்பர்தாமருளிச்செய்வார்
சீரணிதவத்தினோர்கள் சேவையின்பெருமைகேளா
யேரணிபாவவெச்ச னென்றொருமறையோன்மைந்தன்
றாரணிதன்னிற்பாவி சசிவன்னனென்பான்மன்னோ.

(இ-ள்.) திருமாலைநோக்கிப் பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளுகி ன்றார்; ஓ விஷ்ணுவே! சிறப்புப்பொருந்திய தவத்தையுடைய பெரி யோர்கள் தரிசனத்தின்பெருமையைக் கேட்பாயாக; அழகுமிகுந்த பாவவெச்சனென்று சொல்லுகின்ற ஒருபிராமணனுடையகுமாரன்

உலகத்திற் கொடிதான பாவங்களைச்செய்தவன் ச்சிவன்னனென்னும் பெயரையுடையவன். (எ-று.)　　　　　(க)

பத்தரையுன்னையெம்மைப் பரவுவேதத்தைநீற்றை
மெய்த்தருமத்தைநிந்தை விளம்புவதவன்றன்கல்வி
நித்தமுங்களவுசெய்த னியமமாமடுத்தார்தம்மைக்
குத்திரஞ்செய்தறனே குலாசாரமாவதம்மா.

(இ-ள்.) அடியார்களையும் உன்னையும் எம்மையும் யாவருந்துதிக்கப்பட்ட வேதத்தையும் திருநீற்றையும் உண்மையாகிய அறத்தையும் நிந்தைசொல்வதே அவனுக்குக்கல்வியாகும்; தினந்தோறும் களவுசெய்வதே அவனுக்கு நியமமாகும்; அடுத்தவர்களை வஞ்சித்துக்கெடுப்பதே அவனுக்குக் குலாசாரமாகும். (எ று.)　　　　　(உ)

மாதரைக்கிளைஞர்தம்மை வாலரைக்கருவைக்கோவை
வேதியர்தம்மைக்கொல்லும் விரதமேவிரதநல்ல
நீதிகளுடையோர்வீட்டி னெருப்பிட்டும்விடங்களிட்டும்
பாதகப்பொடிகடூவிப் பறிப்பதேயவன்றன்கேள்வி.

(இ-ள்.) ஸ்திரீகளையும் சுற்றத்தாரையும் வாலிபரையும் கருப்பத்தையும் பசுக்களையும் பிராமணர்களையும் கொல்லுகின்ற விரதமே அவனுக்கு விரதமாகும்; நல்லநீதியையுடைவர்களின் வீட்டில் நெருப்புவைத்தும் அவர்களுக்கு விஷமருந்துகளையூட்டியும் சொக்குப்பொடிகளைத்தூவியும் அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களைப்பறித்துக் கொள்வதே அவனுக்குக் கேள்வியாகும். (எ-று.)　　　　　(ங)

பத்திரமெழுதியேவற் பணியினர்போலச்சென்று
குத்திரஞ்செய்துகோளுங் குறளையுமுரைத்துமுன்னை
மித்திரர்போல்ச்சென்று விருந்துண்டுகளவுகொண்டு
சத்துருவாகப்பேசித் தனிப்பழிதீராநின்றான்.

(இ-ள்.) பொய்யாகக் கடன்பத்திரமெழுதி ஒருவனுடைய ஏவலாளனைப்போலப்போய்க் கடன்கேட்டு வஞ்சனைசெய்து அவன்மேற்புறங்கூறியும் கோள்சொல்லியும் பழய சினேகிதனைப்போலப்போய் விருந்துபுசித்து அவர்கள்வீட்டில் களவுசெய்து பின்பு சத்துருவைப்போலப்பேசியும் நிகரற்றபழிப்புச்செயல்களில் நீங்காதுநின்ருன்.

நிறைத்தபொய்யோலைகாட்டி நிலங்களுந்தனமுங்கொண்டு
மறைத்தவவேடங்கொண்டு வழிக்கணாவருத்தியிட்டும்
பறைச்சியைமனைவியாக்கிப் பாதகரிணக்கஞ்செய்து
மிறைச்சியுமவினுங்கள்ளு மீயலுமருந்தாநின்ருன்.

(இ-ள்.) பொய்யைநிறைத்து எழுதிய சீட்டைக் காண்பித்துப் பூமிகளையும் பொருள்களையும் அபகரித்துக்கொண்டும், பிராமண சந்நியாசிவேடங்கொண்டு வழிக்கரையில் இருந்து வழியேவருகின்றவர்களை வருத்தஞ்செய்து அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களைப் பறித்துக்கொண்டும், புலைச்சியை மனையாளாக்கிக்கொண்டு பாதகர்களோடு சினேகஞ்செய்தும், மாமிசமும் அவினும் கள்ளும் ஈயலும் உணவாகப் புசித்துக்கொண்டும் இருந்தான். (எ-று.) (ரு)

சுரர்களாயிவன்றன்வர்க்கஞ்சுவர்க்கத்தையடைந்தோரெல்லாந்
தரமிலாநரகில்வீழ்ந்தார் சசிவன்னன்செய்தபாவ
முரண்முயலகனும்பேயு நோயுமாய்மொய்க்கவீழ்ந்தா
னரகமும்வருவனென்று நடுங்கிடத்தொடங்கிற்றம்மா.

(இ-ள்.) இவனுடைய குலத்திலுள்ளவர்களில் தேவர்களாய் சுவர்க்கத்திற்குப் போனவர்களெல்லாரும் கொடுமையாகிய நரகத்தில் விழுந்தார்கள்; சசிவன்னன் தான்செய்தபாவங்களே வலிதாகியமுயலகவியாதியும் பசாசமும் மற்றெல்லாவியாதிகளுமாகிச் சூழ்ந்துவருத்த மூர்ச்சித்தவனுய்க்கிடந்து வருந்தினுன்; நரகமும் இவன் நம்மிடத்

ல்வருவானே இவனைச்சுமந்து எப்படி நாம் சகிப்பதென்றுநடுங்கத் தொடங்கிற்று. (எ-று.) (சு)

வெறுத்திடவொருவன்செய்த பாவங்கண்மிக்கஞான்று
பொறுக்குமோதெய்வமிம்மை தன்னிலேபுடைத்துப்பின்னர்
மறுத்திடாநரகில்வாட்டும் புண்ணியமலிந்தஞான்று
நிறுத்துமோவிம்மைகாட்டு நெருப்புநீர்மிகுதிபோலும்.

(இ-ள்) யாவரும்வெறுக்கும்படியாக ஒருவன்செய்தபாதகங்கள் அதிகமாகமேலிட்டகாலத்தில் தெய்வம்பொறுக்குமோ பொறுக்காமல் இகத்திற்றானேவருத்தி மறுமையிலும் ஒருவராலுந்தடுக்கப்படாத கொடியநரகத்தில் வீழ்த்திவருத்தும்; அதுபோலப் புண்ணியங்கள் மேலிட்டகாலத்திலும் அதன்பயனைக்கொடாது நிறுத்துமோ நிறுத்தாமல் இகத்திலேயேகாண்பிக்கும்; அஃதெங்ஙனமெனில், நெருப்பு மிகுந்தால் நீரடங்குவதுபோலும் நீர்மிகுந்தால் நெருப்படங்குவது போலும். (எ-று.) (எ)

சசிவன்னன்றந்தையென்பான் றரையிடைப்பணிந்துபோற்றி
யிசையுளதேவபத்த னென்னுமாதவனைநோக்கி
விசையுளமைந்தன்செய்த வினையெலாம்விளங்கச்சொன்னான்
கசிவுடைத்தேவபத்தன் கருணையாலுபதேசிப்பான்.

(இ-ள்.) சசிவன்னன்படுகின்ற துன்பத்தை அவன்பிதாவாகிய பாவவ்வச்சன்கண்டு மனஞ்சகிக்காதவனாகிக் கீர்த்தியுள்ள தேவபத்தரென்னும் ஒரு பெரியவரைப்பார்த்துப் பூமியில்விழுந்துவணங்கித் துதித்துநின்று குரூரமான தனதுபுத்திரன்செய்த சகலதீவினைகளையும் நன்றாகத்தெரியும்படி விண்ணப்பஞ்செய்தான்; அதுகேட்டு அன்பையுடைய அந்தத்தேவபத்தரும் கிருபையினால் அனுக்கிரகஞ் செய்கின்றார். (எ-று.) (அ)

அழுங்கிபபாவவெச்ச வருண்முதுகுன்றன்முத்தி
வழங்குவான்வைத்தநந்தி வளையுநாற்காதவெல்லேச்
செழுந்திருமலேயாள்பூசை செய்தசத்தீச்சரத்திற்
றெழும்புபட்டயனூர்பூசை தொடுத்துப்பின்சிருட்டிபெற்றூர்.

(இ-ள்.) வருத்தங்கொண்ட பாவவெச்சனென்னும்பிராமணனே நீகேட்பாயாக; கிருபாவடிவமாகிய பழமலேநாதர் சகலவுயிர்களுக்கும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு வைத்திருக்கின்ற கோபர்வதமும் நாற்காதவழியிலிருக்கின்றது; செழுமைபொருந்திய அழகியபர்வதராஜபுத்திரியாகிய உமாதேவிபூசித்த அந்தச்சத்திச்சரத்தில் முன்பு பிரமதேவரும் தொண்டுபூண்டு சிவபூசைசெய்து பின்பு சிருஷ்டித்தொழிலேப்பெற்றூர். (எ-று.) (கூ)

பூருவமகவான்பூசை புரிந்துவானரசனுனு
னேருறுமிந்திராணி பூசைபாலவனேச்சேர்ந்தா
டாருகாசுரன்பூசித்துத் தானவர்க்கரசனுனு
ஞருறுவெள்ளிபூசித் தவர்புரோகிதனுமாஞன்.

(இ-ள்.) பூர்வத்தில் தேவேந்திரன் அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்து சுவர்க்கலோகத்திற்கு அதிபதியாயினன்; அழகுபொருந்திய இந்திராணியானவள் பூசைசெய்து அந்ததேவேந்திரனேப் புருஷனுகப் பெற்றூள்; தாருகாசுரன்பூசைசெய்து அசுரர்களுக்கு அதிபதியாயினன்; நண்ணிய அறிவு மிக்க சுக்கிராசாரியார் பூசைசெய்து வேண்டியசித்திகளே அடைந்ததுமன்றி அந்த அசுரர்களுக்குக் குருவுமாயினர். (எ-று.) (௧0)

உருவசிபூசையாலே யுயர்மகவானேச்சேர்ந்தா
ணிருமலநந்திவெற்பி னியுகின்மகனும்போகித்

தருமதானங்கள்செய்து சத்திநாதனேயும்போற்றிப்
பருவரைதனின்மாநந்தி பராயணரிருப்பர்சேண்மோ.

(இ-ள்.) உருவசியானவள் பூசைசெய்து உயர்ந்த தேவேந்திர னைக்கூடினாள்; இத்தகைய அந்தப் பரிசுத்தமாகியகோபர்வதத்திற்கு நீயும் உன்குமாரனும்போய் தருமதானங்களைச்செய்து சத்தீச்சுரரை யும் வணங்கித்துதித்துப் பின்பு அந்தப் பருத்த கோபர்வதத்தில் மா நந்திபராயணரென்னும் பெரியவரிருக்கின்றார்; அவரைப்பற்றிக் கூறு வோம் கேட்பாயாக. (எ-று.) (கக)

போற்றியென்பது அடுத்தசெய்யுளில் பண்ணின் என்பதனோடு முடிந்தது.

அந்தமாயோகிதன்னை யானுதசேவைபண்ணின்
மைந்தனேபகலுமென்றான் மறைமுனிவாக்கைநம்பி
பிந்தமால்வரைபினண்ணி யீசானகங்கைபாடித்
தந்தையுமகனுஞ்சத்தித் தலைவனைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அந்தபெருமைபெற்ற யோகீச்சுரரையும் நீங்காதிருந் து தரிசனஞ்செய்தால் உன்குமாரனுடைய பிணிகளெல்லாம் நீங்கி விடுமென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தார்; அந்த தேவபத்தருடைய திருவா க்கை உபதேசமாகநம்பி பாவவெச்சனும் அவன்குமாரனாகிய சசிவ ன்னனும் இப்பெருமையையுடைய கோபர்வதத்தினடைந்து ஈசான கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து சத்தீச்சுரரை வணங்கித்துதித்து. (கஉ)

பரமதேசிகமாநந்தி பராயணர்தம்மைப்போற்றி
யுரமுறப்பணிந்துசேவை யுற்றபின்மைந்தன்செய்த
கரவுடைப்பவங்கள்சொன்னான் கடைக்கணால்யோகிநோக்க
விரவுபாதகங்களெல்லா மேலிடாதகன்றவன்றே.

(இ-ள்.) பரமாசாரியாகிய மாநந்திபராயணரைத்துதித்துப் பூமி யிற் சரீரம்பொருந்தவணங்கித் தரிசனஞ்செய்தபின்பு பாவவெச்ச

னென்னும் பிராமணன் தன்புத்திரன்செய்த வஞ்சகமுள்ள பாதகங் களை விண்ணப்பஞ்செய்தான்; அதுகேட்டு அந்த மாநந்திபராயணர் தமதுகிருபாகடாக்ஷத்தினுல் பார்த்தமாத்திரத்தில் அவனிடத்திற்சே ர்ந்துள்ள சகலபாதகங்களும் மேலிடாமல் நீங்கிவிட்டன. (எ-று.)

"புணர்ந்தபாவமெலாம் பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானிவிழிபடவோ டுமே" என்பது பிரமாணம். (கரு)

யோகிதன்பூசைக்கேற்ற வுபகரணங்கள்செய்தும்
போகமார்பசுக்கண்மேய்த்தும் பொற்பதம்பிடித்துநின்ருன்
வேகிபபவங்கணீங்க வியாதியும்வலியும்பேயு
மேகியவுடனேபின்னர்ப் பரிகலச்சேடமீந்தார்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு சசிவன்னன் அந்தயோகீச்சுரருடைய பூசைக்குத்தகுந்த உபகரணங்களைச்சேர்த்தும் செல்வத்தைத்தருகி ன்ற பசுக்களைமேய்த்தும் அவரது அழகிய திருவடிகளைப்பிடித்தும் இருந்தான்; அங்ஙனமிருக்குங்காலையில் அவன்செய்துள்ள கொரே மாகிய பாவங்களெல்லாம் நீங்க உடனே பலவியாதியும் பிரதானமா னமுயலகவலியும் பசாசும் நீங்கின; பின்பு அந்தயோகீச்சுரர் தமது பரிகலப் பிரசாதம் கொடுத்தருளினுர். (எ-று.) (கசு)

பரிகலச்சேடங்கொண்டு பதத்தினிற்பூசைசெய்தா
னரியநீற்யோகிசாத்தி யடியிணைதலைமேல்வைத்துத்
தெரிவுறவுபதேசித்தார் திவ்வியஞானம்பெற்றுத்
தரிவுளமுத்திபெற்ருன் றந்தையுமுத்திபெற்ருன்.

(இ-ள்.) சசிவன்னன் பரிகலப்பிரசாதத்தைப் பெற்றுக்கொண் டு அவரதுதிருவடியிற்பூசைசெய்தான்; அங்ஙனம்பூசைசெய்தவளவி ல் அந்தயோகீச்சுரர் அரிதாகியதிருநீற்றை அவனது நெற்றியிலணி

ந்து இரண்போதங்களையும் அவன்சிரசின்மேற்சூட்டிப் பிரமோபதே சத்தைத் தெளிவுபொருந்த உபதேசித்தார்; அதனால் திவ்வியஞானத் தையடைந்து நித்தியமாயுள்ள மோக்ஷத்தைப்பெற்றான்; அவனதுபி தாவாகிய பாவவெச்சனும் மோக்ஷத்தை எய்தினான். (எ-று.) (கரு)

பிதிர்க்களுநரகைவிட்டுப் பெருஞ்சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்
கதிச்சசிவன்னன்காதற் புலைச்சியுங்கதியிற்சேர்ந்தாண்
மதித்திருமாலேகேளாய் மாதவர்பெருமைதன்னைத்
துதிக்கரிதின்னுஞ்சொல்வோஞ் சுவகையென்றொருத்திவேசி.

(இ-ள்) அவனுடைய பிதிர்க்களும் நரகத்தைவிட்டுப் பெரிதா கிய சிவலோகத்திற் சேர்ந்தார்கள்; அங்ஙனமுத்தியைப்பெற்ற சசிவ ன்னனுடைய ஆசைமனைவியாகிய பறைச்சியும் கதியைப்பெற்றாள்; ஆதலால் அறிவின்முதிர்ந்த விஷ்ணுமூர்த்தியே கேட்பாயாக; பெரி யோர்களுடைய பெருமையைச் சொல்வதரிதாகும்; ஆயினும் இன்ன முஞ்சொல்லுகின்றோம்; சுவகையென்னும் பெயராயுடைய ஒரு வே சை இருந்தாள். (எ-று.) (கசு)

நகையினனைக்கப்பண்ணு நடையினடையைமாற்றுந்
தகையினாற்றனைவுசெய்யுந் தனத்தினாற்றனத்தைவாங்கு
மிகையினால்விழித்துநோக்கி விழித்திடப்பண்ணுமிந்த
வகையினான்மனிதரோவா னவர்களுமஞ்சுவாரால்.

(இ-ள்.) அவள் தனதுநகைக்கின்றநகைப்பினால் ஞானவலிமை யையுடையவர்களுள்ளத்திலும் காமம்விளையச்செய்து அவரைப்பிறர் நகைக்கும்படிசெய்வாள்; தனதுநடையினால் அவர்கள்ஞானநடையை யும்தடுமாறச்செய்வாள்; தனதுஅழகினால் அவர்களைப்புறத்திற்செல்ல வொட்டாமல் தடுத்துவிடுவாள்; தனது ஸ்தனங்களால் அவர்கள்கல்வி

ப்பொருளையும் செல்வப்பொருளையும் பறித்துக்கொள்வாள்; வஞ்சகநிறைந்தகண்களால் விழித்துப்பார்த்து எவர்களையும் பிரமிக்கச்செய்வாள்; இப்படிப்பட்ட தன்மையினுல் அவளைக்கண்டால்மனிதர்கள்மட்டுமோ தேவர்களும் பயப்படுவார்கள். (எ-று.) (கஎ)

வழுவிலாப்பொருண்மிக்குள்ளார்மணந்தவர்த்தணந்தனான்று
மழும்விழுமாசைகூறி யருக்கிடுநல்லோர்க்காணிற்
றொழுதுளையிருத்துந்துஞ்சிற் சோரமுஞ்செய்யுமன்றித்
தழுவியும்பொருளைவாங்குந் தவறினுற்கோறல்செய்யும்.

(இ-ள்.) குற்றமில்லாத அதிகதிரவியத்தையுடையவர்கள் கூடிப் பிரிந்தகாலத்திலும் அழுவள்; அல்லாமலும் ஆசைப்பெருக்கங்கூறி அவர்கள்மேல்விழுவள்; அச்சமுற்றவள்போல் நிற்பள்; நல்லவர்களைக்கண்டால் கும்பிட்டழைத்து மனையினுள்ளிருக்கச் செய்வள்; அவர்கள் நித்திரைசெய்தால் அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களைக் களவுசெய்வள்; அவர்களைக்கூடியும் பொருளைப்பறிப்பள்; அதற்குந்தவறினுல் கொன்றுவிடுவள். (எ-று.) (கஅ)

வேசிதானிளைஞர்க்காணில் விருந்திட்டுமருந்தையிட்டும்
பாசமாய்த்தழுவிப்பொய்யே பழமைபாராட்டிச்சேர்ந்தும்
வாசமார்பொடிகளிட்டும் வதைசெய்தும்வாழுநாளி
லாசினுற்பிணிகண்மூடி யவயவமழிந்துபோனுள்.

(இ-ள்.) அந்தவேசையானவள் வாலிபரைக்கண்டால் விருந்துசெய்தும் மருந்திட்டும் அவர்களை அன்புபோலத் தழுவிப் பொய்யாகப் பழமைபாராட்டிக்கூடியும் அவர்களுக்கு வாசனைபொருந்திய சொக்குப்பொடிகளைத்தூவியும் அவர்களைக்கொன்றும் இப்படிவாழுகின்றகாலத்தில் அவள்செய்தபாதகங்களால் வியாதிகள் மூடிக்கொண்டு அவயவங்கள் அழிந்துநின்றுள். (எ-று.) (கசு)

வருத்தமேலிட்டளொன்று மாதவரொருவர்நண்ண
வருத்தியாற்பணிந்துபாதம் விளக்கிநல்லமுதமூட்டித்
திருத்தியகந்தஞ்சாத்திச் சேடமுந்தீர்த்தந்தானுங்
கருத்தினுற்கொண்டாளன்று கடும்பிணிதீர்ந்ததன்றே.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் துன்பமேலிட்டகாலத்தில் அந்தவேசையானவள் மகாதவத்தையுடைய ஒரு சிவயோகியார்எழுந்தருளிவர அவரைக்கண்டு ஆசையால் வணக்கிநின்று அவருடையதிருவடிகளை அபிஷேகஞ்செய்து அவருக்கு நன்மையான திருவமுதுஊட்டித் திருத்தமாகிய சந்தனம்பூசிப் பின்பு பரிகலப்பிரசாதமும் பாததீர்த்தமும் அன்பாக உட்கொண்டாள்; அப்பொழுதே அவளைச்சூழ்ந்த கொடியவியாதிகளெல்லாம் நீங்கிவிட்டன. (எ-று.) (உ0)

அவண்மனந்தெளிந்தாளென்னை யடிமைகொண்டருளுமென்
னிவனுபதேசம்பண்ணி யிருபதந்தலைமேற்சூட்டப் [ரூச
பவமறுத்தெம்மைச்சேர்ந்தாள் பாசத்தோர்சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தரு
கவுரியிற்பற்றத்தொண்டர் காதலினிருப்போமென்ருர். ஒதரி
திருநடன

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அந்த வேசையானவள் சித்தசுத்தியுன் முன்னாகி அவரைவணங்கி ஓசுவாமி! என்னையடிமைகொண்டு காத்தருள்) வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தாள்;அதுகேட்டு அந்தசிவயோகியாரும் அங்ஙனமே ஞானோபதேசஞ்செய்து இரண்டு திருவடிகளும் அவள்சிரசின்மேற் சூட்டினவளவில் பிறவிநீங்கி எமதுதிருவடியித் சேர்ந்தாள்; அவளது சுற்றத்தாரும் சுவர்க்கத்திற்பொருந்தினர்கள்; ஆகையினல்உமையவளிடத்தில் நாம்வைத்திருக்கும் விருப்பைப்பார்க்கிலும் பத்தர்களிடத்தில் அதிகவிருப்பு வைத்திருப்போமென்று அருளிப் பின்னும் கட்டளையிடுகின்ருர். (எ-று.) (உக)

மாயனேதொண்டர்க்கீந்த வளமெலாநமக்கேயாகு
மேயவரிடத்தேயாமும் விருப்பமாயிருப்பதென்று
ஞயனும்பூசைபண்ணி யடியிணைதலைமேல்வைத்து
நேயமாமுண்மைகேட்டு நிருத்தமுமன்றிற்கண்டான்.

(இ-ள்.) ஓ விஷ்ணுவே! நீகேட்பாயாக; அடியார்களுக்குச்செய்த சகலநன்மைகளும் நமக்குச்செய்தவாகும்; நாமும் அவர்களிடத்திற்றானே எப்போதும் விருப்பமாகப் பொருந்தியிருப்ப தென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தருளினார்; அதுகேட்டு அந்தவிஷ்ணுமூர்த்தியும்பரமசிவனைப் பூசித்து இரண்டு திருவடிகளையும் சிரமேல் வைத்துக்கொண்டு அன்பதிகரிக்கும் மெய்ஞ்ஞானவுபதேசத்தைப்பெற்றுச் சிதம்பரத்தில் நடனதரிசனமும் பெற்றார். (எ-று.) (உ௨)

கருக்குழிவேண்டிற்கொல்லுங் காலனைவேண்டிற்செக்கி
னெருக்குணவேண்டினந்த நேசரைநிந்தைசெய்மின்
றிருக்கிளர்செல்வம்வேண்டிற் றிகழ்முத்திவேண்டிற்றொண்ட
ரேந்த்தமேபோற்றுமென்று மறைந்தனன்மன்றுளாடி. [ர்

பாசமா(இ-ள்.) பிறவிக்குழியைவேண்டினால் கொல்லுகின்ற யமனைவேண்டினால் செக்கினிடத்தில் நெருக்குண்ணவேண்டினால் நமது அடியார்களை நிந்தைசெய்யுங்கள்; இலக்குமிவிலாசம் பொருந்திய செல்வம்வேண்டினால் பிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷம்வேண்டினால் அடியார்கள்கூட்டத்தை வணங்குங்கள் என்று அனுக்கிரகஞ்செய்து சிதம்பரத்தில் நடனஞ்செய்தருளிய பரமசிவன் சிதாகாசத்தில் மறைந்தருளினார். (எ-று.) (உ௩)

புராரிதான்மறைதல்கண்டு போதகவுறைப்பினாலே
முராரிமுன்னிற்றல்போல முதல்வனைப்பணிந்துபோற்றிக்

கராரிமாமலர்கள்கொண்டு கழலிணைபூசைசெய்து
நராரிவைகுந்தஞ்சென்று நயந்தனனுண்மைநிட்டை.

(இ-ள்.) திரிபுராந்தகராகியபரமசிவன் மறைந்தருளினதைக் கண்டு உபதேசவுறுதியினல் அப்பரமசிவன் முன்னே நிற்பதுபோல க்கொண்டு முரனையழித்தவரும் நரசிங்கமூர்த்தியுமாகிய திருமால்அ வரை வணங்கித்துதித்துக் கைகளில் வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புஷ் பங்களைக்கொண்டு இரண்டுதிருவடிகளையும் பூசித்து வைகுந்தத்தை யடைந்து உண்மைநிஷ்டையிலிருந்தார். (எ-று.) (உச)

முன்றிருமாலுக்கிந்த முதுகுன்றிலுபதேசித்து
மன்றிலேயாடல்செய்யும் வழக்கினுன்மன்றுங்குன்று
மொன்றெனவறிந்தோமன்றி யுயர்மன்றிற்றிருக்கூத்தாடிக்
குன்றிலேயிருப்போமென்ற கொள்கையுமிதனுற்கண்டோம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் விஷ்ணுமூர்த்திக்கு இந்தவிருத்தாசலத் தில்உபதேசஞ்செய்து சிதம்பரத்தில் திருநடனதரிசனங்கொடுத்தரு ளியமுறைமையால் சிதம்பரமும் விருத்தாசலமும் ஒன்றென்றுதெரி ந்தோம்; அல்லாமலும் உயர்ச்சிபொருந்திய சிதம்பரத்தில் திருநடன ஞ்செய்து விருத்தாசலத்தில் வீற்றிருப்போமென்று பரமசிவன் முன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தன்மையையும் இதனுலறிந்தோம். (எ-று.)

இரதமாகுளிகைநன்றே லிரும்புபொன்னுதறிண்ணம்
வரமுளமிருதசஞ்சீ வனமுண்டேன்மடிந்தாருய்வ
ரரனருள்பெற்றுநான்கு பதவியுமடைவர்நல்ல
குரவனேநேரின்மைந்தன் பெருமைதான்கூறற்பாற்றே.

(இ-ள்.) இரசகுளிகையானது நன்மையுள்ளதாயிருந்தால் இரு ம்பு பொன்னுவதுசத்தியம்; மேன்மையான மிருதசஞ்சிவன மென்

னும் மந்திரசித்தியும் மருந் தமிருந்தால் இறந்தவர்கள் பிழைப்பார்கள் அவைபோல நலமிகுந்த சற்குருகிடைத்தால் எவர்களும் சிவகடாக்ஷம்பெற்று சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்சியமென்னும் நான்குபதத்தையும்பெறுவார்கள்; அங்ஙனம் சற்குருதரிசனம்பெற்ற சற்சீஷனது பெருமை நம்மால் அளவிட்டுச்சொல்ல முடியுமோ. (எ-று.) (உசு)

(வே று.)

அத்தன்விருத்தகி ரிக்கதைதயைத்தொழு தர்ச்சனைசெய்
தவர் பற்றிவரைந்தவர், சத்தமுரைத்தவ ரத்தமுரைத்தவர் சந்
நிதிசொன்னவர் தஞ்செவியுற்றவ, ரொத்தனைமாதர்க ளொத்
தனைவேதிய ரீன்றவராவின மெக்கொலைசெய்யினு, மெத்திய
பொன்சிவ னத்தமெடுக்கினும்வெண்சுரையுண்கினு மேவிலர்
பாவம்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுக்குரிய விருத்தாசல புராணத்தை வணங்கிப்பூசித்தவர்கள் அதைவிடாமல் எழுதினவர்கள் அதை ஓசையாகப்படித்தவர்கள் அதற்குப் பொருள்சொன்னவர்கள் அதைச் சிவசந்நிதானத்திற்றுதித்தவர்கள் அங்ஙனந் துதிப்பதைத் தங்கள் செவியினிடமாகக் கேட்டவர்கள் இவர்களெல்லாரும் எவ்வளவுஸ்திரீகள் எவ்வளவுபிராமணர்கள் தாய்தந்தைகள் பசுக்கள்முதலிய எந்தக்கொலைபாதகங்களைச் செய்தாலும் பிரகாசிக்கின்றபொன்னையும் சிவாலயப்பொருளையும் களவுசெய்தாலும் மதுபானஞ்செய்தாலும் அவைகளால் ஒருபாவத்தையும் பொருந்தார்கள். (எ-று.) (உஎ)

ஒப்பியபாதக மத்தனையும்முர கத்துரிபோல வொருக்
கியருக்கனை, யெய்ப்பிருளெப்படி யப்படியாகுவ தொத்தனை
வேண்டின ரத்தனையும்மவர், கைப்படுமுத்திகள் வித்தைகள்

சித்திகள் கைப்படுமிக்கதை செப்புமிடத்தினி, லப்பனுமம்மையு மத்தலமேவுவ ரந்தியகாலமும் வந்தெதிர்நிற்பார்.

(இ-ள்.) அவர் தம்பாற்பொருந்தியசகலபாவங்களும் பாம்பினுடையதோல் உரிபட்டுப்போவதுபோலவும், சூரியனுடையசந்நிதியிற்பட்ட இருளெப்படிபோமோ அதுபோலவும் நசிக்கப்பெறுவார்கள்; அல்லாமலும் எவற்றைவிரும்பினாலும் அவைகளெல்லாம் அவர்களுக்குக் கைவசமாகும்; மோக்ஷமும் வித்தைகளும் சித்திகளும் கைவசமாகும்; இந்தப்புராணத்தைப் படிக்கின்றஸ்தானத்தில் பரமசிவனும் சிற்சத்தியும் அதுவேஸ்தலமாக எழுந்தருளியிருப்பார்கள்; அன்றியும் தேகாந்தத்திலும் வந்து தரிசனமளிப்பார்கள். (எ-று.) (உஅ)

சத்துருநாசமடைந்தளகேசன் றனக்கிணையாவர் மலர்த்திருமேவுவர், வித்தகராகுவ ரிம்மையின்வெம்மைகள் வேந்தரிராசிகள் பாம்புபசாசுகள், பத்திரமாமிரு கப்பயமற்றிரு பத்தொருகோடி யவர்க்குளகால்வழி, யத்தனையும்பத மெய்துவர் புத்தக மங்கைதரிப்பினு மப்படியாமால்.

(இ-ள்.) சத்துருவாதையில்லாமல்செல்வத்திற் குபேரனுக்கொப்பாக வாழ்வார்கள் ; அன்றியும் இலக்குமிவசிக்கப் பெறுவார்கள்; ஞானசொரூபராவார்கள்; இவ்வுலகில் வெவ்விதான கொடுமைகளும் இராஜபயமும் கிரகபயமும் சர்ப்பபயமும் பசாசுபயமும் அஸ்திரமும் மிருகபயமும் இல்லாமல் மறுமையில் தாமும் தங்கள்வமி[illegible] இருபத்தொருகோடி கால்வழியிலுள்ளவர்களும் மோக்ஷத்தை[illegible] பெறுவர்கள்; அல்லாமலும் இந்தப்புத்தகத்தைக் கைகளில்வைத்திருந்தாலும் அந்தப்பலனைப்பெறுவார்கள். (எ-று.) (உகூ)

வே று.

திங்கண்மும்மழை பெய்கசெழும்புவி
பொங்கிவாழ்க புரவலனோங்குக

நங்கள்சங்கரன் பூசைநலம்பெற
சங்கரன்னடி யார்கடழைக்கவே.

(இ-ள்.) மாதந்தோறும் மும்மாரி பொழியக்கடவன; செழுமை பொருந்திய உலகம் செல்வமிகுந்து வாழக்கடவது; இந்த உலகத்தை யாளுகின்ற அரசன் வாழக்கடவன்; நமது பரமசிவனுடைய பூசையானது சிறக்கக்கடவது; பரமசிவனடியார்கள் எப்போதும் தழைத்துவாழக்கடவர்கள். (எ-று.) (௩௦)

சசிவன்னச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௪௩௮.

விருத்தாசலபுராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானக்கூத்தசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

மாகக
ளவுபிர
தகங்க
ருளே:



சிவமயம்.

பரிசோதனபத்திரம்.



பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩0	௧௬	மாழ்த்திட	தாழ்த்திட
௪௨	௧௪	வியந்து	வியந்து
௫	௨	மனத்லதயும்	மனத்தை
௨௧	௯	நித்தியதத்	நித்தியத்
௩௨	௬	நான்குசதுர்	நான்கு
௬௪	௬	சலத்திற்கு	திற்கு
௬௧	௧௨	பிரபஞ்ப	பிரபஞ்ச
௭0	௧௧	பியாயா	யாபியா
ஷை	௨௩	அதுபோல	அவைபோல
௭௧	௮	ஞகிய	ராகிய
௭௬	௨௫	(ஒன்றும்)	ஒன்றும்
௭௭	௧௪	பரிய	பரியப்
௮௨	௪	பெறுவிர	பெருவிர
௮௩	௨௩	பத்லைப்	பத்தைப்
௮௫	௨0	பசாசு	பசாச
௯௨	௧௯	வெளி	வெளிப்
ஷை	௨௨	மைமோ	மையோ
௯௩	௧௫	நிந்தியா	நித்தியா
௯௫	௪	உயந்த	உயர்ந்த
௯௬	௧௩	பேரி	பெரி
௯௮	௨௬	வழி	வழிப்
௧00	௧௧	யாகிப்	யாகப்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க0௪	௬	கூட்டக்	கூட்டங்
க0௭	௫	தார்கள்.	தன.
கக0	கக	பாக்கியங்	பாக்கியர்
க௨௪	௩	னடுங்கி	நடுங்கி
க௨௫	௯	வர்ச்சி	வர்க்கி
ஷ	௨௫	திரர்மித்திர	திரமித்திரர்
க௩0	௨க	றுறவர்	துறவர்
க௩௬	அ	திரிய	திரியவிடய
க௩௭	க௨	மெனற	மென்ற
ஷ	க௭	கொடு	கொடுத்
க௩௯	கக	சிவாரக	சிவரக
க௫௩	க௩	மர்ண	பணர்
க௫௬	க௫	ரமர	ரபர
ஷ	௨க	அமர	அபர
க௫௯	௪௬	பூவான்	பூவாங்
கக௯	க௨	பாதங்	பாதகங்
௨0௯	க௬	கினர்	கினன்
௨க௨	௨௬	நம்மிடத்	நம்மிடத்தி
௨க௫	௨௬	யாகிய	யராகிய
௨க௬	௨0	நீற்யோகி	நீறியோகி

பிருடி என்பதனைப் பிருடிதன் எனவும், ஈஸ்வர என்பதனை ஈச்சுர எனவும், பிரதக்கணம் பிரதக்ஷணம் என்பவற்றைப் பிரதக்ஷணம் பிரதக்ஷிணம் எனவும், தவறியுள்ளவிடத்திற் கொள்க.

அமைத்துக்கொள்ளல். முன்சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிக்ஷாடனந மணிமாலை, பெரியநாயகியம்மைவிருத்தம், பெரியநாயகியம்மைக நத்துறை என்னும் இம்மூன்றும் நல்லாற்றூர் அல்லது துறைமங்கல சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்தன எனக்கொள்க.